ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ

(ਭਾਗ–2)

ਲੇਖਕ

ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾ ਕ
ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਾਰ ਕੇਂਦਰ, ਸਿਉਨਾ ਰੋਡ, ਪਟਿਆਲਾ

Kamredi Sikhan De Kautak (Part-2)

by

Kanwar Ajit Singh
20/77, Ranjit Nagar, G-Block,
Seona Road, Patiala.

Publications
Gurmat Vichar Kendar
Seona Road, Patiala

ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ
20/77, ਰਣਜੀਤ ਨਗਰ, ਜੀ–ਬਲਾਕ
ਸਿਉਨਾ ਰੋਡ, ਪਟਿਆਲਾ
ਫੋਨ : 0175–2359328
ਮੋਬਾ. : 98151–56818, 95018–77116
e-mail : sdkajitsingh@yahoo.co.in
www : gurmatvichar.info
www : gurmatvichar.org

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ : ਜੁਲਾਈ 2011 (1000 ਕਾਪੀ)

@ : **ਕਰਤਾ ਦੇ ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ**

ਲੇ ਰ ਟਾਈਪ ਸੈਟਿੰਗ :
ਕੱਕੜ ਕੰਪਿਊਟਰ, ਪਟਿਆਲਾ
98150-30588

ਪ੍ਰਿ ਟਰ :
ਡੈਫੋਡਿਲ ਪ੍ਰਿ ਟਰ , ਫੈਕਟਰੀ ਏਰੀਆ, ਪਟਿਆਲਾ

ਕੀਮਤ : 120/- ਰੁਪਏ

ਸਮਰਪਣ

ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਪਰਾਇਣ ਹੋ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛੱਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਘਾਲਣਾ ਘਾਲੀ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉ ਕੇ ਜਨਮ ਸਫਲਾ ਕੀਤਾ

ਤਤਕਰਾ

- ਭੂਮਿਕਾ-ਸਾਿ ਦੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੱਚ (vi–viii)
- ਪ੍ਵੇ ਕਾ 9-2●
- ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਸੁ ੀਲ ਪੁੱਤਰ 21-35
- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਦਾ ਝੂਠ 36-49
- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਦਾ ਕੂੜ ਪ੍ਰਚਾਰ 5●-53
- ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ 54-57
- ਰੱਬ ਕੋਲੋਂ ਡਰ ਸੱਜਣਾ 58-62
- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ 63-66
- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ 67-72
- ਚੋਰ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਤਿਨਕਾ 73-76
- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਵਿਦਵਾਨ 77-81
- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਵਿਗਿਆਨ 82-92
- ਮੈਂ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਹਾਂ ਤਰਕ ੀਲ ਨਹੀਂ 93-95
- ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਬਨਾਮ ਚਮਤਕਾਰ 96-1●●
- ਦੁੱਖਦੀ ਰਗ ਤੇ ਹੱਥ ਧਰ ਦਿੱਤਾ 1●1-1●3
- ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ 1●4-1●9
- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਵਾਸੂ ਭਾਰਦਵਾਜ 11●-117
- ਮ ਦਰ ਘੁ ਮ ਗਿਆ 118-121
- ਅਗਿਆਨਤਾ ਕਿ ਰਾਰਤ 122-126
- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਦੇ ਬਿਬੇਕ ੀਲਤਾ ਵਾਲੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਰਥ 127-13●
- ਅਜੇ_ਰੂਆਤ ਹੈ 131-133
- ਮੁ ਡੇ ਘੋਨ ਮੋਨ ਹੋ ਗਏ 134-137
- ਵਿਗਿਆਨਕ ਪਰਉਪਕਾਰ 138-139

- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ 140–144
- ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ 145–149
- ਤਰਕ ੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ 150–153
- ਕਾਮਰੇਡੀ ਤਰਕ ੀਲ ਆਚਰਣ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ 154–157
- ਕਾਮਰੇਡੀ ਪਰਉਪਕਾਰ 158–164
- ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਰਦਾਸ 165–168
- ਵਿਗਿਆਨਕ ਧਰਮ ਦੇ ਉਪਾ ਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ 169–175
- ਕੁਝ ਖਰੀਆਂ ਖਰੀਆਂ 176–180
- ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਦੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਪੈਂਤੜੇ 181–184
- ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਬਚਨ 185–199
- ਡਾਕਟਰ ਹਾਰ ਗਿਆ 200–205
- ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 206–209

ਭੂਮੀਕਾ

ਸਾਿ ਦੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੱਚ

ਮਾਇਆ, ਦੁਬਿਧਾ ਅਤੇ ੈਤਾਨ, ਬਿਬੇਕਹੀਨਤਾ ਦਾ ਉਹ ਆਲਮ ਰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰਮ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੰਬੰਧ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ । ਇਹ ਦੁਖਾਂਤ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸੋਚ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਐਸਾ ਵਰਤਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਮਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਂ ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸਦਕਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚ–ਸਮਝ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ–ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਕੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਾਧਾਰਨ ਸੂਝ–ਬੂਝ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਪ੍ ਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਤਾਂ ਭ੍ਰਿ ਟ ਹੈ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਭ੍ਰਿ ਟ ਬੁੱਧ ਉੱਤੇ ਇਨਾਂ ਰ ਕਿਉਂ ? ਇੰਨੀ ਆਕਰਮਣਿਕ ਬਿਰਤੀ ਕਿਉਂ ?

ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਮਨੁੱਖ–ਮਾਤਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਕਾਲਪੁਰਖੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਚਾਨਣ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਬਿਬੇਕ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਦੇ ਸਰੋਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ ਸੇਧ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਮਰੇਡੀ ਭੰਬਲਭੂਸਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ–ਮਰੋੜ ਕੇ ਭੁਲੇਖਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਤੋੜ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁ ਕਾਰਜ ਤਾਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੂਰਖਾਂ ਅਤੇ ਮੂ ਹ ਰੱਖਿਆਂ ਨਾਲ ਲੁੱਝਣਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਚਾਹੁੰਦੇ । ਜਦਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਕੁਫਰ ਦੇ ਪੁਲੰਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਨ । ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਕਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਅੱਗੇ ਵੀ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ । ਗੁਰਮੁੱਖ ਸੱਜਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਚੁੱਪ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਮਰੇਡੀ ਕਰਤੂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਨਾਪਸੰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੀ ਚੁੱਪ ਸਨ । ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਇਸ ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲੇ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਕਿਸੇ ਬੁੱਧ–ਬਿਬੇਕ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੂੰਰ ਦੇ ਵਹਿਣ ਹੋਰ ਵਧਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਜਬੈ ਬਾਣ ਲਾਗੈ, ਤਬੈ ਰੋਸ ਜਾਗੈ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਲੂੰਧਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਹੋਰ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਬੇਧਿਆਨੇ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੂੜ–ਜੁੰਡਲੀ ਦੇ ਕਾਗ ੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਧਵਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕੂੜ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾ ਲਿਆ । ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਾਂ ਸ. ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਟਿਆਲੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ।

ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰਮੱਤ ਬਿਬੇਕ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਚਾਈਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ । ਗੁਰਮੱਤ ਬਿਬੇਕ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿ ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਝੂਠ-ਸੱਚ ਦਾ ਨਖੇੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਗੁਰਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਦਰ ਭਰਿਆ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਰ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਹਨ । ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸੂਖਮ ਸੋਚ ਕਾਮਰੇਡੀ ਭੰਬਲ-ਭੂਸਿਆਂ ਵਿਚਲੀ ਮਾੜੀ ਨੀਅਤ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਚਾਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਾਮਰੇਡੀ ਕੁਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ੈਤਾਨੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਾਟ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦਲੀਲ ਪੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਦਾ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ । ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅੱਗੇ ਕਾਮਰੇਡ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਘੱਗਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਖੋਖਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਭੈੜੀ ਸੋਚ ਉੱਤੇ ਤਕੜਾ ਵਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਫੌਰੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਲਤਾ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ।

ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਭਰੋਸਾ ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਦਾਤ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਤਨ-ਮਨ ਾਂਤ, ਸੁੱਚੇਤ ਅਤੇ ਬਿਬੇਕ ਵਿੱਚ ਰੰਗਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਕਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ । ਗੁਰੂ ਨਿੰਦਕ ਸਦਾ ਤੋਂ ਹੀ ਦੁ ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਝੱਖ ਮਾਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਹ ਰੌਲਾ ਬਹੁਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਢੋਲ-ਢਮੱਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਖੋਖਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰਮੁੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਲੋਕ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਜੋ ਰੱਬੀ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਭਾਂਡਾ ਹੈ ਜੋ ੋਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਅ ਦਰ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਕੁਝ ਕੱਢ ਲੈਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਹੱਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਲੀ ਪੀਪੇ ਖੜਕਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਖੜਕਾਰ ਅਤੇ ਖੜਾਕ ਕੁਝ ਸਿੱਧੇ-ਸਾਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਧੇ-ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਆਮ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸਦਾ ਹੀ ਹਾ ਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੀ ਖਾਲਸਾ ਫੌਜ ਦੇ ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੁੱਧ-ਬਿਬੇਕ ਦੇ ਸਤਰ ਹਨ ਜੋ ਅੱਖਰਾਂ ਅਤੇ ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਸਤਰ ਕੂੜ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਇੱਟ ਨਾਲ ਇੱਟ ਵਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ।

ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਇੱਕ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ । ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਿਆਲੂ ਹੈ । ਜੋ ਦੋਖੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸ ਾ ਦੇਣ ਦੇ

ਥਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੈੜੀ ਸੋਚ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸੁਧਰ ਜਾਣ । ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੁ ਟ ਕੂੜ ਵਿੱਚ ਗੜੁੱਚ ਝੱਖ ਮਾਰਨੋਂ ਬਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰਮੱਤ-ਬਿਬੇਕ ਦੇ ਜਾਹੋ-ਜਲਾਲ ਵਿੱਚ ਜਗਮਗਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਬਿਬੇਕੀ ਸੂਰਾ ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜੋ ਕਝ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਉਹ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਬਹਤ ਹੀ ਜਰੂਰੀ ਸੀ । ਪ ਜਾਬ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਜਿਉਂਦਾ ਹੀ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹੈ ਉਸੇ ਹੀ ਪ ਜਾਬ ਵਿੱਚ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਾਰੇ ਭੁਲੇਖਾ ਅਤੇ ਦੁਬਿਧਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਰਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ । ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਢੋਲ ਦਾ ਪੋਲ ਖੋਲਣ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾ ਬ ੀ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਿਆ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਅਦਭੁੱਤ ਲਿਖਤਾਂ ਪ ਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀਆਂ । ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਕੂੜ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪੈ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ੈਤਾਨੀ ਕੁਵਤਾਂ, ਦੁਬਿਧਾ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਜਾਲ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਹੀ ਤਮ ਕਰ ਬੈਠੇਗਾ । ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਇਹ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਮ ਗੁਰਸਿੱਖ ਗੁਰਸਿੱਖੀ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋ ਕੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਕੁਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਿ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹੇਗਾ ।

ਕਾਮਰੇਡੀ ਕੁਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ ਥਕ ਹਸਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਿੰਤੂ-ਪ੍ਰ ਤੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਮੜ੍ਹਨ ਦਾ ਯਤਨ ਵੀ ਕੀਤਾ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ-ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸਪਿਰਿਟ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਝੀ ਸਾਿ ਕੀਤੀ । ਗੁਰਮੱਤ ਰਹਿਤ ਮਰਿਆਦਾ ਉੱਤੇ ਭੈੜੀ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕੀਤੀ । ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਝੱਖ ਮਾਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮੱਤ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨ ਰ ਨਹੀਂ ਆਈ । ਕੀ ਇਹ ਅਕਲੋਂ ਅ ਨ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦਾ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ੋਰ ਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੋ ਨੀ ਦਾ ਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਬਲਕਿ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਆਪਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਵਰਤ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦੀਵੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ । ਇਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਝੱਖ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁ ਟਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਸਮਝਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਰੂ ਘਰੋਂ ਬ ੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਜੇ ਇਹ ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਰਨ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਬਿਬੇਕ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਬਣ ਜਾਣ ।

_ਕਰਾਨੇ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਸਹਿਤ,
ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਔਜਲਾ
ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ
ਮਿਤੀ : 29 ਜੂਨ, 2011 ੋਮਣੀ ਪ ਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਰਜਿ:
ਲੁਧਿਆਣਾ ।

ਪ੍ਰਵੇ ਕਾ

ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਸਾਡੇ ਦੇ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਹੋਈ । ਇਸ ਦੇ ਬਾਨੀ ਸਵਾਮੀ ਦਯਾਨੰਦ ਨੇ ਵੈਦਿਕ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਰਬ ਸ੍ਰੇ ਟ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦਾ ਖ ਡਨ ਕੀਤਾ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਸਤਿਆਰਥ ਪ੍ਰਕਾ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਅਨੁਆਈਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ । ਬਦਾਵਲੀ ਵੀ ਐਸੀ ਭੱਦੀ ਵਰਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਅਸੱਭਿਅਕ ਦੀ ਸੰਗਯਾ ਦਿੱਤੀ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ੈਲੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਨਤਮਸਤਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਬੜੇ ਕੋਝੇ ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ । ਸਤਿਆਰਥ ਪ੍ਰਕਾ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਨਪੜ੍ਹ ਥੇ, ਗੰਵਾਰੋਂ ਵਾਲੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲਤੇ ਥੇ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਥਾ ਇਸ ਲੀਏ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਲਫ ਨਿਰਭੈ ਕੋ ਨਿਰਭਉ ਬਨਾ ਦੀਆ। ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੇ ਭੂਖੇ ਥੇ ਇਸ ਲੀਏ ਵੇਦੋਂ ਕਾ ਖ ਡਨ ਕਰਤੇ ਥੇ ਫਿਰ ਕਭੀ ਉਸਤਤਿ ਭੀ ਕਰਤੇ ਥੇ ਇਤਿਆਦਿ ।

ਸਵਾਮੀ ਦਯਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿਪਣੀਆਂ ਨੇ ਬੜਾ ਬਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਖੀਰ ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਾਰਧਾ ਨੰਦ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ । ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਨੇ ਾਰਧਾ ਨੰਦ ਨੂੰ ਹੀਦ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਗਾ ੀ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ । ਅਖੀਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਤਿਆਰਥ ਪ੍ਰਕਾ ਬਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਅਜੇਹੀ ਹੀ ਦ ਾ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਧਰੁਵ ਤਾਰੇ, ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਅਤੇ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਦੇ ਐਡੀਟਰ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੈ । ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਨਾਮੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਦੇ ਲੇਬਲ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ (੍ਰ.ਗੁ.ਪ੍ਰ . ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾ ਤ) ਦਾ ਭੋਗ ਪਾ ਦਿੱਤਾ । ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਕੇ ਸਿਖ ਦੀ

ਪ੍ਰਿਭਾ ਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ, ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦਾ ਜਾਗਣਾ ਅਤੇ ਨਿਤਨੇਮ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ । ਨਿਤਨੇਮ ਵਿਚੋਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚਲੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਸਾਰੇ ਸਿੱਖੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ (ਲਾਵਾਂ ਆਦਿ) ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਦਿੱਤੀ । ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਵਰਗੇ ਮਹਾਂਪੁਰ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਨਵਾਬ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ ।

ਗੁਰਬ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ 1978 ਦੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕਾਂਡ ਵਿਚ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਲਿਊ ਸਟਾਰ ਉਪਰੇ ਨ ਵੇਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਪੂਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਨਾਮੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਲੇਖਕ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦਾ ਕੇਵਲ ਨਾਉਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵੇਲੇ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨੰਗਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਬਣ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅ ਦਰ ਹੀ ਇਕ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀ ਨਾਲ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਦਲੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਨਕਲ ਭੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ । ਜੇ ਫਿਰ ਭੀ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਅਕਾ ਗੰਗਾ ਦਾ ਧਰੁਵ ਤਾਰਾ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਤੇ ਹੀ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ । ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ. ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਰਿਟਾਇਰਡ ਮੁਹਾਲੀ ਅਤੇ ਸ. ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਰਿਟਾਇਰਡ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਪੁਲਿਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖ ਆਮ ਅਜੀਤ ਅ ਬਾਰ ਵਿਚ ਛੱਪਦੇ ਹਨ ਤੋਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ।

ਬਲਿਊ ਸਟਾਰ ਉਪਰੇ ਨ ਪਿੱਛੋਂ ਆਪਣੀ ਬਦਨਾਮੀ ਨੂੰ ਧੋਣ ਲਈ, ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਰਿਟਾਇਰਡ, ਮੁਖੀ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸੌ ਕਰੋੜ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿ ਟ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ । ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਅਤੇ ਆਖ ਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜੱਥਾ (ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ) ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਪਿੱਛੋਂ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਨਾਲ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਖਤ ਪਾਈ ਰੱਖਿਆ, ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਕੇ ਆਮ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਨ ਰਾਂ ਵਿਚ ਗਿਰਾਉਣਾ

ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਰੂਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਨਾਮੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਫਿਰ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਹੋਣ ਲਈ ਬਾਕੀ ਸੰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣਾ ਪਿਆ । ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਉਘਾੜ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧੁਰੋਂ ਅ ਦਰੋਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਸਤਕ ਬੰਦੇ ਹਨ । ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਬਾਹਰਲਾ ਬਾਨਾ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨਾਲ ਚਿੱਠੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਚਿੱਠੀ ਪਿੱਛੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਸਮਝ ਕੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਇਸ ਨੇ ਬੜਾ ਲਾਲ ਪੀਲਾ ਹੋ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੂਰਨ ਗੁਰਸਿਖ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਖ ਵਿਰੋਧੀ ਲਾਬੀ ਦੇ ਏਜੰਟ ਹੋ । ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਤਰਕ ੀਲਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਰਮ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਸੁਖਮਨੀ ਦਰ ਨ ਦੇ ਆਖੀਰ ਵਿਚ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕੋਈ ੱਕ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਸਭਰਾ ਕਾਮਰੇਡੀ ਨਾਸਤਕ ਟੋਲੇ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ।

ਦੇ ਦੀ ਆ ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਘਰ ਵੇਲੇ ਗੁਪਤਵਾਸ ਲਈ ਰੂਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ, ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਚਾ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਬਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਟਾਲਨ ਨੇ ਜਦ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਕਿ ਰੂਸ ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਰਸਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਟਾਲਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਵਾਇਆ ਇੰਡੀਆ ਪ ਜਾਬ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਕਮਿਊਨਿ ਮ ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ ਆਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਮੋਢੀ ਬਾਬਾ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਭਕਨਾ ਅਤੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਜੋ ਆਦਿ ਸਨ । ਪਰ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਇਸ ਟਿਪਣੀ

ਨਾਲ ਧਰਮ ਇਕ ਅਫੀਮ ਹੈ ਕਮਿਊਨਿ ਮ ਆਮ ਜਨਤਾ ਵਿਚ ਫੈਲ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਇੰਡਸਟਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਵਾਲੀ ਲਹਿਰ ਇਹ ਨਾ ਚਲਾ ਸਕੇ । ਫਿਰ ਚੀਨ ਦੇ ਹਮਲੇ ਪਿੱਛੋਂ ਨੈਕਸੇਲਾਈਟ ਲਹਿਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿ ਮ ਦਾ ਕਚੂੰਬਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ । ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਾ ਰਿਹਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਵਾਲਾ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਤਰੋੜ ਮਰੋੜ ਕੇ ਉਪਰੋਂ ਸਿੱਖੀ ਪਰਚਾਰ ਅਤੇ ਅ ਦਰੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਧਾ ਭਾਵਨਾ, ਗੁਰੂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਪਿਆਰ ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ।

ਇਸ ਦੀ ੁਰੂਆਤ ਗੁਰਬ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ ਫਿਰ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਟੀਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਰਪਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਿਟ ਬੈਠਾ ਹੈ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਰਪਣ ਵਿਚ ਡਰ ਡਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਵਰਗੇ ਪੂਰੇ ਤਾਣ ਨਾਲ ਪਰਚਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤਲੜੀ ਨੇ ਪਰਮ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਧਰਾਤਲ ਤੇ ਪੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾ ਾ ਵਿਚ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ, ਘੱਗਾ ਜਾਂ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨੀਆ ਪਰਚਾਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪ ਜੇ ਨਾਲ ਇੱਡਾ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਕਿਵੇਂ ਰੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ । ਰੀਠਾ ਮਿੱਠਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾ ਹੈ। ਬੀਬੀ ਰਜਨੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮਨਘੜਤ ਹੈ । ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਦੇ ਪ ਨਾ 182 ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਆਨੰਦਪੁਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਰਸਾ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਰਸਾਤੀ ਨਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ ਅਟਕ ਦਰਿਆ ਕਿਵੇਂ ਰੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਦੋਗਲੀ ਪਾਲੀਸੀ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਆਕਰਣ ਨੇ ਹੀ ਪ ਥ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਾਹ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ

ਅਰਥ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਿਆਕਰਣ ਦੀਆਂ ਧੱਜੀਆਂ ਉਡਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਘੱਗੇ ਦੇ ਲਿਖੇ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਜਦ ਮੈਂ ਘੱਗਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਗਲਤ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਕਰਣ ਬਣੀ ਨੂੰ ਪ ਜਾਹ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਇਸ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਜਦ ਮੈਂ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਰਥ ਲਿਖ ਕੇ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਥੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਗਲਤੀ ਕਰ ਗਏ । ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਣ ਨਜੀਕੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਭੇਦੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਣ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਸਵੱਯੇ ਅਤੇ ਚੌਪਈ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਵਿਚ ਅਤੇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ, ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਕਿਸੇ ਸਾਜਿ ੀ ਿ ਵ ਭਗਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਆਖਦੇ ਹਨ । ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਵਿਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਿ ਵ ਪੁਰਾਣ ਦਾ ਅ ਗ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਆਖਦੇ ਹਨ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ, ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਿ ਸੀਪਲ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਅਕਾਲੀ ਕੌਰ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ ਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਨੇ ਭੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਾਸ ਕਰਕੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦਿੱਲੀ, ਚੌਂਤਾ ਅਤੇ ਜਵੱਦੀਕਲਾਂ ਨੇ ਜਹਾਦ ਖੜਾ ਕਰ ਕੇ ਪ ਥ ਵਿਚ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਖਾਨਾ ਜੰਗੀ ਤੱਕ ਨੌਬਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾ ਵਾਲੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਮੀਨ ਹਥਿਆਉਣ ਕਾਰਨ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਦੇ ਹਊਏ ਨੇ ਉਦਾਸੀ, ਨਿਰਮਲੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪ ਥੀ ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਔਖੀ ਘੜੀ ਵੇਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਤਾਰੇ ਕਰਕੇ ਪ ਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਨੂੰ ਪ ਥ ਤੋਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ । ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕੂੜ ਪਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦਾਸੀ

ਡੇਰੇ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋ ਕੇ ਸੰਤ ਰੇਣ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮ ਨਣ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾ ਅਤੇ ਪਾਠ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਥੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਕ ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋ ਗਏ ।

ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿੰਦਣ ਨੂੰ ਤਤਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਦ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਪਰਮਾਣ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾ (ਕ੍ਰਿਤ ਮਹਾਂਕਵੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ) ਅਤੇ ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ (ਕ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜਦੇ ਹਨ । ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਡੀ ਚੋਟੀ ਦਾ ੋਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪ ਥਕ ਇਤਿਹਾਸ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੇਗਾ ? ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਮਕਸਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਚਾੜ੍ਹ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਚਹੇਤਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਸਵਰਗੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਦਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਧੁਰੋਂ ਅ ਦਰੋਂ ਕਾਮਰੇਡ ਸੀ ।

ਇਹ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਵਾਂਗ ਪਰਗਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿ ਾ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਵਿ ਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ । ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਮ ਤਵ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਖੋਜ ।

ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥
ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥
(ਅ ਗ ੯੯੯)

ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਚੀ ਦਾ ਅ ਤ ਪਾਉਣਾ । ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਬੇਅ ਤ, ਅਪਰੰਪਰ ਅਤੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਅਗੰਮ, ਅਗੋਚਰ । ਜੋ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਸ ਵਿ ਤੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੈ, ਬੜੇ ਬੜੇ ਚਿੰਤਕ ਅਤੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਉਪਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅ ਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜੀਵਨ ਨਾ ਗਾ ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਗੁਣ ਗਾ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾ।

ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥

ਹੁਣ ਜਿਹੜੇ ਬੰਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਚ ਮਾ ਲਗਾ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜਚੋਲ

ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਘੋਖ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਕੀ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣਗੇ, ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ । ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ, ਪਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਖੋਜੀ ਇਥੋਂ ਹੀ ਪਰਮਾਰਥ ਦੇ ਖੋਜੀਆਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਲਾਈਨ ਤੇ ਹੋ ਗਏ । ਤਰਕ ਾਿਲ ਟੋਲਾ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਉਪਾ ਕ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਿਓ ਖਿਚੜੀ ਹੋ ਗਏ । ਅੱਜ ਪ ਥ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਖਾਂਤ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨਪੜ੍ਹ ਤਬਕਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਗੁਹਜ ਰਹੱਸਾਂ ਤੋਂ ਕੋਰਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਢਹੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਰਲ ਮਿਲ ਝੁੱਗਾ ਉਜਾੜੀ ਦਾ ਵਾਲੀ ਕਹਾਵਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਵੇਂ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਰਮ ਪਦ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ ਲਈ, ਹਰ ਇਕ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਦੇ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ । ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਕਸਵੱਟੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਤਲਬ ਦੀਆਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਕੇ ਆਮ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਜਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਤਰਕਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਸਭਰਾ ਨੇ ਪ ਥ ਪਰਵਾਣਤ ਹਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਡਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭੰਡਣ ਦਾ, ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਰਾਹ ਮੋਕਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਾਇਦ ਪ ਥ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਟੈਸਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਕੂੜ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸਹਿਜੇ ਹ ਮ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਅਗਲਾ ਨਿ ਾਨਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਦੇ ਐਡੀਟਰ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ_ਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪੜਾਅ ਦੱਸੇ ਹਨ । ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕੇਵਲ ਪਾਠ ਕਰੀ ਜਾਣਾ। ਸੇਵਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਪੜ੍ਹੀਏ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ । ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਵੀਚਾਰ ਕੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸੁਰਤ ਹੋਰ ਉੱਚੀ ਉਠਦੀ ਹੈ । ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ । ਕੀ ਮੈਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜੀਅ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਔਗੁਣ ਨ ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸਿਖ ਫਿਰ ਪੀੜਾ

ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਔਗੁਣਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਾਂ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਮਾਂ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸੰਸਕਾਰ ਮਨ ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਮਨ ਵਾਰ ਵਾਰ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਉਪਾਉ ਲਈ ਸਿੱਖ ਵੈਰਾਗ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਅਰਦਾਸਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੇ ਤਰਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ ਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥1॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥
ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥2॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸੰਤੀ ਮ ਤ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥3॥
ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥4॥
(ਅ ਗ 205-206)

ਅਨੁਭਵੀ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਇਸ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਮਾਰਗ _ਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਉਨਤੀ ਦਾ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦ੍ਰਿ ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਜੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਕਰਤਾ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਔਗੁਣ ਕੋਈ ਦਿਖਦਾ ਨਹੀਂ ਸਾਰਾ ਪ ਥ ਹੀ ਕੁਰਾਹੇ ਪਇਆ ਨ ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ? ਤੱਤ ਇਹੀ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ_ਰੂਆਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । ਫਿਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪੈਰ ਪੈਰ ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਾਿ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਪ ਥ ਪਰਵਾਣਤ ਹਸਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ, ਹੁਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀਆਂ ਊਣਤਾਈਆਂ ਾਹਰ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰ ਾਂ ਨੂੰ ਭੰਡ ਰਹੇ ਹਨ ਜੇ ਇਹੋ ਕਸਵੱਟੀ ਅੱਜ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਲਾ ਕੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਭੀ ਅਜੇਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਸਾਡਾ ਮਨ ਕੀ ਕਹੇਗਾ ?

ਕਲਗੀਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮਸੰਦ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕੀ ਸਾਰੇ

ਮਸੰਦ ਤੇਲ ਵਿਚ ਤਲਣ ਵਾਲੇ ਸੀ ? ਨਹੀਂ, ਉਦੋਂ ਭੀ ਭਾਈ ਫੇਰੂ ਵਰਗੇ ਮਸੰਦ ਵੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਵਡਿਆਇਆ ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਭੀ ਕਈ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਸਦਕਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਝੰਡਾ ਬੁਲੰਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਪਰ ਜਦ ਕਾਲੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਲਾ ਕੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਲੇ ਹੀ ਨ ਰ ਆਉਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਐਨਕ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਫਿਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੰਦਾਂ ਦੇ ਲੱਛਣ ਦੇਖ ਕੇ ਇਹ ਕਹੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਭੀ ਅਜੇਹਾ ਹੀ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਮੱਤ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ ? ਅਜੇਹੀ ਹੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਹਨ ।

ਗਿਆਨਵਾਨ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ ਦੀ ਰੰਤਾਰ, ਗੁੰਤਾਰ ਅਤੇ ਦਸਤਾਰ ਭਾਵ ਪੁ ਾਕ, ਬੋਲ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਚਾਲ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਜਿਹੋ ਜਿਹੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ ਕੇ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ ਵੈਸੀ ਹੀ ਉਸਦੀ ਬੋਲ-ਬਾਣੀ ਦੀ ਬਦਾਵਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਜਿਹੋ ਜਿਹੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿਚ ਸਭਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਜਿਹੋ ਜਿਹੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਵੇਲੇ ਜਹਾਨ ਖੇਲਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਬਦਾਵਲੀ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਹੈ । ਅਜੇਹੀ ਭੱਦੀ ਬਦਾਵਲੀ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤ ਕੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਨਦਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਕਮੇ ਦਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜੇ ਸਭਰਾ ਅਕਲੋਂ ਖਾਲੀ ਜਾਂ ਬੁੱਢਾ ਤੋਤਾ ਕਹੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਛੋਕਰਾ ਸਾਧ ਕਹੇ ਫਿਰ ਅੱਗੋਂ ਇਹੀ ਉੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਸਭਰਾ ਨਾ ਖੋਤਾ ਹੈ ਨਾ ਘੋੜਾ ਬਲਕਿ ਵਿਗੜਿਆ ਖਚਰਾ ਹੈ ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਮਿਰ ਾ ਗਾਲਬ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹਲਵਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਦੇਖ ਕੇ ਗਾਲਬ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਨੌਕਰ ਭੇਜ ਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਕੀਤਾ। ਨੌਕਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਦੋ ਬੰਦੇ ਬਹਿਸ ਰਹੇ ਹਨ ਇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਖੁਦਾ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ । ਹਲਵਾਈ ਨੇ ਕੰਮ ਰੁਕਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਰ ਾ ਗਾਲਬ ਕੋਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਮਸਲਾ ਪੇ ਕੀਤਾ ਨਾਸਤਕ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਸਾਬਤ ਕਰੋ ਕਿ ਖੁਦਾ ਹੈ : ਗਾਲਿਬ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ੇਅਰ ਪੜ੍ਹਿਆ

ਖੁਦੀ ਮੇ ਜੋ ਆ ਗਿਆ ਵੁਹ ਖੁਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੂਆ ।
ਿ ਹਨ ਮੇ ਜੋ ਘਿਰ ਗਿਆ ਲਾ ਇੰਤਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੂਆ ।

ਇਹੀ ਗੱਲ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ :

ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥
ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥ ਅ ਗ 456॥

ਪਰ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਭਲੇ ਮਾਨਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪ ਥ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਅਕਲ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚ ਗ੍ਰਸੇ ਹੋਏ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ False Ego ਦਾ ਿ ਕਾਰ ਹੈ ।

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੂੰ ਰੋਸ ਹੈ ਕਿ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਹੁਲੜਬਾ ਾਂ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਟੇਜ ਤੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ । ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਵੀਡਿਓ ਕੈਸਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦ ਇਸ ਨੇ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਤੱਤੀ ਤਵੀ ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਹੋ ਹੋ ਗਏ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਹੁਣ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁਫਰ ਤੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਿ ਵ ਪੁਰਾਣ ਦਾ ਅ ਗ ਹੈ ਅਤੇ ਪ ਥ ਪਰਵਾਣਤ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ ਦੇਵੀ ਦੀ ਉਪਮਾ ਹੈ ਫਿਰ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਹਿਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ । ਅਜੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਮਾਰਟਿਨ ਕਿੰਗ ਲੂਥਰ ਦੀ ਪਦਵੀ ਲੈਣ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਹਨ । ਫਿਰ ਇਹ ਭੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਦਵੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ ਹੀ ਮਿਲੀ ਸੀ । ਆਪਣੀ ਹਠਧਰਮੀ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋ ਕੇ ਫਿਰ ਇਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਦੋ ੀ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਇਨਸਾਫ ਕਰਨਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਮੱਖੀ ਦੋ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਦੱਸੀ ਹੈ ਇਕ ਹਿਦ ਵਾਲੀ ਮੱਖੀ ਦੂਸਰੀ ਗੰਦ ਵਾਲੀ ਮੱਖੀ । ਹਿਦ ਵਾਲੀ ਮੱਖੀ ਕੇਵਲ ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਲੇ ਫੁੱਲਾਂ ਤੇ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਫਿਰ ਜੋ ਮਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੀ ਹੈ ਉਹ ਭੀ ਮਿੱਠਾ ਹਿਦ ਅਖਵਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਲਈ ਗੁਣਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਆਈਆਂ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤੀਸਰੀ ਗੱਲ, ਕਿ ਹਿਦ ਵਾਲੀ ਮੱਖੀ ਆਪਣੇ ਰਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ :

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ॥ (ਅ ਗ 486)

ਭਾਵ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਦ ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਫੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹਿਦ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਖਦੀਆਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਇਕਾਗਰ ਚਿਤ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਇਹ ਮੱਖੀ ਐਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਕੇਵਲ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਜਾਪੇ ਜਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇੜੇ ਉਸੇ ਦੇ ਡੰਗ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ।

ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਆਮ ਮੱਖੀ ਹੈ ਜੋ ਗੰਦ ਤੇ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੰਦ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਇਕ ਤੇ ਆ ਬੈਠਦੀ ਹੈ । ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ :

ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ ॥
ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂੰ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ।।ਅ ਗ 1227॥

ਤਥਾ : **ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਅ ਗ 1368 ॥**

ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕਉਤਕ ਦੇ ਕਰਤਾ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੱਥ ਇਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੁਰਗੰਧ ਦੀ ਮੱਖੀ ਵਾਲੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹਰ ਇਕ ਵਿਚੋਂ ਔਗੁਣ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਔਗੁਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਨਘੜਤ ਔਗੁਣ ਬਣਾ ਕੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ । ਇਹੀ ਹਾਲ ਇਸ ਦਾ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਪ ਥ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੇ ਨਵੀਨ ਅਨੇਕਾਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਕੱਢ ਕੇ ਪ ਥ ਨੂੰ ਪੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਟੋਲੇ ਦੇ ਹੋਰ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਪਾਖਯਾਨ ਦੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਹੀ ਦਿਖਦੀਆਂ ਹਨ । ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਖ ਡਣਵਾਦ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਭੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਕੀ ਖ ਡਣਵਾਦ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੈ ? ਇਹੋ ਹਾਲ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਹੈ । ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਝੂਠ, ਫਰੇਬ ਅਤੇ ਕਪਟ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਫਰਗੜ੍ਹ ਦੀ ਸੰਗਯਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

ਪਰਿਵੇ ਕਾ ਵਿਚ ਆਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਕਸਰ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ-2 ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਪਰੂਫ ਰੀਡਿੰਗ ਲਈ ਦਾਸ ਮਾਸਟਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ

ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਕਾਰਜ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਸੀ ਜੇ ਕਦੇ ਕਾਕਾ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਘਰੋਗੀ ਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਰਗ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕਰਦਾ । ਜਿਨੀ ਕੁ ਬੁਧੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਬਖ ੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਿਖ ਸਕਿਆ ਹਾਂ, ਉਮੀਦ ਹੈ ਪਾਠਕ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀਆਂ ਊਣਤਾਈਆਂ ਨਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮਧੁਪ ਮਾਖੀ ਵਾਂਗ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਸੇਧ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਸੁਚਾਰੂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤ ਾਹ ਬਖ ਣਗੇ ।

ਦਾਸ :

ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਸੁ ੀਲ ਪੁੱਤਰ

ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਦੋ ਜੌੜੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ (1) ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ (2) ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਐਡੀਟਰ ਸਪੋਕਸਮੈਨ) ਵਰਗੇ ਕਈ ਪਾਲਤੂ ਪੁੱਤਰ ਹਨ । ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾ ਜਵੱਦੀ ਕਲਾਂ (ਲੁਧਿਆਨਾ), ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਚੌਂਤਾ (ਰੋਪੜ) ਅਤੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦਿੱਲੀ, ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਪਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕੂਚਾ ਫੀਲਡ ਗੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਉਪਰੋਂ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਢੌਂਗ ਰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਅ ਦਰਖਾਤੇ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ   ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ   ਵਿਚ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ, ਆਚਾਰ, ਵਿਉਹਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੈਰ-ਪੈਰ ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਚਰਿਤ੍ਰਹੀਨ, ਰਿ ਵਤਖੋਰ ਪੁਲਸੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ 5●●● ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੀ ਸ ਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ । ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਅ   ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ   ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ   ਦੇ ਪ ਨਾ 76/77 ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ । ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ   ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ   ਦਾ ਲੇਖਕ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ।

ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ, ਸਭ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ ਪਰ 1995 ਤੋਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੁਣ ਭੀ ਬੇਹਯਾਈ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਆਪਣੇ ਪਾਲਕ ਦੀ ਵੰਾਦਾਰੀ

ਪਾਲਣ ਲਈ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਕੀ ਕੀ ਹੱਥਕੰਡੇ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਕਰਾਂਗੇ ।

ਜਦ ਮੈਂ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨਾਲ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ   ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸੁਧਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੋਗੇ ?

ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਅ ਦਾ ਾ ਲਗਾਉਣ ਕਿ ਇਕ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਸੁਧਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ 68 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥੀ ਬਣ ਕੇ ਇਹ ਕੁਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਸੁਧਰੇਗਾ ? ਰੇਲਵੇ ਵਰਕ ਾਪ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਮਿ ਨਰੀ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗੇ ਦਾ ਬੇਟਾ ਭੀ ਸੀ, ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨਾਲ ਬਣਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਝੂਠੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਭੁਗਤਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ।

ਜਦ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਿੱਠੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਇਸ ਨੇ ਲਾਲ ਪੀਲਾ ਹੋ ਕੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇਰਾ ਬਾਪ ਭੀ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਸੀ । ਜਦ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਾਪੂ ਜੀ 1977 ਵਿਚ 85 ਸਾਲ ਦੀ ਆਯੂ ਭੋਗ ਕੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ਸੀ । ਹੁਣ ਸਭਰਾ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ ? ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾਈ ਫਾਇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਦ ਅਸੀਂ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨਕਲ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਫਿਰ ਇਸ ਦੀ ਹੋ ਪਰਤੀ । ਹੁਣ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 89 ਤੇ ਇੰਜ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :

ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ ਇਹ, ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਜੀ ਨੂੰ ਰਿ ਵਤਖੋਰ, ਬਲਾਤਕਾਰੀ, ਬਲੈਕ ਕੈਟ, ਸਰਕਾਰੀ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਲੇਖਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਰਵਿਸ ਦੌਰਾਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ । (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 89)

ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਂ ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਕਰਤੂਤ ਦਾ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੈ । ਪਰ ਉਪਰੋਂ ਕੂੰਰ ਤੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਹੈ । ਪਰ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ   ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ   ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਦੂਸਰੀ

ਐਡੀ ਨ ਦੇ ਪ ਨਾ 12 ਤੋਂ 17 ਤੱਕ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 1984 ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾ ਕੇ ਵੈਨਕੂਵਰ (ਕੈਨੇਡਾ) ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਕੇ ਭੁਲ ਬਖ ਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਿੰਘਣੀ ਪ੍ਰਕਾ ਕੌਰ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕਿਆ ।

ਜਦ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮੁਹਰ ਹੇਠ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਜੱਜ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ :

ਗੁਰਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਕਤੂਬਰ 1986 ਵਿਚ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲੀ । ਇਸ ਦੀ ਉਮਰ ਉਸ ਵੇਲੇ 68 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ । ਉਸ ਦੀ ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ । 1988 ਵਿਚ 35 ਸਾਲਾ ਔਰਤ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਭੁੱਲਰ ਨਾਲ ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ । ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੀ 1991 ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕੇਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ । ਜੱਜ ਨੇ ਫਰਵਰੀ 1992 ਵਿਚ ਕੇਸ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ 5000/- ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਡਾਲਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਭੁਲਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ।

ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ ਨੇ ਤੇ ਸਭਰਾ ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਰਦਾਈ ਸਾਧ ਸਟੇਜਾਂ ਉੱਤੇ ਖੁਦ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੀ ਭੀ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਰ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ।

ਦੇਖੋ ! ਇਸ ਕਾਮਰੇਡ ਨੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਘੁਮਾ ਕੇ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਰਾਬਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੂੜ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਧੜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ! ਇਸ ਬੁੱਢੇ ੇਰ ਦੀ ਕੁਵੱਤੇ ਮਰਦਾਨਗੀ ਦੀ ਦਾਦ ਦੇਵੋ । ਜੋ ਕੰਮ ਅੱਜ ਦਾ 40 ਸਾਲ ਦਾ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਉਹ ਇਸ ਨੇ 68 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਕਰ ਕੇ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਸੁਣ ਕੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਚਕਰਾ ਗਏ ਕਿ ਕਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸਹੀ ਮ ਨੀਏ ।

ਕੁਫਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਕਰਣ :-

ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਵਾਰ ਵਾਰ ਰਟ ਲੱਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਕਰਣ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਰਪਣ , ਟੀਕਾ 1962 ਵਿਚ ਕੀਤਾ । ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਦੀ ਕਲਮ ਨੇ 1920 ਦੇ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਾਲਸਾ ਦਲ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨੀ, ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਜਾਹਲ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਅਗਲੀ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਕਰੀਬਨ 1936 ਵਿਚ ਪ੍ਰਿ ਸੀਪਲ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਬਦਾਰਥ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ । ਜਿਸ ਦੇ ਹਰ ਪ ਨੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਲੋੜ ਪਈ ਭਾਵ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਫੁਟ ਨੋਟ ਵਿਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ । ਇਹ ਬਦਾਰਥ 1940 ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ੍ਰ. ਗੁ: ਪ੍ਰ. ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਪਰ ਇਸ ਬਦਾਰਥ ਵਿਚ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿੱਖੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ, ਪ ਥ ਪਰਵਾਣਤ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਮ ਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਣ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਦਾਰਥ ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲੱਗਾਂ ਮਾਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੇਠ ਕਾਫੀ ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪ ਥ ਪਰਵਾਣਤ ਖ ਿਅਤ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਰਥ ਕਿਸ ਨੇ ਮ ਨਣੇ ਹਨ ?

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲੇ ਦੀ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਫੋਟੋ ਪੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਪ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ।

(1) ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦਾ ਕਿਤਾਬਚਾ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨੇ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਬਦ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਗ 1165-66 ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ :

ਸੁਲਤਾਨੁ ਪੂਛੈ ਸੁਨੁ ਬੇ ਨਾਮਾ ॥

ਦੇ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ । ਇਸ ਬਦ ਦੀ ਇਕ ਤੁਕ ਹੈ :

ਕਹਹਿ ਤ ਧਰਣਿ ਇਕੋਡੀ ਕਰਉ ॥
ਕਹਹਿ ਤ ਲੇ ਕਰਿ ਊਪਰਿ ਧਰਉ ॥

ਘੱਗਾ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਇੰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ : ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰ ਵਾਲੇ ਸਤਿਸੰਗੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਜੇ ਇਜਾ ਤ ਦੇਓ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਟੇਢੀ ਕਰ ਦੇਈਏ, ਆਖੇਂ ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਉਪਰ ਕਰ ਦੇਈਏ ।

ਮੈਂ ਘੱਗਾ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ, ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਇਕ ਵਚਨ ਨੂੰ, ਬਹੁ ਵਚਨੀ ਅਨਯ ਪੁਰਖ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ?

ਘੱਗਾ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਕਰਣ ਨੂੰ ਬਣਿਆਂ ਪ ਜਾਹ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਇਸ ਲਈ ਸੋਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬਚੇ ਵਿਚ ਹਰ ਥਾਂ ਮਨ ਮਰ ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੋਕਲਪਿਤ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ ।

ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾਂ ਨੇ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ :

ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (ਅ ਗ 2)

ਵਿਚ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਦੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਰ ੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਨੇ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਅਰਥ ਪਰਵਾਣ ਕੀਤੇ ਹਨ ।

ਜਦ ਮੈਂ ਸਭਰਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਰਥ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜੇ ਸਭਰਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜਿਆ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰਮੁਖ ਸੀ ਪਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਇਥੇ ਗਲਤੀ ਕਰ ਗਏ । ਸਭਰਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ । ਹੁਣ ਸਭਰਾ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁਦਾਇ ਦੈ ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨਿ ॥ (ਅ ਗ 1384)

ਵਾਲੇ ਮਹਾਂਪੁਰ ਗਲਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਗਏ ?

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅ ਗ 118● ਤੇ ਬਦ ਹੈ ।

ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥
ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥
ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥ (ਅ ਗ 1180)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਹਨ :

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ੇਰ ਸਦਾ ਹੀ ਮਾਸ ਰੂਪੀ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਵਿਚ ਰੁਚੀ ਰਖਦਾ ਹੈ, ਜੰਗ ਮਚਿਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਚਾਉ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੰਜੂਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇ ਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇ ਾਂ ਹੀ (ਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ।

ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ । ਭਾਈ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤਲਵਾੜਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਤਲਵਾੜਾ ਜੀਓ ! ਕੀ ਦਸਮੇ ਦਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ੇਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਦਸਮੇ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੰਗ ਗ ਆ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਸੂਰੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ? ਫਿਰ ਜੇ ਸੂਰਮੇ ਸਿੰਘ ਵੀ ਮਾਸ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤੇ ਖੁ ੀ ਮਨਾਉਣ ਤਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ? (ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਕਿਤਾਬ ਪ ਨਾ 39) ।

ਹੁਣ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਸ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਹ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਥ ਕਰਨ ਦਾ ਢੋਲ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਹੀ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਦੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਪੈਂਤੜੇ ਹਨ ।

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਮੂ ਹ ਤੋਂ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਭਾਵਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਬਾਰੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣੋ :

ਇਕ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂ ਹੈ, ਉਹ ਪੱਥਰ, ਲਕੜੀ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਆਦਿ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਆਪ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਏਧਰ ਸਿੱਖ ਨੇ ਭੀ ਇਕ ਆਕਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਥਾਪਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ, ਥੜ੍ਹਾ, ਪਾਲਕੀ, ਚੰਦੋਆ, ਰੁਮਾਲੇ, ਪੀਹੜਾ ਆਦਿ ਸਭ

ਕੁਝ ਆਪ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਮ ਦਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਾਂਗ ਚੜ੍ਹਾਵੇ, ਭੇਟਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਅਰਪਣ ਕਰਕੇ ਮੱਥੇ ਰਗੜਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਪ ਨਾ 138-39)

ਇਥੇ ਇਹ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਕੁਥਾਇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹੋ ਸਭ ਕੁਝ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਵਾਮੀ ਦਯਾ ਨੰਦ ਦੇ ਸਤਿਆਰਥ ਪ੍ਰਕਾ ਗ੍ਰੰਥ , ਸਾਰਵਦੇਿ ਕ ਆਰੀਆ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਭਾ ਦਯਾਨੰਦ ਭਵਨ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-3 ਤੋਂ 1966 ਵਿਚ ਛਪੇ ਦੇ ਪ ਨਾ 445-448 ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ।

ਸਭਰਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਿੱਠੀ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਲਈ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 8●; 81 ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਭੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮੂਲ ਵਿ ਤੋਂ ਹੱਟ ਕੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਘੁਮਾ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਹੀਰੇ ਨੂੰ ਤਾਜ ਵਿਚ ਲਗਾਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਹੀਰਾ ਹੀਰਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗਧੇ ਦੇ ਗ ਵਿਚ ਪਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਹੀਰਾ ਹੈ । ਪਰ ਸਭਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾਜ ਦਾ ਹੀਰਾ ਹੀਰਾ ਹੈ ਪਰ ਗਧੇ ਦੇ ਗ ਵਿਚ ਕੱਚ ਦੀ ਗੋਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਜੋ ਯਕੜ ਇਸ ਨੇ ਇਥੇ ਮਾਰੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੁੱਝੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ? ਬਲਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਇਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੀ ਭੁਲ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ । ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਜਿਲਦ, ਪੱਤਰੇ, ਅੱਖਰ, ਰੁਮਾਲੇ, ਪੀੜ੍ਹਾ ਸਾਹਿਬ, ਚੌਰ, ਪਾਲਕੀ ਆਦਿ ਆਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਅਸੀਂ ਆਪ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਕਾਰ (ਭਾਵ ਅਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਹੈ । ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਵੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ । ਰੱਬ ਅਦ੍ਰਿ ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਵੀ ਅਦ੍ਰਿ ਟ ਹੈ । (ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ 4 ਪ ਨਾ 297)

ਵਾਰ ਵਾਰ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਦ ਾ ਦੀ ਇਹ ਸਹੀ ਫੋਟੋ ਹੈ । ਫਿਰ ਇਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮ ਨਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਹੀ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਮ ਨਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ :

ਜਬ ਲਗ ਖਾਲਸਾ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥
ਤਬ ਲਗ ਤੇਜ ਦੀਓ ਮੈ ਸਾਰਾ ॥
ਜਬ ਖਾਲਸਾ ਰਲ ਮਿਲ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਤੇਜ ਘਟ ਜਾਈ ॥
ਜਬ ਇਹ ਗਹੈ ਬਿਪਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ॥
ਮੈ ਨ ਕਰਉ ਇਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤ ॥

(ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਪੰਨਾ 21) ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਇਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਪੁਛਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸ ਅੰਗ ਤੇ ਹਨ ? ਕਿਹੜੇ ਮਹਲੇ ਦਾ ਇਹ ਬਦ ਹੈ ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਣ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਹੈ ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਛਾਪ ਤੀਜੀ ਦੇ ਪ ਨਾ 158, 159 ਅਤੇ 16● ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ ਨਿਆਂ ਵਿਚ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਆਏ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪਰਮਾਣ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ।

ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ; ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਪਰਮਾਣ ਦੇਵੇ ਉਹ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦਾ ਏਜੰਟ ਹੈ, ਜੇ ਸਭਰਾ, ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇਵੇ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ । ਇਹੀ ਕਾਮਰੇਡੀ ਪੈਂਤੜੇ ਦਾ ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਹੈ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਦੂਜਾ ਪ ਨਾ 13 ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੁੱਲੜ ਦੇ ਭਗਤ ਸਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਿ ਸੀਪਲ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । ਇਸ ਲਈ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਮ ਗਣੀ ਪਈ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੇ ਪ ਨਾ 73 ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਭਰਾ ਦੀ ਇਹ ਟਿਪਣੀ ਝੂਠ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 1●4 ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਗਿਆਨੀ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਮਸਕੀਨ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਮ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਕਹੀ ਹੈ । ਇਹ ਗੱਲ ਸਪੱ ਟ ਹੋ ਗਈ ਕਿ

ਸਭਰਾ ਕੋਲ ਲਿਖਤੀ ਪਰਮਾਣ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ; ਗਿਆਨੀ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਮਸਕੀਨ ਜੀ ਇਕ ਡੇਰੇਦਾਰ ਸੰਤ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਮ ਨਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਸਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀਡੀਓ ਕੈਸਟਾਂ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸੰਬੰਧਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਾਦੀ ਚਮਤਕਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ) ਸਹੀ ਮ ਨਦੇ ਸਨ । ਇਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਚਿੱਠੀ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਭੀ ਮਸਕੀਨ ਜੀ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਹਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਭਰਾ ਨੇ ਮਸਕੀਨ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚੋਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ? ਜਦ ਕਿ ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਮਸਕੀਨ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਮਸਕੀਨ ਜੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ।

ਫਿਰ ਜਿਸ ਵਿਦਵਾਨ (ਪ੍ਰਿੰ. ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਪੂਛ ਫੜ ਕੇ ਇਹ ਤਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਪ ਨਾ 73 ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾ ਕੇ ਇਕ ਗੋਰੀ ਮੇਮ ਦਾ ਦਿੱਲ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਕੇਸ ਕਟਵਾ ਦਿੱਤੇ ਸੀ । ਪਰ ਜਦ ਗੋਰੀ ਮੇਮ ਨੇ ਭੀ ਫਿਟਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਲੰਬੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਈਸਾ ਜੀ ਦੇ ਦਰ ਨ ਕਰਕੇ ਖੁ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਦ ਤੈਂ ਕੇਸ ਹੀ ਕਟਵਾ ਦਿੱਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ ?

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਚੈਨਲ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਮਸਕੀਨ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿਚ ਮਸਕੀਨ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿ ਸੀਪਲ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਆਤਮਕ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਸਤੂਆਣਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਦਕਾ ਇਹ ਪਰਮਾਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ । ਪਰ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਕੌਣ ਕਹੇ ਕਿ ਸੱਚ ਬੋਲ ਅਤੇ ਜੋ ਕਹੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਹੈ ।

ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 91 ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੱਲਿਆ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਮਰ ੀ ਸ ਾ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੂ ਹ ਕਾਲਾ ਕਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਹਿਰ ਵਿਚ ਫੇਰਿਆ ਜਾਵੇ । ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਇਸ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਜੋ ਚਿੱਠੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਈ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਫੋਟੋ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਵੇ ।

ਇਸ ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਹੀ ਦਰ ਨ ਦੀਦਾਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਸਕੈਨਿੰਗ

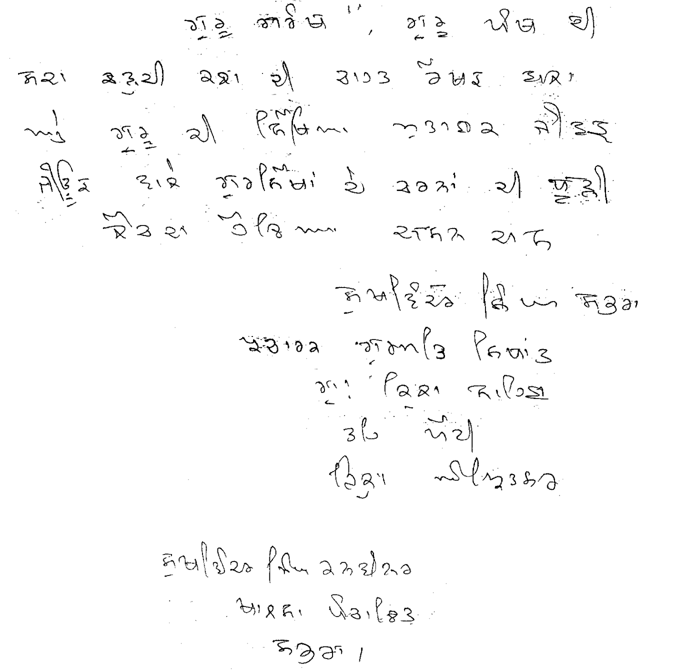

2. **ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਥਾਂ ਸੰਤ ਪਦ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਹੀ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਰੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨੇ ਖੁਦ ਭਾਈ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਬਰੈਕਟ ਵਿਚ (ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।**

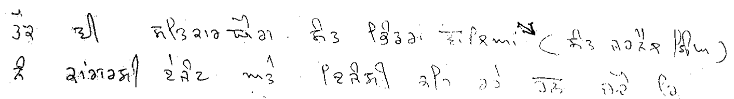

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾਂ ਨੂੰ 119 ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਾਂ 80-81 ਵਿਚ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਚ ਹੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ।

ਸਾਰੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਸਮੇਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਪਦ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਹੀ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ।ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ_ ਬਾਨੀ ਭੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਤ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ।ਹੁਣ ਕੀ ਇਹ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਸੀ ? ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਭਰਾ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਹੀ ਪੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖਾਲਸਾ ਪ ਚਾਇਤ ਸਭਰਾ ਦੇ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਭੀ ਸਭਰਾ ਨੇ ਸੰਤ ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ।ਜਿਸ ਦੀ ਫੋਟੋ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਲਿਖਤ ਦੀ ਸਕੈਨਿੰਗ

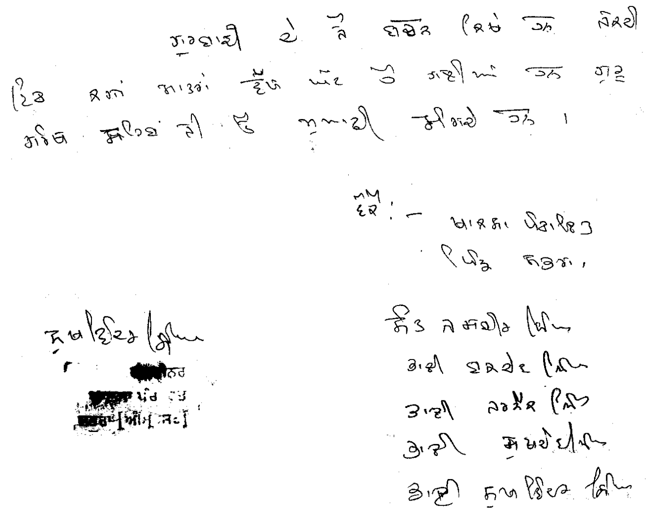

ਜੇ ਸਭਰਾ ਇਹ ਕਹੇ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਹੀ ਸੰਤ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਉਹ ਭੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਸਰੇ ਥਾਂ ਸਭਰਾ ਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਈ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ । ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਪ ਨਾ 301 ਤੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਪ ਚਾਇਤ ਸਭਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

ਕੁਫਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ

ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 71 ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :

ਵਿਚਾਰ : ਇਹ ਲੋਕ ਅਖੌਤੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਰੀਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸਾਰਾ ੋਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਦੇ ਪ ਨਾ 63 ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਲਈ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਾਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਏਕ ਚਿੱਤ ਜਿਹ ਇਕ ਛਿਨ ਧਿਆਇਓ ॥
ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੈ ਬੀਚ ਨ ਆਇਓ ॥ (ਚੌਪਈ ਪਾ: 10)

ਆਖਨ ਮੀਚ ਰਹੈ ਬਕ ਕੀ ਜਿਸ;
ਲੋਗਨ ਏਕ ਪ੍ਰਪ ਚ ਦਿਖਾਯੋ ॥ (33 ਸਵਯੈ ਪਾ: 10)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੁਰਬ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਜਗਾ ਜਗਾ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ।ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ।

(1) ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਪ ਨਾ 20, 49, 40, 41, 265, 270 ਅਤੇ ਪ ਨਾ 271.

(2) ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਦੂਜਾ ਪ ਨਾ 148 (ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਛੰਦ, 471 ਅਤੇ 186)

(3) ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਤੀਜਾ ਪ ਨਾ 68, 69, 85, ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਹ ਾਰੇ ਦੇ ਬਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ।

(4) ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਚੌਥਾ ਪ ਨਾ 307, ਅਕਾਲ ਉਸਤਿਤ/33 ਸਵੈਯਾਂ ਵਿਚੋਂ ।

(5) ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਪ ਜਵਾਂ; ਪ ਨਾ 144, ਪ ਨਾ 182, 186, 2●9 ਅਤੇ ਪ ਨਾ 3●5 ।

(6) ਭਾਗ ਦਸਵਾਂ (ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ) ਪ ਨਾ 7, 42, 58, 59, 73, 81, 84 ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਧਰੁਵ ਤਾਰਾ ਅਤੇ ਬੱਬਰ ੇਰ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਆਪਣਾ ਲਿਖਿਆ ਆਪ ਹੀ ਕੱਟ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਸੇ ਨੂੰ ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ।

(7) **ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮ ਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਦਾਵਲੀ ਅ ਲੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਦਰਸਾਇਆ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਹੈ ।**

ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥(ਅ ਗ 784)

ਮਿੱਠ ਬੋਲੜੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਉਪਾ ਕਾਂ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਝਲਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਵਿਚ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ :

ਇਸ ਦੇ ਜੁਆਬ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 1● ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਪੱ ਟੀਕਰਣ ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :

ਪਾਠਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜੋ ਲਿਖਤ ਇਹਨੇ ਇਥੇ ਛਾਪੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖ ਡੇਧਾਰ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਜੀ ਨੂੰ ਹਰਾਮ ਾਦਾ ਕੁੱਤਾ, ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਕੁੱਤੀ ਕਰਤੂਤ ਕੀਤੀ ਐਸੀ ਬਦਾਵਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਹੈ ।

ਸਪ ਟੀਕਰਨ : ਜੇ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ ਡੇਧਾਰ ਵਿਚ ਛਪੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਕੈਨਿੰਗ ਕਰ ਕੇ ਲਗਾਉਣ ਵਿਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਸੀ । ਫਿਰ ਇਸ ਨੇ ਜਿਸ ਖ ਡੇਧਾਰ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਦੇਖੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅ ਕ ਨੰ:, ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਪ ਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ । ਖ ਡੇਧਾਰ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਜਿੰਨੇ ਲੇਖ ਆਏ ਉਹ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਕਾਲੇ ਲੇਖ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੇਠ ਛਪ ਚੁੱਕੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਭਾਈ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ਦੁਕਾਨ ਨੰ: 31 ਘ ਟਾ ਘਰ ਮਾਰਕੀਟ ਹਨ ।

1. ਬਚਿੱਤਰ ਨਾਟਕ ਤੇ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾਂ ਦੇ ਕੁਤਰਕਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ ਨਾ 38.
2. ਅ ਧੇ ਇਹ ਨ ਆਖੀਅਨ.......ਪ ਨਾ 11●.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਲਿਖਤ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਨਾਉਂ ਖੁੱਲ ਚਿੱਠੀ 2●●3 ਵਿਚ ਖ ਡੇਧਾਰ ਵਿਚ ਛਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਵਿਚ ਪਈ ਹੈ ।

ਦਾਸ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਜੇ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਤੇ ਭੀ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਬਾਰੇ ਅਜੇਹੀ ਬਦਾਵਲੀ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਦੰਡ ਸੰਗਤ ਲਾਏ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ । ਨਹੀਂ ਫਿਰ, ਇਸ ਕੁਫਰ ਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮਾਲਕ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

4. ਇਹ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦਾ ਏਜੰਟ ਹੈ, ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਤਾਬ ਛਪੀ ਹੈ । ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਤਾਂ ਪੇ ਕਰੇ, ਵਰਨਾ ਇਸ ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਾਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।
5. ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 93 ਤੇ ਇੰਜ ਦਰਜ ਹੈ :
   ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣ ਗਿਆ । (ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਪ ਨਾ 32)

ਦੇਖੋ ਇਹ ਬਹਿਰੂਪੀਆ ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਦੇ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਿਆਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਣ ਦਾ ਖੇਖਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਸਪੱ ਟੀਕਰਨ : ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਨਾਉਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਜੋ ਦਾਸ ਨੇ ਲਿਖੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਕੇ ਜਿਥੇ ਸੰਤ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਕਮੋ ਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਫਰਗੜ੍ਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਪਾਜ ਉਘੇੜੇ ਹਨ । ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਤੇ ਪ ਨਾ 32 ਤੇ ਇਕ ਲੇਖ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ

ਪ ਨਾ ਨੰ: 4● ਦੇ ਲੇਖ ਦਾ ਨਾਉਂ ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਤਰਕ ੀਲ ਟੋਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਪਾ ਉਘੇੜੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾ ਲੇਖ 6 ਪ ਨਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਲੇਖ 8 ਪ ਨਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਰਕ ੀਲ ਟੋਲੇ ਦੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਬਖੀਏ ਉਧੇੜ ਰਹੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਹੈਡਿੰਗ ਹੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਥੋਪ ਦਿੱਤੇ ਹਨ । ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ, ਬੇਈਮਾਨੀ, ਧੋਖੇਬਾ ੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ? ਜੇ ਅਜੇ ਭੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਸਿੱਖ ਅਖਵਾਵੇ ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਧਰਤੀ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿਹਲ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ।

6. ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 1●8 ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹਿਜ ਪਾਠ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਸਮਝ ਪਈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਤ ਮਹਾਂਪੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਬ ੈਰ ਗੁ ਾਰਾ ਨਹੀਂ । ਪਾਠ ਵਿਚ ਮਨ ਨ ਲੱਗੇ ਆਦਿ । ਲਾਈਟ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆ ਗਈ । (ਕੌਤਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 143)

ਉੱਤਰ : ਪ ਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਸਪਾਹਟਾ ਉਪਰੋਂ ਤਰਕ ੀਲ, ਇੱਕ ਕਰੇਲਾ ਇੱਕ ਨਿੰਮ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜੇ ਝੂਠ ਨ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੌਣ ਬੋਲੂ ? ਮੇਰੀ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੇ ਪ ਨਾ 142 ਤੋਂ 144 ਤੱਕ ਇਕ ਲੇਖ ਹੈ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਸਵਰਗੀ ਸ. ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਛੀਨਾ ਰਿਟਾ. ਆਈ.ਜੀ. ਪੁਲਿਸ ਪੈਪਸੂ ਦੀ ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਸੱਚੀ ਘਟਨਾ ਲਿਖੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਦਾ ੰਕਾ ਨਵਿਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਅਸਵਾਰਾ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ । ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਬਾਬੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਹੈ ।

ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਦਾ ਝੂਠ

ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 8● ਤੇ ਇੰਜ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :

ਮਸਤੂਆਣੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ ॥ (ਪ ਨਾ 1395) ਦੇਖੋ ਇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੀਕ ਰੱਬ ਵੀ ਆਪ ਹੀ ਬਣ ਗਏ । ਦੱਸ ਤਾਂ ਸਹੀ ਕਿਹੜੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮ ਨਦੇ ਨੇ ਇਹ ?

ਉੱਤਰ :- ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਇਹ ਤੁਕ ਮਸਤੁਆਣਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਦਰ ਨੀ ਡਿਊੜੀ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਜੇ ਇਹ ਤੁਕ ਸੰਤ ਜੀ ਦੇ ਮ ਜੇ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਗੀ ਮਛਹਿਰੀ ਉਪਰ ਜਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬਸਤਰ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਹੁੰਦੀ ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਭਰਾ ਦੀ ਿ ਕਾਇਤ ਜਾਇ ਸੀ । ਦੇ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਉਪਰ ਇਹ ਤੁਕ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਅਨੇਕਾਂ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਚੁ ਖ ਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਇਹ ਤੁਕ ਮਸਤੁਆਣਾ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਦਰ ਨੀ ਡਿਊੜੀ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅ ਦਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਹੌਲ ਕਿਉਂ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ?

ਜਦ ਕਿ ਆਪ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮ ਨਦਾ ਇਹ ਕੇਵਲ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਮ ਨਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ) ਇਹ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕੋਲੋਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਦੱਸੋ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮ ਨਦਾ ਹੈ । ਨਿਰਾ ਝੂਠ, ਪਾਖ ਡ ਅਤੇ ਕੂੜ ਹੈ

ਅੱਗੇ ਪ ਨਾ 7 ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਚੇਤੇ ਰਹੇ 1911 ਵਿਚ ਮਸਤੂਆਣੇ ਦੇ ਇਕ ਸੰਤ ਨੂੰ ਆਪ ਸੰਤ ਦੀ ਪਦਵੀ ਜਾਰਜ ਪ ਚਮ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ । ਇਸ ਬਦਲੇ ਸੰਤ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅ ਗ੍ਰੇ ਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਅਟੱਲ ਰਹੇ ।

ਉੱਤਰ :- ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਿਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ । ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਦਾ ਨਿਰਾ ਕੂੜ ਹੈ ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਤੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ :-

1911 ਵਿਚ ਜਾਰਜ ਪ ਚਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਆਇਆ । ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਤਾਜਪੋ ੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਹੋ ਗਈ । ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਬਸਤੀ ਜਾਣ ਉਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਆਇਆ । ਦੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਪਹੁੰਚ ਗਏ । ਮਹਾਰਾਜਾ ਭੁਪਿ ਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸਦਕਾ ਸੰਤ ਜੀ ਭੀ ਦਿੱਲੀ ਪਹੁੰਚ ਗਏ । ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿੱਲੀ ਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇ ਦੇ ਹੋਰ ਦੇਸੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾਈ ਜਲੌ ਦਾ ਨ ਾਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ । ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਹਾਥੀ ਉਪਰ ਸਜਾ ਕੇ ਗੁ: ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਤੋਂ ਸੀਸ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ ਤੱਕ ਜਲੂਸ (ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ) ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ । ਸੰਤ ਜੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਤਾਬਿਆ ਚੌਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ।

ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਖ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਫੌਜੀ ਦਸਤੇ, ਘੋੜਸਵਾਰ, ਮਿਲਟਰੀ ਬੈਂਡ ਅਤੇ ਬਦ ਕੀਰਤਨੀ ਜੱਥਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨ ਾਰਾ ਬੱਝਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਾਸੀ ਅੱ ਅੱ ਕਰ ਉੱਠੇ । ਜਾਰਜ ਪ ਚਮ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਭਿਣਕ ਪਈ ਉਹ ਲਾਲ ਕਿਲੇ ਜਲੂਸ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਆ ਗਿਆ । ਜਦ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਗੁ: ਸੀਸ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ ਕੋਲ ਪੁੱਜਾ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਭੁਪਿ ਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਕ ਬਦ ਇਹ ਆਪ ਪੜ੍ਹਨ ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ ਤਾਂ ਆਮ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਹੁਣ ਵਾਂਗ ੋਰ ਰਾਬਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਸੋ ਸੰਤ ਜੀ ਨੇ ਪੂਰੇ ਤਾਣ ਨਾਲ ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ

ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥
ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥1॥ ਰਹਾਉ॥
ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥
ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅ ਦਾਜਾ ॥1॥
ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥2॥

(ਅ ਗ 856)

ਇਕ ਪਾਸੇ ਸੰਤ ਜੀ ਦਾ ਉੱਚਾ ਬੋਲ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ, ਸਾਰਾ ਇਲਾਕਾ ਗੂੰਜ ਉਠਿਆ । ਜਦ ਜਲੂਸ ਲਾਲ ਕਿਲ੍ਹੇ ਪਹੁੰਚਾ ਤਾਂ ਜਾਰਜ ਪ ਚਮ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਮਾਇਆ ਦੀ ਥੈਲੀ ਨ ਰ ਭੇਟ ਦਿੱਤੀ । ਫਿਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਭੂਪਿ ਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਚੌਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਵਾਓ, ਜਾਰਜ ਪ ਚਮ ਨਾਲ ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਆਰਚ ਬਿ ਪ ਭੀ ਸੀ ।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਭੁਪਿ ਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਸੰਤ ਜੀ ਹੇਠਾਂ ਆਏ ਅਤੇ ਜਾਰਜ ਪ ਚਮ ਅਤੇ ਆਰਚ ਬਿ ਪ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ । ਹੱਥ ਮਿਲਾਂਦੇ ਸਾਰ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕਰੰਟ ਵਾਂਗ ਬਿਜਲੀ ਫਿਰ ਗਈ ਅਤੇ ਆਰਚ ਬਿ ਪ ਜਾਰਜ ਪ ਚਮ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇ ਅਜੇਹਾ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਈਸਾਈਆਂ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਈਸਾਈ ਬਣਾ ਦੇਈਏ ।

ਸੰਤ ਜੀ ਦੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਮਰ 45 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਵਿਚ ਇਕ ਸਤਿਕਾਰਤ ਹਸਤੀ ਸਨ । ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ।

ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਾਜਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਝੂਠੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇਗਾ ? ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਦਾ ਦੂ ਣ ਨਿਰਮੂਲ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਲਈ ਘ੍ਰਿਣਾ ਇਸ ਦੀ ਰਗ ਰਗ ਵਿਚ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ।

ਬਾਬਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਤੀ ਮਰਦਾਨ

ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ 1826 ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸੂਬਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਪਿ ਡ ਕਾਜੀਆਂ ਿ ਲ੍ਹਾ ਰਾਵਲਪਿ ਡੀ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹੋਇਆ)। ਮੁੱਢਲੀ ਵਿਦਿਆ ਪਿ ਡ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਲਈ । 15 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਤ ਹੋ ਕੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕਿਆ । ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਏ, ਖਾਲਸਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਪਿੱਛੋਂ ਘਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅ ਗਰੇ ੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਏ ।

ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਦਕਾ ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਬਾਬਾ ਜੀ ਵਿਚ ਪਰਵੇ ਕਰ ਗਏ । 1857 ਦੇ ਦਰ

ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਪਲਟਣ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸੀ। ਬ ਾਵਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਅ ਗ੍ਰੇ ਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ_ਲਮ ਢਾਹੇ । ਇੱਕ ਅ ਦਾ ੇ ਨਾਲ ਤਕਰੀਬਨ 27●●● ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ । ਜਦ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਅ ਗ੍ਰੇ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਕਾਬ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਫੌਜੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਖੁੱਲੀ ਲੁੱਟ ਦਾ ਬਿਗਲ ਵਜਾ ਦਿੱਤਾ ।

ਜਿਥੇ ਬਾਕੀ ਕੀ ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਗੋਰੇ ਫੌਜੀ ਖਰਮਸਤੀ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਧਨ ਅਤੇ ਜੋਬਨ ਲੁੱਟ ਰਹੇ ਸੀ, ਬਾਬਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ । ਫਰੀਡਮ ਸਟਰਗਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਸਿਖਸ ਇਨ ਇੰਡੀਆ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ (Freedom Struggle in India and Sikhs in India Vol. I) ਲਿਖਤ ਪ੍ਰਿੰ ਸੀਪਲ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਕਾ ਤ ਮਹਿੰਦਰਾ ਬੁਕਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਛਾਪ 1991 ਦੇ ਪ ਨਾ 163-18● ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

(1) ਗਲੀਆਂ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਦੀਨ ਦੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਮ ਦਰਾਂ, ਮਸਜਿਦਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ।

(2) ਸਾਥੀ ਮੇਹਣੇ ਮਾਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਲੁੱਟ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਪਿ ਡ ਜਾਵੋਗੇ ਦੁਨੀਆਂ ਕੀ ਕਹੇਗੀ ।

(3) ਇਕ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਬਿਰਧ ਮਾਤਾ (ਹਿੰਦੂ) ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਚਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੇ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੜਕਾ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਸੀ । ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਲਕੜੀ ਦੀ ਪੌੜੀ ਲੈ ਕੇ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚੋਂ ਲੜਕਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਲਿਆ ਕੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(4) ਦੂਸਰੇ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਦੋ ਗਊਆਂ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ।

(5) ਅਗਲੇ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਾਧੂ ਜੋ ਉੱਠ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਚਾਰਪਾਈ ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਰਪਾਈ ਸਣੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇੱਕ ਮ ਦਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ।

(6) ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰਲੀ ਗੱਲ ਬੜੀ ਰੋਚਕ ਅਤੇ ਰੌਂਗਟੇ ਖੜੇ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ

ਜਿਸਨੂੰ ਅੱਡ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ :

ਬਾਬਾ ਜੀ ਇੱਕ ਸੱਯਦਾਂ ਦੇ ਮੁਹੱਲੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਬੜੇ ਅਮੀਰ ਸਨ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਡਰਦੇ ਮਾਰੇ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਕੇਵਲ ਔਰਤਾਂ ਹੀ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਸਨ।

ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਸ ਹਵੇਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਖੜ੍ਹ ਗਏ । ਇੱਕ ਬਿਰਧ ਮਾਤਾ ਅ ਦਰੋਂ ਆਈ ਅਤੇ ਬੜੀ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਸਰਦਾਰ ਜੀ ! ਜੋ ਮ ਗੋ ਸੋ ਦੇਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਦੇਵਾਂਗੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਾਡੀ ਇੱ ਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੱਥ ਨਾ ਪਾਵੇ । ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਿਕਰ ਨ ਕਰੋ ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਥੇ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿਗਾੜੇਗਾ ।

ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹਵੇਲੀ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹ ਗਏ ਜੋ ਵੀ ਲੁਟੇਰਾ ਆਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਮੇਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕੋਈ ਇਥੇ ਨਾ ਆਵੇ । ਾਮ ਨੂੰ ਜਦ ਲੁੱਟ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਅਮਨ ਚੈਨ ਹੋ ਗਈ । ਬਿਰਧ ਮਾਈ ਨੇ ਹਵੇਲੀ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਅ ਦਰ ਬੁਲਾਇਆ। ਅ ਦਰੋਂ ਇਕ ਡੱਬਾ ਲਿਆਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੇ ਅਤੇ ਮੋਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਿੰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਚੱਕ ਲੈ।

ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਮਾਤਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਨਿਭਾ ਦਿੱਤਾ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਕਰ । ਮਾਈ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਹੈ ਮੈਂ ਸਭ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਦੱਸ ਹੋਰ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ।

ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਮਾਤਾ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਯਾਦ ਕਰ, ਤੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨਾ ਦੇਵਾਂਗੀ ਕਦੇ ਮੁੱਕੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਤੂੰ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈਂ ਇਹ ਅਮੁਕ ਨਹੀਂ ਮੈਥੋਂ ਖੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਾਥੀ ਖੋਹ ਸਕਦੇ ਹਨ ਚੋਰ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਥ ਨਿਭਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਕਰ ।

ਮਾਈ ਰੱਬੀ ਭੈ ਵਾਲੀ ਜਗਿਆਸੂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਦੀ ਭੇਤੀ ਸੀ, ਸਮਝ ਗਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆ ਜਾ । ਜਿਥੇ ਉਹ ਨਿਮਾ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਉਥੇ ਲਿਆ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਝੋਲੀ ਅੱਡ, ਮਾਈ ਨੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਹੋ ਕੇ ਦੋਨੋਂ ਹੱਥ

ਚੱਕ ਕੇ ਕਿਹਾ ਯਾ ਖੁਦਾਵੰਦ ਕਰੀਮ ਪਾਕ ਅੱਲਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਇੱ ਤ ਰੱਖੀ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਇੱ ਤ ਰੱਖੀਂ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਈ ਵਿਸਮਾਦੀ ਰੰਗ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ । ਇੰਨੇ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਮਰਦ ਵੀ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ । ਹਵੇਲੀ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਦੇਖ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਘਬਰਾਏ ਪਰ ਜਦ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਫਰਿ ਤੇ ਵਾਲੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ।

ਗਦਰ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਪਲਟਣ ਹੋਤੀ ਮਰਦਾਨ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੁੰਦੇ ਗਏ । ਜਦ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਡਿਊਟੀ ਤੇ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ੈਬੀ ਰੂਹ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਡਿਊਟੀ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਮੇ ਾਂ ਲਈ ਝੂਠੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸੱਚੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ।

ਅ ਗ੍ਰੇ ਅਫਸਰ ਦੇ ਪੂਰਾ ੋਰ ਲਾਉਣ ਤੇ ਭੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਜੁਟ ਗਏ । ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੂ ਖਾਰ ਪਠਾਣ ਜੋ ਬੰਦਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿ ਟ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ ਬਾਬਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਇ ਾਰਿਆਂ ਤੇ ਨੱਚਦੇ ਸਨ ।

ਚਿੱਟੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਆਪੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਇੱਕ ਮਨ ਘੜੰਤ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਬੰਦੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਟੱਬ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਵਹਿਣ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਉਹ ਹੋਰ ਕਹਿ ਵੀ ਕੀ ਸਕਦੇ ਹਨ ! ਜਿਸ ਮਹਾਂਪੁਰ ਨੇ ਖੁੱਲੀ ਲੁੱਟ ਵੇਲੇ ਇਕ ਪੈਸਾ ਨ ਲੁਟਿਆ ਉਹ ਹਰਾਮ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਪੈਸਾ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ ? (ਸਭਰਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਹੱਟਣ ਪਿੱਛੋਂ ਭੀ ਤਨਖਾਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਦੀ ਰਹੀ ।) ਨਿਰਾ ਕੂੜ ਹੈ । ਇਸ ਘਟਨਾ ਪਿੱਛੋਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਘਰ ਨਾਲੋਂ ਨਾਤਾ ਤੋੜ ਕੇ ਪਰਮੇ ਰ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਰਿ ਤਾ ਜੋੜ ਲਿਆ। ਦੁਖੀਆਂ ਦਾ ਦਰਦ ਵੰਡਾਉਣਾ, ਟੁਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇ ਰ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਸੀ ।

ਇਥੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਸੰਤ ਪਦ ਤੋਂ ਅਲਰਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅ ਦਾ ਵਿਚ ਤਰੋੜ ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇ ਕਰਨਾ ਇਸ ਦਾ

ਜਨਮ ਸਿਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ।

ਕਿਤਾਬ ਛੇਵੀਂ ਪ ਨਾ (76)

ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਅਪ੍ਰੇ ਨ ਬਲਿਯੂ ਸਟਾਰ ਸਮੇਂ ਜਿਹੜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਹੀਦੀ ਪਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ । 80% ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ, ਬਾਕੀ ਆਖ ਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜੱਥੇ, ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟ ਫੈਡਰੇ ਨ, ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਆਦਿ ਸਨ ।

ਸਭਰਾ ਦੀ ਟਿਪਣੀ : ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਥੇ ਰਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਟਕਸਾਲੀ ਜੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਗਿਣੇ ਹਨ ਉਸ ਵਕਤ ਵੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਹਨ ।

ਸਾਡਾ ਵੀਚਾਰ :- ਸਿਆਨਿਆਂ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ :

ਬਾਤ ਵੁਹ ਕੀਜੀਏ ਜਿਸ ਕੇ ਹੋਂ ਸੌ ਪਹਿਲੂ ।
ਏਕ ਪਹਿਲੂ ਤੋ ਰਹੇ ਕੁਝ ਕਹਿਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ।

ਮਹਿਕਮਾ ਪੁਲਿਸ ਫਿਰ ਉਪਰੋਂ ਕਾਮਰੇਡੀ ਪਾਹ, ਜੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਘੁਮਾਏ ਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹੇ । ਜੇ ਤਾਂ ਸੰਨ 1978 ਦੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1992 ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਸਿੱਖੀ ਸੰਘਰ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਰੂਰ ਲਿਖਦਾ; ਇਸ ਲਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਐਸਾ ਘੁਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿਰ ਪੈਰ ਹੀ ਨਾ ਲੱਭੇ । ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਖੂਨ ਦੇ ਪਿਆਸਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ, ਕਿਤੇ ਪਰਚਾ ਦਰਜ, ਕਿਸੇ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਮੁਕਦਮਾ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਪੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਇਕ ਮਨਘੜੰਤ ਕਹਾਣੀ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਿ ਲਿਖ ਮਾਰੀ । ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਘੜਨ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੇ ਚਤੁਰ ਹਨ ਇਹ ਜੱਗ ਾਹਰ ਹੈ । ਰੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਖਬਰਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਫਰ ੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਣੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਾਮ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉਪਰ ਸਟਾਰ ਲਾਉਣ ਲਈ _ਲਮ ਢਾਹੇ, ਇਹ ਕੌਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ? ਅਤੇ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਦਾ ਰੀਕ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਹੈ । ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਭਰਾ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੇ ? ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੇਵਲ ਇਕ ਵਾਰੀ ੍ਰਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਘਿਰਾਓ ਕਰਨ ਗਏ ਸੀ, ਪੱਗਾਂ ਲੁਹਾ ਕੇ ਮੌਰ ਭੰਨਾ ਕੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਸੁਸਰੀ ਵਾਂਗ ਸੌਂ ਗਏ ।

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੇ ਦੋ ਕੁ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣੇ ਪੁੱਛ

ਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਘੱਗਾ ਥਰ ਥਰ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤੇ ਮੁਆਫੀ ਮ ਗ ਕੇ ਛੁਟਿਆ ਸੀ । ਅ ਬਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੇ ਜਾਨ ਲੇਵਾ ਹਮਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਾਂ ਲੁਆ ਦਿੱਤੀਆਂ । ਟਕਸਾਲ ਦੀ, ਅਖ ਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜਥੇ ਦੀ, ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲਿਆਂ ਜਾਂ ਫੈਡਰੇ ਨ ਦੀ ਕਿਥੇ ਲੜਾਈ ਹੋਈ, ਕਿਥੇ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਹੋਇਆ, ਕਿਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਿਆ ਜਾਂ ਕਿਹੜੇ ਅ ਬਾਰ ਵਿਚ ਬਰ ਆਈ ਸਭਰਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੈ ਸਬੂਤ ? ਸਭ ਕੂੰਰ ਹੈ ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇ ਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕੱਢੀ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਬਦਨਾਮ ਧਾਰਮਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਕੁ ਖੁਲਾਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ।

ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ 3●3 ਬੋਰ ਦੀ ਰਾਈਫਲ ਬਣਾਈ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ SLR ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ । ਇਸ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਦੂਸਰੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਸਟੇਨ ਗਨ, ਬ੍ਰੇਨ ਗਨ ਅਤੇ ਮ ੀਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ । ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਏ.ਕੇ. ਸੰਤਾਲੀ ਫਿਰ ਏ.ਕੇ. ਛਪ ਜਾ ਬਣਾ ਧਰੀ ।

ਜਰਮਨ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਐਟਮ ਬੰਬ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਹਾਈਡਰੋਜਨ ਬੰਬ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਕੈਮੀਕਲ ਬੰਬ ਬਣਾ ਧਰੇ ।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਚਰਚਲ ਟੈਂਕ ਬਣਾਇਆ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਪੈਟਨ ਟੈਂਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਂਕ ਦੀ ਤੋਪ ਛੋਟੀ ਬਣੀ ਫਿਰ ਬਣਦੀ ਬਣਦੀ ਬੋਫੋਰ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਖੋਜ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਵੱਲ ਕੱਢੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦੀਆਂ ? ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਜਵੱਦੀ ਕਲਾਂ ਪੂਰੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਰੱਦੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਵਿਚ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕੂਚਾ ਫੀਲਡ ਗੰਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਛਾਪੇ ਗੁਟਕਿਆਂ ਵਿਚ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦਰਜ ਹਨ ਅਤੇ ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਦਰਜ ਹੈ । ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੇ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸਵੱਯੇ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਚੌਪਈ, ਪ੍ਰਣਵੋ ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ਵਾਲੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ।

ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਜਵੱਦੀ ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਪੋਕਸਮੈਨ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ

ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪ ਜਦ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ ਤਾਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਖ ਡਾ ਪਹੁਲ ਲਿੱਤੀ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਖ ਡਾ ਪਹੁਲ ਛਕਾਉਣ ਦਾ ਕੁਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕੂਚਾ ਫੀਲਡ ਗੰਜ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪ ਜਾ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦਿੱਲੀ ਪ ਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਲਾ ਮੀ ਮ ਨਦੇ ਹਨ । ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲੇ ਆਨੰਦ ਕਾਰਜ ਦੀਆਂ ਲਾਵਾਂ ਵੇਲੇ ਮੁ ਡੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਾ ਕੇ ਲਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੇ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਔਰਤ ਮਰਦ ਦੇ ਹੱਕ ਬਰਾਬਰ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਪੱਲਾ ਫੜਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਵਾਂ ਵੇਲੇ ਦੋ ਲਾਵਾਂ ਲਈ ਮੁ ਡਾ ਅੱਗੇ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦੋ ਲਾਵਾਂ ਲਈ ਲੜਕੀ ਅੱਗੇ ਹੋਵੇ । ਅਜੇਹਾ ਇਕ ਆਨੰਦ ਕਾਰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਜਿਸ ਦੀ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਅਕਾਲ ਤ ਤ ਤੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਰਨਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮੁਆਂਾਂ ਮ ਗਣੀ ਪਈ ਸੀ ।

ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਬਦ ਇੰਤ ਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਇਕ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਖਬਰ ਅ ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ।

ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ (CPI ਅਤੇ CPM) ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦੀਆਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਸੀ ੂਨੀ ਝੱੜਪਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹ ਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ?

ਸਿੱਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ, ਕੂਚਾ ਫੀਲਡ ਗੰਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਪਟਿਆਲੇ ਖੁਲ੍ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਤਾ ਧਰਤਾ ਸ੍ਰ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਐਚ.ਬੀ. ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡੀਲਰ ਸਨ । ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਿਛੋਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਲੈਣ ਦੇਣ ਵਿਚ ਤਕਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਡ ਹੋ ਗਏ । ਅੱਜ ਕੱਲ ਉਹ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਫਾਊਂਡੇ ਨ ਦੇ ਨਾਉਂ ਥੱਲੇ, ਭਾਈ ਘੱਨਈਆ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਮਿਲਵਰਤਨ ਨਾਲ ਭਾਈ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਭਾ ਕੌਲਾਂ ਵਾਲਾ ਟੋਭਾ) ਦੇ ਲਿਖੇ ਟ੍ਰੈਕਟ ਛਾਪ ਕੇ ਵੰਡ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਚੰਦ ਵੱਲ ਰਾਕਟ ਦਾਗਿਆ, ਰੂਸ ਦੇ

ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਵੱਡਾ ਰਾਕਟ ਦਾਗ ਦਿੱਤਾ । ਇੱਕ ਨੇ ਰਾਕਟ ਰਾਹੀਂ ਕੁੱਤਾ ਭੇਜਿਆ ਦੂਸਰੇ ਨੇ ਬੰਦਰ ਭੇਜਿਆ । ਅਖੀਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਆਰਮ ਸਟਰਾਂਗ ਭੇਜ ਕੇ ਚੰਦ ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਰਬਤ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਇਹ ਖੋਜਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਫੌਜੀ ਸਮਰਥਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਲਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ।

ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਤਲਵਾਰਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਨ ਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਕੀ ਕਰੇ ! ਵਿਚਾਰਾ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਅਕਲ ਅਤੇ ਇਲਮ ਸਿਪਾਹੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਹੋਛੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 28 ਤੇ ਲੇਖ ਦਾ ਹੈਡਿੰਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ :

ਸਾਧ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇ ਅਦਬੀ

ਕਿਸੇ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਿਧੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੇਠ ਇਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਸਾ ਕੈਂਚੀਆਂ ਤੇ ਸਥਿਤ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਰਤਨ ਦਾਸ ਖੂਹ ਵਾਲਾ ਸਾਧ ਦੇ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਰ ਸਰੂਪ ਸਨ । ਇਹ ਸਾਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੱਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਪੁੜੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੇਰਾ ਮੁੱਖੀ ਜੁਗਿੰਦਰ ਦਾਸ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਾਥੋਂ ਸਿਖੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਸਾਂਭ ਹੁੰਦੀਆਂ । ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਏਕ ਨੂਰ ਖਾਲਸਾ ਫੌਜ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ । ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਰਿਪੋਰਟ ਸਹੀ ਪਾਈ । ਸਾਧ ਦੇ ਮੁਆਫੀ ਮ ਗਣ ਪਿਛੋਂ ਚਾਰੇ ਸਰੂਪ ਏਕ ਨੂਰ ਖਾਲਸਾ ਫੌਜ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ । ਏਕ ਨੂਰ ਫੌਜ ਨੇ ਚਾਰੇ ਸਰੂਪ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਸੁ ਭਿਤ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ । ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੁਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੰਦਗੜ੍ਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਸਾਧ ਪ੍ਰਤੀ ਸ ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਾਧ ਸੰਬੰਧੀ ਧਾਰਾ 295 ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

ਸਭਰਾ ਦੀ ਇਹ ਲਿਖਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰ ੰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜੋ ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ :-

(1) ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਚਾਰ ਸਰੂਪ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ।

(2) ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੱਤਰੇ ਪਾੜ ਕੇ ਪੁੜੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁ ਡਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ।

(3) ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਅੱਧ ਇਸਤਰੀ ਹੀ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਰ ਹੀ ਇੱਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ।

(4) ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਫਿਰ ਚਾਰੇ ਸਰੂਪ ਏਕ ਨੂਰ ਖਾਲਸਾ ਫੌਜ ਨੇ ਤ ਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ_ੋਭਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ।

(5) ਪਾਟੇ ਹੋਏ ਪਤਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸਰੂਪ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਸੁ ਭਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਏ ? ਜਦ ਕਿ ਅਜੇਹਾ ਸਰੂਪ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਸਸਕਾਰ ਲਈ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸੀ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ੰਕਿਆਂ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਕੇ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਿਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਨਾ ਹੋਈ। ਜਥੇਦਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੈਣੀਵਾਲ ਜੋ ਜਥੇਦਾਰ ਨੰਦਗੜ੍ਹ ਜੀ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਪਰ ਬਰ ਝੂਠੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ।

ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਡਾ. ਅਨੋਖ ਸਿੰਘ ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਮੈਂ_ਦ 11-12-2010 ਨੂੰ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਕੇ ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ । ਾਮੀ ਚਾਰ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਮੁਖ ਗੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਰਾਂ ਦੇ ਲਾਅਨ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਏਕ ਨੂਰ ਖਾਲਸਾ ਫੌਜ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨ ਭੀ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ । ਅਸੀਂ ਸਭਰਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨੇ ਦੀ ਫੋਟੋ ਸਟੇਟ ਕਾਪੀ ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਅਸਲੀਅਤ ਜਾਨਣੀ ਚਾਹੀ।

ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਾਗ ਏਕ ਨੂਰ ਖਾਲਸਾ ਫੌਜ ਦੇ ਇਕ ਕਾਰਕੁਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅ ਬਾਰ ਦੀ ਛਪੀ ਬਰ ਹੈ ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਨਸਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਉਸ ਨੇ ਭੀ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਅਸਮਰਥਾ ਾਹਰ ਕੀਤੀ । ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ, ਸਾਡੀ

ਹਾ ਰੀ ਵਿਚ ਹੀ ਸਭਰਾ ਨਾਲ ਮੋਬਾਇਲ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਿ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸੰਪਰਕ ਨ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਸਭਰਾ ਦੀ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਲਿਖਤ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇ ਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਹੈ । ਪਰ ਸਭਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਮੈਂ ਹੀ ਸੱਚਾ ਹਾਂ ।

ਸਭਰਾ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 119 ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਾਂ 80-81 ਵਿਚ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਚ ਹੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ । ਇਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਡਾ. ਹਰਜਿੰਦਰ ਮੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਤਰਮਾਲਾ ਨੇ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਦੇ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਸਨ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਸਿਰੇ ਨ ਚੜ੍ਹ ਸਕੀ । ਅਸੀਂ 26-12-2010 ਨੂੰ ਇਸ ਲਿਖਤ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਸ. ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਤਲਾਣੀਆ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ । ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ ਇਹ ਸਭ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਰੋਹ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਗਿਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ । ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਕੂੜ ਕੁਸੱਤ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ।

ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 96 ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ॥

ਭਾਵ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਨਹੀਂ, ਅ ਧ ਵਿ ਵਾ , ਝੂਠ, ਅਪਰਾਧ, ਪਾਖ ਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਸੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੰਭੀ, ਸਾਧ ਸੰਤ ਪਾਖ ਡੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮ ਨਿਆ ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਦਸਾਂ ਪਾਤ ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤਿ, ਬਾਣੀ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਮ ਨਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਨਿੱਬੜ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ **ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥** (ਅ ਗ 1366) ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਮੀਆ ਮਿਠੂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਲੇਖਾ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਬੰਦਾ ਮਰ ਕੇ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਪਿ ਡ ਵਿਚ

ਪਰ ਜੋ ਗੱਲ ਘੁਮਾਵੇ ਨਾ, ਤਾਂ ਕਾਮਰੇਡੀ ਕੀ ਹੋਈ ?

ਸਭਰਾ ਦੀ ਇਸ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮਰਾਜ ਅਤੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮ ਨਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਇਹੀ ਗੱਲ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਸੱਤੀਂ ਕੱਪੜੀਂ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਗੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਆਵਾ ਗਵਣ, 84 ਲੱਖ ਜੂਨੀ, ਚਿਤਰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਧਰਮਰਾਜ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ । ਸਭਰਾ ਸੱਚਾ ਕਿ ਘੱਗਾ.......ਨਿਰਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਉਪਦੇ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਜਿਹੜਾ ਨੌਕਰੀ ਵੇਲੇ ਭੀ ਹੇਰਾ ਫੇਰੀ ਤੇ ਰਿ ਵਤ ਲੈਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਚਹਿਰੀਆਂ ਵਿਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਏ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰ 68 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥੀ ਬਣ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਅ ਦਰ ਹੀ, ਜਿਥੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਹਾ ਰ ਸੀ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਭੁੱਲਰ ਨਾਲ ਅਨੈਤਿਕ ਵਿਉਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜ ਗਿਆ ? ਅਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਮੁਕਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ ? ਇਹ ਕੌਣ ਦੱਸੇਗਾ? ਫਿਰ ਅਜੇਹੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸ ਕੇ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ? ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ :

ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥
ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ (ਅ ਗ 1375)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਰ ਪੈਰ ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹਰ ਥਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਗਲਤ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਰੰਗ ਚਾੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦਾ ਕੀ ਬਣੂਗਾ ? ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਰਾਹੀਂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਭਗਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਭਰਾ ਕਿਥੇ ਜਾਏਗਾ ?

ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 20 : ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਬਾਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯਾਦਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਵਿਚ ਲੁਕੋ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ । ਸਰਹਿੰਦ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਕੰਧਾਂ ਇਹਨਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਠੰਡਾ ਬੁਰ ਭੀ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਨਾਰੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਸਪੱਟੀਕਰਨ :- ਇਸ ਸ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਪ ਥ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਕੁੱਝ ਭੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੁੰਦੇ ਸਾਰ ਕੰਧ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਾ ਲ ਬੇਗ ਅਤੇ ਬਾ ਲ ਬੇਗ ਸਮਾਣਾ ਦੇ ਜਲਾਦਾਂ ਨੇ ਛੁਰੇ ਨਾਲ ਹੀਦ ਕੀਤਾ । ਬਾਬੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਵੇਲੇ ਕਿਲ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਮਿਸਲਾਂ ਵੇਲੇ ਵੱਡੇ ਘੱਲੂਘਾਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਜਦ ਪ ਥ ਨੇ ੈਨ ਖਾਨ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਰਹਿੰਦ ਤੇ ਕਬ ਾ ਕਰ ਲਿੱਤਾ ਤਾਂ ਮਿਸਲਦਾਰ ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਤਹਿਸ ਨਹਿਸ ਕਰ ਕੇ ਗਧਿਆਂ ਨਾਲ ਹੱਲ ਇਥੇ ਚਲਾਇਆ । ਫਿਰ ਕੰਧਾਂ ਕਿਥੇ ਰਹਿਣੀਆਂ ਸਨ। ਪੂਰਾ ਹਾਲ ਜਾਨਣ ਲਈ ਦੇਖੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ ਥ ਪ੍ਰਕਾ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਈ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ (ਮੱਸੇ ਰੰਘੜ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੋਤਾ) ।

ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਬਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੀ ਇਥੇ ਕੋਈ ਦੀਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਥੇ ਹੁਣ ਪ੍ਰਕਾ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਇਥੇ ਕੇਵਲ ਤਕਰੀਬਨ 20'×20' ਦਾ ਹਾਲ ਕਮਰਾ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਵਰਾਂਡਾ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਬਾਹਰ ਨਿ ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਹਨ ਇਥੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇ ੀ ਕਮਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਨਾਲ ਹੀ ਇਕ ਵੱਡਾ ਥੇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਬਾਹਰ ਦੇਗ ਵਰਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੁਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਖੂਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੁਟਾਈ ਸਮੇਂ ਹੇਠਲੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਨਿਕਲੇ ਸਨ ।

ਕੂੰਰ ਗੜ੍ਹ ਦਾ ਕੂੜ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਪ ਥ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਜਥੇਦਾਰਾਂ, ਮਿਸਲ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਰਨੈਲਾਂ ਬਾਰੇ ਲੈਕਚਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਹੀ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖੀ ਦਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਦਾਸੀ, ਨਿਰਮਲੇ, ਟਕਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੀ ।

ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਕੂੜ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਭੀ ਕੂੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਜੇ ਬੀਜ ਕਿੱਕਰ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਬ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਦ ਮੇ   ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪ ਥ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਦਿਆ ਕੇਂਦਰ ਪ ਥ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੋਏ ਇਕ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਿੱਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਾਈ ਕਥਾ ਪ੍ਰ ਪਰਾ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਟਕਸਾਲ ਮ ਹੂਰ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸ੍ਰੀ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੀ ਜੋ ਅਜ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਉ ਤੇ ਸਤੋ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੇਂਦਰ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਚਲਾਇਆ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਜੋ ਅੱਜ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਮ ਹੂਰ ਹੈ । ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਦਾਸੀ, ਨਿਰਮਲੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪ ਥੀਆਂ ਕੋਲ ਸੀ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਹੀ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪ ਥਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਅਤੇ ਟੀਕੇ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ । ਮਹਾਂਕਵੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ਪ ਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨਰੋਤਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਥੰਮ ਹਨ । ਮਹਾਂ ਕਵੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ, ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ ਥ ਪਰਕਾ ਅਜੇਹੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ

ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਅਤੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲੇ ਆਪ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪ ਥਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵਜੂਦ ਹੀ ਲੱਭਣਾ ਮੁ ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨੀਵੀਂ ਅਤੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਿਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਤੱਤ ਕੱਢ ਕੇ ਪੁਣ ਛਾਣ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪ ਥਕ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਆਕਰਣ ਦਾ ਪੱਲਾ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵੱਢਣ ਤੇ ਤੁਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਾਨਦਾਰ ਇਤਿਹਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਦਰਪਣ ਤਾਂ 1960 ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਤਾਂ 1920 ਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ; ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਭਰਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਭੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਹਿਰ ਵੇਲੇ ਭੀ ਮਿ ਨਰੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਡਾ. ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ ਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਕਿਹੜੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ ?

ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਨਾਇਕ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਾ ਭੀ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ। ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੇ ਪ ਥ ਨੂੰ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੇ ਪ ਥਕ ਏਕਤਾ ਲੀਰੋ ਲੀਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੰਰਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਤੇ ਮੁਹਾਲੀ ਦੇ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਕ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਹਨ।

ਸੰਤ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਟਕਸਾਲ ਦੀਆਂ ਕਮ ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਛਾਪਦੇ ਹਨ। ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਿ ਵ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਦੇਵੀ ਪੂਜਾ ਹੈ ਜੋ ਬੰਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਤੇ ਜੋ

ਚਿਕੜ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਨੇ ਉਛਾਲਿਆ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਸੁੱਸਰੀ ਵਾਂਗ ਕਿਉਂ ਸੌਂ ਗਏ? ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਅੱਜ ਜੱਗ ਜਾਹਿਰ ਹਨ। ਜੋ ਜੋ ਖਿਲਵਾੜ ਇਸ ਨੇ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਪ ਥਕ ਮਰਿਯਾਦਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਹੀ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੇ ਮੋਨ ਧਾਰ ਲਈ, ਅਖੇ ਚੱਲ ਹੋਊ ਆਪਾਂ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਆਪ ਇਸੇ ਸੋਚ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਹਨ। ਆਮ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅ ਦਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਹੋਰ ਹੈ।

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਹੈ

ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵੇਖਹੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥
ਇਸੁ ਪਰਪ ਚ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਮਤੁ ਕੋ ਧਰਹੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥1॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
ਇਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਜੀਅਹੁ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਅ ਤਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥1॥ਰਹਾਉ॥
ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰ ਮਨੁਖਾ ਨੋ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥
ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਤੀਰਥ ਓਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥2॥
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥3॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
ਕਹਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤ ਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥4॥

(ਅ ਗ 797-98)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਪਾਵਨ ਬਦ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਉਪਦੇ ਅਤੇ ਅ ਤਰੀਵ ਭਾਵ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਾਮਰੇਡੀ ਲਾਬੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਤੁਕ ਲੈ ਕੇ;

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥

ਲੈ ਕੇ ਕੁਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਖੋ ਜੀ ! ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਜੁਗ ਦਾ ਧਰਮ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਜੁਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਭਾਵ ਕਲਾ ਜਾਂ ਮ ੀਨਰੀ (ਵਿਗਿਆਨ) ਦਾ ਜੁਗ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ

ਵਰਤਣਾ ਹੀ ਧਰਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਖ ਧਰਮ ਭੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਧਰਮ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਉਪਦੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਭਗਤੀ ਹੈ ।

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਭਾਰੂ ਹੈ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 72-73 ਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਹਨ, ਸੁਖਮਨੀ ਦਰ ਨ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਪਲੱਬਧੀਆਂ ਦਰਸਾ ਕੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭਰਾ ਦਾ ਪਰਮੇ ਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇ ਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਦੂਰ ਦਾ ਭੀ ਰਿ ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।ਇਹ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਹੈ ।

ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਝੰਡਾ ਬਰਦਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਇੰਜ ਦਰਜ ਹੈ :

1962 ਵਿਚ ਚੀਨ ਦੀ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਜੰਗ ਖੜਕ ਗਈ । ਭਾਰਤ ਨੇ ਪੂਰਾ ਤਾਣ ਲਾ ਕੇ ਇਹੀ ਪਰਚਾਰਿਆ ਕਿ ਚੀਨ ਨੇ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਵਿ ਵਾਸਘਾਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ।ਪਿੱਠ ਵਿਚ ਛੁਰਾ ਘੋਪਿਆ ਹੈ ।ਅਸਲ ਵਿਚ ਤਿੱਬਤ ਦੇ ਖਾੜਕੂਆਂ ਦਾ ੍ਰਮਣੀ ਖਾੜਕੂ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਇਕ ਸੌ ਖਾੜਕੂਆਂ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ । ਚੀਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾੜਕੂਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਮ ਗਿਆ । ਭਾਰਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਰਨ ਆਏ ਕੀ ਰਕ ਾ ਕਰਨਾ ਹਮਾਰਾ ਧਰਮ ਹੈ ।ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਚੀਨ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਭਾਰਤ ਦੇ ਹ ਾਰਾਂ ਫੌਜੀ ਮਾਰੇ ਗਏ । ਲੱਖਾਂ ਏਕੜ ਮੀਨ ਤੇ ਚੀਨ ਨੇ ਕਬ ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ । ਦਲਾਈਲਾਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਾੜਕੂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਰਣ ਦੇਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾੜਕੂਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਖਰਬਾਂ ਰੁਪਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੇ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ । ਚੀਨ ਨਾਲ ਯਾਰੀ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਨੇ ਰੂਸੀਆਂ ਦੀ ਰਣ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤੀ । ਹੁਣ ਰੂਸ ਵੀ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ ।ਉਸ ਦੀ ਯਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਏ ਬਾਏ ਆਖ ਕੇ ਭਾਰਤ ਨੇ ਪਰਮਾਣੂ ਸੰਧੀ ਰਾਹੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਗੋਡੇ ਫੜ ਲਏ ਹਨ ।

ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਛੁਪੇ ਗੁੱਝੇ ਰਾ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਭੁਆਟਣੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ । ਦੇ ਆ ਾਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਦੇ ਦੀ ਵਿਦੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਘੜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦੇ ਾ ਕ ਅ ਗਰੇ ਸਨ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇ ਦੀ ਉੱਤਰੀ ਸੀਮਾ ਤੇ ਚੀਨ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਟੱਕਰ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਸਿੱਕਮ, ਭੂਟਾਨ, ਤਿੱਬਤ ਅਤੇ ਨੇਪਾਲ ਨੂੰ ਬਫਰ ਸਟੇਟ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ।

1947 ਵਿਚ ਦੇ ਆ ਾਦ ਹੋਇਆ । ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਿੱਛੋਂ 1950 ਵਿਚ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਕੇ ਦੇ ਵਿਚ ਗਣਤੰਤਰ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਹੋਇਆ । ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਰੂਸ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀ ਇਤਿਹਾਦੀ ਸੰਘ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਨੋਂ ਤਾਕਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ।

ਦੇ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਦੋਨੋਂ ਬਲਾਕਾਂ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ Non-alligned Policy (ਗੁਟ ਨਿਰਲੇਪਤਾ) ਅਪਨਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਗੁੱਟ ਨਾਲ ਫੌਜੀ ਗਠਜੋੜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ । ਇਸ ਮ ਤਵ ਲਈ ਪ ਚ ੀਲ ਦੇ ਖਰੜੇ ਮੁਤਾਬਕ ਚੱਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ :

(1) ਦੇ ਦੀ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਪ ਨਤਾ ਰਾਜ ਲਈ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ।

(2) ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ।

(3) ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੇ ਅ ਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦ ਲ ਨਾ ਦੇਣਾ।

(4) ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਆਦਰ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

(5) ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਭਰਾਤਰੀ ਭਾਵ ਅਤੇ ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ।

ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੰਧੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੂਸ ਨਾਲ ਹੋਈ । ਫਿਰ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਚੀਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਧੀ ਪੀਕਿੰਗ ਵਿਚ ਹੋਈ ।

ਚੀਨ ਵਿਚ ਮਾਓ-ਸੇ-ਤੁੰਗ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਪਲਟੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਅ ਦਰੂਨੀ ਮੁ ਕਿਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ । ਚੂ-ਅਨ-ਲਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮ ਤਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅ ਦਰੂਨੀ ਮੁ ਕਲਾਂ ਹੱਲ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਣਾ_ਰੂ ਕੀਤਾ । ਅ ਗਰੇ ੀ ਰਾਜ ਕਾਲ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜ-ਪਸਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਹ ਨ ਚੱਲੀ ।

ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਇਹ ਵੱਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ ਚ ੀਲ ਦੀ ਸੰਧੀ ਕਰਕੇ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਫੌਜੀ ਤਾਕਤ ਮ ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ Grow more food ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਅਧੀਨ ਫੌਜੀਆਂ ਤੋਂ ਖੇਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ । ਇਕ ਲਾਸ ਨਾਇਕ, ਦੋ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬਜੀ ਦੀ ਰੇਹੜੀ ਲੱਗਾ ਕੇ ਮੇਰਠ ਛਾਉਣੀ ਵਿਚ ਆਲੂ ਗੋਭੀ ਵੇਚਦੇ ਮੈਂ _ਦ ਦੇਖੇ ਸਨ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇ ਦੇ ਰਾ ਟਰਪਤੀ ਬਾਬੂ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਪ੍ ਾਦ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਦੇ ਨੂੰ ਫੌਜ ਤੋੜ ਕੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਾਂਤੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਭਾਂਪ ਕੇ ਚੀਨ ਨੇ ਪਾਸਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਰਾਜ ਤਿੱਬਤ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਤਿੱਬਤ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਅਗਾਊ ਖਬਰ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਸੌ ਸਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਨ ਲੈ ਲਿੱਤੀ ।

ਤਿੱਬਤ ਨੂੰ ਕਬ ੇ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਜੋ ਜੋ_ਲਮ ਅਮਨਪਸੰਦ ਧਾਰਮਕ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੀ ਗਰੀਬ ਤਿੱਬਤੀ ਜਨਤਾ ਤੇ ਚੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਢਾਹੇ ਉਸ ਦਾ ਿ ਕਰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ । ਪਰ ਵਿ ਵ ਪਰਵਾਨਤ, ਾਂਤੀ ਪੁ ਜ, ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਨੂੰ ੍ਮਣੀ ਖਾੜਕੂ ਕਹਿ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ । ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਥੇ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਖਾੜਕੂ ਐਕ ਨ ਕੀਤਾ ।

ਰੂਸ ਦੇ ਬਾਦ ਾਹ ਾਰ ਨੂੰ ਬ ੈਰ ਕੋਈ ਦੋ ਸਿੱਧ ਕੀਤਿਆਂ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਚੀਨ ਵਿਚ ਮਾਓ-ਸੇ-ਤੁੰਗ ਦੇ ਕਾਲ ਵੇਲੇ ਦੇ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ ਡੇਢ ਕਰੋੜ ਦਾ ਨਰ ਸੰਘਾਰ ਲੇਖਕ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ਪਰ ਾਂਤੀ ਪਸੰਦ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰਨ ਲੈਣਾ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੂੰ ਚੁਭੱਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਤੇ _ਲਮ ਦੇ ਸਤਾਏ ਬੰਦੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਾਂ ਵਿਚ ਰਨ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ । ਅ ਗਰੇ ੀ ਰਾਜ ਕਾਲ ਵੇਲੇ ਵੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਜਿੰਦ ਕੌਰ ਨੇ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰਨ ਲਿੱਤੀ । ਅ ਗਰੇ ਾਂ ਦੇ ਦਬਾਓ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਜਿੰਦ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅ ਗਰੇ ਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਨੇ ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ ਨੂੰ ਰਨ ਦੇ ਕੇ ਕੋਈ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ।

ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਪ ਚ ੀਲ ਦੀ ਸੰਧੀ ਕਰਕੇ 1962 ਵਿਚ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਵਿ ਵਾ ਘਾਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੇਖਕ ਲਤ ਸਿਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਪਾਸਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਧੌਂਸ ਜਮਾਉਣ ਲਈ ਹੁਣ ਨੇਪਾਲ ਵਿਚ ਮਾਓਵਾਦੀ ਖਾੜਕੂਆਂ ਰਾਹੀਂ ਨੇਪਾਲ ਤੇ ਰਾਜ ਪਲਟਾ ਕਰਵਾ ਕੇ

ਹੁਣ ਉਹ ਅਰੁਣਾਚਲ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਤੇ ਹੱਕ ਜਿਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਜਿਸ ਬਾਰੇ 2010 ਵਿਚ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਦੂਜੀ ਛਾਪ ਵਿਚ ਇਕ ਲਾਈਨ ਭੀ ਲਿਖਣਾ ਪਾਪ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਹੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਿਖਣ ਤੇ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਲੇਖਕ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਓਤਪੋਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਕਾਂ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ ਨਾ ਲਿਖਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈ । ਬਲਕਿ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਪੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਨ ਸਾਧਾਰਨ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਖੁ ਨੂਦੀ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਸਿੱਖੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ, ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਸ ਕੂੜ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਆਵਾ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਮੂਰਖ ਜਾਹਲ, ਅ ਧ ਵਿ ਵਾ ੀ, ਅਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਵਾਲੇ, ਬੁਰਛੇ ਅਤੇ ਗੁ ਡੇ ਕਹਿਣੋਂ ਭੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ।

ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਪ ਨਾ 2 ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਵਿਚ ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ । ਇਸ ਲੇਖ ਨੂੰ 26 ਅਕਤੂਬਰ 2003 ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਪੱਧਰੀ ਕਨਵੈਨ ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ ਜਾਬ ਭਰ ਵਿਚ ਇਕ ਲੱਖ ਕਾਪੀ ਛਪਵਾ ਕੇ ਵੰਡਿਆ ਸੀ ।

ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵਜੋਂ World Sikh Convention ਜੋ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਇਕ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਢਾਈ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਬੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਵਿ ਵ ਪੱਧਰੀ ਕਨਵੈਨ ਨ ਕਹਿ ਕੇ ਕੋਰਾ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੁਫਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

ਰੱਬ ਕੋਲੋਂ ਡਰ ਸੱਜਣਾ

84 ਵਾਲੇ ਸੰਘਰ ਦੌਰਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਪ ਜਾਬ ਦਾ ਹੋਇਆ। ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਪਾਖ ਡ ਝੂਠ ਦੀ ਅਲੰਬਰਦਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸ. ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਨੂੰ ਹੀਦ ਨਹੀਂ ਮ ਨਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਈਰਖਾ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਮੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ 16000 ਸਾਧ ਸੰਤ ਅਤੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੰਭੀਆਂ ਦੀ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਹੈ ? (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 100)

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੀਦ ਮ ਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਹੜੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਿਸ ਪ ਨੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਪੇ ਕਰੇ । ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ ਸ. ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਕਿਹੜੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ? ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇ ਕਰੇ । ਫਿਰ ਖਾਲੜਾ ੍ਰਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਵਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਤੇ ਇਸ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਵਰਗੇ ਨਿਰਣੇ ਕਾਲਜੇ ਸੌ ਗਾਲ੍ਹ ਕੱਢ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸ. ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੋ ਮੁ ਡਿਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਣਾ ਕੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਕੇ ਤੱਤ ਕੱਢੇ ਸੀ ਕਿ ਵੀਹ ਹ ਾਰ ਜੁਆਨ ਲੜਕੇ ਇਸ ਦਾ ਿ ਕਾਰ ਬਣੇ । ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਹਿਰ ਪ ਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਤਰਨਤਾਰਨ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਟੁੱਟਾ । ਐਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੇ ਦੀ ਸਰਬ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮ ਨਿਆ ਕਿ 700 ਸਿਖ ਨੌਜੁਆਨ ਕੇਵਲ ਤਰਨਤਾਰਨ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਿਥੇ ਸਭਰਾ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ । ਇਸ ਨੇ ਉਥੇ ਬ ਾਵਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਭਾਈ ਖਾਲੜਾ ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਸਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ੋਰ ਦੀ ਅੱਡੀ ਮਾਰ ਕੇ ਇਹ ਸਲੂਟ ਮਾਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਸਿਪਾਹੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ; ਜਿਸ ਨੇ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਝੂਠ ਦੇ ਪਰਦੇ ਫਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ

ਖਾਲੜਾ ਨੂੰ ਹੀਦ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਭੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਹੀ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਇਸ ਦੀ ਮੀਰ ਕਿਉਂ ਮਰ ਗਈ ? ਕਿਉਂ ਨ ਬੋਲਿਆ ? ਕਿਉਂ ਨ ਚੁਰਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਮਹਿਕਮੇ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਕੇ ਹੁਣ ਪੈਨ ਨ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਦੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਭਾਈ ਖਾਲੜਾ ਨੂੰ ਹੀਦ ਨਹੀਂ ਮ ਨਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਨੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਖਾੜਕੂਆਂ ਨੂੰ ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇਕ ਫੋਰਸ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਭੀ ਕਿਤੋਂ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਸਭਰਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲੇ । ਹੋਰ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਬਸ ! ਇਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਕੁਝ ਰਮ ਕਰੋ । ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਅਖ ਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜਥੇ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਖਾੜਕੂ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਪ ਥ ਦੇ ਨਾਉਂ ਤੇ ਚੱਡੇ ਪੜਵਾਏ, ਘੋਟਣੇ ਲੁਆਏ, ਪੁੱਠੇ ਲਟਕੇ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਲੁਆਏ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਂ ਤੇ ਲੂਣ ਛਿੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ ਇਹ ਕੁਕਰਮ ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਘੁਗੂ ਰੱਬ ਅਤੇ ਘੁਗੂ ਗੁਰੂ

ਸਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਪ ਨਾ 84 ਤੇ ਲੇਖ ਹੈ, ਘੁਗੂ ਰੱਬ ਅਤੇ ਘੁਗੂ ਗੁਰੂ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ : ਜੇ ਮੇਰੀ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਰੱਬ ਨੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਹਾਇਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ, ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਰੋਗ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜੇਹੇ ਘੁਗੂ ਰੱਬ ਅਤੇ ਘੁਗੂ ਗੁਰੂ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ ? ਜਦ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ॥ ਅ ਗ 286॥

ਜਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਦਸ ਬਾਰਾਂ ਪਰਮਾਣ ਦੇ ਕੇ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇ ਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਨੇੜੇ ਹੋ ਕੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਈ ਹੋ ਕੇ ਦੁਖਾਂ ਕਲੇ ਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ।

ਕਾਮਰੇਡ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 106 ਤੇ ਸਾਡੇ ਦਿੱਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਰਮਾਣ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨ ਰ ਅ ਦਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ

ਲੇਖ ਦੇ ਵਿ ਾ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਕੇ ਟਿੱਪਣੀ ਲਿਖੀ ਹੈ;

ਜਵਾਬ ਉਘੜਿ ਗਿਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥

ਭਾਈ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੁੱਢੇ ਤੋਤੇ ਦਾ ਪਾਜ ਉਘੜ ਗਿਆ । ਰੱਬ ਨੂੰ ਘੁਗੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹਨੇ ਘੁਗੂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।

ਐਸੀ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸਭਰਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖ ਦੇ ਵਿ ੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲੇਖ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਲੇਖਕ ਦੇ ਸਿਰ ਮੜ੍ਹ ਦੇਵੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਝੂਠ ਅਤੇ ਕੁਫਰੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਜੇ ਫੇਰ ਭੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੁਬਈ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰਥਕ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਮਹਾਨ ਗਿਆਤਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ :

ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੂਰਖ ਪ ਡਿਤੁ ਨਾਉ॥
ਅ ਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥
ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥ ਅ ਗ 1288॥

ਕਿਤਾਬ ਛੇਵੀਂ ਪ ਨਾ 100 :-

ਅੱਗੇ 50 ਸੈ ਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਤਰਕ ੀਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।

(ਕੌਤਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 50)

ਇਥੋਂ ਸਿਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲੇਖਕ ਦੇ ਦਿਮਾ ਦਾ ਤਵਾ ਨ ਡਾਵਾਂ ਡੋਲ ਹੈ । ਇਹ ਲੇਖ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਖੋ ਬੈਠਾ ਹੈ । ਹਮੇ ਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਰਹੇ ਹਨ । ਪਾਠਕ ਆਪ ਅ ਦਾ ਾ ਲਾਉਣ, ਇਹ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਿਬੇਕ ੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕ ੀਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਸਪ ੱ ਟੀਕਰਣ :-

ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੇ ਪ ਨਾ 32 ਉਪਰ ਚਾਰ ਪ ਨਿਆਂ ਦਾ ਲੇਖ ਹੈ ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ ਨਾ 40 ਤੋਂ ਅੱਠ ਪ ਨਿਆਂ ਦਾ ਲੇਖ_ਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ । ਦੋਨਾਂ ਲੇਖਾਂ

ਦਾ ਵਿ ਾ-ਵਸਤੂ, ਬਦਾਵਲੀ ਅਤੇ ਤੱਤ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਦੋਨਾਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਭੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ :

(1) ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣ ਗਿਆ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਤਰਕ ੀਲਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਵਰਤਾਰੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ।

(2) ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਇਸ ਵਿਚ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਚਾਨਣ ਪਾਇਆ ਹੈ ।

ਪਰ ਅਖੌਤੀ ਬਿਬੇਕ ੀਲ (ਬਿਬੇਕ ਹੀਣ) ਬੁਧੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੋਨੋਂ ਲੇਖ ਇਕੋ ਲੱਗਦੇ ਹਨ । ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਤੇ ੋਰ ਦੀ ਪੈਰ ਦੀ ਅੱਡੀ ਮਾਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸਲੂਟ ਮਾਰਦੇ ਦੀਆਂ ਦਿਮਾਗ ਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਕਮ ੋਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਫਿਰ ਗਈ ।

ਇਸੇ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ, ਗੁਰੂਆਂ ਤੋਂ, ਭਗਤਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਪ ਥ ਪਰਵਾਣਤ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਸਭਰਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸੁਖਮਨੀ ਦਰ ਨ ਦੇ ਪ ਨਾ 137 ਤੋਂ 139 ਤੱਕ ਦਿੱਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਨੂੰ ਗੌਰ ਨਾਲ ਵੀਚਾਰੀਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਾਢਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ, ਆਕਸੀਜਨ, ਲਿਥਿਅਮ, ਬੇਰੀਅਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ । ਸਲਫਿਊਰਕ ਐਸਿਡ, ਪੈਟਰੋਲ ਇੰ ਨ, ਹਵਾਈ ਜਹਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਟੈਲੀਫੂਨ, ਮੋਬਾਇਲ, ਟੈਲੀਸਕੋਪ ਆਦਿ ਚੀ ਾਂ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਭੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਤੇ ਸਭਰਾ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਭੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਾਹਮਣੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਏ ।

ਨਿਊਟਨ, ਗਲਿਲਿਓ ਵਰਗੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਫੋਰਸ ਆਫ ਗਰੈਵਿਟੀ ਅਤੇ ਐਕ ਨ ਆਂ ਮੋ ਨ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਦਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਭਰਾ ਦੇ ਰਾਰਤੀ ਦਿਮਾ ਨੇ ਤੁਛ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਅ ਦਾ ਾ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਿੱਖ ਹੈ ਕਿ ਗਲਿਲਿਓ, ਨਿਊਟਨ ਦਾ ਸਿੱਖ ਹੈ । ਫਿਰ ਜੇ ਇਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ

ਸਾਹਿਬ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮਕਰ, ਫਰੇਬ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ ?

ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪਰਮੇ ਰ ਅਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅ ਗ 82॥

ਸਭਰਾ ਆਖਦਾ ਪੜ੍ਹ ਵਿਗਿਆਨ ਚੜ੍ਹ ਜਾ ਅਸਮਾਨ (ਹਵਾਈ ਜਹਾ)। ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜੁੰਡਲੀ ਦਾ ਵੱਸ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਰੂਪ ਚੁਕਵਾ ਕੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਰੱਖ ਦੇਣਗੇ । ਸੋਵੀਅਤ ਸੰਘ ਵਿਚ ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਭ ਗਿਰਜੇ ਅਤੇ ਮਸੀਤਾਂ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ । ਗਾਰਬਾਚੌਵ ਰਾਹੀਂ ਸੋਵੀਅਤ ਸੰਘ ਤਮ ਹੋਣ ਪਿੱਛੋਂ ਹੀ ਗਿਰਜਾ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੋਣ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸਜਿਦਾਂ ਵਿਚ ਨਿਮਾ ਪੜ੍ਹਨੀ_ਰੂ ਹੋਈ ।

ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ

ਮੌਜੂਦਾ, ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਆਦਿ ਸਭ ਨੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਰਗ ਦਰ ਕ ਐਲਾਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਇਲਹਾਮ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਨਾਉਂ, ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੀ ਸਿੱਖ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰਬਾਨੀ ਟੀਕਾਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਉਹ ਵਡਮੁੱਲੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਤਾ ਪੱਖੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਕੋਚਵੇਂ ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਉਹ ਉੱਤਮ ਦਰੇ ਦੀ ਲਾਘਾ ਯੋਗ ਹੈ । ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਠੋਸ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਲਵਲਾ ਰਹਿਤ, ਤਰਕਭਰਪੂਰ, ਬੁੱਧੀ ਮ ਡਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ।

ਬੁੱਧੀ ਮ ਡਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਪਰਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਟੀਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰ ਬਦ ਦੀ ਕਮਾਈ ਓਨੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀ ਜਗਿਆਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦੇ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇ । ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਰਬ੍ਰੇ ਟ ਨਾਉਂ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਸਿਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕੂਚਾ ਫੀਲਡ ਗੰਜ ਨੇ ਜੋ ਕਿਤਾਬਚਾ ਛਾਪਿਆ ਹੈ ਸਿਮਰਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ ਵਿਚ ਮ ਬੂਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਿਆ । ਜਦ ਕਿ ਬਾਕੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਪਰਧਾਨਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਹੈ ।

ਦਾਸ, ਗਿਆਨੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਕਰਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੁਲਨਾਤਮਿਕ ਦਰ ਨ ਨਿਰਣੈ ਸਟੀਕ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਦਾਸ ਨੇ ਗੁਰਬਾਨੀ ਵਿਆਕਰਣ ਪੱਖੋਂ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿੱਖੀ,

ਸਿਦਕ, ਪਿਆਰ, ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੱਬੀ ਗੁਣ ਜੋ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਭਰੇ ਹਨ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ । ਇਥੇ ਇਹ ਭੀ ਦੱਸਣਾ ਕੋਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੀਤੇ ਤਕਰੀਬਨ 150 ਅਰਥ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿ ਬਾਰੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਦਰ ਨ ਕਰਵਾਵਾਂਗੇ ।

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਜੀਵਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਕੂਚਾ ਫੀਲਡ ਗੰਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਸਵੱਯੈ, ਚੌਪਈ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਸਪੱ ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਿਰਤ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ ।

ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਕ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ, ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਜ਼ੰਰਨਾਮਾ ਦਾ ਿ ਕਰ ਸਪੱ ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਬਚਿੱਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਰਤੀ ਿ ਵ ਭਗਤ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ, ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ; ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਜਵੱਦੀ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਚੌਂਤਾ ਆਦਿ ਪੂਰੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਦਸਮੇ ਕ੍ਰਿਤ ਮ ਨਣ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹਨ, ਸਿੱਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕੂਚਾ ਫੀਲਡ ਗੰਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਬਦ ਹ ਾਰੇ, ਤੇਤੀ ਸਵੱਯੇ ਅਤੇ ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾ ਿਤ ਗੁਟਕਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ । ਪਰ ਕੁਝ ਕੁ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੇ, ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਨੂੰ ਸਾਕਤ ਕ੍ਰਿਤ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ।

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦਾ ਲੇਖ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਮਿਤੀ 10 ਮਾਰਚ 2010 ਦੇ ਪ ਨਾ ਨੰ: 7 ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਿ ਵ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ M.S.C. ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ Real facts about Dasam Granth ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਕ (ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰ ਸੱਤਵੀਂ ਛਾਪ ਦੇ ਪ ਨਾ 9

ਤੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਿਆਸਤ ਨਾਹਨ ਵਿਚ ਸੰਨ **1684** ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਗਏ, ਤੇ ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਰਹੇ । ਓਹਨੀ ਹੀ ਦਿਨੀਂ (**1684-87**) ਉਸ ਰਿਆਸਤ ਵਿਚ ਜਮਨਾ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਸਵੱਈਏ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਆਦਿਕ ਬਾਣੀਆਂ ਉਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸਵੱਈਏ ਰੋ ੍ਾਨਾ ਪਾਠ ਵਿਚ ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ _ਬਾਨੀ ਯਾਦ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਹੀ ਬਥੇਰੇ ਐਸੇ ਸਿੱਖ ਮਿਲ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ_ਬਾਨੀ ਕੰਠ ਸਨ ।

ਹੁਣ ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੰਡਾ ਬਰਦਾਰ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਕੁੰਰ ਤੋਲ ਰਹੇ ਹਨ । ਸੋ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸਭਰਾ ਜਾਂ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਆਦਿ ਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਵਡਿਆਉਣਾ ਨਿਰਾ ਛਲ੍ਹ ਅਤੇ ਫਰੇਬ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਹੈ ।

ਸਭਰਾ ਦੀ ਲਿਖੀ ਸੁਖਮਨੀ ਦਰ ਨ ਦਾ ਮਿਲਾਨ ਜਦ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੁਖਮਨੀ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰਕਾ ਨ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਤਰੁਟੀਆਂ ਨ ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਪਹਿਲੀ ਅ ਟਪਦੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਹੀ ਦੇਖੋ -

(1) ***ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਅਗ 262॥***

ਵਿਚਾਰ : ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ । (ਸਭਰਾ)

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਅਮਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਸੁਖਦਾਈ ਨਾਮ ਸਭ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਮਣੀ ਹੈ । (ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭਰਾ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਅਰਥ :

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬਾਣੀ, ਰੱਬੀ ਬਾਣੀ ਕਿਹੜੀ ਵਿਆਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ? ਜਦ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕੋ ਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕੋ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮੇ ਰ ਦੀ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਹਨ ।

(2) ***ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥***
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥ ਅ ਗ 262॥

ਅਰਥ :- ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ (ਜੀਵ) ਜਨਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ; **(ਜੀਵ ਦਾ) ਦੁਖ ਤੇ ਜਮ (ਦਾ ਡਰ)** ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । (ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ)

ਸਭਰਾ ਦੇ ਅਰਥ :- ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਮ ਨਣ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਗਰਭ ਜੂਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ । ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਮ ਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਨੋਟ :- ਇਥੇ ਸਭਰਾ ਨੇ ਦੂਖ ਜਮੁ ਦੇ ਅਰਥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਿਸ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਭਰਾ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਜਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮ ਨਦਾ ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ । ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਕਿਹੜੇ ਮੂ ਹ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ । ਸੱਚ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਕੁੰਰ ਗੜ੍ਹ ਹੈ ।

ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦਾ ਜਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ _ਰੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਭਰਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਲਗਾਏ ।

(1) ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਪ੍ਰ ਾਦਾ ਛੱਕਦੇ ਸੀ ।

(2) ਬੀਬੀਆਂ ਲਈ ਕੇਸਕੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰੀਤ ਤੋਰ ਦਿੱਤੀ ।

(3) ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਕ ਪਾਗਲ ਮਾਈ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪੈਂਦੇ ਰਹੇ।

(4) ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਦਾ ਪੁਆੜਾ ਪ ਥ ਵਿਚ ਪਾ ਗਏ ।

(5) ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਾਲੀ ਸੁਚ ਭਿੱਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾ ਲਈ ।

(6) ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ੈਬੀ ਬਾਨੀ, ੈਬੀ ਆਸਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਵਿਚ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਰਤਣੇ, ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਦਸਤਾਰ ਪੁਰਾਤਨ ਪ ਥ ਰਹਿਤ ਮਰਿਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕ ਹੈ ।ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਾਈ ਗੁਲਾਬ ਕੌਰ ਪਾ ਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾ ਲ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ_ਦ ਪਾਗਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈ-ਗਲ੍ਹ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ ਥ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕੋ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗਮਾਲਾ ਕਵੀ ਆਲਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ।ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਾਲੀ ਭਾ ਾ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ ।ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਥੱਕਦੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਮੁ ਦਾਵਣੀ ਵਿਚ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ।ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ ਥ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿਚ ਖੜਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ? ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਹੀ ਕਿਉਂ ਰੜਕਦੇ ਹਨ ।ਜਦ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਤੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਰਾਗਮਾਲਾ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ।ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਪੇ

ਕਰਨ ਅਸੀਂ ਮ ਨ ਜਾਵਾਂਗੇ ।

ਇਥੇ ਇਹ ਭੀ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਕੁਥਾਇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰ ਨ ਨਾਮੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਖ ਡਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਭੀ ਲਤ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਏ ।ਗਿਆਨੀ ਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਰਾ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਐਕਟਿੰਗ ਜਥੇਦਾਰ ਅਕਾਲ ਤ ਤ ਰਾਹੀਂ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਡਿ ਟਿਲ ਕੈਮਰੇ ਰਾਹੀਂ ਪਟਿਆਲੇ ਆ ਗਈਆਂ ਹਨ ।ਜੋ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਿਟਾਇਰਡ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਪ ਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਘਰ ਸੈਂਚੁਰੀ ਇਨਕਲੇਵ ਪਟਿਆਲਾ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਰਾਗਮਾਲਾ ਹੈ ।ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਬੀੜ ਪਟਿਆਲੇ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਕੋਲ, ਕਾਨ੍ਹਗੜੀਆਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਹੈ ।ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਸ ਪਰ ਦਸਤ ਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਰਾਗਮਾਲਾ ਹੈ।ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਸ.ਜੀ.ਬੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਿ ਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਪ ਨਾ 72 ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਕਰਕੇ ਹੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਰਾਗਮਾਲਾ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਕਾਲ ਤ ਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ।ਅਕਲੋਂ ਖਾਲੀ ਬੰਦੇ ਦੀ ਹੋਛੀ ਅਤੇ ਹਾਸੋ ਹੀਣੀ ਗੱਲ ਹੈ ।ਕੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਡਰ ਗਏ ? ਇਸ ਲਈ ਉਥੇ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਤ ਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ।

ਗੈਬੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਟੋਲਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਉਪਾ ਕ ਹੈ ਪਰਮੇ ਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ।ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਗੈਬੀ ਆਵਾ ਨਹੀਂ ਆਈ ਪਰ ਭਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ ।।

ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤ ।। ਅ ਗ 894।।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਗੈਬੀ ਇਲਹਾਮ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ

ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨ ਵੇ ਲਾਲੋ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ, ਸੈਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਬਾਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਪਰਮੇ ਰ ਨੇ ਗੋ ਟ ਕਰਨੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ । ਸੋ ਪਰਮੇ ਰ ਆਪਣਿਆਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਆਦਿ ਕਾਲ ਤੋਂ ਗੋ ਟ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾਸਤਕ ਟੋਲਾ ਸੜਦਾ ਰਹੇਗਾ ।

ਹੁਣ ਸੁੱਚ ਭਿੱਟ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਸੁੱਚ ਭਿੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੀ । ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਹਰ ਇਕ ਮਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਪਿਛੋਂ ਹੱਥ ਧੋਂਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਵਾਰੀ ਥਰਮਾਮੀਟਰ ਮਰੀ ਦੇ ਮੂ ਹ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਧੋਂਦਾ ਹੈ, ਓਪਰੇ ਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੂ ਹ ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਉਪਰ ਸਪੈ ਲ ਕੋਟ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੁੱਤੀਆਂ ਉਪਰੇ ਨ ਥੀਏਟਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਤਾਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਹੁਣ ਡੇਂਗੂ ਬੁਖਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਡਾਕਟਰ_ਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾ ਲੱਗੋ, ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹਰ ਵਾਰ ਹੱਥ ਧੋਵੋ, ਸੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ । ਡਾਕਟਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬੱਚਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਉਬਾਲ ਕੇ ਪੀਓ, ਬੋਤਲ ਦਾ ਸਟੈਰੇਲਾਈ ਡ ਪਾਣੀ ਪੀਓ ਸਭਰਾ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਉਪਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ? ਇਹ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਦੋ ਕਿਉਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ? ਸਭਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕੀਟਾਣੂਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਨਾਸਤਕਾਂ, ਨਿਗੁਰਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪ ਹੁਦਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸਪੈ ਲ ਕੀਟਾਣੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਭੀ ਸੁੱਚ ਭਿੱਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭਰਾ ਵਾਂਗ ਪਰਮੇ ਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇ ਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ ।

ਇਸ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦੂ ਣ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਣੀ ਰਚਣ ਵਾਲੇ ਭਗਤ ਸੱਚਖ ਡ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਕਰਮਖ ਡ ਤੋਂ ਹੀ ਉਤਰ ਕੇ ਆਏ । (ਭਾਗ ਛੇਵਾ ਪ ਨਾ 73)

ਉੱਤਰ :- ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕੋਲੋਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਗੱਲ ਛੁਪੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ । ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਧਰਤ, ਪਾਤਾਲ, ਆਕਾ ਸਾਰਾ ਗਾਹ

ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੜੇ ਸਾਧਨ ਜੁਟਾ ਮਾਰੇ, ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਮੋਬਾਇਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪੁਲਾੜਾਂ ਵਿਚ ਕਰੋੜਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਤਾਰੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਐਵੇਂ ਫੂ ਲ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬੀ.ਪੀ. ਹਾਈ ਨਾ ਕਰੇ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਤੋਂ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਮੋਬਾਇਲ ਨੰਬਰ ਪੁੱਛ ਲਵੇ ਆਪਾਂ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ । ਨਾਸਾ ਏਜੰਸੀ ਨਾਲ ਕੰਟਰੈਕਟ ਕਰ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦੂਰਬੀਨ ਨਾਲ ਆਪਾਂ ਦੇਖ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਹੁਣ ਭਗਤ ਜੀ ਕਿਹੜੇ ਖ ਡ ਵਿਚ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ । ਨਾਸਾ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਪੇਸ ਟਲ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲੈ ਲਵੋ ਆਪਾਂ ਆਪ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਖ ਡ ਕਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਭਗਤ ਕਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹੈ । ਜਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਧਨ ਹਨ ਫਿਰ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖ ਡਾਂ ਨੂੰ ਮ ਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਟੋਲੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮ ਨਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਕੇਵਲ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭੰਡਣ ਦਾ ਇਕ ਹਥਿਆਰ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਲੱਭਾ ਹੈ ।

ਅੱਗੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਪ ਨਾ 103 ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭਰ ਜੁਆਨੀ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿੰਦਿਆ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈ ਦੇਵੀ ਭਗਤ ਹੈ । ਦੇਹ ਪੂਜ ਵੀ ਹੈ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦਾ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ ਚਿੱਕੜ ਉਛਾਲਣ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਹੀ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਨਾਮੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਲਾਬੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਕਤਲ ਕਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ । ਇਸ ਲਿਖਤ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਭੀ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚੁੰਬਕੀ ਿਅਤ ਰਾਹੀਂ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਕੇਸ ਕਟਾਣੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ । ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਅ ਦਰ ਮ ਜੇ ਤੇ ਬੈਠੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਜੂੜੇ ਵਾਲੀ ਫੋਟੋ ਤੋਂ ਸਾਂ ਨ ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਦਾਸ ਨੇ ਇਸ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਦਾ ਦਸ ਹ ਾਰ ਟ੍ਰੈਕਟ ਛਾਪ ਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੇ ਪ ਨਾ 69 ਤੋਂ 72 ਤੱਕ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀ ਕਾਮਰੇਡੀ ਲਾਬੀ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਰਦਾ ਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਧੜਕਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਲਿਖੇ !

ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੋਚ ਦਾ ਢਿੰਢੋਰਾ ਪਿੱਟਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰ ਰਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਭਾ ਜੀ, ਉਰਫ ਭਾਈ ਮ ਨਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭੀ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਵਾਂਗ ਦਾੜੀ ਕੇਸ (ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ) ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਇਕ ਕੀਰਤਨੀ ਜੱਥਾ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਰਪਾਨ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਅ ਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸਕੀ ਵਾਲੀ ਬੀਬੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਸਿਖ ਨ ਰ ਆਵਣ । ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਹੈ, ਜੱਗ ਾਹਰ ਹੈ ।

ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਿਖਤ ਤਾਂ ਸਭਰਾ ਦੇ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਤੀਰ ਵਾਂਗ ਲੱਗੀ ਪਰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਟਾਲਾਂ ਤੇ ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਦੀ ਘੋਨ ਮੋਨ ਤਸਵੀਰ, ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਭੀ ? ਜਦ ਕਿ 13 ਦਸੰਬਰ 2●●7 ਨੂੰ ਭਾ ਾ ਵਿਭਾਗ ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਟਾਲ ਤੇ ਪਈ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਮੈਂ_ਦ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਸੀ । ਪਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਘੱਗਾ ਦੀ ਕਲਮ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੈ ।

ਲੁਧਿਆਣੇ ਜਗਰਾਓਂ ਪੁੱਲ ਤੇ ਜਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਦਾ ਬੁੱਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਉਥੇ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਧਰਨਾ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬੁੱਤ ਪੱਗੜੀ ਵਾਲਾ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲੇ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਸੁਨਾਮ ਵਿਚ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਹੀਦ ਦੇ ਦੋ ਬੁੱਤ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਇਕ ਪਗੜੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਘੋਨ ਮੋਨ ਵਾਲਾ । ਕਾਮਰੇਡ ਕਦੇ ਭੀ ਪਗੜੀ ਵਾਲੇ ਬੁੱਤ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਮਾਗਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਸਮਝਣ ਕਿ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖ (ਆਸਤਕ) ਸੀ ।

ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਾਬਦੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਸਿੱਕਾ ਸਰਕਾਰ

ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਕੇ ਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਗੜੀ ਵਾਲੀ ਫੋਟੋ ਹੈ ਪਰ ਕਾਮਰੇਡ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਿੱਕਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਪਰ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਮਰ ਕੈਦ, ਕਿਉਂ ਕਦੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਈ ? ਦੇ ਭਗਤ ਹਾਲ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕ ਵੱਡ ਆਕਾਰੀ ਫੋਟੋ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਪਾਖੰਡੀ ਸਿੱਖ ਸੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਹਲੜ, ਹੱਡ ਹਰਾਮ ਸਾਧ ਸੀ ।

ਹ ਾਰੀ ਬਾ ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀਆਂ ਜੇਲਾਂ ਦਾ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕੀਤਾ ਪੁਲਸੀਆ ਬਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੇਤੇ ਆਇਆ। ਹ ਾਰੀ ਬਾਗ ਦੀ ਜਿਸ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬੱਧੀ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਦੀ ਸ ਾ, ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦੀ ਕਤੀ ਨਾਲ ਅਡੋਲ ਰਹਿ ਕੇ ਕੱਟੀ, ਜੇ ਕਿਤੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਜਾਂ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਰਹਿਣਾ ਪੈ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾ ਬਾਹਰ ਆਇਗੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਕੇ ਆਗਰੇ ਦੇ ਪਾਗਲਖਾਨੇ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਇਹ ਸਾਡਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ।

ਵਾਸੂ ਭਾਰਦਵਾਜ ਦੇ ਆਖ ਡ ਪਾਠ ਸੁਣ ਕੇ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਠੀਕ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸਭਰਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨਾਸਤਕਤਾ ਵਧੇਗੀ । ਪਰ ਕੀ ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਸਤਕਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਪੂਰ ਰਿਹਾ ?

ਦੇ ਦੀ ਆ ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ 122 ਬੰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 85 ਸਿੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 85 ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਕਾਮਰੇਡ ਸੀ । ਕਾਮਰੇਡ ਟੋਲਾ ਕੇਵਲ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੀ ਹੀਦ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਭਰਾ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਚੋਰ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਤਿਨਕਾ

ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਹੱਲ ਵਿਚ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਈ । ਬੜੀ ਕੋਿ ਕੀਤੀ ਪਰ ਚੋਰੀ ਦਾ ਸੁਰਾ ਨਾ ਮਿਲੇ । ਰਾਜੇ ਦੇ ੋਰ ਦੇਣ ਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ੱਕੀ ਬੰਦੇ ਫੜ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਪਰ ਚੋਰੀ ਕੋਈ ਨਾ ਮ ਨੇ । ਆਖੀਰ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਰਾਜਾ ਸਿਆਣਾ ਸੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾ ਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਰਕਾਰੀ ਡੰਨ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬਦਨਾਮੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਗੱਲ ਨੂੰ ਘੁਮਾ ਫਿਰਾ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਚੋਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਚੋਰ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਤਿਨਕਾ ਉਸ ਦੀ ਨਿ ਾਨੀ ਹੈ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਾਂਤ ਚਿਤ ਰਹੇ ਪਰ ਚੋਰ ਦਾ ਅ ਦਰਲਾ ਪਾਪ ਕੰਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਚੋਰ ਨੇ ਫੌਰਨ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪ ਹੀ ਫਸ ਗਿਆ ।

ਐਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਸਭਰਾ ਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਤੋਖਤਾਬਤ_ਰੂ ਹੋਈ ਇਸ ਦੀ ਦੂਸਰੀ, ਤੀਸਰੀ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਇਸ ਨੇ ਲਾਲ ਪੀਲਾ ਹੋ ਕੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਪੂਰਨ ਗੁਰਸਿੱਖ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਲਾਲ ਝੰਡੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ । ਅਸੀਂ ਆਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ! ਅਸੀਂ ਆਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ !

ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ । ਇਸ ਵਿਚ ਸਭਰਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਏ ਬਗੈਰ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਨਕ ਾ ਖਿਚਿਆ ਜੋ ਕਾਮਰੇਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਮਰੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਕੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਪਰ ਚੋਰ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਤਿਨਕਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਉ ਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਫੌਰਨ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਲੀਡਰਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਲਈ ਕਲਮ ਚੁੱਕ ਲਈ । ਸਿਫਤਾਂ ਦੇ ਪੁੱਲ੍ਹ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਿ ਦਗੀ ਵਿਚ ਡੰਗਰ ਚਾਰੇ ਸੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਨਾਲ ਹੀ, ਆਪਣੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਵੇਲੇ ਨਿਪਟਦਾ

ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਠੀਕ ਸੀ । ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਦੇ ਨਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪਿ ਡ ਅਤੇ ਬਸਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਖਾਲਸੇ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਪਹਿਚਾਨ ਹੈ ਜੋ ਦੂਰੋਂ ਪਛਾਣ ਲਈਏ । ਜਦ ਵਾਹ ਪਏ, ਬੋਲਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਵਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਨਾ ਾਇ ਭੰਡਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਠੋਸਣ ਲਈ ਜੋ ਜੋ ਹੱਥਕੰਡੇ ਸਭਰਾ ਨੇ ਵਰਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਅਤੇ ਹੱਥਲੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਲੈਣਗੇ ।

ਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੇ ਪ ਨਾ 180 ਤੇ ਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾਲੇ ਅਫਗਾਨੇ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ । ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਲੇਖ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਛੱਪਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਿਕ ਪੱਤਰ ਸਾਡਾ ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ ਛਪਿਆ ਸੀ ।

ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ, ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤ_ਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਤਮਹੀਦ ਬੰਨ੍ਹਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ । ਉਹ, ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ, ਕਿਸੇ ਅਖਾਣ, ਕਹਾਣੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲਿਖਤ ਤੋਂ_ਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਮੈਂ ਇਹ ਲੇਖ ਇਕ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਨੋਕਲਪਿਤ ਕਸਵੱਟੀ ਨਾਲ ਪਰਖ ਕੇ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਝਲਕ ਪੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਭੀ ਪਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਭੀ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਕਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ।

ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਦਾਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਆਏ ਬਦ :

(1) **ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥** ਅ ਗ **749-50**॥

(2) **ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰ ਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥** ਅ ਗ **472** ॥

(3) **ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥** ਅ ਗ **612** ॥

ਦਾਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਾਂ ਦੀ, ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾਂ ਦੇ ਅ ਦਾ ਬਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦਰ ਕ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਦੁਬਈ ਬੈਠੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ

ਐਡੀਟਰ ਦੇ ਨਾਉਂ ਸਾਡਾ ਪ ਜਾਬ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ । ਤਿੰਨ ਪ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮੇਰੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਵਿ ਾ ਵਸਤੂ ਤਾਂ ਛੂਹਿਆ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਪਰ ਹਾਲ ਪਾਰਿਆ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਚੁੱਕ ਦਿੱਤਾ ।

ਹਾਇ ਓਇ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆ ਗਿਆ ਇਹ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਦੇ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਜਗਾਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨੀਂਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਤਿਆਦਿ ! ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਫੋਟੋ ਪੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਜਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕੇ। ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਸਾਡੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤਾਂ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਸੱਕੇ, ਪਰ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਹੈ ਬੜਾ ਸੱਚਾ ਸਿਖ ਹੈ ਉਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਤਾ ਹੈ ਅਜੇਹੇ ਗਪੌੜ ਛੱਡੇ ਹਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਰਾ ਲੇਖ ਛਾਪਣ ਲਈ ਐਡੀਟਰ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ।

ਹੁਣ ਜੇ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋ ਕੇ ਵਿਚਾਰੀਏ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਥੇ ਭੀ ਹੈ :

ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥
ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ਅ ਗ 558॥

ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ (ਅ ਗ 558)

ਸੁਪਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥
ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥ ਅ ਗ 1362 ॥

ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਪ ਥ ਦੇ ਿ ਰੋਮਣੀ ਵਿਦਵਾਨ ਡਾਕਟਰ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਹੈ :

ਸੁਪਨੈ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲੇ ਅਸਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਧਾ ਗਲਵਕੜੀ ਪਾਈ ।
ਨਿਰਾ ਨੂਰ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਨਾ ਆਏ ਸਾਡੀ ਕੰਬਦੀ ਰਹੀ ਕਲਾਈ ।
ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਧਾਏ ਤੁਸੀਂ ਉਚੇ ਅਸੀਂ ਨੀਵੇਂ ਸਾਡੀ ਪੇ ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ । (ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਹਾਰ)

ਦੁਬਈ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘ ਬਹੁਤੇ ਡਰਾਈਵਰੀ ਪੇ ੇ ਵਾਲੇ ਹਨ । ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਤਾਂ ਮਾਹਿਰ ਹਨ ਪਰ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੱਖੋਂ ਕਮ ੋਰ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਅਜੇਹੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਾਲੀ ਟਿਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਅੱਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਪ ਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨਵੀਸ, ਸ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਹੰਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਦਿਨ ਪ ਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਸੀ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੈ । ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਰੰਗਣ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਦਾੜੀ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਫੋਟੋ ਇਸ ਦੇ ਮਰਨ ਤੇ ਪ ਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਪ ਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਨੇ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਫਾਤੀਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ । ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਅ ਬਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਬਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ । ਅਜੇਹੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੱਤਰਕਾਰ ਕਹਿਣਾ ਵੱਡੇ ਗਪੌੜ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਕੁਝ ਭੀ ਨਹੀਂ।

ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਤਨ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਕਸਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ । ਜਵੱਦੀ ਕਲਾਂ ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਲੋਂ ਆਯੋਜਿਤ ਰਾਗ ਆਧਾਰਤ ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰ ਬਾਰੇ ਇਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਚਿੰਤਕਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ ਬਾਰੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਗੁਣ ਗਾਇਨ ਕੀਤੇ ਹਨ । ਹੋਰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਹਾਨ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਝਿਆ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਪੈਦਲ ਸੰਰ ਕੀਤਾ ਰੁਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਆਈਆਂ ਵੀ ਪਾਟੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਭੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਸੀ ਅਕਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀਰ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੱਤਰਕਾਰ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਮਰੇਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਉਪਾ ਕ ਸੀ ।

ਅੱਗੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਸ. ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਵਾਲੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਉੱਘੇ ਾ ਤਰੀ ਹਨ । ਪ੍ਰੋ. ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਕੌਮ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਿਕ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹਨ । ਸ. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਭਰਾ ਉਹ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਸਿਖ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਖੌਤੀ ਸਾਧ ਲਾਣੇ ਦੇ ਬਖੀਏ ਉਧੇੜ ਦਿੱਤੇ । (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 61)

ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖ ਹੀ ਲਿੱਤਾ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਸਾਡੀ ਇਕ ਹੀ ਕਿਤਾਬ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹਵਾ ਸਰਕਾ ਦਿੱਤੀ । ਸੋ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ, ਕੇਵਲ ਕਾਮਰੇਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਚੱਟੇ ਵੱਟੇ ਹਨ ।

ਕੁਫਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਵਿਦਵਾਨ

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿ ਸੀਪਲ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੇਵਲ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ, ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ, ਕੰਧਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ । ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਵਿਚ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ, ਆਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਉਹਾਰ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ, ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਪਾਜ, ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਘਾੜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਿ ਸੀਪਲ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੰਧਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੱਜ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੋ ਅ ਦਰੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਆਪਣੀ ਲੱਛੇਦਾਰ ਭਾ ਾ ਵਿਚ ਆਮ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਹੁਣ, ਗਿਆਨੀ ਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿ ਸੀਪਲ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਟੇਕ ਪਕੜ ਲਈ ਹੈ । ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਪ ਥ ਵਿਚ, ਸ੍ਰਿ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ, ਅਕਾਲੀ ਕੌਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਪ ਡਿਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾਖਾ, ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਹੋਤੀ, ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਹੋਰ ਭੀ ਬਥੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਕਲਮ ਨਾਲ ਪ ਥ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਪਰ ਉਮਰ ਛੋਟੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਾਇਦ ਲਿਖਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਪ ਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਮ ਨਿਆ ਹੈ । ਪ ਥਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਕਾਲ ਤ ਤ ਤੋਂ ਭਾਈ

ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਖਿਤਾਬ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜੇ ਗਏ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਲੋਂ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਦਮ ਭੂ ਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ। ਪਰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਆਦਿ ਅੱਖੌਤੀ ਵਿਦਵਾਨਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਦੀ ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ਜਦ ਕਿ ਸਾਹਿਤਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਦ-ਬੁੱਤ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੁਣ ਕੋਈ ਨ ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜਿੰਨਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੋ. ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਹੀਰੇ ਪ ਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ । ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਪ ਜਾਬੀ, ਕੀ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਕੀ ਹਿੰਦੂ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਲਮ ਦੇ ਕਾਇਲ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰਿ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕਲਮ ਦਾ ਲੋਹਾ ਸਾਰਾ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਮ ਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ ਥ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨੈ ਨਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਫ ਸਿਖਇ ਮ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ । ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਵਰਗੇ ਆਪੂੰ ਬਣੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵਿ ਲੇ ਣ ਕਰਾਂਗੇ ।

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਣੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦ ਮੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਮ ਨਦੇ ਸਨ । ਦੂਸਰੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਬੰਦੇ ਨੇ ਭੀ ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਸਤੂਆਣਾ, ਬਾਬਾ ਨੰਦ ਸਿੰਘ, ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ, ਵੀਚਾਰ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਇਕ ਲਾਈਨ ਭੀ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ । ਬਲਕਿ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭਾ ਾ ਵਿਭਾਗ ਪ ਜਾਬ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾ ਿਤ ਮਹਾਨ ਕੋ ਦੇ ਪ ਨਾ 52 ਤੇ ਫੋਟੋ ਦੇ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

ਨਾਮ ਰਸੀਏ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਪਿ ਡ ਚੀਮੇ, ਪਟਿਆਲੇ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਸੁਨਾਮ ਵਿਚ ਚੇਤ ਸੁਦੀ 1 ਸੰਮਤ 1923 ਵਿਚ ਹੋਇਆ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪਲਟਨ ਨੰ: 4 ਬ੍ਰਮਾ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਕੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਕੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ । ਆਪ ਨੇ ਹ ਾਰਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਸੁਮਾਰਗ ਪਾਇਆ । ਸੰਤ ਜੀ ਪੂਰੇ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਕਰਮਯੋਗ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਗੁਰੂ ਸਾਗਰ ਮਸਤੂਆਣੇ ਅਤੇ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਲੀ ਾਨ

ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਮ ਦਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਟੱਲ ਯਾਦਗਾਰ ਹਨ ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਿੱਖ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਔਗੁਣ ਨ ਰ ਆਏ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹੁਣ ਤਰਕ ੀਲ ਟੋਲੇ ਦੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਹਲੜ ਹਰਾਮ ਖਾਣੇ ਸਾਧ ਨ ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਚੂਹੜਕਾਣੇ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਭੁੱਖੇ ਸਾਧੂਆਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਛਕਾਇਆ । ਇਹ ਸਭ ਤਿਆਗੀ ਸਨ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਪਰਮੇ ਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸੀਏ ਸਨ । ਗੁਰੂ ਪਾਤ ਾਹ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਛਕਾਉਣਾ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਹਲੜ ਹਰਾਮਖਾਣੇ, ਹੱਡ ਹਰਾਮ ਦਿੱਸਦੇ ਹਨ । ਕਾਰਨ ਕੇਵਲ ਇਕ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦਾ ਇਹ ਨਿੰਦਕ ਟੋਲਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਲਈ ਤਾਂ ਪਰਮੇ ਰ ਭੀ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇ ਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਕੋਲ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਕਾਮਰੇਡੀ ਪੈਂਤਰਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਨ ਕੋ ਕੋਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਹੀਂ, ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਸਭਰਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹੇਗਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ।

ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਨੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ; ਰਸਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਜਪਣ, ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਛੱਕਣ, ਨਿਤਨੇਮ ਕਰਨ ਆਦਿ ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਅਸੂਲਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਕਿੰਤੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ।

ਇਹ ਅੱਜਕਲ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਵਿਚ ਗਰਕ ਹੋਇਆ ਤਰਕਵਾਦੀ ਟੋਲਾ ਹੈ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਿ ਵ ਪੁਰਾਨ ਦਾ ਅ ਗ ਹੈ ।

ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਸਿਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗਉਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਭਗੌਤੀ ਦੇ ਅਰਥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਪਰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਹੋਛੀਆਂ ਕਸਵੱਟੀਆਂ ਵਾਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਵੀ ਉਸਤਿਤ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ।

ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਪ ਥ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਨੇ ਭੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਧਰਾਤਲ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਪੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦਾ ਇਹ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਇਆ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਟੋਲਾ ਜਾਂ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਪੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਪ ਜਾ ਸਾਹਿਬ, ਰੀਠਾ ਸਾਹਿਬ, ਬੀਬੀ ਰਜਨੀ ਜਾਂ ਸੁਲਖਣੀ ਦੀ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਹੈ । ਭਾ ਾ ਵਿਭਾਗ ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾ ਤ ਮਹਾਨ ਕੋ ਦੇ ਪ ਨਾ 792 ਤੇ ਪ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੱਥਰ ਤੇ ਲੱਗੇ ਪ ਜੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪ ਜਾ ਮ ਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਰਣਾਏ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ) ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮ ਮਨੁੱਖ ਨਾਉਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖ ਕੇ ਪ ਥ ਵਿਚ ਬਵਾਲ ਖੜਾ ਕੀਤਾ । ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਪ ਥ ਦੀ ਕਰੋਪੀ ਦਾ ਿ ਕਾਰ ਬਣਿਆ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਹੋ ਹੱਲਾ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਘੱਗਾ, ਸਭਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ । ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਸੀਂ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਵਿਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟੰਟਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਮ ਦਰ ਪੁਆੜਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

ਫਰਕ ਕੇਵਲ ਇੰਨਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨਾਂ ਪਾਖ ਡੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਾ ਤਾਂ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ) ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਰਪਾਨ ਗਾਤਰੇ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖੀ, ਨਾ ਹੀ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਛੱਕਣ ਦਾ ਛਲਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਮ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪਰਮਾਣ ਦਿੱਤੇ । ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਭੀ ਸਾਰੀਆਂ ਇਸ ਟੋਲੇ ਵਰਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਲੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿਆ ।

ਇਸ ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲੇ ਵਾਂਗ ਸ. ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ) ਭੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਰਦਾਸਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ (ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ) ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ । ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਤੇ ਚਲਕੇ ਬੰਦਾ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੌ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਭੋਗ ਕੇ ਮਰਾਂਗਾ । ਪਰ ਹੰਕਾਰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਦਾਤੇ ਦਾ ਸਲੋਤਰ ਫਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪੀ.ਜ਼ੀ.ਆਈ. ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਅਤੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਮਿਜਾ ਪੁਰ ੀ ਲਈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੜੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ।ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਲਈ ਅਜੇ ਡਾਕਟਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿ ਸੀਪਲ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਿ ਦਾ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਭੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਹੋਣ ਪਿਛੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖ ਡ ਪਾਠ ਭੀ ਕਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾ ਾ ਨਾ ਨਾਮ ਭੀ ਜੱਪਣ ਲੱਗ ਗਏ ਸਨ ।

ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਾਇਦ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਜੇ ਦੁੱਧ ਵਾਲੇ ਦੰਦ ਵੀ ਨ ਨਿਕਲੇ ਹੋਣ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮ ਨਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਮ ਨਣਾ ਨਹੀਂ ।

ਕੁਫਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਵਿਗਿਆਨ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੇ ਪ ਨਾ 32 ਤੇ ਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣ ਗਿਆ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਭਰਾ ਨੇ ਤਾਂ ਮਕਰਪੁਣੇ ਨਾਲ ਲੇਖ ਨੂੰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 93 ਤੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੇਖੋ ਇਹ ਬਹਿਰੂਪੀਆ ਕਦੇ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਕਦੇ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਬਰ ਿਲਾਫ ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗੱਲ ਘੁਮਾਉਣ ਨੂੰ ਕਾਮਰੇਡ ਪੱਕੇ ਉਸਤਾਦ ਹਨ।

ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪ੍ ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸਿਖ ਇਤਿਹਾਸ ਜਾਂ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਚ ਮਾ ਲਾ ਕੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਭੀ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਹੈ । ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਬਾਣੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ :

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥
ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥
ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥1॥

(ਅ ਗ 684)

ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਕੈਨਿੰਗ ਕਰ ਲਈ, ਐਮ.ਆਰ.ਆਈ. ਕਰ ਲਈ, ਸਾਰਾ ਅ ਦਰ ਪਾੜ ਕੇ ਦੇਖ ਲਿਆ । ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿਲ, ਦਿਮਾਗ, ਫੇਫੜੇ, ਗੁਰਦੇ, ਜਿਗਰ, ਹੱਡੀਆਂ, ਲਹੂ, ਮਿੱਝ ਨ ਰ ਆ ਗਿਆ ਪਰ ਕਿਤੇ ਪਰਮੇ ਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ। ਸੋ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਚ ਮੇ ਨਾਲ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਸਰੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ :

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥
ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥
ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥
(ਅ ਗ 612)

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰ ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਗਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮ ਨਦਾ ਹੈ ? ਵਿਗਿਆਨੀ ਤਾਂ ਟੀ.ਵੀ. ਤੇ ਆ ਕੇ ਐਲਾਨੀਆਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ **ਮੈਂਨੇ ਕਭੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਦੇਖਾ ਨਹੀਂ ਔਰ ਨਾ ਹੀ ਮੁਝੇ ਕਭੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਹੈ ।**

ਪਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਵਰਗੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰਟ ਲਗਾ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਇਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਧਰਮ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਅਖੌਤੀ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 97 ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਵਾਲੇ ਬਦ ਨੂੰ ਘੁਮਾ ਕੇ ਇੰਜ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਖ ਡਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਡਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਬੜੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਰਥ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ । ਕਿਥੇ ਪਾਣੀ ਹੈ, ਕਿਥੇ ਤੇਲ ਹੈ, ਕਿਥੇ ਸੋਨਾ, ਕਿਥੇ ਚਾਂਦੀ ਹੈ । ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕੇਵਲ ਪਦਾਰਥ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੈ । ਹਵਾ ਪਾਣੀ ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਨਾਟਕੀ ਭਗਤੀ ਖੂਹ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਪਾਠਕ ਨੋਟ ਕਰਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਭੀ ਇਸ ਸ ਨੂੰ ਧਾਰਮਕ ਕਹੋਗੇ ? ਕੀ ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਚੈਲੰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ? ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਹਵਾ, ਪਾਣੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਨਿਕਲਣ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮੌਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੀਵ ਆਤਮਾ :

ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥
ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥ (ਅ ਗ **1239**)

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ॥ (ਅ ਗ 921)

ਧਨ ਅ ਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲ ਸਿਆਨਾ ॥ ਪ ਚ ਤਤੁ ਕਾ ਰਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥
ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥6॥
ਧਨ ਕਹੈ ਤੂ ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲੇ ॥
ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨਾ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥7॥
ਪਿਰਿ ਕਹਿਆ ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ॥
ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਿਣਾ ਜਾ ਸਦੇ ਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ॥8॥
ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ॥ ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਚੇ॥
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਂਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥9॥
ਆਈ ਆਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨ ਧਨ ਪੁਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ॥
ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥10॥
ਅਗ 1073 ॥

ਹੁਕਮੇ ਅ ਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥
ਹੁਕਮੈ ਅ ਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥4॥
ਹੁਕਮੈ ਅ ਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥
ਹੁਕਮੇ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥
ਹੁਕਮੇ ਸਬਦ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ਅ ਗ 636॥

ਡਾਕਟਰ ਆਪ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਣੀ ਬਗੈਰ ਬੰਦਾ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਵਾ ਬਿਨਾਂ ਇਕ ਮਿ ਟ ਜਾਂ 2 ਮਿ ਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ । ਪਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਅਗ 277॥

ਅਤੇ **ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥**
ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥
ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥
ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥ਅ ਗ 144 ॥

ਪਰ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਇਥੇ ਪਰਮੇ ਰ ਨੂੰ ਚੈਲੰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਇਹ ਇਲਫਾ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਨਾਟਕੀ ਭਗਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਰਾ ਹੈ ? ਅਸਲ ਵਿਚ ਨਿ ਾਨਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹੈ ਪਰ ਛਿੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਲਫ ਸਾਧ ਸੰਤ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਭੀ ਇਹ ਸੰਤ ਪਦ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ।

ਇਸੇ ਪ ਨੇ ਤੇ ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਸ ਤ ਖੋਜ ਦਾ ਸਦਕਾ ਅੱਜ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਵਾ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਪਹੁੰਚ ਰਹੀ ਹੈ । ਸਾਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੇਵਲ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਵੀ ਸੰਤ ਮਹਾਂਪੁਰ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੋਬਾਇਲ ਫੋਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਤੱਕ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਵਾ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਦਿਖਾਵੇ । ਰੱਬ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਤ ਤਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਫਲ। ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਣ ਹੈ ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਖਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ ॥ (ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪ ਨਾ 330) ਭਾਵ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਮਾਧੀਆਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸੰਤ ਮੁਨੀ ਦੇਵਤੇ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅ ਦਰਿ ਮਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ।

ਕੀ ਇਹ ਤਰਕ ੀਲੀ ਚੋਟ ਕੇਵਲ ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਤ ਤੱਕ ਮਹਿਦੂਦ ਹੈ ? ਨਹੀਂ ! ਇਹ ਸਿੱਧੀ ਚੋਟ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਲੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਮੱਕਾਰੀ ਵਰਤ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਤੁਕ ਵਿਚ ਘਸੋੜ ਦਿੱਤੀ । ਜਿਸ ਅ ਦਾ ਵਿਚ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕੀ ਇਸ ਦੂ ਣ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਕੀ ਸਰੀਰਕ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਵਾ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਗਈ ਸੀ ? ਜੇ ਹੁਣ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ? ਅਜੇ ਵੀ ਜੇ ਸਭਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਕਿ ਫਿਰ ਸਾਕਤ, ਮਨਮੁਖ, ਬੇਮੁਖ, ਬਦ ਕਿਸ ਲਈ ਵਰਤਾਂਗੇ ?

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੇ 9-8-2008 ਨੂੰ ਅਕੈਡਮੀ ਆਫ ਸਿਖ ਰੈਲਿ ਨ ਐਂਡ ਕਲਚਰ ਢਿੱਲੋਂ ਮਾਰਗ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਜਦ ਆਵਾਗਵਨ ਦੇ ਵਿ ਤੇ ਲੈਕਚਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਜੇਹੀਆਂ ਬੇਥੱਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਹਾ

ਕਿ **ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਐਡੀ ਨ (ਬਿਜਲੀ ਬਲਬ ਦਾ ਖੋਜੀ) ਜਿਸ ਨੇ ਬਲਬ ਈਜਾਦ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਚਾਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਮਨਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਦੇ** । ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾਸ ਨੇ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮੂ ਹ ਤੋੜ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਭਿੱਜੀ ਬਿੱਲੀ ਵਾਂਗ ਦੜ ਕੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ । ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿ ੇ ਤੇ ਮੈਂ ਲੈਕਚਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸੁਆਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਇਹ ਆਉਣ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ ।

ਇਸ ਵਿ ੇ ਤੇ ਇਸੇ ਪ ਨੇ ਤੇ ਸਭਰਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :

ਇਸ ਮਨ ਕੋ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥

ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਖੋਜਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨ ਨੂੰ । ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਖੋਜ ਬਿਨਾਂ ਉਪਰੇ ਨ ਤੋਂ ਅ ਦਰ ਦਾ ਪੁਰ ਾ ਪੁਰ ਾ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਹੈ । ਇਕ ਦੇ ਅ ਗ ਕੱਢ ਕੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਕੰਪਿਊਟਰ ਦਾ ਇਕੋ ਬਟਨ ਹੀ ਸਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਰੱਖਣ ਇਤਿਹਾਸ ਆਦਿ ਸਾਂਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ । ਸੰਤ ਮਹਾਂਪੁਰ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਇਕ ਘ ਟੇ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਸੀ ਸਾਇੰਸ ਇਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿਚ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਮ ੀਨਰੀ ਸਾਇੰਸ ਨੇ ਬਣਾਈ । ਰੱਬ ਦੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਖਲਕਤ ਦਾ ਪੇਟ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਾਇੰਸ ਨੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਕ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਰੱਬ ਵਿਚ ਅਭੇਦ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰ ਾਂ ਕੋਲ ਰਮਿ ਦਗੀ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰ ਤੱਕ ਹਰ ਚੀ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਕੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ । (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 97)

ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਕਿ ਮੂ ਹੋਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਭੇਡ ਦੀ ਖੱਲ ਵਿਚ ਭੇੜੀਆ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਊਟਨ, ਫੈਰਾਡੇ, ਗਲਿਲਿਓ, ਡਾਰਵਨ ਜਾਂ ਆਇੰਸਟਾਈਨ ਦਾ ਸਿੱਖ ਹੈ; ਇਹ ਪਰਮਾਰਥ ਦਾ ਖੋਜੀ ਹੈ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਖੋਜੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਸੁਰਤ ਚਮੜੀ, ਦਮੜੀ ਵਿਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਹੈ ? ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਨਾਸਤਕ ਟੋਲੇ ਦੇ ਤਰਕ ੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੈ ?

ਤਰਕ ੀਲ ਸੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮ ਨਦੇ । ਕੁਫਰਗੜ੍ਹ

ਦੇ ਮਾਲਕ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਨਿਰਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖ ਹਾਂ । ਇਥੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ ਥ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਖ੍ਰੀਦੇ ਬੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਭੇਸ ਧਾਰਕੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਹੁਣ ਅਸੀ ਇਸ ਵਿ ਤੇ ਘੱਗਾ ਤੇ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਸੁਆਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ।

(1) ਵਿਗਿਆਨੀ ਪੈਦਾ ਪਰਮੇ ਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ?

(2) ਬ ੈਰ ਹਵਾ, ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

(3) ਜੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮ ਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਜਾਂ ਚੰਦ ਤੇ ਪਾਣੀ ਲੱਭਦਾ ਕਿਉਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ? ਪਾਣੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ (H_2O) ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਾਈਡਰੋਜਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਆਕਸੀਜਨ ਵਿਚ ਕਰੰਟ ਫੇਰਿਆਂ ਪਾਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਚੰਦ ਤੇ ਜਾਂ ਮ ਗਲ ਤੇ ਬਣਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ?

(4) ਵਿਗਿਆਨੀ ਆਪ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਅਸੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਲਹੂ ਅਤੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਪੁਰ ਦਾ ਵੀਰਜ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਅ ਡਾ ਬਣਦਾ ਹੈ । ਇਕ ਕੁਇੰਟਲ ਰੋਟੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਕ ਬੂੰਦ ਲਹੂ ਦਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਜਾਂ ਇਕ ਬੂੰਦ ਵੀਰਜ ਦੀ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅ ਡਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ?

(5) ਵਿਗਿਆਨੀ ਆਪ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ਮਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਤੋਂ ਹੀ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਥਣਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੁੱਧ ਬਣ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਕੀ ਇਕ ਕੁਇੰਟਲ ਲਹੂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਕਤਰਾ ਦੁੱਧ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ?

(6) ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚੈਲਿੰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ :

ਪ ਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ
ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ॥ (ਅ ਗ 736)

ਭਾਵ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿ ਟੀ ਦੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪਰਮੇ ਰ ਨੇ ਪ ਜ ਤੱਤਾਂ (ਹਵਾ, ਪਾਣੀ, ਅਗਨੀ, ਧਰਤੀ, ਅਕਾ) ਦੇ ਬਣਾਏ ਹਨ । ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਪ ਜ ਤੋਂ ਛੇ ਜਾਂ ਪ ਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਵੇ । ਵਿਗਿਆਨੀ ਤਾਂ ਾਇਦ

ਕੋਈ ਨਾ ਆਵੇ ਪਰ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਰੂਰ ਇਸ ਚੈਲਿੰਜ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਆਉਣਗੇ ।

(7) ਬ ੈਰ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ । ਕੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੂਰਜ ਜਾਂ ਚੰਦਰਮਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ?

(8) ਧਰਤੀ ਵਿਚੋਂ ਤੇਲ, ਗੈਸ, ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ, ਹੀਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਪਾਏ ਹਨ ? ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਚੀ ੀਂ ਨ ਹੋਣ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਸਭ ਕਰਤਾਪੁਰਖ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਸਦਕਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਪਰ ਮਨਮੁਖ ਬੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਣ ਹੈ :

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

(ਸਭਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਰਖਦਾ ਹੈ)

ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥1॥
ਮਾਧੌ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

(ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਹੀ ਆਸਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ)

ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥

(ਕਰਨਹਾਰ ਪਰਮੇ ਰ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਬਣਾਇਆ ਹੈ) ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਾੜ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਪਰਮੇ ਰ) ਉਸ ਨੂੰ ਤਿਨਕਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ)

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ।2॥
ਅ ਗ 613॥

ਪਰ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇ ਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ ? ਅਸੀਂ ਸਭ ਵਿਗਿਆਨੀ ਤੋਂ ਮ ਗਾਂਗੇ ।

(9) ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਖਾਣ ਪੀਣ ਪਹਿਨਣ ਅਤੇ ਭੋਗ ਭੋਗਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ ? ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅ ਗ 12 ॥

ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲਈ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰ ਨ ਕਰ ਕੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ :

ਸਵਾਲ :– ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥

ਜਵਾਬ :– ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥1॥ (ਅ ਗ 806)

ਸਭਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਆਵਾ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤੀ । ਬੰਦਾ ਇਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿਚ ਇੰਡੀਆ ਵਿਚੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਅਸਾਡਾ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇ ਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਦੱਸ ਕਿਹੜਾ ਨੰਬਰ ਡਾਇਲ ਕਰੀਏ ?

(10) ਸਭਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੀ, ਹਵਾਈ ਜਹਾ ਨਾਲ ਬੰਦਾ ਕਿਤੇ ਦਾ ਕਿਤੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਸਾਡਾ ਫਿਰ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਹੈ ਦੱਸ ! ਪਰਮੇ ਰ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਏਅਰਲਾਈਨ ਦਾ ਜਹਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਫਲਾਈਟ ਨੰਬਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿੰਨਾ ਹੈ ?

ਜਦ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨਾ ਕੋਇ ॥ (ਅ ਗ 1401)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ (ਅ ਗ 40)

(11) ਸਾਡਾ ਸੁਆਲ ਹੈ ਕਿ ਸਭਰਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਕਹੇ ਕਿ ਸਮੁ ਦਰੀ ਸੁਨਾਮੀ ਲਹਿਰ, ਭੂਚਾਲ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਦਿਖਾਵੇ ।

(12) ਪਰਮੇ ਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਉਗਿਆ ਕੁਦਰਤੀ ਗੁਲਾਬ ਖੁ ਬੂ ਭੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰ ਬਣ ਕੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਖੁ ਬੂ ਭਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਲਕੰਦ ਬਣ ਕੇ ਪੇਟ ਦੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਬਣਾਏ ਅਨੇਕਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਫੁੱਲ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨ ਖੁ ਬੋ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੁਲਕੰਦ ਬਣਦੀ ਹੈ ।

(13) ਪਰਮੇ ਰ ਦੇ ਬਣਾਏ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਦਯਾ, ਧਰਮ, ਸੱਤ, ਸੰਤੋਖ ਵਾਲੇ ਗੁਣ ਹਨ, ਪ ਜ ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਦਵੈਖ ਭੀ ਹਨ ।

ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਬਣੇ ਰੋਬੋਟ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਹੈ । ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਕਹੇ ਕਿ ਰੋਬੋਟ ਵਿਚ ਉਪਰਲੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਔਗੁਣ ਭਰੇ । ਕੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਇਸੇ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਐਟਮ ਬੰਬ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕੌਣ ਸੰਤ ਹੈ, ਕੌਣ ਚੋਰ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਸਰਵਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਸਿੱਖ ਹੈ ਜੋ ਾਲਮ ਅਬਦਾਲੀ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਬਲਾ ਨਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

(14) ਕਿਹੜਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪ ਜਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ ਹੈ ? ਜਦ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਰਬਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਬਦਾਲੀ ਨਾਲ ਆਏ, ਕਾ ੀ ਨੂਰ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ (ਕੁੱਤਿਆਂ) ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੋਰ ਜੁਆਰੀ ਨੂੰ ਜੰਮਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਮੈਂ ਅੱਖੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚੋਰ ਜੁਆਰੀ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ । ਔਰਤ ਰਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗੋਲੀ, ਜੁਆਨ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁੱਢੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਕੋ ਗੱਲ ਹੈ ਹਟ ਮਾਈ ਪਰੇ ਹੋ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਭੀ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਆਕਰਣ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਾਣੀ ਭੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ । ਕੀ ਵਿਗਿਆਨ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਰੂਸ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਦੁ ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਉਥੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਮਾਉ-ਸੇ-ਤੁੰਗ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਕੀ ਹੈ ? ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ?

(15) ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਾਂਗੂ ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਵਾਂਗ ਖੋਪੜੀ ਲੁਹਾਏ, ਭਾਈ ਸੁਬੇਗ ਸਿੰਘ ਵਾਂਗ ਚਰਖੜੀ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਆਰੇ ਦੀ ਸਾਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ?

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ॥ ਚੂਗਹਿ ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ॥
ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਮਨੁ ਮੀਠ ਮੋੁਹਾਰਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥1॥
ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਅ ਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥
ਧਰ ਏਕਾ ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ॥1॥ ਰਹਾਉ॥

ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥
ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥2॥
ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥
ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥3॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥
ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥4॥

ਦਸ ਨਾਰੀ ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥
ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥5॥
ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਮੂਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥
ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵਲਾਏ ॥6॥
ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥
ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅ ਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥7॥

ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਂਏਂ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਇਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥8॥
ਅ ਗ 1347 ॥

ਅਸੀਂ ਕਾਮਰੇਡ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਚੈਲਿੰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕੱਢੇ ਜੋ ਇਸ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਨ ਤੇ ਪੂਰਾ ਉਤਰਦਾ ਹੋਵੇ ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਪੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ :

(1) ਵਿਗਿਆਨੀ ਆਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰੋ । ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਚੁੰਬਕੀ ਤਰੰਗਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ, ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਨੂੰ ਕਮੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਨਾ ਰੱਖੋ ਦਿਲ ਤੇ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਮੋਬਾਈਲ ਲਈ ਬਣੇ ਟਾਵਰ ਦੇ 200 ਮੀਟਰ ਦੇ ਘੇਰੇ ਅ ਦਰ ਕੋਈ ਆਬਾਦੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ । ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਛਾਤੀ ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ।

(2) ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਾਹਨ ਚਾਲਕ ਇੰਜਨਾਂ, ਹਵਾਈ ਜਹਾ ਾਂ,

ਏਅਰ ਕੰਡੀ ਨ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੈਸਾਂ, ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਦੇ ਚਿਮਨੀ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਦੂ ਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਇਸ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੀ ਤਪ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ । ਧਰੁਵਾਂ ਦੀ ਬਰਫ ਪਿੱਘਲ ਕੇ ਸਮੁ ਦਰ ਵਿਚ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੌਸਮ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਹੜ੍ਹ, ਸੋਕੇ ਅਤੇ ਸਮੁ ਦਰੀ ਤੂਫਾਨ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ।

(3) ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਜ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਖਾਦਾਂ, ਕੀਟ ਨਾ ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੁਣ ਆਪ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਵੱਧ ਪਾਣੀ ਵਰਤਣ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਬੰਜਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ।

(4) ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਦੂ ਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਂਸਰ, ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੋਗ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ ।

(5) ਨਕਲੀ ਦੁੱਧ, ਘੀ, ਖੋਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥ ਲਈ ਨੁਸਖੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ ।

(6) ਵਿਗਿਆਨਕ ਦਵਾਈਆਂ (ਐਲੋਪੈਥਿਕ) ਨਾਲ ਜੰਮਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੀਲੀਆ, ਅ ਨ੍ਹਾਪਣ ਅਤੇ ਕੈਂਸਰ ਵਰਗੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ।

(7) ਸਾਡੇ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦੇ (ਜਾਪਾਨ) ਆਦਿ ਵਿਚ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਿ ਆਦਾ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਗਲਖਾਨੇ ਿ ਆਦਾ ਹਨ । ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਇਹ ਘਾਟਾਂ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦੀਆਂ ।

ਮੈਂ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਹਾਂ ਤਰਕ ੀਲ ਨਹੀਂ

ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪ ਨਾ 12 ਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਹਾਂ ਤਰਕ ੀਲ ਨਹੀਂ । ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਬਦ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਆ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬੋਲੀ, ਲਿਖਤ, ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿਚ ਸਹਿਣ ੀਲਤਾ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਝਲਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਲਿਖਤ ਦੇ ਦਰ ਨ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ।

(1) **ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਈਰਖਾ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਮੱਚ ਰਹੀ (ਸੜੀ ਹੋਈ) ਕਾਲੀ ਜਿਲਦ ਵਾਲੀ ਡੇਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਛਪੀ ਸਫੇ 199 ਪਰ ਕੀਮਤ 120 ਰੁਪਏ ਪਾਖ ਡ ਝੂਠ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੀ ਪੁਸਤਕ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ । ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ।**

ਪੁਸਤਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦਾ ਜਵਾਬੁਲ ਜਵਾਬ,

ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ

ਇਹ ਆਰੰਭਕ ਬਦ ਹਨ ਸਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਸਭਰਾ ਦੇ । ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਵਿ ਲੇ ਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਤਵਾ ਦਾਗ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਬੇਕ ੀਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ_ਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਤਵਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਡੇਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਛੱਪੀ ਹੈ । ਜਦ ਕਿ ਲਿਖਤ ਮੇਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ 31 ਨੰਬਰ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਛਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਛਾਪ ਚੁਕੇ ਹਨ । ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਪੈਸੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਕਿਸੇ ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਛਾਪੀ ਹੋਈ ਹੈ।

(2) ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦਾ ਸਰਵਿਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥੀ ਬਣ ਕੇ ਜੋ ਕੁਕਰਮ

ਕੀਤਾ, ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਪੈਰ ਪੈਰ ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ, ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮੁਹਰ ਹੇਠਾਂ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪ ਜ ਹ ਾਰ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਉਸ ਨਕਲ ਪੇ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮਹਾਨ ਗਿਆਤਾ ਪਰਚਾਰਨਾ ਅਤੇ ਖੁਨਾਮੀਆਂ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾ ਕੇ ਨਿਰਦੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਟੋਲੇ ਦੀ ਬਿਬੇਕ ੀਲਤਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਮਸਤੂਆਣਾ, ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਵਰਗੇ ਪ ਥ ਪਰਵਾਨਿਤ ਹਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ ਥ ਘਾਤਕ, ਝੂਠੇ ਬੇਈਮਾਨ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਬਿਬੇਕ ੀਲਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੈ । ਜਦ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਲਈ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸੰਤ ਪ ਦ ਨਿਰਣੈ ਵਿਚੋਂ ਪਰਮਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(3) **ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਰਤਾ ਵੀ ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਆਪ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਧੱਕੇ ਖਾਧੇ ਹਨ ।** (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ, ਪ ਨਾ 89) ਇਹ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਬੋਲੀ ਦਾ ਇਕ ਅ ਹੈ ।

(4) **ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਇ ਚਿੱਠੀ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਚਿੱਠੀ ਨੰ: 5 ਦੀ ਆਰੰਭਤਾ, ਪੱਕਾ ਹਰਾਮ ਾਦਾ ਕੁੱਤਾ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ and R.S.S. ਦੀ, ਵੈਰੀ ਕੁਤੜੀਏ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤਰਦੀਪ ਅਤੇ ਕ ਮੀਰ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ।**

....

ਤੂੰ ਕਹਿਨਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ, ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ । ਜਿਹੜੇ ਜਵਾਬ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਧੁੰਨੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਏ ਹਨ ਕੀ ਇਹ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ?

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਬਦਾਵਲੀ ਵਰਤੀ ਦੇਖੋ ਇਹਦੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਚੀਕਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ । (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪੰਨਾ 10)

ਇਹ, ਸਭਰਾ ਦੀ ਬਿਬੇਕ ੀਲਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨਮੂਨਾ ਹੈ ।

(5) ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਨਾਮੀ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹਨ

(1) ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣ ਗਿਆ – ਪ ਨਾ 32

(2) ਮੈਂ ਤਰਕ ੀਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ – ਪ ਨਾ 50

(3) ਘੁਗੂ ਰੱਬ ਅਤੇ ਘੁਗੂ ਗੁਰੂ – ਪ ਨਾ 84

ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੜ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ।

ਦੇਖੋ ਇਹ ਬਹਿਰੂਪੀਆ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਦੇ ਤਰਕ ੀਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿੱਤਿਆਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਣ ਦਾ ਖੇਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।(ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 18)

ਉਘੜ ਗਿਆ ਜੈਸੇ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾਂ ਆਇਆ

ਭਾਈ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੁੱਢੇ ਤੋਤੇ ਦਾ ਪਾਜ ਦੇਖੋ ਉਘੜ ਗਿਆ ਰੱਬ ਨੂੰ ਘੁਗੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਘੁਗੂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 106)

ਸਭਰਾ ਦੀ ਡਿਕ ਨਰੀ ਵਿਚ ਾਇਦ ਇਸੇ ਨੂੰ ਬਿਬੇਕ ੀਲਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਡਿਕ ਨਰੀ ਵਿਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਝਦਾਰ ਬੰਦੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ।

ਭਾਈ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬੁੱਢਾ ਤੋਤਾ ਜੋ ਹੋਇਆ ਜੋ ਭਾੜੇ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੰਡਦਾ ਹੈ । ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਭੇਖੀ ਸਿੱਖ ਹੈ । ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਭਗੌੜੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਂਪੁਰ ਅ ਤਰਜਾਮੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾ ਾਂ ਵਿਚ ਸੀਂਧ ਕਿੰਨਾ ਹੈ । (ਛੇਵੀਂ ਪੁਸਤਕ ਪ ਨਾ 105)

ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਰਗੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ਸੰਤ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਸਾਲ ਪਿਛੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ, ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਲਈ ਸਭਰਾ ਦੀ ਇਹ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਬੋਲੀ ਹੈ ।

ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਬਨਾਮ ਚਮਤਕਾਰ

ਸਮੁ ਦਰ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਡੂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਖੂਹ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ । ਖੂਹ ਦੇ ਡੱਡੂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸਮੁ ਦਰ ਵਿਚੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ । ਖੂਹ ਵਾਲਾ ਡੱਡੂ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ ਸਮੁ ਦਰ ਕਿੱਡਾ ਕੁ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ । ਖੂਹ ਦੇ ਡੱਡੂ ਨੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਡੁੱਬਕੀ ਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ? ਦੂਸਰਾ ਡੱਡੂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ । ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਡੂੰਘੀ ਡੁਬਕੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ? ਸਮੁ ਦਰ ਦੇ ਡੱਡੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਹੀਂ ਭਾਈ ਇਸ ਤੋਂ ਭੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਦੋ ਚਾਰ ਹੋਰ ਡੁੱਬਕੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ ਖੂਹ ਦੇ ਡੱਡੂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭੀ ਉੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਨਹੀਂ ਭਾਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ । ਆਖੀਰ ਨੂੰ ਖੂਹ ਦਾ ਡੱਡੂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਮੁ ਦਰ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ।

ਇਹੋ ਹਾਲ ਸਭਰਾ ਦਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਜਹਾਨ ਖੇਲਾਂ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਵਿਚ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਲੈ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ ਬਣ ਗਿਆ । ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਡੰਡਾ ਲੈ ਕੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਦੇ ਚੌਂਕ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹ ਕਦੇ ਰਿਕੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਡੰਡਾ ਮਾਰ ਕੇ ਗਾਲ੍ਹ ਕੱਢ ਕੇ ਪੈਸੇ ਉਗਰਾਹ ਲਏ, ਕਦੇ ਰੇਹੜੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਘੁਰਕੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਫਿਰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਜਵੱਦੀ ਕਲਾਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਕੋਰਸ ਕਰਕੇ ਬਣ ਗਏ ਆਲਮ ਫਾ ਲ ਅਤੇ ਲੱਗ ਗਏ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਪ੍ਰਮੇ ਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਮਨਘੜੰਤ ਗੱਲਾਂ ਦਸਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਤੇ ਇਸ ਨੇ ਦੂਸਰੇ ਧਰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਇਹ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ । ਸਾਰੀ ਬਾਈਬਲ ਹ ਰਤ ਈਸਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਹੈ ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਕ ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤਨ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ।

ਹ ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਬਾਰੇ ਅਨੇਕਾਂ ਗੱਲਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਾਲਮ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਤਮਕ ਬਲ ਨਾਲ ਹੰਕਾਰ ਤੋੜਿਆ । ਚਮਕੌਰ ਦੇ ਸਾਕੇ ਵਰਗੀ ਹੀ ਕਰਬਲਾ ਦੀ ਲੜਾਈ

ਸੀ ਜਿਥੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਹ ਾਰਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ।

ਕੌਡੇ ਰਾਖ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਹਾਤਮਾ ਬੁੱਧ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅ ਗੁਲੀ ਮਾਲ ਨਾਮ ਦਾ ਕਾਤਲ ਮਨੁੱਖ ਸੀਲ ਗਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹ ਗਿਆ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹ ਰਤ ਮੂਸਾ ਜੀ ਅਤੇ ਸਨਾਤਮ ਧਰਮ ਦੇ ਮਹਾਂਪੁਰ ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਾਖੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ । ਗੀਠੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਜਮੇਰ ਗੀਫ ਅਜੇ ਉਹ ਬੇਰੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਇਕ ਟਾਹਣੇ ਦੇ ਬੇਰ ਮਿੱਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਖੱਟੇ ਹਨ । ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹ ਰਤ ਨਿ ਾਮੁਦੀਨ ਔਲੀਆ ਚਿ ਤੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਦੀਵੇ ਜਲਦੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ।

ਧਾਰਮਿਕ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਰਿਆ ਅਟਕ ਦੇ ਪਾਣੀ ਉੱਤਰ ਜਾਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮੁਹੰਮਦ ਲਤੀਫ ਦੀ ਕਿਤਾਬ   ਹਿਸਟਰੀ ਆਂ ਪ ਜਾਬ   ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਅਬਦਾਲੀ ਕੁੰਜ ਪੁਰੇ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਅਬਦਾਲੀ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਦਰਿਆ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਾਨ ਗੀਫ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੀਰ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਦਰਿਆ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ।

ਪਰ ਨਾਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਉਪਾ ਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹ ਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਇਸ ਲਈ ਤਰਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ।

ਪ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਬਾਰੇ ਸਭਰਾ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 94 ਤੇ ਇੰਜ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :

ਇਹ ਲੋਕ ਸਿੱਖ ਮਾਰੂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਇ ਾਰੇ ਤੇ ਪਹਾੜ ਵਾਲੇ ਪ ਜੇ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰ ਕਮਲਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਬਾਣੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਘਟਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਅੱਗੇ ਪ ਨਾ 95 ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :

ਪ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਰਿੜ੍ਹਕੇ ਆਉਂਦੇ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪ ਜੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਵਾਸਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ।

ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਸਭਰਾ ਜੇ ਕਹੇ ਬੱਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਾਥੀ ਨਾਲ ਲੜਨ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਝੂਠੀ ਹੈ । ਇਹ ਤਾਂ ਮਨ ਰੂਪੀ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਗੁਰ ਬਦ ਦੇ ਨੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ

ਕਰਨਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਇਸ ਲਈ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਬੋਲੇ ਵਾਲਾ ਅਕਲ ਦਾਨ ਵਰਤਣਾ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭਰਾ ਅਕਲੋਂ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿ ਟੀਹੀਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਡੇ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ ਤੇ ਲੱਗਾ ਪ ਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ।

ਇਸ ਅਖੌਤੀ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਦੀ ਅਕਲ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ, ਜੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਭਾਵ ਅਰਥ ਕੱਢੇ ਹਨ । ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ   ਉਹ ਤਾਂ ਸੱਪ ਵਰਗਾ ਹਿਰੀ ਹੈ   ਜੇ ਸੱਪ ਇਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੋਵੇਗੀ । ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਭੌਂਕਦਾ ਹੈ   ਜੇ ਕੁੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ । ਇੱਡਾ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਤੇ ਲੱਗਾ ਪ ਜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦਿਖਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਭਾਵ ਅਰਥ ਦਿਖਦੇ ਹਨ ਇਸੇ ਨੂੰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਮਕਰਪੁਣਾ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਪੱ ਟੀਕਰਣ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ   ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ   ਦੇ ਪ ਨਾ 131 ਤੋਂ 135 ਤੱਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਰਿਧਿ, ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਾਲੀ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ।

ਸਭਰਾ ਨੇ ਇਸ ਸਪੱ ਟੀਕਰਣ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਇਕ ਭੀ ਲਾਈਨ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਕੋ ਰੱਟ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਪਰਾਭੌਤਕ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮ ਨਦਾ । ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸਭਰਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਹਕੀਕਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਇਹ ਵਰਤਦੇ ਹਨ :

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦੁ

ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 84 ਤੇ ਇਹ ਆਪ ਮ ਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਨਿਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬੁਝ ਲਿਆ ਕਿ ਕਾ ੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਨਵਾਬ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮਨ ਕਾਬਲ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਹੁਣ ਸਭਰਾ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਨ ਪੜ੍ਹ

ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਦ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾ ਮਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਹ ਾਰ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਘੁੜਾਮ ਨਗਰ (ਪਟਿਆਲੇ ਤੋਂ 20 ਕਿ.ਮੀ. ਪੂਰਬ ਵੱਲ) ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸਾਈਂ ਭੀਖਣ ਾਹਂ ਕੀਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਪਤਾ ਚੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ । ਕੌਣ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਲਤ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਕੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਇੰਜ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ?

ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਜੰਮੇ ਪਲੇ ਨੂੰ ਜੇ ਕੋਈ ਕ ਮੀਰ ਵਾਸੀ ਕਹੇ ਕਿ ਉਥੇ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਬਰੰ ਗਿਰਦੀ ਹੈ ਕਦੇ ਮ ਨੇਗਾ ? ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਵਾਨੀ ਦੀਆਂ ਉਮ ਗਾਂ, ਤਰੰਗਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਆਪਣੇ ਹੱਥੀ ਅਨੇਕਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਕੀ ਪਤਾ ਕੀ ਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਮਰਕੇ ਹੀ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ । ਸੋ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦੁ ਦਾ ਰੱਟਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਟੁਰ ਕੇ ਘਾਲਣਾ ਘਾਲੀ ਹੈ ਇਹ ਉਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ । ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਈ ॥
ਅ ਗ 637 ॥

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥
ਅ ਗ 543 ॥

ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ
ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ ਅ ਗ 649 ॥

ਸਾਰੇ ਮਿ ਨਰੀ ਆਪ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਟੱਲ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮ ਨ ਕੇ ਬੈ ਰ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਚੱਦਰ ਲੈ ਕੇ ਪੈ ਗਏ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਚੋਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ । ਕੀ ਇਹ ਚਮਤਕਾਰ ਜਾਂ ਕਰਾਮਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ? ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਮਿਤੀ 15-6-2008 ਨੂੰ ਟੈਲੀਵੀ ਨ ਦੇ ਸਟਾਰ ਟੀ.ਵੀ. ਨਿਊ ਚੈਨਲ ਤੇ ਸਵੇਰੇ 11.15 ਵਜੇ ਤੋਂ 11.30 ਵਜੇ ਤੇ ਦਿਖਾਏ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ, ਦੀਪਕ ਰਾਓ ਨਾਮੀ ਪੁਰ ਨੇ ਇਕਾਗਰ ਮਨ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਨ ਰ ਟਿਕਾ ਕੇ ਮੇ ਤੇ ਰਖਿਆ ਚਮਚਾ ਮੋੜ ਕੇ ਟੇਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਂਹ ਲੰਬੀ ਕਰ ਕੇ ਹੱਥ

ਵਿਚ ਫੜੇ ਬਲਬ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਲਬ ਫੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਧੁੱਪ ਦੀ ਐਨਕ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਫੁਟ ਉਪਰ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਐਨਕ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਲਾਬਾ ੀ ਪੁਆ ਦਿੱਤੀ।

ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਡਾਕਟਰ ਖੁਰ ੀਦ ਆਲਮ ਸਭ ਕੁਝ ਅੱਖੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ । ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਥੇ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਿਧਾਂਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ।

ਪਰ ਸਭਰਾ ਦੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਮਰ ੀ ਮਿਸਾਲਾਂ, ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਜਾਂ ਜਾਗਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇਈ ਜਾਵੋ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮ ਨਣਗੇ ।

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥
ਅ ਗ 633 ॥

ਇਸ ਵਿ ੇ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਸਭਰਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹਨ :-

ਕਰਾਮਾਤ ਬਦ ਕਰਮ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਖ਼ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਖਾਤਰ (ਰੀਠਾ ਮਿੱਠਾ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ, ਖਾਰੇ ਖੂ ਹਾਂ ਦਾ ਮਿੱਠਾ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੀ, ਕੌੜੇ ਅਤੇ ਲੂਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਠੰਢੇ ਜਲ ਦੇ ਝਰਨੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਗੱਲ, ਮੱਕੇ ਫਿਰਨ ਦੀ, ਪੱਥਰ ਵਿਚ ਪ ਜਾ ਲੱਗ ਜਾਣ ਦੀ (ਰੱਬੀ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਸਮਝਣਾ ਭੁੱਲ ਹੈ। (ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਦਸਵਾਂ, ਭਾਗ ਦੂਜਾ, ਪ ਨਾ 11)

ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਕਿ ਸਭਰਾ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਰ ਕ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਾ ਅਫਗਾਨਾ, ਜਾਂ ਦੋਨੋਂ ਇੱਲਤੀ ਅਤੇ ਖਪਤੀ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ।

ਦੁੱਖਦੀ ਰਗ ਤੇ ਹੱਥ ਧਰ ਦਿੱਤਾ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਪ ਨਾ 42 ਤੇ ਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸਿੱਖ ਕਿ ਕਾਮਰੇਡ । ਸੱਤ ਪ ਨਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕਾਰਕੁੰਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰ ਖੁ ਿਆਂ ਦੀ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਕਾਮਰੇਡ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹ ਮ ਕਰਨ ? ਇਸ ਲਈ ਕਾਮਰੇਡ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਪਿਟ ਉਠਿਆ ਹਾਇ ਓਇ ਦੁੱਖਦੀ ਰਗ ਤੇ ਹੱਥ ਧਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 99 ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ : **ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਨਸਾਨਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਹੱਕ ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾ ਉਠਾਈ, ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ; ਰੱਬ ਕਿਸੇ ਨਾਟਕੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਹਲੜ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਹੈ ਦਾ ਖ ਡਨ ਕੀਤਾ, ਧਰਮ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਜਿਆ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਥਨ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ ਨਾਮ ਕਹਿਰ ਦਾ, ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਮਰੇਡ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ।**

ਸਪ ਟੀਕਰਨ :- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭਰਾ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਕ ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਕੁਝ ਕੁ ਤਸਵੀਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੁਣ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ।

ਵਰਕ ਾਪ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਿਫਟ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ 2 ਵਜੇ ਤੱਕ ਦੀ ਹੈ । ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਸਭ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਾਬ ਕਾਰਡ ਆਪ ਪ ਚ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਇਕ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆ ਕੇ ਕੰਮ_ਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ । ਬੰਦੇ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹਨ ਇਕ ਇਕ ਬੰਦਾ ਕਈ ਕਈ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਡ ਪ ਚ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਟਾਈਮ ਕੀਪਰ ਵਿਚਾਰਾ ਬੇਬੱਸ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੁਝ ਕਹੇ ਤਾਂ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਵਾਲੇ ਛਿੱਤਰ ਪਰੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਫਿਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਵਰਕ ਾਪ ਵਿਚ ਮਾਰਨਿੰਗ ਵਾਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੁਪਰਵਾਈ ਰ ਵਿਚਾਰਾ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਉਡੀਕਦਾ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦ ਆਉਣ ਅਤੇ ਕਦ ਹਾ ਰੀ ਲਾ ਕੇ ਕੰਮ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ।

ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ ਕਪੜੇ ਬਦਲਣਗੇ ਟੂਲ ਲੈਣਗੇ ਇੰਨੇ ਨੂੰ ਚਾਹ ਦਾ ਟਾਈਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । 9 ਵਜੇ ਕੰਮ_ਰੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ 11 ਵਜੇ ਇੰਟਰਵਲ ਲਈ ਕਾਰਡ ਪ ਚਿੰਗ ਮ ੀਨ ਤੇ ਆ ਖੜਦੇ ਹਨ । ਅੱਧੇ ਘ ਟੇ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪਿੱਛੋਂ ਵਾਪਿਸ ਕੰਮ ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਸੁਪਰਵਾਈ ਰ ਅਤੇ ਅੰਸਰ ਡਿਊਟੀ ਤੇ ਹਾ ਰ ਹਨ ਵਰਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਵਰਕ ਾਪ ਖਾਲੀ ਪਈ ਹੈ । ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਖੇਡ ਦੇਖਣੀ ਹੋਵੇ ਮੈਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ । ਜੇ ਕੋਈ ਅੰਸਰ ਜਾਂ ਸੁਪਰਵਾਈ ਰ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਆਉਣ ਨੂੰ ਕਹੇ ਫਿਰ ਜਿੰਦਾਬਾਦ ! ਮੁਰਦਾਬਾਦ ! _ਲਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਸੁਪਰਵਾਈ ਰ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜ ਦੇਵੋ । ਸਾਈਕਲ ਜਾਂ ਸਕੂਟਰ ਦੇ ਟਾਇਰ ਵੱਢ ਦੇਵੋ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਕੁਆਟਰ ਜਾ ਕੇ ਬੇਇ ਤੀ ਕਰੋ ।

ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਇੱਕ ਵਰਕ ਾਪ ਵਿਚ ਅ ਦਰ ਹੀ ਮ ਦਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਵਰਕਰ ਆ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰੀਰ ਦੀ ਮਾਲਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੰਮ_ਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਬਹਾਨੇ ਘੜਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਰਵਾਈ ਰ, ਜਾਨ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੱਥੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਰਕਰ ਖੜਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ।

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਦੇ ਤੋਂ ਵੀਹਲ ਟਰਨਿੰਗ ਮ ੀਨ ਭਾਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਕੇ ਮ ਗਵਾਈ । ਵਿਦੇ ੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਘ ਟੇ ਵਿਚ ਦੋ ਚੱਕੇ ਟਰਨ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ਦੋ ਚੱਕੇ ਟਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਜਦ ਪੂਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਮ ੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਫਟੀ ਰਿਲੇਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜ ਛਾੜ ਕਰਕੇ ਮ ੀਨ ਖੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਦੇ ੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬੁਲਾਏ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਘ ਟੇ ਵਿਚ ਦੋ ਚੱਕੇ ਟਰਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ । ਪਰ ਸਾਡੇ ਹੱਕ ਸੱਚ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਭੀ ਦਿਨ ਵਿਚ ਦੋ ਚੱਕੇ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਕਿਸੇ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਲੀਡਰ ਨੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਚੋਰ ਉੱਚਕਾ ਚੋਧਰੀ ਗੁੰਡੀ ਰੰਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਾਂਗ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਮ ਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਚਾਰ ਬੰਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਲਾ ਕੇ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਲੀਡਰ ਬਣ ਜਾਵੋ, ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਥੇ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਕਰ ਵਿਹਲੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਐਕ ਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਨੇਤਾ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਲੀਟੀਕਲ ਪਰੈ ਰ ਪੁਆ ਕੇ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ । ਫਲਸਰੂਪ ਸਭ ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਨੇ ਸਭ ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਤਬਕੇ ਨੇ ਚੀਖ ਚਿਹਾੜਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਪੱਚੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕੱਖੋਂ ਹੌਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਗੁਜਰਾਤ ਵਰਗੇ ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾ ਬੇੜਾ ਰਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਫਿਰ ਇਹ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਆਪਸੀ ਲੜਾਈਆਂ ਝਗੜੇ ਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਨੌਬਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਵਾਰੀ ਖੂਨੀ ਹੋ ਨਿਬੜਦੀ ਹੈ । ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਸੰਤ ਸਮਾਜ, ਟਕਸਾਲ ਅਤੇ ਫੈਡਰੇ ਨ ਦੇ ਆਪਸੀ ਟਕਰਾਓ ਦੇ ਝੂਠੇ ਸੁਪਨੇ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਖੂਨੀ ਝੱੜਪਾਂ ਨੂੰ ਹ ਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਖੂਨੀ ਟਕਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅ ਬਾਰਾਂ ਭਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਕਾਮਰੇਡ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਫਰੈਂਡਲੀ ਮੈਚ ਹਨ ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਜੋ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਨਕ ਾ ਪੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭਰਾ ਇਕ ਲਾਈਨ ਭੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਿਆ । ਇਸ ਦਾ ਸਾਂ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ_ਦ ਇਸੇ ਸੋਚ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ । ਜੇ ਸਭਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਕ ਸੱਚ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹੱਡ ਹਰਾਮ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹੋਗੇ ?

ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਸੱਚ ਮ ਨਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੇ ਪਾਖ ਡ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾ ਅਸੀਂ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ । ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵੱਡੇ _ਸੀਲ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਦਰ ਨ ਕਰਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਝੰਡਾ ਬਰਦਾਰ ਦੇ ਪ ਨਾ 57 ਤੇ ਇੰਜ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਕਤ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਵਿਚ ਟਿਕਾ ਦਿੱਤੀ । ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਜੋਤ ਟਿੱਕਦੀ ਨਿਕਲਦੀ ਅਤੇ ਬਦਲਦੀ ਰਹੀ ਦਰਸਾ ਦਿੱਤੀ, ਪਰਚਾਰ ਦਿੱਤੀ ।

ਹੁਣ ਵਿਚਾਰੀ ਜੋਤ ਖੁਦ ਤਾਂ ਕੁਝ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ । ਪਾਠੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਤੇ ਜਥੇਦਾਰ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੁਣ, ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ । ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਸਿਖਿਆ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਫਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਹਿਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਤੇ ਕਰਮ ਕਾਂਡਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਪਾਖ ਡ ਕਰਮ ਇਸ ਦੁਆਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਤੇ ਦੂਜੇ ਬੰਨੇ ਹੈ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਚੀਕ ਰੌਲੀ ।

90-95 ਫੀਸਦੀ ਅਵਾਮ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਉਪਦੇ ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ । ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਫੜ੍ਹਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਭੀ ਖੋਖਲੇ ਹਨ ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਾਗ ਸਿਆਹੀ ਤੇ ਜਿਲਦ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਉੱਤਮ ਵੀਚਾਰ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਹਨ ।

ਇਹ ਬੀੜਾਂ ਛਾਪੇ ਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਛਪਦੀਆਂ ਹਨ । ਜਦੋਂ 1993 ਵਿਚ ਆਫਸੈਟ ਮ ੀਨ ੍ਰਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਾਈਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਮ ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਮਾਹਰ ਨਾ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਕੇਰਲਾ ਤੋਂ ਮਾਹਿਰ ਮੁ ਡੇ ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁ ਡਿਆਂ ਦੀ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਦੀ ਰਤ ਵੀ ਮ ਨਣੀ ਪਈ। ਭਾਈ ਕਾਕਾ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਬੀੜੀ ਪੀ ਲਿਆ ਕਰਨੀ। ਅ ਦਰ ਹੱਥ ਧੋ ਕੇ ਆਉਣਾ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਟੌਹੜਾ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ ਨਿਆਂ ਤੇ ੋਰ ੋਰ ਨਾਲ ਮ ੀਨਾਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਟਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਲਦਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਢੋਆ ਢੁਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਟਿਕਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਵਿਚ ਬੀੜਾਂ ਛਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਘੱਟ ਵੱਧ ਰੇਟਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਪਸੰਦ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸੌਦੇ ਤੈਅ ਹੁੰਦੇ ਹਨ......। ਹਰੇਕ ਬੀੜ ਦੇ ਅਖੀਰ ਪ ਨੇ ਤੇ ਇਕ ਸੇਵਾਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਚੈਕ ਕੀਤਾ ਲਿਖ ਕੇ ਦਸਤ ਤ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਲੇਖਕ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਬਣਾਈ ਮਰਿਆਦਾ ਚੌਰ, ਪਾਲਕੀ, ਚੰਦੋਆ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਲਈ ਅਰਦਲ ਵਿਚ ਪ ਜ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਤ੍ਰੌਕਣ ਦਾ ਭੀ ਅਜਿਹੇ ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮ ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਵੀਚਾਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਘੰਟਾਲ ਸ. ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 138 ਤੋਂ 139 ਤੱਕ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤੇ ਪੜਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵੀਚਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੇ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਹਨ।

(1) ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਨੂੰ ਗੁਰਿਆਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋਤ ਨਹੀਂ ਟਿਕਾਈ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਜੋਤ, ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੂਸਰੇ ਗੁਰੂਆਂ ਵਿਚ ਟਿਕਾਉਣਾ ਇਕ ਝੂਠਾ ਪਰਚਾਰ ਹੈ।

(2) ਦੁਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਆਮ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਂਗ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਾਗ ਾਂ ਤੇ ਛਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਾਗਜ ਕੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਲਦ ਬਣਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੋਤ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹੈ।

(3) ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੋਤਿ ਸਮਝ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਪ ਥ ਪਰਵਾਣਤ

ਮਰਿਆਦਾ, ਮ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਚੌਰ, ਚਾਨਣੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਪ ਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਤਰੌਂਕਣਾ ਆਦਿ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਜਹਾਲਤ ਹੈ।

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗੇ ਦੀ ਟਿਪਣੀ ਨੰ: (1) ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕੇਵਲ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਰਮਾਣ ਹੀ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਬਾਰੇ :-

(ੳ) **ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਰਖਿਓਨ**
ਕਰਿ ਪਰਗਟ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅ ਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਬਾਰੇ :-

ਲਹਿਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥
ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥
ਅ ਗ 966 ॥

ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਸਵੱਈਏ (ਸਵੱਯੇ) ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ_ਦ ਆਪਣੀ ਇਸੇ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕ ਮ ਨਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰਾਜ ਬਾਰੇ :-

ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮ ਡਲਿ ਕਰਿਯਉ ॥
ਜਹ ਕਹ ਤਹ ਭਰਪੂਰੁ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕਿ ਦੀਪਾਯਉ ॥
ਜਿਹ ਸਿਖਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿਓ ਤਤੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਲਾਯਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰਿਉ ਅ ਗਦ ਲਹਣੇ ਸੰਗਿ ਹੁਅ ॥
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਾ ਸਰਣਿ ਤੁਅ ॥2॥16॥ ਅ ਗ 1394॥

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵਾਰ ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ 46 (46) ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :-

ਸੋ ਟਿਕਾ, ਸੋ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰਿ, ਸੋਈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਟਿਕਾਈ ॥
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹੰਦੀ ਮੁਹਰ ਹਥਿ, ਗੁਰ ਅ ਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰਾਈ ॥
ਦਿਤਾ ਛੋੜਿ ਕਰਤਾਰਪੁਰ, ਬੈਠਿ ਖਡੂਰੇ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ ॥

ਜੰਮੇ ਪੂਰਬਿ ਬੀਜਿਆ, ਵਿਚਿ ਵਿਚਿ ਹੋਰੁ ਕੂੜੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਲਹਣੇ ਪਾਈ ਨਾਨਕੋ, ਦੇਣੀ ਅਮਰਦਾਸਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥
ਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਅਮਰ ਸਰੂਪ ਹੋਇ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਦਾਤਿ ਇਲਾਹੀ ॥
ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਗੋਇੰਦਵਾਲੁ ਅਚਰਜ ਖੇਲੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥
ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥46॥

ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਪਦਵੀ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਅ ਦਰ ਪੂਰਬਲੇ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ (Trained) ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ । ਜਿਹਾ ਕਿ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਗੀਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਪਦਵੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਪੋਥਾ ਸਾਹਿਬ (ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ) ਵਿੱਚ ਜੋਤ ਟਿਕਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਪਦਵੀ ਦੇ ਕੇ ਨਿਵਾਜਿਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਲਗੀਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫੁਰਮਾਣ ਇੰਞ ਹੈ :-

ਆਪਨੋਪੋ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸੇ ਦੀਨਾ, ਦੂਤੀਆ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
ਗੁਨਾਨਵਾਦ ਪੁਨਿ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹਨਿ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੈਨ ਕਰੰਥਾ ॥
ਪਾਵਨ ਪ ਥ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟਿਯੋ ਚਾਰ ਬਰਨ ਆ ਰਮ ਸੁਭ ਪ ਥਾ ॥
ਇਨ ਕੋ ਦਰਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੋ ਦਰ ਨ ਬੋਲਨ ਗੁਰੂ ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
ਦ੍ਵਾਦਸ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਏ ਕਹੀਅਤ ਦ੍ਵਾਦਸ ਭਾਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰ ਜੰਤਾ ॥
ਪ੍ਰਤਖਯ ਕਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਣੀਛੈ ਗ੍ਰੰਥ ਪ ਥ ਖਾਲਸਾ ਵਰਤੰਤਾ ॥
ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਫਤਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਖਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਬਦੰਤਾ ॥

ਜਿਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਕਲਗੀਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਗੁਰਿਆਈ ਬਖ ੀ ਉਹ ਭੀ ਆਮ ਕਾਗ ਾਂ ਵਾਂਗ ਕਾਗ ਲਿਆ ਕੇ, ਕਾਗ ਕੱਟ ਕੇ ਤੇ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਫਿਰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੇ ਜਿਲਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੂਏ ਨਾਲ ਗਲ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਕੇ, ਧਾਗਾ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿਲਾਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜਿਲਦ ਬੰਨ੍ਹੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਿਲਦ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਦਿਨ ਉੱਪਰ ਭਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਦੋਖੀ ਧੀਰ ਮੱਲ੍ਹ, ਰਾਮ ਰਾਇ ਅਤੇ ਪਿਰਥੀ ਚੰਦ ਨੂੰ

ਅਗਿਆਨਤਾ ਵੱਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਰੂ ਜੋਤ ਨ ਰ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਕੇਵਲ ਹੱਡ-ਚੰਮ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਆਪਣੇ ਰੀਕ ਨ ਰ ਆਏ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵੱਸ ਕਾਮਰੇਡ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਟੋਲੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਕਾਗ ਦੇ ਪੱਤਰੇ ਨ ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਕਾਮਰੇਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤਲੜੀ ਤੋਂ _ਰੂ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰੋ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੋਸਾਂਝ ਅਤੇ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿਚ ਜਾ ਵੜੀ । ਕਿਉਂਕਿ, ਬਿਪਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ-1 ਦੇ ਪ ਨਾ ਨੰ: 138-139 ਅਤੇ ਭਾਗ-4 ਦੇ ਪ ਨਾ 297 ਤੇ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅੰਗਾਨਾ ਨੇ ਭੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਊਟ-ਪਟਾਂਗ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉੱਤਰ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝੱਖ ਮਾਰਾ ਦੇ ਪ ਨਾ 80 ਤੋਂ 96 ਤੱਕ ਦੇ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ।

ਦੁਨਿਆਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੰਦੇ ਦਾ ਰੀਰ, ਲਹੂ, ਮਿਝ, ਨਾੜੀਆਂ, ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਆਦਿ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅ ਦਰ ਗੰਦਗੀ ਦਾ ਢੇਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਬਤ ਬਾਣੀ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ :-

ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥
ਦੁਰਗੰਧ, ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ, ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥
(ਅ ਗ 530)

ਤਾਂ ਕੀ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗੇ ਦੀਆਂ ਕੁਤਰਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਉ ਭੀ ਗੂੰਹ ਦਾ ਢੇਰ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇਹ ਗੂੰਹ ਦੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਮਾਂ-ਪਿਉ ਮ ਨ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦਾ ਰਿਹਾ ? ਕੀ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਇਸ ਕੜਵੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਗੂੰਹ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਂ-ਪਿਉ ਨ ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪੱਤਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੋਤ ਨ ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰੀ ਅਗਿਆਨਤਾ, ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਜਹਾਲਤ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ।

ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕੰਪਿਊਟਰ ਅਤੇ ਲੈਪਟਾਪ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੈਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ । ਜਿਥੇ ਮਰ ੀ ਬੈਠ ਕੇ ਬਟਨ ਦੱਬੋ ਜਿਥੋਂ ਮਰ ੀ ਜੋ ਮਰ ੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਅਖੌਤੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀਆਂ ਧੱਜੀਆਂ ਉਡ ਗਈਆਂ ।

ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਲੈਪਟਾਪ ਵਿਚ ਕ ਮੀਰ ਵਾਦੀ ਵੀ ਕੈਦ ਹੈ । ਇੰਦਰ

ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਲੈਪ ਟਾਪ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਕੇਵਲ ਕ ਮੀਰ ਵਾਦੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕ ਮੀਰ ਠੰਢ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦਾ । ਲੈਪਟਾਪ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਬਟਨ ਦੱਬ ਕੇ ਹਰਿਮ ਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਤਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਥੇ ਵਰਤਦਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰ ਾਦ ਨਹੀਂ ਛੱਕ ਸਕਦਾ ।ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਥੇ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਉੱਚ ਆਤਮਕ ਚੁੰਬਕੀ ਤਰੰਗਾਂ, ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਸਮਾਦੀ ਰੰਗ ਬਖ ਦੀਆਂ ਹਨ ਲੈਪਟਾਪ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ।ਇਹ ਆਤਮਕ ਚੁੰਬਕੀ ਤਰੰਗਾਂ ਭੀ ਬੰਦੇ ਦੀ ਆਤਮਕ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਤਰੰਗਾਂ ਵਿਚ ਗਰਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੋਹੰਦੀਆਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ।ਇਸੇ ਲਈ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗੇ ਵਰਗੇ ਅਜੇਹੀਆਂ ਕੁਤਰਕਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਗੱਲ, ਪ ੂ ਅਤੇ ਸਭਿਅ ਮਨੁਖ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਮਰਿਆਦਾ ਦਾ ਹੀ ਫਰਕ ਹੈ ।ਪ ੂ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਸੌਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ੈਲੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿ ਚਿਤ ਮਰਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ।ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਦੀ ਰਫਤਾਰ, ਗੁਫਤਾਰ ਅਤੇ ਦਸਤਾਰ, ਖਾਣਾ ਸੌਣਾ, ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਵਰਤ-ਵਰਤਾਰਾ ਹਰ ਚੀ ਲਈ ਮਰਿਆਦਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ।ਮਰਿਆਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਲਈ ਕਟਹਿੜੇ ਵਿਚ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਧਾਰਮਿਕ ਖੇ ਤਰ ਵਿਚ ਵੀ ਹਰ ਧਰਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਿਆਦਾ ਹੈ ।ਪਰ ਪ ੂ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਰਵਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗੇ ਦੀ ਇਹ ਟਿਪਣੀ ਕਿ ਜਦ 1993 ਵਿਚ ੍ਰੋ. ਗੁ. ਪ੍ਰ. ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਫਸੈਟ ਮ ੀਨਾਂ ਮ ਗਵਾਈਆਂ ਤਾਂ ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ ਟ੍ਰੇਂਡ ਬੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਸਿਗਰਟਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਕਾਮੇ ਬਾਹਰੋਂ ਮ ਗਵਾਏ, ਨਿਰਾ ਝੂਠ ਦਾ ਪੁਲੰਦਾ ਹੈ ।ਜਦਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1975-76 ਵਿਚ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਆਫਸੈਟ ਮ ੀਨਾਂ ਅਖਬਾਰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ 1993 ਤੱਕ ਟਰੇਂਡ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਦਾੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਕਾ ਕਰ ਕੇ, ਗਲ੍ਹ ਚ ਕਿਰਪਾਨਾ ਪਾ ਕੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਢੋਂਗ ਰਚ ਕੇ ਜੇ ਇਹ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਟੋਲਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ, ਮੂਰਖ, ਜਾਹਲ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਪਾਠਕ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਵਾਸੂ ਭਾਰਦਵਾਜ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੇ ਪ ਨਾ 145 ਤੇ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮ ਜਪਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਰੋਗ ਹਟ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੀ ਕਿਸੇ ਸੰਤ, ਮਹਾਂਪੁਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਰਿਟਾਇਰਡ ਆਈ.ਏ.ਐਸ; ਰੈਵਿਨਿਊ ਕਮਿ ਨਰ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਸੀ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਇਕ ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਗੁਜਰਾਤ ਵਾਸੀ, ਵਾਸੂ ਭਾਰਦਵਾਜ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨੀ (ਨਾਸਤਕ) ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ NASA ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਛੱਡ ਕੇ ਗੁਜਰਾਤ ਆ ਕੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ । ਜੋ ਪਿੱਛੋਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਮਰੀ ਹੋ ਗਿਆ । ਬੰਬਈ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਾਇਆ ਪਰ ਆਰਾਮ ਨਾ ਆਇਆ। ਅਖੀਰ ਆਪਣੀ ਸਾਲੀ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਹਿਰ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰ. ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਆ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਅਖ ਡ ਪਾਠ ਸੁਣ ਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਤਰਕ ੀਲ ਟੋਲੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਝੂਠ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅ ਬਾਰ ਵਿਚ ਆਈ ਇਸ ਬਰ ਨੂੰ ਚੈਲਿੰਜ ਕਰ ਕੇ ਇਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ । ਪਰ ਜਦ ਵਾਸੂ ਭਾਰਦਵਾਜ ਨੇ_ਦ ਟੀ.ਵੀ. ਤੇ ਆ ਕੇ ਸਾਰੀ ਵਿਥਿਆ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ, ਆਪਣੀ ਮੈਡੀਕਲ ਹਿਸਟਰੀ ਿਟ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਹੋਣਾ ਪਿਆ । ਪਰ ਸਾਡੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਾਲੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੋਟੀ ਰਕਮ ਦੇ ਕੇ ਵਾਸੂ ਭਾਰਦਵਾਜ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਹਾਇਆ ਹੈ । ਕਾਮਰੇਡ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਟਿੱਪਣੀ ਇੰਜ ਹੈ :

ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਗੁਜਰਾਤ ਵਾਸੀ ਵਾਸੂ ਭਾਰਦਵਾਜ ਦੇ ਹੱਡੀਆਂ

ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮ ਦਰ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਣ ਕੇ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਵਾਬ : ਇਹ ਬਹਿਰੂਪੀਆ ਲੇਖਕ ਆਪ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸਤਕ ਦਾ ਰੱਬ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਥੇ ਹੁਣ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸਤਕ ਭਾਰਦਵਾਜ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਬਾਣੀ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸਤਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ ਕਹਿਣਗੇ ਜੇ ਕੁਰਹਿਤੀਏ ਦੀ ਰੱਬ ਜਲਦੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਹਿਤ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ? ਕੀ 500 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਬੰਦਾ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ? ਕੀ ਇਹ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਕੇਵਲ ਇਸੇ ਵਿਚ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ 500 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਨਾਸਤਕ ਹੀ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ? (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 107)

ਸਪੱ ਟੀਕਰਣ :- ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਜੋ ਤੁਕਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ, ਚੰਚਲਤਾ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਕਸਵੱਟੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਝੂਠ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ :

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ (ਅ ਗ 622)

ਘੋਰ ਦੁਖੵੰ ਅਨਿਕ ਹਤੵੰ
ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖੵਾਦੰ
ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ
ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮ ਕਰੋਤਿ ॥ ਅ ਗ 1355॥

ਅਰਥ : ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਘੋਰ ਦੁਖ ਹੋਣ, ਅਨੇਕਾਂ ਖੂਨ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਗਰੀਬੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਪੁਆੜੇ ਪਏ ਹੋਣ, ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ (ਦੀ ਪ ਜਵੀਂ ਜੋਤਿ) ਕਿ ਸਾਰੇ ਹੀ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਅੱਗ ਦੀ ਚੁਆਤੀ ਲੱਕੜਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥
ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮ ਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ (ਅ ਗ 274)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੇ ਹੋਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਇਕ ਵੱਡ ਅਕਾਰੀ ਪੋਥੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਸੱਚ ਮ ਨਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਤਰਕ ਲੀ ਕੁਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਉਪਰ ਪੜ੍ਹ ਲਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਭੈ ਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸੀ ਇਸ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਕੁਤਰਕਾਂ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪੂ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲਾ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਪਰਮੇ ਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਕੁੱਤਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂ ਛ ਹਿਲਾਓ ਅਤੇ ਜੋ ਪੂਛ ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖ ਦੇਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਟ ਖਾਓ। ਇਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ :

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਅ ਗ 47 ॥

ਪੋਖਤ ਹੈ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ ਮੈ ਕਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਮ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਦੋਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥
ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ॥

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅ ਗ 898 ॥

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਐਸੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਤੁਕਾਂ ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਤਰਕ ਲ ਦੇ ਮੂ ਹ ਤੇ ਚਪੇੜਾਂ ਮਾਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਵੀਰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਨੇ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਨਮਕ ਹਰਾਮ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਭੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਔਰੰਗੇ ਬ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪਾਨ ਦੀ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ ਦ ਮੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢਣ ਦੀ ਕਸਮ ਖਾ ਕੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਜਰਨੈਲ ਸੈਦ ਬੇਗ ਜਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਆ, ਗੁਰੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਬਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :

ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਰਿ ਬਖ਼ੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੇ।

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵੈਦੁ ਹੈ ਪ ਜੇ ਰੋਗ ਅਸਾਧ ਨਿਵਾਰੇ ।
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਰ ਦੇਓ ਹੈ ਸੁਖ ਦੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਦੁਖਿਆਰੇ ।
ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿੰਦਕ ਦੋਖੀ ਬੇਮੁਖ ਤਾਰੇ । ਵਾਰ 26 ਪ.19 ।

ਇਹ ਪਰਮੇ ਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੂੰ ਕੁੱਤਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ (ਝੂਠ, ਕੁਫਰ) ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਹਰਾਮ ਾਦਾ ਕੁੱਤਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਸਭਰਾ ਦੀ ਬਿਬੇਕ ੀਲਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਹੈ।

ਇਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ 500 ਸਾਲ ਵਿਚ ਠੀਕ ਕੇਵਲ ਇਕੋ ਬੰਦਾ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਇਸ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ ਚਾਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਬਾਕੀ ਜੇ ਲੱਭਣ ਲੱਗੀਏ ਅਣਗਿਣਤ ਹੀ ਐਸੇ ਕੇਸ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ ।

ਇਸੇ ਪ ਨੇ ਤੇ ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਇੱਕ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਅ ਧਾ ਕਹਾ ਕੇ ਇ ਨਾਨ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਕਹਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦਿੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਦਿਸਦਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ । ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅ ਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ।

ਇਹ ਘਟਨਾ ਜਨਵਰੀ 2001 ਦੀ ਹੈ ਜਦ ਅ ਬਾਰ ਰਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅ ਬਾਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਐਡਰੈਸ ਅਤੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਪੁ ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਘਰ ਟੈਲੀਫੂਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ । ਐਡਰੈਸ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਪੁੱਤਰ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ
ਮਕਾਨ ਨੰ: 1931, ਸੈਕਟਰ 6, ਕਰਨਾਲ (ਹਰਿਆਣਾ)
ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰ: 0184-2286931 (ਪੁਰਾਣਾ ਨੰਬਰ)

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਿਸਾਰ Asstt. Consolidation Officer ਸਨ ਪਰ ਰਿਹਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰਨਾਲ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਕੀਤੀ । ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਆਉਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਫਰਵਰੀ 2002 ਵਿਚ ਦਰ ਨ ਇ ਨਾਨ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ 6000 ਟ੍ਰੈਕਟ ਛਾਪ ਕੇ ਵੰਡਿਆ ਕਿਸੇ ਇਕ ਬੰਦੇ ਨੇ ਭੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਜਦ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਾਠਕ ਕਰਨਾਲ

ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ । ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਮ ਨ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਨਿਰਣੇ ਕਾਲਜੇ ਰੱਬ ਨੂੰ 101 ਗਾਲ੍ਹ ਕੱਢ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਕਾਮਰੇਡ ਅਤੇ ਤਰਕ ੀਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮ ਨਣਗੇ ।

ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਇਸੇ ਪ ਨੇ ਤੇ ਸਭਰਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਨੀ ਦੇ ਪਿ ਗਲੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜੋੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਵਕਤ ਮੂ ਹ ਲੁਕਾਉਣ ਨੂੰ ਥਾਉਂ ਨਾ ਲੱਭਾ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਕੋਹੜ ਆ ਰਮ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾਇਆ । ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ, ਦਵਾ ਦਾਰੂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ।

ਇਸ ਭਲੇ ਮਾਣਸ ਨੂੰ ਇਹ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਕਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ । ਜਦੋਂ ਰਜਨੀ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਉਦੋਂ ਇਹ ਇਕ ਛੱਪੜ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਹੜਿਆਂ ਦਾ ਦਵਾਖਾਨਾ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ।

ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ ਨੇ ਮਹਾਨ ਕੋ ਦੇ ਪ ਨਾ 642 ਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

ਸ੍ਰੀ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤਾਲ ਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਵੱਲ ਇਕ ਬੇਰੀ ਵਾਲੇ ਘਾਟ ਦਾ ਨਾਉਂ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਖੱਤ੍ਰੀ (ਮਾਫੀਦਾਰ ਪੱਟੀ) ਦੀ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰੀ ਦਾ ਕੁ ਟੀ ਪਤੀ ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਅਰੋਗ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

ਜਿਸ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸਭਰਾ ਪ ਥ ਦਾ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰੀਫਾਂ ਕਰਦਾ ਰੱਜਦਾ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਕੀ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਕੀ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਝੂਠ ਕੁਫਰ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ?

ਇਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁ ਟੀ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਨ ਕੋ ਦੇ ਪ ਨਾ 77 ਉੱਪਰ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੇਠ ਆਈਟਮ 13 ਤੇ ਇੰਜ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :

(13) ਦੁਖ ਭੰਜਨੀ ਬੇਰੀ : ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਇਥੇ ਇਕ ਕੁ ਟੀ ਪਿ ਗਲਾ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਇ ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਅਰੋਗ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ 24 ਰੁਪਏ ਸਲਾਨਾ ਜਾਗੀਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਭਾ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀ ਕੁਲਹਿਣੀ ਕਲਮ ਨੇ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ

ਨਾਭਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ, ਅ ਧਵਿ ਵਾ ੀ ਅਤੇ ਜਾਹਲ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਸ ਮੂ ਹ ਨਾਲ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਪ ਥ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮ ਨਦਾ ਕੇਵਲ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ (ਕਮਿਊਨਿ ਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਕ) ਨੂੰ ਮ ਨਦਾ ਹੈ, ਪੱਕਾ ਕਾਮਰੇਡ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਕੇਸ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਨ ਪਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹੀ ਹਾਲ ਇਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਟੋਲੇ ਦੇ ਬਾਪੂ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਵਿਚ ਪਰਦੇ ਫਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇ ਰ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿਸ ਕੋਲ ਚੋਰਾਂ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਲਿਆ ਕੇ ਕੇਵਲ ਘੋਟਣੇ ਲਗਾਉਣੇ, ਚੱਡੇ ਪਾੜਨ ਅਤੇ ਮੁਕਦਮਾ ਚਲਾ ਕੇ ਮੁਲਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸ ਾ ਦਿਲਾਉਣਾ ਿ ਦਗੀ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੋਵੇ। ਜਿਥੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਪਰਮੇ ਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅ ਦਰ ਕੁਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨ, ਮਨ ਦੇ ਰੋਗ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ :

ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ
ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਰਾਮ ॥ ਅ ਗ 541॥

ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ
ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥
ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ
ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥ ਅ ਗ 168॥

ਉਥੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਦੀਨ ਦਯਾਲੂ, ਕਿਰਪਾਲੂ ਅਤੇ ਬਖ਼ਿੰ ਦ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਲਾਇਕ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੇ ਤਰਸ ਕਰ ਕੇ ਐਸੇ ਦਰਖਤ, ਅਤੇ ਜੜੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤਨ ਅਤੇ ਮਨ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਦਯਾਲ ਹੋ ਕੇ ਐਸੇ ਮਨੁੱਖ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੇਜੇ ਜੋ ਵੈਦ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰ ਬਣ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਦੁਆਈਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਲੁਕਾਈ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਦੁਆਈਆਂ ਉਸੇ ਦੀ ਰ ਾ ਅ ਦਰ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ

ਦੁਆਈਆਂ ਨਾਲ ਰੋਗ ਕੱਟਣ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਰੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਦੁਆਈ ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਤਾਂ ਕਦੇ ਮਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ :

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥
ਇਹੁ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥ ਅ ਗ 1368॥

....

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਏਕੁ ਕਬੀਰ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥ ਅ ਗ 1368॥

....

ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉਣ ਰਾਖਈ ॥
ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾਂ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥
ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥
ਹਰਿਹਾਂ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ॥ ਅ ਗ 1363॥

....

ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥
ਅਉਖਦ ਆਏ ਰਾਸਿ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥
ਜੋ ਜੋ ਓਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥
ਹਰਿਹਾਂ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥ ਅ ਗ 1363 ॥

ਪਰ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਨਾਸਤਕ ਟੋਲਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਦੁਆਈ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ ਜੋ ਮਰੀ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਕੌਣ ਹੈ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ? ਇਹ ਨਾਸਤਕ ਅਤੇ ਆਸਤਕ ਦੀ ਲੰਬੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿ ਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਤੇ ਹੀ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ।

ਸਿੱਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਜੇਹੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ_ਦ, ਿ ਦਗੀ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਿ ਕਾਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਖੀਰ ਵੇਲੇ ਪਾਰ ਕਿਨਸਨ ਦੀ ਲਾ-ਇਲਾਜ ਬੀਮਾਰੀ ਵਿਚ ਗ੍ਰਸਤ ਰਹੇ। ਇਸ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਦੀ ਯਾਦ ਕਤੀ

ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਜੀਵਨ ਲੀਲ੍ਹਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇ-ਹੋ ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਰਹੇ । ਸੋ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਨਿਰਣਾ ਲਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦ ਸਾਡੇ ਬਾਬਾ ਜੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਦਸ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਟੀਕਾ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ? ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਲਤ ਹਨ । ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਭੀ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ।

ਵਾਸੂ ਭਾਰਦਵਾਜ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਐਨ.ਏ.ਐਸ.ਏ. (NASA) ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ । ਇਸ ਦੇ ਟੈਲੀਵੀ ਨ ਤੇ ਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਗਾਥਾ ਸੁਨਾਉਣ ਕਾਰਨ ਨਾਸਾ ਦੇ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਸ੍ਰੀ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਆਏ । ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪੈਣ ਵਾਲੀ ਹੰਸਲੀ ਦਾ, ਸਰੋਵਰ ਵਿਚਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਤੇ ਸਰੋਵਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੈਂਪਲ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ।

ਤਿੰਨਾਂ ਸੈਂਪਲਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਮਾ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਬਣਾਏ । ਹੰਸਲੀ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸਰੋਵਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਹੀ ਰਹੇ ਪਰ ਸਰੋਵਰ ਦੇ ਵਿਚਲੇ ਪਾਣੀ ਸੁੰਦਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਏ । ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਆਏ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਲੈਅ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੁਣ NASA ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਤਾਂ ਮ ਨ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮ ਨਣਗੇ ।

ਮ ਦਰ ਘੁ ਮ ਗਿਆ

ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਪ ਡਰਪੁਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ । ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ 15 ਮੀਲ ਦੂਰ ਔਂਢਾ ਹਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਹੀ ਨਾਗ ਨਾਥ ਨਾਮੀ ਮ ਦਰ ਹੈ । ਜਿਥੇ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਮ ਦਰ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਪਹਿਲਾਂ ਿ ਵ ਭਗਤ ਸਨ । ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਪਿਛੋਂ ਇਹ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਪਰਮੇ ਰ ਦੇ ਭਗਤ ਬਣੇ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇ ਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ।

ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥

(ਅ ਗ ੯੮੮)

ਇਹ ਿ ਵ ਮ ਦਰ ਤਕਰੀਬਨ 57 ਹ ਾਰ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਮ ਦਰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤਹ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 3 ਫੁੱਟ ਨੀਵਾਂ ਹੈ । ਦੋ ਪਾਸੇ ਦਰਵਾ ੇ ਹਨ ਇਕ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਦੂਸਰਾ ਦੱਖਣ ਵੱਲ । ਦੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮ ਦਰਾਂ ਦਾ ਮੂ ਹ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਮ ਦਰ ਦਾ ਮੂ ਹ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਹੈ । ਚੜ੍ਹਦੇ ਵੱਲ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਿ ਵ ਜੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਅ ਦਰ ਿ ਵ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ । ਮ ਦਰ ਦਾ ਮੂ ਹ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅ ਦਰ ਹਨੇਰ ਘੁੱਪ ਹੈ । ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਵੇ ਬਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣ ਪਰ ਹੁਣ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੈ । ਦੱਖਣ ਦੀ ਬਾਹੀ ਵੱਲ ਪਰਵੇ ਦੁਆਰ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਦੀ ਬੈਲ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਿ ਵ ਮ ਦਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਥੇ ਮ ਦਰ ਦੇ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਮ ਦਰ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਖੁਦ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮ ਦਰ ਘੁ ਮਿਆ ਹੈ ।

ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਨਾਮੀ ਸਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਕੇ ਸਭਰਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ !

ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਪ ਡਤਾਂ ਦਾ ਮ ਦਰ (ਦੇਹੁਰਾ) ਫਿਰ ਗਿਆ ਘੁ ਮ ਗਿਆ ਇਹ ਮ ਨਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ । (ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਪ ਨਾ 79) ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 106 ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਜਵਾਬ : ਇਹ ਅਰਥ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮ ਦਰ ਘੁ ਮ ਗਿਆ, ਮੂ ਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ

ਹੋ ਗਿਆ । ਮਿਥਿਹਾਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜੇ ਹਨੂੰਮਾਨ ਨੇ ਸਾਰਾ ਪਹਾੜ ਹੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮ ਦਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਘੁ ਮ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਪੱਥਰ ਦਿਮਾਗ ਲੋਕ ਪੱਥਰ ਘੁ ਮਣੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਟਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰਤ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਮਸਲਾ ਮ ਦਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬਦਲਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਝੂਠ ਵਲੋਂ ਮੂ ਹ ਫੇਰ ਕੇ ਸੱਚ ਵੱਲ ਕਰ ਲਿਆ । ਖਤਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਕਰਮਕਾਂਡੀ ਮਰਯਾਦਾ ਵੱਲ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਿੱਠ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਦੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਮੂ ਹ ਕਰਕੇ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਭਗਤ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਏ ਧੱਕੇ ਵਿਰੁਧ ੋਰਦਾਰ ਆਵਾ ਉਠਾਈ ।

ਸਪੱ ਟੀਕਰਣ :- ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ :

ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥
ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥1॥
ਹੀਨੜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਿਮ ਰਾਇਆ ॥
ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥ ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥2॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥
ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥3॥ ਅ ਗ 1164 ॥

ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਪਣ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਥ ਇੰਜ ਹਨ : ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਛੀਂਬੇ ਦੇ ਘਰ ਕਿਉਂ ਜੰਮ ਪਿਆ? ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਨੂੰ ਬੜੀ ਨੀਵੀਂ ਆਖਦੇ ਹਨ।1॥

ਮੈਂ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਮ ਦਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਚੂੰ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਨੂੰ ਹੀਨੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, (ਇਹਨਾਂ ਮੈਨੂੰ) ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਬਾਂਹੋਂ ਫੜਕੇ (ਮ ਦਰ ਵਿਚੋਂ) ਉਠਾਲ ਦਿੱਤਾ ॥1॥

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੰਬਲੀ ਲੈ ਕੇ (ਉਥੋਂ) ਮੁੜ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਤੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੇ ਮ ਦਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਜਾ ਕੇ ਬਹਿ ਗਿਆ ॥2॥

(ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਚਰਜ ਖੇਡ ਵਰਤੀ) ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਉਸ ਦਾ ਮ ਦਰ) ਉਸ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ (ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ) ਫਿਰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ॥3॥

ਇਹ ਅਰਥ ਹਨ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਰਪਣ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਉੱਪਰ_ਰੁ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਹਨ ।

ਹੁਣ ਪਾਠਕ ਹੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੋਲਾ ਵਾਰ ਵਾਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ, ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮ ਨਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਸੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦ ਦੇ ਇਹ ਮਨੋਕਲਪਿਤ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਰੰਗ ਕਿਉਂ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ?

ਇਸੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅ ਗ **1292** ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ।

ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥
ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋ ਹੈ ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥
ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥1॥

ਮੂਏ ਹੂਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ ॥
ਏ ਪ ਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੰਉਡੀ ਹੋਇਲਾ॥
ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ਅਤਿਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ॥
ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ਪ ਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥3॥
(ਅੰਗ 1292)

ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਪਣ ਨੇ ਵੀ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ :-

(ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ) ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਨਾ ਵਿਸਾਰ ! ਤੂੰ ਨ ਵਿਸਾਰ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਚ ਜਾਤੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ) ।

(ਇਨ੍ਹਾਂ) ਉਚ ਜਾਤੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ (ਆਪਣੀ ਉੱਚ ਜਾਤੀ ਦਾ ਭਰਮ ਹੈ) ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਕੇ (ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਗ ਪਏ) ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ! ੂ ਦਰ ਕਹਿ ਕੇ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੱਸ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਾਂ?

ਜੇ ਤੂੰ ਮਰਨ ਪਿਛੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ? ਕੌਣ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ । ਇਹ ਪ ਡਿਤ ਮੈਨੂੰ ਢੇਢ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਰ ਾ ਵਿਚ ਹੁਣ ਭੀ ਖੁ ਹਾਂ ਪਰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਹੇਠੀ ਹੋਵੇਗੀ (ਕਿ ਆਪਣੇ ਭਗਤ ਦੀ ਇੱ ਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ) । ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਦਿਆਲੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਫਿਰ (ਤੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ) ਅਥਾਹ ਤਾਕਤ ਹੈ ਭਾਵ ਸਮਰੱਥ ਹੈਂ (ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਰੱਖ) (ਇਸ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਮਿਹਣੇ ਪਿੱਛੋਂ ਝੱਟ ਹੀ) ਆਪਣੇ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇ ਰ ਨੇ ਦੇਹੁਰਾ ਫੇਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪ ਡਿਤਾਂ ਵੱਲ ਦੇਹੁਰੇ ਦੀ ਪਿੱਠ ਹੋ ਗਈ ।

ਪਰ ਕੈਸੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਬਿਬੇਕ ਿਲ ਬੁਧੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਅਰਥ ਪਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਤਰੋੜ ਮਰੋੜ ਕੇ ਮਨੋਕਲਪਿਤ ਅਰਥ ਕੱਢ ਮਾਰੇ । ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਮੂ ਹ ਨਾਲ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਕ ਇਕ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮ ਨਦੇ ਹਾਂ ।

ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ 10 ਫੁਟ ਉੱਚਾ ਲੰਮਾ ਚੌੜਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਉੱਪਰ ਲੱਗਾ ਪ ਜਾ ਦਿਖਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਅਕਲ ਦਾ ਅ ਨ੍ਹਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਾਲ ਹੀ ਦ੍ਰਿ ਟੀਹੀਣ ਭੀ ਹੈ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥
ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥
ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅ ਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥

ਪਰ ਸਭਰਾ ਦਾ ਮਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਥੇ ਹੈ ਰੱਬ ? ਸਿਰਫ ਵਿਗਿਆਨ ਹੀ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਗਲਿਲਿਓ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੇ ਹੀ ਨਾਮਦੇਵ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਣੈ
ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ ॥ ਅ ਗ 528 ॥

ਅਗਿਆਨਤਾ ਕੀ ਰਾਰਤ

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 111 ਤੇ ਬਾਣੀਆਂ ਪ ਜ ਕਿ ਤਿੰਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਪਹਿਲਾਂ ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਣਨ ਦੀ ਉਥਾਨਕਾ ਦੇ ਕੇ ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਣ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਇਸ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਜਕਲ੍ਹ ਤ ਤਾਂ ਤੇ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਪੁ, ਜਾਪੁ, ਸਵੈਯੈ, ਚੌਪਈ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਪ੍ਰ ਨ ਚਿੰਨ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ।

ਸਭਰਾ ਨੇ ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 112, 113 ਅਤੇ 114 ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਣਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਮਨੌਤ ਦੀ ਕਤਈ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦ ਮੇ ਜੀ ਨੇ ਖੰਡਾ ਪਾਹੁਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਐਸਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਣਾ ਕੇਵਲ ਲੂਣ ਦਾ ਪਿ ਨਾ ਥੱਪਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ । ਐਸਾ ਹਕੀਕੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ? ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ ਜ ਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਪਾਠ ਅ ਮ੍ਰਿਤਪਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੰਨ ਬਿੰਨ ਉਲੇਖ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੱਕੀ ਨਿ ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਡੇਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਿਯਾਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸੁਹਿਰਦ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੰਜ ਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿ ਚਿਤ ਕਰਨੀ ਪਈ ।

ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਅ ਦਾ ਾ ਲਾਉਣ ਕਿ ਸਭਰਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਰਹਿਤ ਮਰਿਯਾਦਾ ਨੂੰ ਪ ਥ ਪਰਵਾਣਤ

ਮ ਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲੰਬੀ ਘਾਲਣਾ ਘਾਲ ਕੇ ਰਹਿਤ ਮਰਿਯਾਦਾ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਹਿਰਦ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ੱਕ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਰੋਤ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਜਿਥੇ ਪ ਜ ਬਾਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਪੱ ਟ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ।

(1) ਭਾਈ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਕੌ ਕ (ਗੁਰੂ ਦਰਬਾਰ ਦੀਆਂ ਭੱਟ ਵਹੀਆਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ) ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ, ਸੰਪਾਦਕ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪਦਮ, ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰ , ਪ ਨਾ 122-23.

ਅ ਤਰਜਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਜਪੁਜੀ ਕੇ ਪਾਠ ਉਪ੍ਰ ਤ, ਜਾਪ, ਸਵੈਯੈ, ਚਉਪਈ ਜਾਂ ਉਚਾਰਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕੀਆ । ਬਾਟਾ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਜਾਨੇ ਕੇ ਬਾਦ ਖਲੇ ਹੋਇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ, ਅ ਤਮ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬਤ ਕਾ ਭਲਾ ਕਹਿ ਕੇ ਫਤੇ ਗਜਾਈ ਤੇ ਜੈਕਾਰਾ ਛੋਰਾ ।

(2) ਡਾਕਟਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਜੀ, ਜੀਵਨ ਤੇ ਰਚਨਾ; ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਪ ਨਾ 65 ।

ਜਪੁ ਕੋ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਸੰਗ ਤਿਹ ਸਿਖ ਪਾਤਰ ਦੂਸਰ ਹਾਥ ਧਰੀਜੈ ।
ਪਾਚਹੁ ਮਹਿ ਅਵਰ ਚਾਰ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਪਾਤਰ ਊਪਰ ਹਾਥ ਰਖੀਜੈ ।
ਆਪਨ ਆਪਨ ਥਾਰ ਯੇ ਪਾਚਹੁੰ ਪਾਚ ਹੀ ਬਾਣੀ ਕੇ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੀਜੈ ।
ਜਪੁ, ਜਾਪੁ, ਸਵੈਯੇ ਚੌਪਈ ਆਨੰਦ ਕੋ ਪਾਠ ਸੋ ਪਾਹੁਲ ਤਿਆਰ ਕਰੀਜੈ ।
ਪਾਚੋਂ ਚੁਲੈ ਮੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜੂ ਯਾਚਕ ਏਤ ਹੀ ਨੇਤਰ, ਕੇਸ ਪਵੀਜੈ ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਇਹ ਭਾਈ ਜੀ ਹੀ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕਣ ਪਿਛੋਂ ਭਾਈ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪੋ ਾਕ ਅਤੇ ਕਲਗੀ ਲਗਾ ਕੇ ਹੀਦ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਸਵਰਗੀ ਧੰਨਾ ਸਿੰਘ ਗੁਲ ਨ ਦੀ ਸਪੁਤਰੀ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪੋਥੀ ਪਈ ਹੈ।

(3) ਪ ਜ ਬਾਣੀਆਂ :- ਪ ਜ ਬਾਣੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ

ਵੇਲੇ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜਪੁ, ਜਾਪੁ, ਚੌਪਈ, ਸਵੱਏ, ਆਨੰਦ (ਮਹਾਨਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ, ਪ੍ਰਕਾ ਤ ਭਾ ਾ ਵਿਭਾਗ ਪਟਿਆਲਾ ਪ ਨਾ 792)

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਪ ਥ ਪ ਚ ਪਰਧਾਨੀ ਹੈ। ਪ ਚ ਪਰਵਾਣ ਪ ਚ ਪਰਧਾਨੁ॥ਪ ਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥(ਜਪੁਜੀ) ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਪ ਜਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਪ ਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੇ, ਪ ਜ ਕਰਮ ਇੰਦਰੇ, ਪ ਜ ਵਿਕਾਰ, ਪ ਜ ਗੁਣ (ਦਯਾ, ਧਰਮ, ਸਤ, ਸੰਤੋਖ ਅਤੇ ਧੀਰਜ), ਪ ਜ ਸਰੋਵਰ (ਰਾਮਸਰ, ਬਿਬੇਕਸਰ, ਕੌਲਸਰ, ਸੰਤੋਖਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ), ਪ ਜ ਪਯਾਰੇ, ਪ ਜ ਕਕਾਰ, ਪ ਜ ਤ ਤ ਖਾਲਸੇ ਦੇ (ਅਕਾਲ ਤ ਤ ਸਾਹਿਬ, ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ, ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ, ਹ ੂਰ ਸਾਹਿਬ), ਸਰੀਰ ਅ ਦਰ ਪ ਜ ਕੋ ਹਨ (ਅੰਨਮਯ ਕੋ , ਪ੍ਰਾਣਮਯ ਕੋ , ਮਨਮਯ ਕੋ , ਵਿਗਿਆਨ ਮਯ ਕੋ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਮਯ ਕੋ), ਆਤਮਕ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਪ ਜ ਖ ਡ (ਧਰਮ ਖ ਡ, ਗਿਆਨ ਖ ਡ, ਸਰਮ ਖ ਡ, ਕਰਮ ਖ ਡ ਅਤੇ ਸੱਚਖ ਡ), ਪ ਜ ਤਰ (ਕਲਗੀਧਰ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ ਜ ਤਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇ ਹੈ । ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਧਨੁਖ, ਬੰਦੂਕ, ਕਟਾਰ ਅਤੇ ਬਰਛਾ), ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪ ਜ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ, ਪ ਜ ਸੀਸ ਵਿੱਚ, ਪ ਜ ਚੁੱਲੀ ਪੀਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ ਜ ਵਾਰੀ ਬੋਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਫਿਰ ਸਿੱਖ ਲਈ ਬਾਣੀਆਂ ਘੱਟ ਵੱਧ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਹ ਸਭ ਮ ਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਲਈ ਪ ਜ ਸਿੰਘ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਬਾਣੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮ ਨੀਏ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਦੋ ਕਿਸ ਲਈ ਹਨ ? ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਮੂ ਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ?

ਤੱਤ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਕਲੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ ਥ ਵਿਚ ਪੁਆੜੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰਾਰਤੀ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ।

ਬਹੁਤ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਆਦਿ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਦਿਆ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਹੈ । ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਲਾਬੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਵਰਗੇ ਸੰਤ ਪੁਰ ਨੂੰ ਅਨਪੜ੍ਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਅਸਲ ਵਿਚ ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ

ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਦਿਆ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ । ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਈ ਭਾ ਾਵਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੀ ਸਿੱਖ ਭੇਜ ਵਿਚ ਇਹ ਲਾਬੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਉਪਰੋਂ ਹੀ ਡਿਗਿਆ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਨਾਤਨੀ ਮੱਤ ਦੀ ਐਨਕ ਲਗਾ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ । (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 104)

ਉੱਤਰ :- ਤਕਰੀਬਨ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤਰ ਅੱਸੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਕਾਮਰੇਡ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਨਾ ਉਹ ਸਕੂਲ ਦੱਸ ਸਕੇ ਜਿਥੇ ਭਗਤ ਜਨ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਿਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਡਿਗਰੀ ਲਿੱਤੀ । ਜਦ ਕਿ ੂਦਰਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਅਸਥਾਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਪਰਛਾਵਾਂ ਤੱਕ ਲੈਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾ ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿਥੋਂ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ ਇਹ ਸਭਰਾ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ।

ਵਿਦਿਆ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਹੈ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਰਿ ਵਤਖੋਰ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦਾ ਭੀ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਪਟਿਆਲਾ ਸੈਂਟਰਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ, ਵਕੀਲ, ਡਾਕਟਰ, ਜੱਜ, ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਸਭ ਬੈਠੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਭੀ ਇਸ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਹਵਾ ਖਾ ਕੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ।

ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਅ ਗ 140॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥
ਅ ਗ 938 ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅ ਗ 197 ॥

ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕ ਮੀਰ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਭਾ ਜੀ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ । ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਫੁਰਨਾ ਉਠਿਆ ਕਿ ਸੰਤ ਕੇਵਲ ਸਿਧੀ ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਣਦੇ ਹਨ । ਦੀਵਾਨ ਦੀ

ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਜਦ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਾਈ ਸਿੱਧੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਹੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੇ ਕਹੋ ਤਾਂ ਰਾਗ ਭੀ ਸੁਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ । ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਇਕ ਬਦ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਸੁਣਾਇਆ । ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਸਚਰਜ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਜੋ ਉਸਤਾਦ ਦੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਖਾ ਕੇ ਭੀ ਸਿਖਣਾ ਮੁ ਕਲ ਹੈ, ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਬੈ ਰ ਕਿਸੇ ਸਾ ਤੋਂ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ । ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਪੁਤਰ ਭਾਈ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਹਰਿ ਜੀ) ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਬੜੂ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾ ਿਤ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਥਾ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ।

ਕੁੰਰਗੜ੍ਹ ਦੇ ਬਿਬੇਕ ੀਲਤਾ ਵਾਲੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਰਥ

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨਾ ਕਾਮ ॥ ਅ ਗ 12 ॥

ਇਹ ਸਾਧਵਾਦੀ ਅਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ, ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਵਾਹੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ; ਵਾਪਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ । ਪਰ ਫਿਰ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਕਰਨਗੇ । ਸੋ ਇਥੇ ਅਰਥ ਹੋਣਗੇ ਮਨੁਖਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ, ਸੇਵਾ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਕਬਰਾਂ, ਫੱਕਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ । ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੇਵਲ ਮਿਥੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਮੱਤ, ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਦੇ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਕ ਐਸੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਰਸਮ ਮਾਤ੍ਰ ਨੇਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਦੂਸਰੇ ਕੇਵਲ ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਤੀਸਰੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਦੇਖੀਏ ਇਸ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ । ਚੌਥੇ, ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਕੀ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਇਸ ਉਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ । ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਮੀ ਦਯਾ ਨੰਦ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਆਖੀਰ ਉਹ ਬੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦੂਰ ਦਾ ਵੀ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਕੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਸਾਰੇ ਬੰਦੇ ਿ ਦਗੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਭੀ ਪਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ । ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਪਰਾਇਣ ਹੋ ਕੇ ਰਧਾ ਵਿ ਵਾਸ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦੀ ਬਖ ੀ ਸੇਧ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜਾਂਚ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਅਸਲੀ ਪਰਮਾਰਥਕ ਤਰੱਕੀ ਕਰਣਗੇ । ਗੁਰੂ

ਫੁਰਮਾਣ ਹੈ :

ਇਕਿ ਅਪਣੇ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ
ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥
ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥ ਅ ਗ 881 ॥

ਜਦ ਅਸੀਂ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੇ ਟੋਲੇ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪ ਜਵੀਂ ਲਾਈਨ ਦੇ ਬੰਦੇ ਹਨ । ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਮਰੇਡੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਵਿਚੋਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਤੁਕ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਨ ਮਰ ੀ ਦੇ ਅਰਥ ਕਰ ਕੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਅਸੀਂ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਰਪਣ ਵਿਚ ਇਹੀ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਤੁਕ ਦੇ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਅਰਥ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ? ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪ੍ਰਿ. ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜਾਂ (ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਹੋਰ ਕੋਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕਬੂਲਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ ? ਜੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁ ਟੀ ਲਈ ਕਿਤਾਬ, ਪ ਨਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਇਸ ਨੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਤੁਕ ਦੇ ਮਨ ਮਰ ੀ ਦੇ ਅਰਥ ਕਰ ਕੇ ਅਗਲੀ ਤੁਕ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਬਦ ਦੇਖ ਕੇ ਅਰਥ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ? ਪੂਰਾ ਬਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ।

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥
ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥
ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥
ਸੰਰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥
ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨਾ ਕਮਾਇਆ ॥

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥2॥ ਅ ਗ 12 ॥

ਇਸ ਤੁਕ ਦੇ ਅਰਥ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਾਉ ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਦੇ ਅਰਥ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵੀਚਾਰੇ ? ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਬਦ ਦੇ ਅ ਤ੍ਰੀਵ ਭਾਵ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਨ ਰ ਅ ਦਾ ਕਰ ਕੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਤੁਕ ਦੇ ਮਨ ਮਰ ੀ ਦੇ ਅਰਥ ਕਿਉਂ ਕੀਤੇ ?

ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਅ ਗ 806 ॥

ਇਸ ਇਕੱਲੀ ਤੁਕ ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨਮੁਖ ਬੰਦੇ ਇਹੀ ਅਰਥ ਕਰਨਗੇ । ਪਰ ਜਦ ਸਾਰਾ ਬਦ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਇਸ ਤੁਕ ਦੇ ਅਰਥ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ । ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਇਕ ਤੁਕ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ ਇਹ ਮਨਮੁਖਤਾਈ ਵਾਲੇ ਹਨ ।

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥

ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥1॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਿ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥2॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨਾ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥3॥

ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥4॥

(ਅ ਗ 889)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਿਹੜੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ :

ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥

ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥

ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥1॥

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥1॥ ਅ ਗ 595॥

ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਵਣਜ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿਸਿਆ?

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥

ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥1॥

ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥

(ਅ ਗ 22-23)

ਸੱਚੀ ਨੌਕਰੀ ਕੀ ਹੈ :

ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥

ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ (ਅ ਗ 166)

ਇਹ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਣ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ?

ਫਿਰ ਇਹ ਮਕਰਪੁਣੇ ਵਿਚ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਸੱਚ ਮ ਨਦੇ ਹਾਂ ।

ਫਿਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਰਥ ਹੀ ਸਹੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਮ ਨਾਂਗੇ । ਸਭਰਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ, ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਭੀ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਹੀ ਅਖੌਤੀ ਖਾਲਸਾ ਪ ਚਾਇਤ ਦੇ ਪਾਜ ਉਘੜ ਗਏ ਹਨ ।

ਅਜੇ _ਰੂਆਤ ਹੈ !

ਸਿਖੀ ਭੇਖ ਵਾਲਾ ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲਾ ਅਤੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਬਾਨ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮ ਤ੍ਰ ਦੇ ਜਾਪ ਨੂੰ ਫੂ ਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਮਨ ਇਕ ਚਿੱਤ ਹੋ ਕੇ ਅੱਖਾਂ ਮੀਚਕੇ ਕੀਤੇ ਜਪ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਕੰਮ ਆਖਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਵਿਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ੋ ਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਲੱਕੜ ਚੀਰਦਿਆਂ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੱਸੇ ਨਾਮ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਆਰੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਕੱਟ ਦੇਵੇਗੀ । ਉਹ ਗਰੀਬ ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਭੀ ਆਤੁਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਰੋਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਜੇ ਟਰੈਕਟਰ ਵਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਟਰੈਕਟਰ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ 1, ਪੰਨਾ 64)

ਉੱਤਰ :- ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਾਹੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਪੇ ਾ ਭੀ ਹਨ । ਕਈ ਡਾਕਟਰ, ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਟੈਕਸੀ ਚਾਲਕ ਅਤੇ ਏਅਰ ਫੋਰਸ, ਮਿਲਟਰੀ ਅਤੇ ਨੇਵੀ ਵਿਚ ਹਨ । ਇਹ ਸਾਰੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਕੱਟੇ ਗਏ, ਕਿੰਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਨਾਲ ਮਰੇ, ਕਿੰਨੇ ਏਅਰਫੋਰਸ ਦੇ ਸਿੰਘ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ ਲੈ ਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਗਏ, ਜੇ ਸਭਰਾ ਕੋਲ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਤਾਂ ਪੇ ਕਰੇ। ਪੜਤਾਲ ਕਰ ਕੇ ਦੱਸੇ ਕਿ ਦੇ ਵਿਚ ਜਿੰਨੇ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਦਾਰੂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ।

ਸਰਕਾਰੀ ਅ ਕੜੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ 70% ਹਾਦਸੇ ਨਿ ਆਂ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਚੁੱਪ ਹਨ ।

ਫਿਰ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦਾ ਜੋ ਤਰੀਕਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ॥
ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇ॥ (ਅਗ 653)

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥
ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥ (ਅ ਗ 295)

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ
ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥ (ਅ ਗ 87)

ਬੈ ਰ ਕਰਮ ਇੰਦਰੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਸਾਧਿਆਂ ਇਕ ਮਨ, ਇਕ ਚਿੱਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ? ਇਹ ਸਭਰਾ ਨੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ । ਜੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ।

ਇਹਨਾਂ ਤਰਕ ੀਲਾਂ ਕਾਮਰੇਡੀ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਰੱਬ ਨੂੰ ਟੱਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ? ਨਿਰੀਆਂ ਕੁਤਰਕਾਂ ਹਨ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਅ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥
ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥
ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ (ਅ ਗ 517)

ਅਰਥ : ਮਨ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੀਭ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਿਆਂ ਰੱਬੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਥਾਂ ਟਿਕਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । (ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਸਹਿਬ) ਨਾਨਕ, ਜਿਸ ਉਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਵਸਤੂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ । ਅਜਿਹੇ ਪੁਰ ਜਗ ਵਿਚ ਉਤਮ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦਿਨੇ ਇਕ ਵਜੇ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹਾਲ ਬਾ ਾਰ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਇਕ ਮਨ ਇਕ ਚਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਇਹ ਕਰ ਕੇ

ਦਿਖਾਵੇ ਕਿ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਮੇ ਰ ਦਾ ਹੋਵੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹੋਣ ਕੰਨ ਪਰਮੇ ਰ ਦਾ ਨਾਉ ਸੁਣਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੀਭ ਨਾਮ ਜਪਦੀ ਹੋਵੇ ।

ਇਸ ਲਈ ਇਕਾਂਤ (ਬੈ ਰ ਰੋਲੇ ਗੋਲੇ ਤੋਂ) ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਕੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੇ ਅਤੇ ਕਰਮ ਇੰਦਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਕੋਚ ਕੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ । ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭਰਾ ਦਾ ਨਾਸਤਕੀ ਟੋਲਾ ਨਾਟਕੀ ਭਗਤੀ ਆਖ ਕੇ ਭੰਡਦਾ ਹੈ । ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਨਾਟਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਾਮਰੇਡ ਜਾਂ ਤਰਕ ਾਲ ਜਾਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਟੋਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਬਾਹਰੋਂ ਭੇਖ ਸਿਖੀ ਵਾਲਾ ਅ ਦਰੋਂ ਕਾਮਰੇਡ । ਪਰ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ।

ਅਜੇ ਤਾਂ ਸਭਰਾ ਨੇ_ਰੁਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅੱਗੇ ਦੇਖੋ ! ਕਲ੍ਹ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਵੈਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਗੈਸ ਵੈਲਡਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗਾੜੇ ਮੂ ਹ ਤੇ ਪੈਣ ਨਾਲ ਵਾਲ ਸੜ ਜਾਣਗੇ । ਰੋਟੇਟਿੰਗ ਮ ੀਨ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੜਾ ਮ ੀਨ ਵਿਚ ਫਸ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਗਰਮ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਛਹਿਰਾ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਐਗ ੀਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਕਿਥੇ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਰੋ ਕੰਘਾ ਕਰ ਕੇ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਵੇ । ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਸਿਖੀ ਰਹਿਤ ਦਾ ਭੋਗ ਸਭਰਾ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ ।

ਅਭੀ ਤੋ ਇਬਤਦਾਇ ਇ ਕ ਹੈ ਰੋਤਾ ਹੈ ਕਿਆ ।
ਆਗੇ ਆਗੇ ਦੇਖੀਏ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿਆ ।

ਮੁ ਡੇ ਘੋਨ ਮੋਨ ਹੋ ਗਏ

ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਨਕਲੀ ਹੇਜ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਭਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ ਜਗ੍ਹਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਬੱਚੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਪਤਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਿਤਨੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਹਾਲ ਖਾਲੀ ਪਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਲਈ ਉਹ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ, ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਤ ਸਮਾਜ ਨੂੰ_ਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦਾ ਵਿ ਲੇ ਣ ਕਰਾਂਗੇ ।

(1) ਇਕ ਆਮ ਅਖਾਣ ਹੈ ਜੱਥਾ ਰਾਜਾ ਤਥਾ ਪਰਜਾ ਦੇ ਦੇ ਬਹੁਸੰਮਤੀ ਦੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣਾ ਸੁਭਾਵਕ ਗੱਲ ਹੈ ।

(2) ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਹਰ ਧਰਮ ਦੇ ਲੋਕ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਿ ਕਾਰ ਹੋ ਗਏ । ਇਹ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ । ਜੋ ਜੀਵਨ ੈਲੀ ਧਰਮਾਂ ਨੇ ਸਿਖਲਾਈ ਸੀ ਉਹ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ । ਚਰਚਾਂ ਵਿਚ ਹਾ ਰੀ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ, ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਚਰਚ ਵਿਕ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈ, ਅੱਜ ਤੋਂ ਪ ਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਨ ਹਿੰਦੂ-ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ-ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ । ਫਿਰ ਆਮ ਸਿੱਖ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

(3) ਅੱਜ ਤੋਂ ਪ ਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਦੇ ਦੇ 70% ਸਕੂਲ ਕਾਲਜ ਧਾਰਮਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿਚ ਸੀ ਜਿਥੇ ਧਰਮ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ । ਅੱਜ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ । ਸੱਤਰ ਫੀਸਦੀ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰੀ ਹਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ । ਜਿਥੇ ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

(4) ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕਾਢ ਟੈਲੀਵਿ ਨ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ੈਲੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ । ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਮਾਵਾਂ ਹਨ । ਜਦ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਰਾਤ ਬਾਰਾਂ-ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੱਕ ਸੀਰੀਅਲ ਦੇਖ ਕੇ ਸੌਣਗੇ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਕੌਣ ਉਠੇਗਾ ? ਫਿਰ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਜੁੱਗ ਵਿਚ ਮੀਆਂ ਬੀਵੀ ਦੋਨੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਮਾਂ ਨੇ ਆਪ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ ਪਤੀ ਲਈ ਨਾ ਤਾ ਆਦਿ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਕੌਣ ਕੰਘਾ ਕਰਕੇ ਜੂੜਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਟਕਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ? ਮੈਥੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਕਟਵਾ ਆ ।

5. ਸਕੂਲਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਨਾਸਤਕ ਸੋਚ ਭਾਰੂ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹਿਕਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਜਦ ਇਕ ਟੀਚਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜੂੜੇ ਤੇ ਹੱਥ ਲਾ ਕੇ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਦਿਮਾ ਤਾਂ ਜੂੜੇ ਨੇ ਦੱਬ ਰਖਿਆ ਹੈ ਸਵਾਲ ਕਿਥੋਂ ਨਿਕਲਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ? ਜਦ ਅਖੌਤੀ ਸਿਖ ਬੁਧੀਜੀਵੀ (ਬੁਧੀ ਮਰੀ ਵਾਲਾ) ਵਰਗ ਜਵੱਦੀ ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਬਾਣੇ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਕੱਢਾਂਗੇ ?

6. ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵਿਚ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸੋਚ ਭਾਰੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਦ ਕੋਈ ਸਿਰ ਦਰਦ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬੀਮਾਰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਸਤਕ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੇਸ ਕਟਾ ਕੇ ਪੱਗ ਉਤਾਰ ਦੇਵੋ । ਮਰੀ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ।

7. ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਧ ਤਕ ਸਿਖ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਰਾਧਾ ਸੁਆਮੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਆਦਿ ਸਭ ਕੇਸਾਧਾਰੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਉਂਦੇ ਸਨ ਪਰ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕੇਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਦਾ ਅ ਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

8. ਮੁ ਡਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਮਨਮਤਿ ਵੱਲ ਿ ਆਦਾ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਟੀ.ਵੀ. ਰਾਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥ ਚੌਂਕਾ

ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ । ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਹੱਕ ਦਾ ਭੂਤ ਇਸ ਕਦਰ ਸਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਹੁਣ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਆਦਮੀ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ ਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਉਂ ਹੈ ? ਪ ਦਰਾਂ ਫੀ ਸਦੀ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣੇ ਕੋਈ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਸਕੂਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤਕ ਲੜਕੇ ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਕਟਵਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾੜ੍ਹੀ ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਲੜਕੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਜਿਹੜੀ ਲੜਕੀ ਖੁਦ ਕੇਸਕੀ ਸਜਾ ਕੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲੀਨ ੇਵਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਵਾਂਗੀ ? ਪਰ ਸਭਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਨਵੀਂ ਰੀਤ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਕੇਸਕੀ ਤਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਵੀ ਸਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਵੀ ਕੇਸਕੀ ਸਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਸਿਖ ਬੀਬੀ ਦੀ ਕੇਸਕੀ ਤਾਂ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਚੁਭਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜੀਨ ਪਾ ਕੇ, ਅੱਧਾ ਢਿੱਡ ਨੰਗਾ, ਭੂਤਨੀਆਂ ਵਾਂਗ ਵਾਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਸਭਰਾ ਦੀ ਕਲਮ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲੀ ? ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮਰੇਡ ਇਸੇ ਭੇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

(9) ਫਿਲਮੀ ਹੀਰੋ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਪ ਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੇ ਲੜਕੇ ਘੋਨ ਮੋਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ । ਖਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਪਰ ਜੇ ਮਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਾਫੀ ਸੁਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਤਿਤਪੁਣੇ ਦਾ ਨਾਟਕੀ ਹੇਜ ਨਿਰਾ ਪਾਖ ਡ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਭੀ ਸਮਝ ਕੇ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁਕਿਆ । ਨਾ ਇਹ ਆਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਇਸ ਦਾ ਟੋਲਾ ਨਿਤਨੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨੇ ਕੀ ਪਰੇਰਣਾ ਦੇਣੀ ਸੀ ? ਇਸ ਦਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ, ਘੋਨ ਮੋਨ ਹੋ ਕੇ ਕੰਨ ਮੁ ਦਰਾਂ ਪਾ ਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਮੁ ਡੇ ਨੂੰ ਭੀ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਰਖਵਾ ਸਕਿਆ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਕੋ ਨਾਅਰਾ ਹੈ **ਹਾਏ ਡੇਰੇਦਾਰ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਪ ਥ ਗਾਲ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੰਤ ਬਾਬੇ ਭਜਾਓ ਪ ਥ ਬਚਾਓ ।**

ਜਦ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੰਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੇਸ ਕਟਵਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ। ਪਰ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹਫਤੇ ਪਿਛੋਂ ਹੀ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਤਨ ਾਂ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ । ਸਿੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ 70% ਕਾਮਰੇਡ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਪੱਗ ਬਨ੍ਹੀ ਹੋਈ, ਕੇਸ ਗਾਇਬ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਉਂ ਪਿਛੇ ਸਿੰਘ ਲਾਉਣਾ ਭੀ ਪਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ । ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਲਾਈਨ ਭੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਂ ਪਤਿਤਪੁਣੇ ਲਈ ਮਗਰਮੱਛ ਦੇ ਹੰਝੂ ਕੇਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅ ਦਰੋਂ ਖੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਵਿਗਿਆਨਕ ਪਰਉਪਕਾਰ

27 ਮਾਰਚ 2011 ਦੇ ਅਜੀਤ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਮੈਗ ੀਨ ਸੈਕ ਨ ਵਿਚ ਡਾਕਟਰ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ ਦਾ ਲੇਖ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ :

ਸਰੀਰਕ ਸਮਰੱਥਾ ਗਵਾਉਂਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਪ ਜਾਬੀ

ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿ ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਡਾਕਟਰ ਬੀ.ਐਸ. ਾਹ ਦੀ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮਰਦਾਂ ਦੇ_ ਕਰਾਣੂਆਂ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਕਮੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ । ਇਹ ਆਮ ਹਾਲਤ ਵਿਚ 60 ਮਿਲੀਅਨ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਲੀਲੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੇ 15 ਮਿਲੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿ ਮਿਲੀ ਲੀਟਰ ਤੇ ਆ ਗਈ ਹੈ ।

ਅਗਲੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਪ ਜਾਬ ਦੇ ਗਭਰੂਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ ਜਗ੍ਹਾ ਖੁਲ੍ਹੇ ਫਰਟਿਲਿਟੀ ਸੈਂਟਰ, ੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਾਦੀ_ਦਾ ਜੋੜਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਟੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਕਮਾ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰਣ ਜੋ ਲੱਭੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਹਨ :-

1. ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ ਨ ਆਂ ਦਾ ਿ ਆਦਾ ਪਰਚਲਣ ।
2. ਖੇਤੀ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੈਮੀਕਲ ਖਾਦ ਅਤੇ ਕੀਟ ਨਾ ਕ ਦਵਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਣ, ਹਵਾ ਪਾਣੀ ਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦੂ ਤ ਹੋਣਾ ।
3. ਰਾਬ ਨੋ ੀ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟ ਨੋ ੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਜੁਆਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਵੀ ਸੇਵਨ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗਈਆਂ ਹਨ ।
4. ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਰਸਾਇਣਿਕ ਤੱਤਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਧਾਤਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਮਿਲਣਾ ।
5. ਅਖੌਤੀ ਵਿਗਿਆਨਕ, ਅਗਾਹਾਂਵਧੂ ਜੀਵਨ ੈਲੀ ਅਪਨਾਉਣਾ । ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੀ ਰਾਂ ਦੇ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਨਹਾਉਣਾ, ਤੰਗ ਕੱਪੜੇ, ਖਾਸ

ਕਰਕੇ ਪੈਂਟ ਪਾਉਣਾ ਾਮਲ ਹੈ ।

6. ਨਿਯਮਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਸਰਤ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਤੁਰਨ ਦਾ ਘਟਣਾ। ਫਰਟਿਲਿਟੀ ਮਾਹਰ ਡਾਕਟਰ ਕਰਟ ਵਾਰਟਨ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਡੁਲ੍ਹੇ ਕੱਪੜੇ, ਚੋਲੇ, ਧੋਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਛਹਿਰਾ ਆਦਿ ਦੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਟਾਈਟ ਅ ਡਰਵੀਅਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਡਕੋ ਾਂ ਵਿਚ_ ਕਰਾਣੂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਕਈ ਗੁਣਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

7. ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੀਕਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕੱਢਿਆ ਗਾਂ ਮੱਝ ਦਾ ਦੁੱਧ ਮਰਦਾਨਗੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ ।

ਇਸ ਲੇਖ ਦਾ ਤੱਤਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਨ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਜੀਵਨ ੈਲੀ ਪ ਜਾਬੀ ਗਭਰੂਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਰਦੀ ਵੱਧ ਧੱਕ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਸਭਰਾ, ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਾਡਰਨ ਵਿਗਿਆਨਕ ੈਲੀ ਹੀ ਅਪਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਜਿਹੜੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪੂ ਛ ਫੜਕੇ, ਸਭਰਾ ਸੁਖੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਡੁੱਬੇਗੀ ।

ਕੁਫਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ

ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਨਾਮੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਫਾ 186 ਤੇ ਲਿਖੇ ਦੋ ਨੁਕਸ ਲੇਖ ਜੋ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ ਹੈ । ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਾਸਤੇ ਪੜ੍ਹੋ ਮੇਰੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਇਕ ਤੋਂ ਪ ਜ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਕੌਣ ਕ੍ਰਿਤ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਬਈ ਵਾਲੇ ਭਾਗ 1-2 ਅਤੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਕ੍ਰਿਤ ਸ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ। (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾਂ 110)

ਸਪੱ ਟੀਕਰਨ :- ਦ ਮੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਉਣ ਪਿਛੋਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਪਾਦਤ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬੀੜ ਨੂੰ ਸਰਬ ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਨ ਕੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਪ ਥ ਨੇ ਅਪਨਾ ਲਿਆ । (ਮਹਾਨ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਪ ਨਾ 616 ਪ੍ਰਕਾ ਿਤ ਭਾ ਾ ਵਿਗਿਆਨ ਪਟਿਆਲਾ)

ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਇਕ ਬੀੜ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਲੱਗ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੇ ਭੀ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਤੇ ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਪਰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਇਹ ਪਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਆਦਿ ਕਾਲ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਗ੍ਰਸਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬੂ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਭਸੌੜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖ ਡਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁਕਿਆ । ਬਾਬੂ ਜੀ ਨਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਖ ਡਣ ਪਿਛੋਂ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਭੱਟ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਮ ਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ । ਆਪਣੀ ਹਿੰਡ ਪੁਗਾਉਣ ਲਈ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਭੱਟ ਬਾਣੀ ਰਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੀੜ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਤੂੜੀ ਵਿਚ ਦੱਬ ਦਿੱਤੀ । ਜਦੋਂ ਪਤਰੇ ਪੀਲੇ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਰੌਲਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਾਬੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪ ਥ ਵਿਚੋਂ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ।

ਕਾਮਰੇਡੀ ਸੋਚ ਦੇ ਸਿਖੀ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਾਰਨ ਡਾ. ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਾੜੀ ਆਦਿ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖ ਡਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ । ਪ ਥ ਦੇ ਰਧਾਵਾਨ, ਗੁਣਵਾਨ

ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ, ਡਾਕਟਰ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਭਾ, ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ, ਅਕਾਲੀ ਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ, ਸ੍ਰਿ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਇਕ ਬੰਦੇ ਨੇ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਉਟੰਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਉਮੈ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਨਾਓ ਚਮਕਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਲਸਾ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਕੁ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖ ਡਣ ਦਾ ਨਿਰਾਰਥਕ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਿੱਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ ਥ ਵਿਚ ਪਰਵੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸੋਚ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੁਣ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਖ ਡਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੈਸੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਕੋ ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਤੁਕ ਤਤਕਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਕਾਲੀ ਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਰਚੈਤਾ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਹਿਰ ਦੇ ਮੋਢੀ ਗਿਆਨੀ ਦਿਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਰਗੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਮ ਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਲੈਫਟ ਰਾਈਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿ ਵਤਖੋਰ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸ ਾ ਯਾਫਤਾ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਤਰਕਾਂ ਅਤੇ ਮਨਮਤ ਦੀਆਂ ਕਸਵੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਖ ਡਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਅੱਠ ਕਲਾਸਾਂ ਪਾਸ ਡਰਾਇਵਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਮਿਸ ਹੋਏ ਦੋ ਸਾਲਾ ਮਿ ਨਰੀ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪੂ ਬਣੇ ਆਲਮ ਫਾ ਲ ਅਖੌਤੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖ ਡਣ ਕਰਨ, ਫਿਰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੇ ਪ ਨਾ 187 ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸਾਡਾ ਲੇਖ ਦੋ ਨੁਕਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਪੂਰਾ ਢੁਕਦਾ ਹੈ।

ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਪੂਰੇ ਤਾਣ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਕਤ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਛੋ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸਿਆਮ ਕਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਉ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ, ਜਾਤ, ਪਿ ਡ ਅਤੇ ਥਾਉਂ ਪਤਾ ਪੁਛਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਵੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੋ ਕਵੀ ਦਸਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ

ਕੈਨੇਡਾ ਨਿਵਾਸੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਅ ਗ੍ਰੇ ਾਂ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਸੰਤ ਕੋਲੋਂ ਲਿਖਵਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਕ ਹੋਰ ਖੋਜ ਭਾਈ ਜਸਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਬਈ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਵੀ ਸੂਮ ਦੀ ਗੱਲ ਤੋਰੀਏ ਤਾਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਕਵੀ ਹੋਣ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਣ ਹਾਸਿਲ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਆਰੰਭ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ :- **ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥**

ਅਥ

ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਯਤੇ ॥ ਪਾਤ ਾਹੀ 10 ॥

ਕਵੀ ਸੂਮ ਆਪਣੀ ਕਾਵਿ ਰਚਨਾ ਦੇ ਜੌਹਰ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਖੂਬ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਕਵੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ :-

ਸੂਰਨ ਕੋ ਲੋਮਾ ਭੇ ਖਰੇ ॥ ਕਾਹਰ ਨਿਰਖਿ ਧਾਮ ਰਨ ਬਰੇ ॥
ਸੋਫੀ ਸੂਮ ਭਏ ਬਹੁ ਬਯਾਕੁਲ॥ ਦਸੋ ਦਿਸਨ ਭਜ ਚਲੇ ਡਰਾਕਲ ॥320॥

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਕੌਣ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ)

ਸਪੱ ਟੀਕਰਣ :-

ਇਸ ਛੰਦ ਵਿਚ ਸੋਫੀ, ਸੂਮ, ਬਯਾਕੁਲ, ਡਰਾਕਲ ਸਾਰੇ ਹੀ ਵਿ ਲੇ ਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਨਾਂਵ/ਪੜਨਾਂਵ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ। ਹੁਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਆਕਰਣ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿ ਣ ਨੂੰ (ਵਿ) ਨਾਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਮਾਰਤੰਡ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਸਭਰਾ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬੰਦਿਆਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਪੱਧਰ ਲੱਭਣਾ ਕੋਈ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੂਸਰਾ ਨਾਉਂ ਸਭਰਾ ਨੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਕੌਣ ਕ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 2 ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :-

ਸਿਖ ਹਰ ਰੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੋਹਿਲਾ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥1॥
ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਰਦਾਰ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ :-

ਅਰਥਾਤ, ਜੇ ਸਿੱਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੇ ਗ੍ਰੰਥ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸੂਝਵਾਨ ਸਿਖ ਕਰਤੇ ਦੀ ਕੀਰਤ (ਨਾਮ) ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਤਿਆਗ ਦੇਣਗੇ ।

ਜਦਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਛੇ ਾ ਤਰ (ਘਰ) ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲੇ ਭੀ ਛੇ, ਰਿ ੀ (ਗੁਰੂ) ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛਿਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਉਪਦੇ ਹਨ । ਸਭ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇ ਰ ਆਪ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ਹਨ । ਭਾਵ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਕੁ ਮੱਤ ਪਰਮੇ ਰ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਉਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਹੇ ਭਾਈ ! ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਗਾ ਕੇ ਰੱਖ ।

ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਵਿਚ ਸ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚੋਂ ਲਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।ਐਸਾ ਹੀ ਬਿਆਨ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦਾ 10 ਮਾਰਚ 2010 ਦੇ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪ ਨਾ 7 ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਹੈ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੇਠ ਬਣਾ ਕੇ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਲੇਖ ਚੜ੍ਹਦੀਕਲਾ ਦੇ ਮੈਗ ੀਨ ਵਿਚ ਛਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਲੇਖ ਸਾਡੀ ਪੁਸਤਕ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ ਨੋਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪ ਨਾ 91 ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ ।

ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਲਾਬੀ ਦੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਨਿਰੀ ਕੂੜ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ।ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹੋ ।

1. ੍ਰੋਮਣੀ ਸਟੀਕ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਬਾਬਾ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮਹਿਰੋ ਮੋਗਾ । ਮੋ: 98722-99345
2. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਕ, ਟੀਕਾਕਾਰ ਪ ਡਿਤ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਭਾਈ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
3. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਰ ਨ, ਲੇਖਕ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪਦਮ, ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਸਿੰਘ

ਬ੍ਰਦਰ , ਬਾਜਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ।

4. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਸਮੇ ਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ, ਭਾਈ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖੋਸਾ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਭਾਈ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਬਾਜਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
5. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਰਪਣ, ਗਿ. ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਕਾ ਕ, 17-ਏ, ਡੋਗਰਾਂ ਸਟਰੀਟ, ਸਰਹੰਦੀ ਗੇਟ, ਪਟਿਆਲਾ ।
6. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬੋਧ, ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿ. ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਭਾਈ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਬਾਜਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
7. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਰਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪੁਨਰ ਸਮੀਖਿਆ, ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਕਾ ਨ, ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ । ਮੋ: 98148-98108, 98149-49590
8. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤ੍ਰੋ ਪਖਿਆਨ, ਸੁਆਮੀ ਬ੍ਰਹਮਦੇਵ ਉਦਾਸੀ, ਸੰਗਮ ਪਬਲੀਕੇ ਨ , ਸਮਾਣਾ ।ਮੋ: 94173-57552
9. ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ, ਭਾਈ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਾਰ ਕੇਂਦਰ, ਪਟਿਆਲਾ ।
10. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਪੱਖ, ਭਾਈ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਾਰ ਕੇਂਦਰ, ਪਟਿਆਲਾ। ਮੋ: 98151-56818, 95018-77116
11. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ ਨੋਤਰੀ, ਭਾਈ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਾਰ ਕੇਂਦਰ, ਪਟਿਆਲਾ ।
12. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਮਿੱਥ ਰੁਪਾਂਤਰਣ, ਡਾ. ਮਨਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਲੋਕ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾ ਨ, ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
13. ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਬਾਣੀ ਬਿਓਰਾ, ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਹਰੀ ਜੀ) ਪ੍ਰਕਾ ਕ, ਪ ਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ।
14. ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਧਾਕਰ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ, ਪ੍ਰਕਾ ਕ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

ਕੁਫਰਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ

ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਅਜੋਕੇ ਸੰਤ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇ ਾਂ ਵਿਚ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੰਗੜਿਆਂ, ਲੂਲਿਆਂ, ਬੀਮਾਰਾਂ, ਮਰੀ ਾਂ ਨੂੰ, ਅ ਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਖਾਲਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਫੌਜ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਬੀਮਾਰਾਂ ਦੀ ਫੌਜ, ਅ ਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਫੌਜ, ਲੰਗੜਿਆਂ ਦੀ ਫੌਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬ ਰਗਾਂ ਤੋਂ ਮ ਜੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ। ਵਿਕਾਊ ਲੇਖਕਾਂ ਅਤੇ ਪਾਖ ਡੀ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਅਰਥ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੇ ਪ ਜ ਕਕਾਰੀ ਭੇਖ ਦਾ ਖ ਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ ਜ ਕਕਾਰੀ ਰਹਿਤ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਵੇਰੇ, ਦੁਪਹਿਰੇ, ਾਮੀ, ਰਾਤੀਂ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਖਾਧਾ ਜਾਵੇ, ਪਚਾਇਆ ਜਾਵੇ ਉਹ ਹੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ। (ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ, ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 78)।

ਇਸ ਵਿ ੇ ਦਾ ਸਹੀ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ (ਅ ਮ੍ਰਿਤ) ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(1) ਅ ਗ੍ਰੇ ਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿਚ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਫੌਜੀ, ਜਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਦਾਹੜੀਆਂ ਕੁਤਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅ ਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਦੇ ਪ ਜ ਕਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਧਾਰਨੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਮਸਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਅੱਧਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰਮਵੀਰ ਚੱਕਰ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਫੌਜੀ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਖ ਡੇ ਬਾਟੇ ਦਾ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ? (ਮਾਸ ਮਾਸ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਝਗੜੇ - ਪ ਨਾ 255)

(2) ਖ ਡੇ ਬਾਟੇ ਦਾ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕ ਕੇ ਸਿਖ ਬਣ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਧੁਰਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਖ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿਰ ਮੁਨਾ ਲੈਣ ਅਥਵਾ ਤਮਾਕੂ ਆਦਿ ਪੀ ਲੈਣ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਦਿੱਤਾ। (ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 64)

(3) ਖ ਡੇ ਬਾਟੇ ਦੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਤਿਤਪੁਣਾ ਫੈਲਾਇਆ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸਜਾ ਲੈਣ ਦੇ ਭਰਮ ਨੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਮੁਕਾ ਦਿੱਤੀ। (ਉਪਰਲੀ ਕਿਤਾਬ ਪ ਨਾ 65)

(4) ਖ ਡੇ ਬਾਟੇ ਦੇ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਮ ਨ ਲੈਣਾ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। (ਉਪਰਲੀ ਕਿਤਾਬ ਪ ਨਾ 65)

ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਅ ਦਾ ਾ ਲਾ ਲੈਣ ਕਿ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀਆਂ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਮੂ ਹ ਚਿੜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀ ਨੰ: 1 :- ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਭੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੁ ਅ ਗ੍ਰੇ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਸਿਖ ਫੌਜੀ ਭੀ ਅਜੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਖ ਪਲਟਣਾਂ ਲਈ ਰੰਗਰੂਟੀ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਛਕਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੱਥ ਖੜਾ ਕਰ ਕੇ ਵਫਾਦਾਰੀ ਦੀ ਕਸਮ ਪਿਛੋਂ ਹੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰੇਡ ਵੇਲੇ ਸਿਖ ਪਲਟਣਾ ਦੇ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਖੁਦ ਜੁਆਨ ਦੀ ਪੈਂਟ ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਛਹਿਰਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੇਸ ਕੱਟਣ ਦਾ ਤਾਂ ਸੁਆਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿੰਘ, ਸਿੱਖੀ ਰਹਿਤ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਦੀ ਿ ਕਾਇਤ ਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅਵੱ ਹੀ ਸ ਾ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਇਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੋਨੋਂ ਸੰਸਾਰ ਯੁੱਧਾਂ ਵੇਲੇ ਕੁੱਲ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਫੌਜ ਵਿਚ 30% ਸਿੱਖ ਫੌਜੀ ਸਨ।

ਅ ਗ੍ਰੇ ੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਸੰਸਾਰ ਮਹਾਂ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿਚ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਕਰਾਸ (ਅਜਕਲ ਪਰਮਵੀਰ ਚੱਕਰ) ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਲਾਂਸ ਨਾਇਕ ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਸਿਪਾਹੀ (ਕਰਨਲ) ਈ ਰ ਸਿੰਘ, ਸੈਕਿੰਡ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਮਜੀਤ

ਸਿੰਘ ਜੱਜ, ਨਾਇਕ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਾਰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਅੱਜ ਭੀ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਵਾਰ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਵਿਚ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪਾਠਕ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਹਨ ।

ਸਾਡੇ ਦੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਜਮਾਂਦਾਰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੰਸਾਰ ਯੁੱਧ ਦਾ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਕਰਾਸ ਦਾ ਮੈਡਲ ਅਤੇ ਕ ਮੀਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਦਾ ਪਰਮਵੀਰ ਚੱਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਵਾਰ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮਾਂਦਾਰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਕਰਾਸ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਇਤਿਹਾਦੀ ਏ ਿਆਈ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਸਰਬ ੍ਰੇ ਟ ਫੌਜੀ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ।

ਦੇ ਦੇ ਆ ਾਦ ਹੋਣ ਪਿਛੋਂ ਪ ਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਵੇਲੇ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਦੇ ਅਠਾਰਾਂ ਜਰਨੈਲ ਸਿੱਖ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਜਨਰਲ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਸ. ਭਗਤ ਮੋਨਾ ਸੀ। 1965 ਅਤੇ 1971 ਵੇਲੇ ਦੇ ਸਿੱਖ ਜਰਨੈਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਪੈਰੋ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੱਟ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਬਾਕੀ ਜਨਰਲ ਹਰਬਖ ਸਿੰਘ, ਜਰਨਲ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ, ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਰੋੜਾ ਅਤੇ ਏਅਰ ਮਾਰ ਲ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਸਭ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਨ। ਹੀਦੀਆਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਆਦਿ ਦੇ ਬੁੱਤ ਜਗ੍ਹਾ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ।

1965 ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਈਚੋਗਿੱਲ ਨਹਿਰ ਦਾ ਮੋਰਚਾ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਪ ਜੇ ਸਿੱਖ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਸਨ । ਇਥੇ ਇਹ ਭੀ ਦੱਸਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 1947 ਵਿਚ ਕ ਮੀਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਸਾਰੀਆਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਫੌਜਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ । ਬਿਹਾਰ ਰਜਮੈਂਟ ਮੋਰਚਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪਿਛੇ ਭੱਜ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਕਿਰਿਆਪਾ ਨੇ ਸਾਰੀ ਰਜਮੈਂਟ ਦਾ ਕ ਮੀਰ ਤੋਂ ਪਟਨੇ ਤੱਕ ਪੈਦਲ ਮਾਰਚ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ । ਆਖਿਰ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਿੱਖ ਪਲਟਣ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮੋਰਚਾ ਜਿੱਤ ਕੇ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 1971 ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਖੇਮਕਰਨ ਸੈਕਟਰ ਵਿਚ ਮਦਰਾਸੀ ਜੁਆਨ ਰਾਈਫਲਾਂ ਸੁੱਟ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ । ਜੂਨ 2011 ਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਕਾ   ਦੇ ਪ ਨਾ

67 ਤੇ ਜਰਨਲ ਹਰਬਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ 1962 ਦੀ ਚੀਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਅਫੀਸਰ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਮੇਤ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਹੀ ਮੋਰਚੇ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ । ਪਰ ਚੂ ਲ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਸਿੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਨੇ ਚੀਨੀ ਫੌਜ ਦਾ ਮੂ ਹ ਭੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ।

ਸੋ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਨਿਰਾ ਝੂਠ ਦਾ ਪੁਲੰਦਾ ਹੈ ।

ਟਿਪਣੀ ਨੰ: 2 ਅਤੇ ਤਿੰਨ :-

ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਛਕਾਉਣ ਵੇਲੇ ਜਗਿਆਸੂ ਨੂੰ ਪ ਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਪ ਜ ਕਕਾਰੀ ਰਹਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਿਤਨੇਮ, ਚਾਰੇ ਕੁਰਹਿਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਹਿਤ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਪ ਥ ਅਤੇ ਦੇ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਦਾ ਬਚਨ ਭੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕ ਕੇ, ਅੱਜ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਕੇ ਪ ਥ ਨਾਲ ਗੱਦਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ ਥ ਵਿਚ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਸਿੱਖੀ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਵਾਲੇ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਤੋਂ ਸਿਵਾਇ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਜੇਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਖ ਡੇ ਪਾਹੁਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਦੇ ਮ ਤਵ ਹਨ:

(1) ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਨਾਮ ਦੀ ਪਰਾਪਤੀ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਪ ਜ ਪਿਆਰੇ ਬਖ ਦੇ ਹਨ ।

(2) ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਆਤਮਕ ਗੰਢ ਪਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਰ ਮੱਥੇ ਕਬੂਲਣ ਦਾ ਬਚਨ ਦੇਣਾ ।

(3) ਖਾਲਸਾ ਪ ਥ ਦੀ ਪ ਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਾ ਅ ਗ ਬਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਪ ਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਣਾ ।

(4) ਆਤਮਕ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਫੜਾਉਣੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪੱਲੂ ਆਪ ਫੜਨਾ।

ਨਾਮਦਾਨ ਦੀ ਪਰਾਪਤੀ ਦਾ ਹੱਕ ਲੂਲ੍ਹੇ ਲੰਗੜੇ, ਨੇਤ੍ਰਹੀਣ ਸਭ ਲਈ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਾਲੀ ਹੈ । ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਰਚੈਤਾ ਭਗਤ

ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਭੀ ਨੇਤ੍ਰਹੀਣ ਸੀ । ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ?

ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਬੰਦਾ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕਣ ਪਿਛੋਂ ਅ ਗਹੀਣ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ ਥਕ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਵਿਚੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ? ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾਈ ਬੋਲਿਆਂ ਦਾ ਭੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਖਾਲਸਾਈ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਅ ਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਸੂਰਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਲੰਗੜੇ ਨੂੰ ਮੋਰ ਚਾਲ ਵਾਲਾ ਆਖਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਕਾਮਰੇਡ ਸਭਰਾ ਦੀਆਂ ਟਿਪਣੀਆਂ ਭੀ ਇਸ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਵਾਂਗ ਕਪਟ ਭਰੀਆਂ ਹਨ । ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਸਮਾਗਮ ਵੇਲੇ ਹ ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚੋਂ ਮਸਾਂ ਦੋ-ਚਾਰ ਅ ਗਹੀਣ ਦਿਸਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਕੌਣ ਕਹੇ ਕਿ ਸੱਚ ਬੋਲ ।

ਤਰਕ ੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦੇ ਪਰਦੇ ਹੇਠ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਾਜ ਉਘਾੜਣੇ ਅਤੇ ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਇਕ ਉੱਤਮ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ । ਸੱਚ ਹੱਕ ਤੇ ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਅਨਿਆਂ ਅਤੇ ਲੁਟ ਖਸੁੱਟ ਦਾ ਡੱਟ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਧਰਮ ਤੰਤਰ ਕਰੇ, ਰਾਜ ਤੰਤਰ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਤੰਤਰ ਕਰੇ । ਉਸ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਸਭ ਲਈ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਕੱਲ ਅਖੌਤੀ ਤਰਕ ੀਲਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਧਾਰਮਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਲੁੱਟ ਹੀ ਨ ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਬਾਕੀ ਸਭ ਥਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਅਨੈਤਕ ਬਿਉਹਾਰ ਨ ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਵਕੀਲ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਕਰਨਗੇ ।

(1) ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾਸ ਹੈ ਪਰ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਮ ਨਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੂ ਹ ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਭੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੇਸ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕਟਾ ਕੇ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਮ ਾਕ ਕਿਉਂ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋ ?

(2) ਧਾਰਮਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ੋਰ ਲਾ ਕੇ ਭੰਡਦੇ ਹੋ ਅੱਜ ਕੱਲ ਲੁੱਟ ਕਿਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ? ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਬਾਰੇ ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਲੈਬਾਰਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਕਿਉਂ ਚੁੱਪ ਵੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ?

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਲੁਟ ਮਰੀ ਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ ਕਿਸੇ ਇਸਤਰੀ ਮਰੀ ਨੂੰ ਚੈਕਅਪ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਬੇਹੋ ਕਰ ਕੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਪਰੇ ਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪਿੱਛੋਂ ਔ ਾਰ ਪੇਟ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੇ ਨ ਪਿੱਛੋਂ ਤਕਲੀਫ ਹੋਣ ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਮਰੀ ਦੇ ਅ ਦਰੋਂ ਤੌਲੀਏ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਿਰਾਓ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ?

(3) ਪ ਜਾਬ ਦੇ ਪਿਛਲੇ 20 ਸਾਲ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਫੀਤਾ/ਸਟਾਰ ਲੁਆਉਣ ਲਈ, ਇਨਾਮ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲੈਣ ਲਈ ਨਜਾਇ ਚੱਡੇ ਪਾੜੇ, ਕਰੰਟ ਲਾਏ, ਝੂਠੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਨਿਰਦੋ ਮੁ ਡੇ ਮਾਰ ਕੇ ਖਪਾ ਦਿੱਤੇ, ਲਾ ਾਂ ਭੀ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਥਾਣਿਆਂ ਦਾ ਘਿਰਾਓ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ? ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੋਹਕ ਨੀਂਦ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਹੁਣ ਭੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੋਨੀ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ ।

(4) ਦੁੱਧ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੁੱਧ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਨਕਲੀ ਘੀ, ਖੋਏ ਪਨੀਰ ਅਤੇ ਮਠਿਆਈਆਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਨਕਲੀ ਦੁਆਈਆਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜੱਥਾ ਉਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਂਦੇ ? ਹਿਰੀਲੀ ਰਾਬ ਨਾਲ ਹਰ ਸਾਲ ਸੈਂਕੜੇ ਨਹੀਂ ਹ ਾਰਾਂ ਬੰਦੇ ਮਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਿਰਾਓ ਕਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ?

(5) ਜਗ੍ਹਾ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣੇ ਧਰਮ ਅਸਥਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁੱਭਦੇ ਹਨ । ਹਰ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿਚ ਹਰ ਪਿ ਡ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ ਜਗ੍ਹਾ ਖੁਲੇ ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਲਾਨੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ? ਅ ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਹੀ ਹਰ ਰੋ ਡੇਢ ਕਰੋੜ ਦੀ ਰਾਬ ਵਿਕਦੀ ਹੈ ।

(6) ਸਮਾਜ ਦਾ ਅ ਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਵਿਆਹ ਾਦੀਆਂ ਤੇ ਨਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋਵੋ । ਉਥੇ ਬੈਹਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰ ਾਦ ਵਾਂਗ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਰਾਬ ਵਰਤਾਉਂਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨ ਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ? ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਬੋਤਲ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਫੂਕ ਮਾਰ ਕੇ ਸੁਟਦੇ ਹੋ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਾਜਕ ਬੁਰਾਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਖਿਲਵਾੜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਸਦਾ ?

(7) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਆਹਾਂ ਤੇ ਜਦ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਧੀ ਵਰਗੀ ਬਿਗਾਨੀ ਧੀ, ਅੱਧਾ ਸਰੀਰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਕੇ ਨੇ ਵਿਚ ਲੱਚਰ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੱਚਦੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਰਮ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ ? ਉਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਲਚਰਲ

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ ਜਾਬ ਅਤੇ ਪ ਜਾਬੀ ਕਲਚਰ ਹੈ ?

(8) ਧਾਰਮਕ ਬੰਦੇ ਤਾਂ ਮੂਰਖ ਜਾਹਲ ਅਤੇ ਅੰਧ ਵਿ ਵਾ ੀ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਨੇਤਰ ਦਾਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ? ਜਿੰਨੇ ਕਰੋੜ, ਨਾਸਤਕ, ਕਾਮਰੇਡ, ਤਰਕ ੀਲ ਸਾਡੇ ਦੇ ਵਿਚ ਅਖੌਤੀ ਅਗਾਹਾਂ ਵਧੂ ਬੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਸਾਰੇ ਨੇਤਰ ਦਾਨ ਅਤੇ ਰੀਰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅ ਧਾ ਨ ਰ ਨ ਆਵੇ ਅਤੇ ਮਿਰਤਕ ਸਰੀਰ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇ ਾਂ ਵਿਚ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਕੌਣ ਕਰੇ ? ਕਮਾਓ ਤੁਮ ਖਾਏਂਗੇ ਹਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਧਾਰਮਕ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾ ੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਕਚਰ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਐਸਾ ਕਿਉਂ ਹੈ ?

(9) ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਕੇ ਲੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰ ਹਨ । ਪ ਜਾਬ, ਗੁਜਰਾਤ, ਆਸਾਮ ਜਾਂ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿਚ ਸੰਨ 1947 ਤੋਂ ਕਿੰਨਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਘਾਣ ਇਹ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਿਰਾਓ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲੋਂ ਹੱਡ ਤੁੜਾਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕੌਣ ਕਰੇ ? ਬਸ ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਏਜੰਡਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਅਤੇ ਧਾਰਮਕ ਬੰਦੇ ਦੇ ਨੂੰ ਲੁਟਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਿਰਾਓ ਕਰੋ ।

(10) ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੀ ਕਰਾਈ ਕਤਲੇਆਮ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਤ, ਪ ਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨਾਥ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ?

(11) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਲ ਕਿਤਾਬ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ? ਉੜੀਸਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਭੁਚਾਲ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਲੰਗਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਲਾਵੇ, ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਲੰਗਰ ਸਿੱਖ ਲਾਵੇ, ਫਿਰ ਭੀ ਤਰਕ ੀਲਾਂ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਬੰਦੇ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾ ੀ ਮੂਰਖ, ਜਾਲ ਅਤੇ ਪਿਛਾਂਹ ਖਿੱਚੂ ਹਨ । 1988 ਅਤੇ 1993 ਵਿਚ ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ ਆਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਮਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਅ ਤਰ ਧਿਆਨ ਕਿਉਂ ਹੋ ਗਏ ?

(12) ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਖ ਨੇ ਨੇੜੇ ਬੀਜਾ ਪਿ ਡ ਵਿਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਈ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਟੱਕਰ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ ਬੋਲਿਆ, ਆਸੇ

ਪਾਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ । ਸਰਕਾਰੀ ਮਦਦ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੀਆਂ ਲਈ ਦੁੱਧ, ਚਾਹ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਵਿਚੋਂ ਗਿਆ, ਮੀਆਂ ਨੂੰ ਟਰਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਤਰਕ ੀਲ ਟੋਲਾ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ । ਕਾਮਰੇਡੀ ਦਾਰੂ ਦੀ ਘੁੱਟ ਲਾ ਕੇ ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰਦੇ ਰਹੇ । ਫਿਰ ਭੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਅਰਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮਾਂ ਨੇ ਅਸਾਡਾ ਮੁਲਕ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨਸਾਂ ਹੈ ?

ਤਰਕ ੀਲ ਤਾਂ ਾਇਦ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਪਰ ਤਰਕ ੀਲਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਭਰਾ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ ਰੂਰ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ । ਾਇਦ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ :

ਠੀਕ ਹੈ ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੋਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਆਵਾ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਦੁੱਧ ਪਿਆਇਆ ਅਧਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਚ ਦੇ ਗਿਲਾਸ ਵਿਚ ਪਿਲਾਇਆ ਅੱਧਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਗਿਲਾਸਾਂ ਵਿਚ ਪਿਆਇਆ। ਜਿਥੇ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇ ਇਹ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਹੈ ? ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜੋ ਪਾਠ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ, ਖਾਲਸਾ ਪ ਚਾਇਤ ਦੇ ਉਚਾਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕਈ ਗੋਲ ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਚੋਲੇ ਵਾਲੇ ਬਾਬੇ ਸੀ, ਕਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਸਤੂਆਣੇ ਵਾਲੇ ਅਸੰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਖੌਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਸੀ ਜੋ ਵਿਹਲੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਕੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਪੱਠੇ ਪਾ ਰਹੇ ਸੀ ਇਹ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ।

ਕਾਮਰੇਡੀ ਤਰਕ ੀਲ ਆਚਰਣ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ

ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਥੰਮ ਮ ਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਭੋਗਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬਾਬਾ ਬੋਹੜ ਆਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਮਰੇਡ ਇਸਦੇ ਪੈਰੀਂ ਹੱਥ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ । ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਭੀ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਰਮੌਰ ਹਸਤੀ ਮ ਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਬੜੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜੋ ਸਕੂਲਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਸਿਲੇਬਸ ਦਾ ਿ ਗਾਰ ਸਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਨਿਆਣੇ ਸਰਬ ਪਰਵਾਣਿਤ ਰਚਨਾ ਮ ਨੀ ਗਈ ਸੀ ।

ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਵਾਲੇ ਸੇਖੋਂ ਸਾਹਿਬ ਕਦੇ ਕਦੇ ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੇ ਭੀ ਕਲਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ । ਸਿੱਖੀ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਪਲਣ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1984 ਵਿਚ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੇ ਵਾਪਰਣ ਨਾਲ ਖਮੀ ਹੋ ਕੇ ਕੁਰਲਾ ਉਠਿਆ ਅਤੇ ਪ ਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿਚ ਆਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਨੇ ਪ ਥ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਅਤੇ ੁੱਧ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਪਰਨਾਏ ਸਾਥੀ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਇਹ ਪੇਮੀ ਦੇ ਨਿਆਣੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਸੇਖੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ । ਵੈਸੇ ਇਹ ਬੋਲ ਚਾਲ, ਆਚਾਰ, ਵਿਉਹਾਰ ਅਤੇ ਅਹਾਰ ਜਾਂ ਿ ਦਗੀ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਰੰਗਣ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸੀ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਾਈਵੇਟ ਿ ਦਗੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਾਕੀ ਜੋ ਸੇਵਾ ਲਹਿਰ ਬਿਉਰੋ ਮਾਸਕ ਦੇ ਨਵੰਬਰ 2010 ਦੇ ਅ ਕ ਦੇ ਪ ਨਾ 34-35 ਤੇ ਛਪੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਪੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਸੇਖੋਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਆਪ ਲਿਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ ਇਉਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਕ ਪਰਮ-ਮਿੱਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ । ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਕਈ ਕਈ ਹੰਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਟੂਰ ਤੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ । ਸੇਖੋਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ । ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਭਗਤੀ ਦੀ ਕਲਾ ਵਰਤੀ ਤੇ ਮਿੱਤਰ ਦੀ

ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਰਿ ਤੇ ਬਣਾ ਲਏ । ਪਤੀ ਟੂਰ ਤੇ ਅਤੇ ਸੇਖੋਂ ਦੀਆਂ ਰੰਗੀਨ ਰਾਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ । ਤਿਲਕਦੀ ਤਿਲਕਦੀ ਗੱਲ ਮਿੱਤਰ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਈ । ਸੇਖੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣੋਂ ਕੰਨੀ ਕਤਰਾਉਣ ਲੱਗਾ । ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਚਾਨਕ ਦੋਵੇਂ ਮਿੱਤਰ ਇਕ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਤੇ ਆਹਮੋ ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਲ ਪਏ। ਸੇਖੋਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਮਿੱਤਰ ਨੇ ਠੇਠ ਪ ਜਾਬੀ ਭਾ ਾ ਦੀਆਂ ਠੇਠ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਅਲਾਪਣੀਆਂ_ਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ । ਆਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਹ ਹੱਥੀ ਪੈ ਜਾਣ ਲਈ ਲਪਕਿਆ । ਸੇਖੋਂ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਭੱਜ ਤੁਰਿਆ । ਸੜਕੇ ਸੜਕੇ ਦੋ ਸੂਟਡ-ਬੂਟਡ ਭੱਦਰ ਪੁਰ ਭੱਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ । ਠੇਠ ਗਾਲ੍ਹਾਂ, ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਸਭ ਨੂੰ ਸੱਦ ਰਹੀਆਂ ਸਨ । ਇਕ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਮਿੱਤਰ-ਮਾਰ ਕਾਨੈ ਦਾ ਭੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਵਿਚ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੀ ਜਵਾਲਾ ਮੱਘ ਰਹੀ ਸੀ । ਸੇਖੋਂ ਹੰ ਗਿਆ, ਮਿੱਤਰ ਨੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਛਾਰ ਹੋਰ ਤੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ । ਲੋਕ ਅਨੋਖਾ ਤਮਾ ਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਵੀ ਸਨ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ । ਸੇਖੋਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅ ਤ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਮਿ ਨਤ ਕੀਤੀ - Please abuse in English (ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਅ ਗਰੇ ੀ ਵਿਚ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢੋ) । ਵਿਦਵਾਨ ਸੇਖੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ ਜਾਬੀ ਦੀਆਂ ਠੇਠ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾ ਅ ਗਰੇ ੀ ਵਿਚ ਇਨ-ਬਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ/ਪ੍ਰਿ ਸੀਪਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਿ ਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੀਕਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਪਰ ਸੈਟਿੰਗ, ਪੇਪਰ ਮਾਰਕਿੰਗ ਆਦਿ । ਪ ਜਾਬੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾਮਵਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਿ ਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੇਖੋਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈਆਂ ਸਨ । ਕਾਰਨ ਕਿਆਸ ਕਰਨੇ, ਸਮਝਣੇ ਔਖੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ।

ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਵੱਕਾਰੀ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਘੋ ਣਾ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ । ਪ੍ਰਭਜੋਤ, ਸੇਖੋਂ ਅਤੇ ਨਰੂਲਾ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਸਰਵਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ । ਨਰੂਲਾ ਦੇ ਦੱਸਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕ ਵੇਰ ਸੇਖੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਜੋਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਫਲਾਂ ਨਾਵਲ (ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ) ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ । ਨਰੂਲੇ ਨੇ ਅਰ ਗੁਜਾਰੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਅਜੇ ਉਹ

ਨਾਵਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ । ਸੇਖੋਂ ਕਹਿੰਦਾ-ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਦਸਤ ਤ ਕਰ। ਇਉਂ ਬਹੁਤ-ਮੱਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਘੋ ਣਾ ਹੋ ਗਈ ।

ਸੇਖੋਂ ਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਮੁਖ-ਬੰਦ ਲਿਖੇ । ਇਕ ਬੀਬੀ ਦੇ ਨਾਵਲ ਦਾ ਮੁਖ ਬੰਦ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਾਵਲ ਦੀ ਬੇਕਿਰਕ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ । ਨਾਵਲ ਦੇ ਹੋਰ ਐਡੀ ਨ ਵੀ ਛਪੇ ਪਰ ਬੀਬੀ ਹਰ ਐਡੀ ਨ ਵਿਚ ਸੇਖੋਂ ਦਾ ਮੁਖ ਬੰਦ ਹੀ ਛਪਵਾਉਂਦੀ ਰਹੀ । ਇੱਕ ਵੇਰੀ ਇੱਕ ਸੁਹਿਰਦ ਪਾਠਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ- ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਵਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ ਪਰ ਮੁਖ ਬੰਦ ਵਿਚਲੀ ਆਲੋਚਨਾ ਘਟੀਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਐਡੀ ਨ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛਾਪਦੇ ਹੋ ? ਬੀਬੀ ਦਾ ਉੱਤਰ ਸੀ ਕਿ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਮੁਖ ਬੰਦ ਦਾ ਲੇਖਕ ਕਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਬੰਦਾ ਸੀ ।

ਏਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਹਿਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸੇਖੋਂ ਆਪਣੇ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀਅ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬੇਤਾਜ ਬਾਦ ਾਹ ਸੀ । ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ, ਪਰਵਚਨ ਸਨ। ਹਰ ਸਭਾ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦਾ ਮੁਹਤ੍ਰੈਲ ਸੀ । ਦੇ ਾਂ-ਬਦੇ ਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕਾਂ ਡੈਲੀਗੇ ਨਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈਕਾਰ ਸੀ । ਇਕ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਾਲ ਪਰਣਾਈ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟਿਕਟ ਤੇ ਇਲੈਕ ਨ ਵੀ ਲੜਾਈ ਸੀ । ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਵੱਕਾਰੀ ਇਨਾਮ ਉਸ ਨੇ_ਦ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਦਿੱਤੇ ਦਿਵਾਏ ਵੀ ਸਨ ।

ਜਿਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਾਬਾ ਬੋਹੜ ਦਾ ਇਹ ਕਿਰਦਾਰ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਟਪਣੇ ਚੇਲੇ ਜਾਣ ਛੜਪ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਅ ਦਾ ਾ ਲਾਉਣਾ ਕੋਈ ਮੁ ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਚੀਨ ਦੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਮਾਓ-ਸੇ-ਤੁੰਗ ਨੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕੀਤਾ, ਆ ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਕਿੰਨੇ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗ ਰਲੀਆਂ ਮਾਣੀਆਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਦੱਸਣ ? ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਅਦਾਰਾ ਨਹੀਂ ਜਿਥੇ ਇਹ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਬਣਾ ਕੇ ਖਾ-ਪੀ ਸਕਣ । ਮ ਦਰ, ਮਸਜਿਦ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੋਈ ਨਹੀਂ । ਇਸ ਲਈ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੇਸ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਰਪਾਨ ਪਾ ਲਈ ਨਾਲੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦਾ ਲੰਗਰ ਛੱਕੋ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵੱਢੋ ਇਹੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮਨ ਾ ਹੈ ।

ਖਾਲਸਾ ਪ ਚਾਇਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁਧ 16 ਜੂਨ 2007 ਦੇ ਪ ਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿਚ ਖਬਰ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਵਾਸੀ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 363, 366, 376, 334, 506, 307 ਅਧੀਨ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਹੇਠ ਅਤੇ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24, 54 ਅਤੇ 59 ਹੇਠ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ । ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 2 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਚੰਨੀ ਨੇ ਪਿਸਤੋਲ ਦੀ ਨੋਕ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਦਸਤੀ ਆਪਣੇ ਕਬੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ।

ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਇਸ ਕਰਤੂਤ ਦਾ ਕਿਉਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ? ਪਤਾ ਤਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਜਾਇ ਹੈ । ਅ ਬਾਰ ਦੀ ਕਟਿੰਗ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ।

ਕਾਮਰੇਡੀ ਪਰਉਪਕਾਰ

ਤਿੰਨ ਭੈ

ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਰਹਿਬਰਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਡਰ ਜਨ ਸਾਧਾਰਨ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਵਸਾਏ ਸਨ !

1. **ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਭੈ**
2. **ਸਮਾਜ ਦਾ ਭੈ**
3. **ਰੱਬੀ ਭੈ**

ਜਿਹੜੇ ਸਾਧਾਰਨ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਉਪਦੇ ਸੀ ਕਿ ਲਤ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ, ਪੁਲਿਸ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਰੀਰਕ ਕੁੱਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਹਵਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ ।

ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਫਾਰ , ਰਿ ਵਤ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਭੁਗਤਾਉਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿਗੜਦਾ । ਅਜਿਹੇ ਬੰਦਿਆਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬਚ ਜਾਵੋਗੇ ਪਰ ਸਮਾਜ ਕੀ ਕਹੇਗਾ । ਇਕ ਵਾਰੀ ਹਥਕੜੀ ਲੱਗ ਗਈ ਸਾਰਾ ਸਮਾਜ ੱਕ ਦੀ ਨਿਗ੍ਹਾਹ ਨਾਲ ਦੇਖੇਗਾ ।

ਚਲਾਕ ਬੰਦੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਾਂ ਐਸੀ ਜੁਗਤ ਲੜਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਾ ਲੱਗੇ । ਦੂਸਰੇ, ਸਮਾਜ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਬੰਦੇ ਪਿਛੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਜ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ । ਅਜਿਹੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੋਗੇ, ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਘੱਟਾ ਪਾ ਦੇਵੋਗੇ ਪਰ ਜੋ ਸਰਬ ਕਤੀਮਾਨ, ਅ ਤਰਜਾਮੀ ਅਤੇ ਹਰ ਥਾਂ ਵਿਆਪਕ ਪਰਮੇ ਰ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚੋਗੇ ?

ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ
ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥
ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ
ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅ ਗ ੬੧੬

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ
ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਅ ਗ 1106 ॥

ਪ੍ਰਗਤੀ ੀਲੀ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਨੇ ਰੱਬੀ ਭੈ ਅਤੇ ਧਰਮਰਾਇ ਦਾ ਡਰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਸਭ ਲਈ ਸੌਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਜਦ ਰੱਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਡਰ ਕਿਸ ਚੀ ਦਾ ਹੈ ।ਇਕ ਵਾਰੀ ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਅਲਾਹਾਬਾਦ, ਪ ਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਜੀ ਗਏ ਸੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਉਸ ਦਿਨ ਨਾਂਗੇ ਸਾਧੂਆਂ ਨੇ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਇ ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ।ਨਾਂਗੇ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ ਡਿਤ ਜੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਅਸਮਾਨ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ । ਪ ਡਿਤ ਜੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਯਿਹਿ ਧਰਮੋਂ ਨੇ ਹਮਾਰਾ ਮੁਲਕ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੀਆ ।**ਮੱਤ, ਕਿਸੀ ਧਰਮ ਕੋ ਮਾਨੋ ।ਬਸ !ਅ ਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਔਰ ਦੇ ਕੇ ਲੀਏ ਧਨ ਕਮਾਨਾ ਯਹ ਆਪਕਾ ਧਰਮ ਹੈ ਔਰ ਰਾ ਟ੍ਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ।**

ਸਾਡੇ ਦੇ ਦੇ, ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਚਿੰਤਕ, ਡਾ. ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿ ਨਨ (ਦੇ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਰਾ ਟਰਪਤੀ) ਜੀ ਨੇ ਪ ਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਰਗ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵੱਲ ਲਿਜਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੱਬੀ ਭੈ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਾਈਆਂ ਜਾਣ ।ਪਰ ਪ ਡਿਤ ਜੀ ਦਾ ਇਕੋ ਜਵਾਬ ਜੀ ਹਮ ਤੋਂ ਧਰਮ ਨਿਰਪੇਕ ਹੈ ।

ਰੱਬੀ ਭੈ ਦਾ ਡਰ ਤਾਂ ਕਾਮਰੇਡੀ ਤਰਕ ੀਲਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨਾਅਰੇ ਨੇ ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ।ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ, ਜਦ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਜੂਮ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਾਜ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਗਾੜੇਗਾ ? ਪ੍ਰਤੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ।ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਇਲ ਾਮਾਂ ਵਾਲਾ ਸਿਰਸਾ ਵਾਲਾ ਸਾਧ ਜਦ ਹਜੂਮ ਪਿਛੇ ਲਾ ਕੇ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਜੱਜ ਭੀ ਝੇਪ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ !ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ ? ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਆਪਾਂ ਹੈ । ਜੈਸਾ ਸਾਡੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਵੈਸਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ । ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕਿਤੇ ਇਕੱਠ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਸਾਡੀ ਤਲੀ ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵਿਖਾਵਾ, ਰੋਸ ਮਾਰਚ ਜਾਂ ਇਕੱਠ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਦੰਾ 144 ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ।ਹੁਕਮ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ

ਕਿ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਬੱਸ ਦੀ ਛੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦਾ । ਜਗਾ ਜਗਾ ਨਾਕੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ !ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬੰਦੇ ਕੋਈ ਹਵਾਈ ਜਹਾ ਹਾਈਜੈਕ ਕਰ ਲੈਣ ਤਾਂ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀ ਚੋਣ ਜਿਤਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹੋ ਕੰਮ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਤਿਵਾਦੀ ਅਤੇ ਦੇ ਦੇ ਗੱਦਾਰ ਕਹਿ ਕੇ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਉਡਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਕਸਲਬਾੜੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਕਾਰਕੁੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸੋਚ ਵਡਿਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਥੱਕਦੀ ਪਰ ਸਿੱਖ ਖਾੜਕੂਆਂ ਨੂੰ ਅਨਪੜ੍ਹ ਜਾਹਲ, ਮੌਕਾਪ੍ਰਸਤ, ਲੁਟੇਰੇ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ।

ਸਟਾਲਿਨ ਪਿਛੋਂ ਜਦ ਖੁਰ ਚੋਵ ਸੋਵੀਅਤ ਸੰਘ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਸਟਾਲਿਨ ਵਲੋਂ ਜਨਤਾ ਉਤੇ ਢਾਹੇ ਗਏ ੁਲਮ ਵਰਨਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਸਲਿਪ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਸਟਾਲਿਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇ ? ਖਰੁ ਚੋਵ ਨੇ ਮ ਚ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਲਿਪ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੈਂ ਦਰ ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉੱਠ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ।ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਹਿਣ ਤੇ ਭੀ ਕੋਈ ਖੜ੍ਹਾ ਨਾ ਹੋਇਆ । ਇਸ ਤੇ ਖੁਰ ਚੋਵ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਜੀ ਨ ਜੋ ਹੁਣ ਹੈ ਇਹੀ ਹਾਲ ਮੇਰਾ ਸੀ।

ਐਸਾ ਕਿਹੜਾ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ।ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਦੇ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਰਬ ਸ੍ਰੇ ਟ ਹੈ ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੀਚ ਹਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਊਨਿ ਮ ਦੀ ਲਾਲ ਕਿਤਾਬ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਭ ਦੁੱਧ ਧੋਤੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਸਭ ਪਲੀਤ ਹਨ।

ਗਾਰਬਾਚੌਵ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਰੂਸ ਵਿਚ ਭੂਚਾਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ।ਮਨੁੱਖੀ ਆਧਾਰ ਤੇ ਯੂਰਪੀ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਡਕਾਟਰ, ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ।ਅ ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਬਰਾਂ ਆਈਆਂ ਕਿ ਵਿਦੇ ੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਹੋਏ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇ ਵਾਸੀ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਵਿਚ ਰੁਝੇ ਹੋਏ ਸੀ ।ਕਾਰਨ ? ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰੱਬੀ ਭੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ।

ਖਾਲਸਾ ਪ ਥ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਮਰੇਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਭੀ, ਸਿੱਖੀ ਵਿਰੋਧੀ ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਰਹਿੰਦੀ ਖੂੰਹਦੀ ਰੱਬੀ ਭੈ ਵਾਲੀ

ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਭੋਗ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੱਕ ਕਟਾ ਕਹਿਣ ਜੋਗਾ ਨਾ ਰਹੇ । ਇਸ ਲਈ ਪ ਥਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁੱਠ ਦੇ ਕੇ ਤਰੋੜ ਮਰੋੜ ਪੇ ਕਰਨ ਵਿਚ ਤਤਪਰ ਹੈ । ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜੁੰਡਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਸੀਂ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਅਤੇ ਕੌਤਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ :

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ
ਜਹ ਖਿ ਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਅ ਗ 516॥

ਅਰਥ : ਮਨ ਇਕ ਹਾਥੀ ਹੈ, ਮਹਾਵਤ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਤੇ (ਮਹਾਵਤ ਰੂਪੀ ਗੁਰੂ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ) ਕੁੰਡਾ (ਅ ਕੁ) ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਧਰ ਨੂੰ ਮਹਾਵਤ ਲਿਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਧਰ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ਜਿਸ ਹਾਥੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ (ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਦਾ) ਕੁੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਹ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅ ਤ ਦਾ ਕੋਈ ਥਹੁ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਪਰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੇਸਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹਾਥੀ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ ? ਅਸੀਂ ਲੂੰਬੜੀ ਤੋਂ ਚਲਾਕੀ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਪੂਛ ਹਿਲਾਕੇ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੱਕੇ ਵੌਾਦਾਰ ਹਾਂ । ਕਾਲਾ ਅੰਗਾਨਾ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੇ ਹੀ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੇ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤ ਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆ ਾਦੀ ਦਾ ਗਲ ਘੁੱਟਣਾ ਹੈ । ਅਸਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹੀ ਰਹਿ ਤੂੰ ਸਿੱਖੀ ਵਿਚ ਟੰਗ ਕਿਉਂ ਅੜਾਉਂਦਾ ਹੈਂ? ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਕਿ ਬੜ੍ਹਕ ਕਿਉਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈਂ । ਅਖੇ ਮੈਂ ਸਾਨ੍ਹ ਹਾਂ । ਬਈ ਫਿਰ ਤੂੰ ਮੋਕ ਕਿਉਂ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਉਤਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਗਊ ਦਾ ਜਾਇਆ ਹਾਂ ।

ਕਾਮਰੇਡੀ ਪਰਉਪਕਾਰ

ਮਾਦਾਪ੍ਰਸਤ, ਕਾਮਰੇਡੀ ਸੋਚ ਦੇ ਧਾਰਨੀ, ਤਰਕ ੀਲ ਬੰਦੇ ਧੂੰਆਂ ਧਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਹਿਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਕੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਲੜ ਲਾ ਕੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੇਧ ਦੇ ਕੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਦੂਰੋਂ ਦੇਖਿਆਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜ ੈਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਆਮ ਬੰਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਨੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ । ਪਰ ਜਦ ਅ ਦਰ ਵੜਕੇ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਅਸਲੀਅਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ਇਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ, ਗੁਰਮੁੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚੋਂ, ਇਕ ਅ ਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਸੀ । ਪੂਰਨ ਰਹਿਤਵਾਨ, ਨਿਤਨੇਮੀ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਬੰਦਾ ਸੀ । ਜੇ.ਬੀ.ਟੀ. ਕਰਕੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਟੀਚਰ ਲੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ । ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਇਕ ਕਾਮਰੇਡੀ ਗਰੁੱਪ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਠਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲੁਹਾ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਸਮਾਂ ਲੰਘਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਗੁਰੂ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਵਧਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ । ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਗਿਆ । ਮੌਕਾ ਠੀਕ ਜਾਣ ਕੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਾਣ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਪਾਠ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾ ਕੇ ਮੱਥੇ ਟੇਕਣ ਦਾ ? ਜੇ ਇਹੋ ਸਮਾਂ ਮਨ ਲਗਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਪਾਸ ਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ?

ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਟੈਸਟ ਦਿੱਤਾ, ਲਿਖਤੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਫਿਰ ਰਹਿ ਗਿਆ । ਕਾਮਰੇਡੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਫਿਰ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਾ ਤੀਰ ਛੱਡਿਆ । ਕਿਥੇ ਗਿਆ ਤੇਰਾ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਰਗੜਦਾ ਸੈਂ ? ਕਿਥੇ ਗਈਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ? ਜਿਹੜੇ ਮੁ ਡੇ ਸਿਲੈਕਟ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹਨ ? ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾ ਕੇ ਅਰਦਾਸਾਂ

ਕਰਦੇ ਹਨ ? ਕਿਥੇ ਹੈ ਤੇਰਾ ਉਹ ਸਰਬ ਕਤੀਮਾਨ ਰੱਬ, ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦੇ ਖਿਆ ਹੈ ?

ਪਰਮੇ ਰ ਦੀ ਲੀਲ੍ਹਾ ਨਿਆਰੀ ਹੈ । ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸਾਲ ਪਿਛੋਂ ਲੜਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਪਰ ਮਾਂ ਚੱਲ ਵਸੀ । ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਘੋਰ ਨਿਰਾ ਾ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ । ਕਾਮਰੇਡੀ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਘਾਗ ਸੀ; ਤਵਾ ਗਰਮ ਜਾਣ ਕੇ ਫਿਰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ । ਕੋਈ ਰੱਬ ਰੁਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਲਾ ਵੱਡੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨਵਜੰਮੀ ਬੱਚੀ ਨੇ ਕੀ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਹੋ ਗਈ? ਚੱਲ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਆਈਏ, ਉਸ ਅਖੌਤੀ ਰੱਬ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਗੁਰੂ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ) ਨੂੰ, ਮੂਰਖ ਬੰਦੇ ਕਿਤਾਬ ਅੱਗੇ ਹੀ ਮੱਥੇ ਟੇਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਫਿਰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਮੌਕਾ ਅੱਛਾ ਜਾਣ ਕੇ ਨਿਰਾ ਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲਾਲ ਪਰੀ (ਰਾਬ) ਦਾ ਪੱਲਾ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ । ਆਹਿਸਤਾ ਆਹਿਸਤਾ ਫਿਰ ਕਾਮਰੇਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰੰਗ ਲਿਆਉਣ ਲੱਗਾ । ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਾਤਰੇ ਦੀ ਕਿਰਪਾਨ ਉਤਾਰੀ, ਫਿਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਨਿਤਨੇਮ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਘਰਦਿਆਂ ਨੇ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਘਰਵਾਲੀ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਸਟੈਨੋ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਕੋਰਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਾ ਇੰਸਟਰਕਟਰ ਭੀ ਪੱਕਾ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਭੀ ਨਾਸਤਕਤਾ ਦੀ ਪਾਣ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ । ਇਸ ਲਈ ਕਾਮਰੇਡੀ ਰੰਗ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਰੰਗੇ ਗਏ ।

ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਭੀ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਮਹਿੱਲ ਵਿਚ ਰਾਬ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ । ਹੁਣ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਨ ਚੋਂ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦਾ ਰੰਗ ਉਤਰ ਕੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹ ਚੁੱਕਾ ਸੀ । ਫਿਰ ਭੀ ਉਸ ਨੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ੋਰ ਦੇਣ ਤੇ ਭੀ ਕੇਸ ਕਤਲ ਨਾ ਕਰਵਾਏ । ਇੰਨੇ ਨੂੰ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਟੋਲੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਛੁੱਟ ਗਈ ਪਰ ਲਾਲ ਪਰੀ ਦਾ ਸਿੱਖ ਬਣ ਗਿਆ । ਲਗਾਤਾਰ ਕਈ ਕਈ

ਦਿਨ ਘਰ ਪਿਆ ਪੀਵੀ ਜਾਵੇ । ਕਦੇ ਸਕੂਲੋਂ ਛੁਟੀ ਹੋਣ ਪਿਛੋਂ ਹਮ-ਗਿਲਾਸਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਲੋਟ-ਪੋਟ ਹੋ ਕੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਘਰ ਮੁੜੇ ਕਦੇ ਤੜਕ ਸਾਰ ਮੁੜੇ, ਕਦੇ ਆਪਣਾ ਸਕੂਟਰ ਛੱਡ ਆਵੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਿਤੇ ਗਿਰਿਆ ਪਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਘਰਵਾਲੀ ਵਿਚਾਰੀ ਬਾਹਰੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ ।

ਦੂਸਰੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਦੋ ਲੜਕੇ ਹੋਏ ਵੱਡਾ ਲੜਕਾ ਬਾਹਰ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਕਾਲਜ ਗਿਆ ਮੁੜ ਕੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਮਾਤਮ ਛਾ ਗਿਆ । ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਪਰਮੇ ਰ ਦੀ ਖੇਡ ਵਰਤੀ ਆਪਣਾ ਘਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਬਣਾ ਕੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ ।

ਕਾਮਰੇਡੀ ਗੁਰੂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਸੰਗਤ ਬਦਲ ਗਈ ਮਾਨੇ ਦੇ ਥਪੇੜੇ ਖਾਂਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਪਾਠ ਭੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ । ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਾਬ ਭੀ ਘਟ ਗਈ । ਕਦੇ ਕਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦਾ ਅਤੇ ਜਦ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਪਾਠ ਭੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਫਿਰ ਜਦ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਾਇਆ ਲਾਲ ਪਰੀ ਦਾ ਝੱਸ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਈ ਕਈ ਦਿਨ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ।

ਇਹ ਹੈ ਕਾਮਰੇਡੀ ਤਰਕ ੀਲ ਟੋਲੇ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਹਿਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪਰਉਪਕਾਰ। ਕਾਮਰੇਡੀ ਭਾ ਾ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਇਤਨੇ ਬੰਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ।

ਇਸੇ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ :

ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੂਰਹਿ
ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥
ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ
ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥ ਅ ਗ 1371 ॥

ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਰਦਾਸ

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੇ 09-08-2008 ਨੂੰ ਅਕੈਡਮੀ ਆਂ ਸਿੱਖ ਰਿਲੀਜਨ, ਢਿੱਲੋਂ ਮਾਰਗ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਆਵਾਗਵਣ ਬਾਰੇ ਲੈਕਚਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਥੇ ਇਸ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਧਰਮਰਾਜ, ਜਮਦੂਤ, ਨਰਕ, ਸੁਰਗ, ਆਵਾਗਵਣ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਭੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਐਡੀਸਨ (ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਲਬ ਦਾ ਖੋਜੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜੇਹੇ ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਮਨਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੋਜਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ।

ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ਨਾਮੀ ਇਸ ਦੇ ਕਿਤਾਬਚੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਟੀਕੋਣ ਤੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਸਿੱਖ ਜਾਗੋ ਦੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਜੁਆਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਕਿਤਾਬਚੇ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਭਾ ਾ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਦਰ ਨੀ ਵੇਲੇ 13 ਦਸੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਭੀ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੇ ਇਹੀ ਗੱਲ ਦੁਹਰਾਈ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ 50 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਧਰਮ ਦਾ ਢੰਡੋਰਾ ਪਿੱਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵਾਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਰਦਾਸ ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ? ਇਸ ਸੋਚ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਅਰਦਾਸ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਮਰੇਡੀ ਭੇਸ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘੀ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾ ਜਵੱਦੀ ਕਲਾਂ ਦੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਬਾਕੀ ਅਜੇ ਵਿਚਾਰ

ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਪ ਥ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਵਲੋਂ ਬੁਲਾਏ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸੇ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪ ਥ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੇ ਹੈ ਇਸ ਖਰੜੇ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ :

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਜੀ ਸਹਾਇ
ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤ ਾਹੀ 10
ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਿਮਰ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥
ਫਿਰ ਅ ਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥
ਅਰਜਨ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨੋ ਸਿਮਰੌਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿ ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖਿ ਜਾਇ ॥
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥
ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤ ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਣਾ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਦਸਾਂ ਪਾਤ ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਪਾਠ, ਦਰ ਨ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਵਿ ਵਿਚਾਰ :- ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਦੀ ਖੁ ਨੂਦੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕੇਵਲ ਭਗੌਤੀ ਦੇਵੀ ਦਾ ਨਾਉਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਿਮਰ ਕੈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਸਰੂਪ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਮ ਬੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਬਦਲ ਢੂੰਢਣ ਲਈ ਕੋ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਪ ਜ ਪਿਆਰੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬ ਾਦੇ ਚਾਲੀ ਮੁਕਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ। (ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਪੈਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣਾ ਇਕ ਮ ਬੂਰੀ ਹੈ)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰ ਾਂ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਆਪਾ ਵਾਰ ਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੋਬਾਇਲ, ਟੀ.ਵੀ., ਫਰਿੱਜ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਬਣਾਏ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਦੂਰੀ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਹਵਾਈ ਜਹਾ ਬਣਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।

ਨਿਊਟਨ, ਗਲਿਲਿਓ ਵਰਗੇ ਮਹਾਂਪੁਰ ਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਗੁਰਤੱਵ ਦੇ ਅਸੂਲ ਲੱਭੇ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਿ ਦਗੀ ਦਾਓ ਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਰੌਕਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੁਲਾੜ ਵਿਚ ਗਏ, ਚੰਦ ਤੇ ਉਤਰ ਕੇ ਖੋਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਸਮੁ ਦਰ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾ ਕੇ ਖੋਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਵਿਚੋਂ ਹੀਰੇ, ਮੋਤੀ, ਤੇਲ, ਗੈਸ ਕੱਢਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਾਧੂ ਭਰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਐਟਮ ਬੰਬ, ਹਾਈਡਰੋਜਨ ਬੰਬ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਹਾਦਰਾਂ ਨੇ ਜਗੀਰੂ ਸੋਚ ਵਿਰੁਧ ਹੜਤਾਲਾਂ ਕਰਾਈਆਂ, ਧਰਨੇ ਦਿੱਤੇ, ਅੱਗਾਂ ਲੁਆਈਆਂ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਬੰਦ ਕਰਵਾਈਆਂ, ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀਕਰਣ ਵਿਰੁਧ ਸੰਘਰ ਕਰਦੇ ਜਾਨਾਂ ਵਾਰੀਆਂ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਗਏ, ਧਾਰਮਕ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾ ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਮੂਹ ਤਰਕ ੀਲ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਆਕਾਰ, ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੂਜਣ ਵਾਲੇ ਅ ਧਵਿ ਵਾ ੀਆਂ ਦਾ ਡੱਟ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਣ ।

ਬਖ਼ੋ ਜੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਦਾਨ, ਫਿ ਕਸ ਦਾਨ, ਬਾਇਆਲੋਜੀ ਦਾਨ, ਪੁਲਾੜੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਤਰਕ ੀਲਤਾ ਦਾ ਦਾਨ । ਸਵੈ ਵਿ ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਲਈ ਸਾਡਾ ਮਨ ਉੱਚਾ ਕਰੋ ਜੀ ।

ਹੇ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਬਖ਼ੋ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਊਟਨ, ਡਾਰਵਨ, ਗਲਿਲਿਓ ਅਤੇ ਫੈਰਾਡੇ ਆਦਿ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਬਣਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮ ਦਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਤ ਤ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕੀਏ । ਦਾਸਰਿਆਂ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰ ਾਦ ਵਰਤਾਉਣ ਦੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਨੁਖਤਾ ਦਾ ਬੀ.ਪੀ. ਹਾਈ

ਹੋਵੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹੋਣ, ਗੁਰਦੇ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਮਹਾਂਪੁਰ ਗੁਰਬ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਸੇਧ ਮੁਤਾਬਕ ਜਵਾਨ ਬੱਕਰੇ ਦਾ ਮਾਸ ਵਰਤਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਆਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹ ਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਲਾਇਤੀ ਚੂਰਣ (ਵਿਸਕੀ) ਵਰਤਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੋ ਜੀ ।

ਸੱਚੇ ਪਾਤ ਾਹ ਜੀ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪ ਦੇ ਸੇਵਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਪ ਥ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਘਸੇ ਪਿਟੇ ਟੋਟਕੇ ਨਾਮ, ਦਾਨ, ਇ ਨਾਨ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦੇ ਕੇ ਮਨੁਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਹੋਈਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨਾ ਕੰਵਲਾਂ ਪਾਸ ਭੁੱਲਾਂ ਚੁੱਕਾਂ ਦੀ ਖਿਮਾ ਕਰਨੀ ਜੀ ।

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ
ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬਤ ਦਾ ਭਲਾ ।

ਵਿਗਿਆਨਕ ਧਰਮ ਦੇ ਉਪਾ ਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ

1. ਉਹ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਕਲਪਿਤ ਵਿਗਿਆਨਕ ਰੱਬ ਹੈ ਉਹ ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਅਤੇ ਜੁਗਰਾਫੀਆ ਕੀ ਹੈ ? ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਕੀ ਹੈ?
2. ਉਸ ਨਾਲ ਜੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਦਾ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਨੰਬਰ, ਮੋਬਾਇਲ ਨੰਬਰ ਕੀ ਹੈ ? ਜਾਂ ਈ ਮੇਲ ਕੀ ਹੈ ?
3. ਟੀ.ਵੀ. ਰਾਹੀਂ ਕਿਹੜੇ ਚੈਨਲ ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ?
4. ਜੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੀ ਦੂਰਬੀਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇ ਕਿੰਨੇ Dia. ਦੀ ਟੈਲੀਸਕੋਪ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ? ਜਾਂ ਨਾਸਾ ਏਜੰਸੀ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ?
5. ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ NASA ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਸਾਰਾ ਪੁਲਾੜ ਗਾਹ ਮਾਰਿਆ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਕਲਪਿਤ ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭ ਪਿਆ ?
6. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਆਕਾ , ਪਾਤਾਲ, ਸਮੁ ਦਰ ਗਾਹ ਮਾਰਿਆ ਪਰ ਕਿਤੇ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ, ਪਰ ਬੜੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਭਰਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਘੱਗਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਡੰਕੇ ਦੀ ਚੋਟ ਨਾਲ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲੀ ਟਕਸਾਲ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਗਿਆਨਕ ਰੱਬ ਸਾਡੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਹੈ।
7. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ

ਧਰਤਿ ਪਾਤਾਲੁ ਆਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥
ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨ੍ਹਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਅ ਗ 540॥

ਪਰ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾ ਹੈ ਨ ਾ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਜੇਹੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਗਲਤ ਹਨ ?

8. ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ :

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥
ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ
ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥
ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟਿ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥2॥
ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥3॥

(ਅ ਗ 684)

ਪਰ ਡਾਕਟਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਕੈਨਿੰਗ ਕਰ ਲਈ, ਐਮ.ਆਰ.ਆਈ. ਕਰ ਲਈ, ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਫਾੜ ਕੇ ਦੇਖ ਲਿਆ, ਦਿਲ, ਗੁਰਦੇ, ਫੇਫੜੇ, ਲਿਵਰ ਲੱਭ ਗਿਆ; ਬਰੀਕ ਤੋਂ ਬਰੀਕ ਨਾੜੀਆਂ ਲੱਭ ਗਈਆਂ ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਝੂਠਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਲਤ ਹੈ ?

9. ਗਲਿਲਿਓ, ਨਿਊਟਨ, ਐਡੀਸਨ, ਫੈਰਾਡੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਰੱਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੁ ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ? ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਫਾਰਮੂਲਾ ਰੱਬ ਲੱਭਣ ਦਾ ਕਿਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ? ਜਿਥੋਂ ਸੇਧ ਲੈ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਮੁਆਮਲੇ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੋਡ ਨ ਕਰਨਾ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਕੇਵਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਫਾਰਮੂਲਾ ਹੀ ਦੱਸਣਾ ।

10. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਸੁਖਮਨੀ ਦਰ ਨ ਵਿਚ ਤਕਰੀਬਨ ਵੀਹ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਉ ਲਿਖੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੋਜਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਢਾਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਜਨਮ ਸੰਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ :

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥
ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ (ਅ ਗ 26)

ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ੂਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪਰਮੇ ਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ । ਕੀ ਉਸ ਕਿਤਾਬ, ਪਬਲਿ ਰ, ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ ਦੱਸੋਗੇ ? ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਦਕਵਾਨ ਅਤੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਸਕੇ ।

11. ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਾਂਗ ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਵਾਂਗ ਹੀਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖੋਪੜੀ ਲੁਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਮ ਤਬਰੇ ਅਤੇ ਜੈ ਸਿੰਘ ਖਲਖਟ ਵਾਂਗ ਖੱਲ ਲੁਹਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਹੁਣ ਲੁਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

12. ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ, ਮੂਰਖ ਜਾਹਲ ਅਤੇ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾਸੀ, ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਂ ਕੋਰੇ ਹਨ। ਜੋ ਗਿਆਨ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪਰਵੇ ਕੀਤਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਸੀਂ ਮ ਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ । ਪਰ ਕੀ ਕਾਰਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਆਫੀ ਮ ਗ ਕੇ ਛੁਟੇ, ਹੁਣ ਕੇਵਲ ਦੋ ਜੁਆਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਨੱਕ ਤੁੜਵਾ ਕੇ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾ ਦਾ ਲ ਹੋਏ । ਜਦ ਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਮ ਨਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਪਿ ਡਿਆਂ ਤੇ ਹੰਢਾਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅ ਤ ਨੂੰ ਏ ੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਜੇਤੂ ਜਰਨੈਲ ਅਹਿਮਦ ਾਹ ਅਬਦਾਲੀ ਦੀਆਂ ਨ ੀਆਂ ਕਢਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗੂ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਧਰਮ

ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਸੂਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਰਪਣ) ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ । ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਚਾਰਕ, ਕਥਾਵਾਚਕ ਨਿਰਮਲੇ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਸੀ । ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਭਾਣਾ ਵਰਤ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੇਵਲ ਦੋ ਜੁਆਕਾਂ ਤੋਂ ਮਾਰ ਖਾ ਗਏ ਉਹ ਭੀ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ।

13. 13 ਦਸੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਜਦ ਘੱਗਾ ਜੀ ! ਭਾ ਾ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਕਿਤਾਬਚੇ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਦ ਦੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗਲਤ ਹਨ । ਤੁਸੀਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਕਰਣ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਸੋਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਵਿਆਕਰਣ ਕਦ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਵਾ ਦੇਵੋਗੇ । ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਧੀ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਫੀ ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਟੀਕਾ ਸਾਨੂੰ ਕਦ ਤੱਕ ਦੇ ਦੇਵੋਗੇ ।

14. ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਣ ਵਾਲਾ ਸਰੂਪ (ਦਾੜੀ, ਕੇਸ, ਕੜਾ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ) ਇਹ ਬੜਾ ਪੁਰਾਣਾ, ਅਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਛਕਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਵਰਦੀ ਨੀਯਤ ਕਰੋਗੇ ?

15. ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 139 ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਬਣਾਈ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਤੱਕ ਆਖਿਆ ਹੈ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਲਿਖਿਆ

ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਾਡਾ ਰੱਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਦ੍ ਟ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਭੀ ਅਦ੍ ਟ ਹੈ । ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਸੋਚ ਵਾਲਾ, ਨਵੀਨ ਵਿਆਕਰਣ ਦੀ ਪੁਠ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਜਿਹੜਾ ਗ੍ਰੰਥ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਦਾ ਵਜੂਦ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਵਾਂਗ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਾ ਕ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਆਮ ਸਿੱਖ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਵਜੂਦ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਏਗਾ ?

16. ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀੜ੍ਹੇ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖਾਲਸੇ (ਤੁਹਾਡੀ ਬਣਾਈ ਪਹੁਲ ਛੱਕ ਕੇ ਖਾਲਸੇ) ਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਇਬਰੇਰੀਆਂ ਵਿਚ ਟੇਬਲ ਤੇ ਸਜਾ ਕੇ ਰਖਿਆ ਕਰੋਗੇ ? ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤਲੜੀ, ਬਾਕੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਟੇਬਲ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਹੀ ਪਾਠ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ ।

17. ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਨੇ ਸਿੱਧ ਕਰ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਘੀ ਖਾਣ ਨਾਲ ਦਿਲ ਦੇ ਰੋਗ ਵਧਦੇ ਹਨ ਚਰਬੀ ਵੱਧਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਦੇਸੀ ਘੀ ਦਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ ਾਦ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੋਗੇ ? ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕੀ ਵਰਤਾਓਗੇ ? ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਹ ਮ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਦੁਆਈ ਵਰਤਾਓਗੇ ?

18. ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ, ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿ ਨ ਸਾਹਿਬ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨੀ 6, 7 ਸਾਲ ਵਿਚ ਵਿਗਿਆਨੀ ਬਣਿਆ ਹੈ ?

19. ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ, ਭੁਮੀਏ ਚੋਰ, ਸੱਜਣ ਠੱਗ, ਕੌਡੇ ਰਾਖ ਜਾਂ ਭਾਈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਚੋਰਾਂ, ਠੱਗਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤ ਬਣਾਇਆ । ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਐਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ? ਜਾਂ ਹੁਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

20. ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਿਆ ਬਾਬਰ ਤੂੰ ਜਾਬਰ , ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਦ ਮੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਔਰੰਗੇ ਬ ਨੂੰ

ਫਰਨਾਮਾ ਲਿਖ ਕੇ ਵੰਗਾਰਿਆ । ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਐਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜਾਂ ਹੁਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਜਰਮਨ ਦੇ ਸਾਇੰਸਦਾਨ, ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ । ਉਹ ਡਰਦੇ ਮਾਰੇ ਨੱਸ ਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲੇ ਗਏ, ਐਟਮ ਬੰਬ ਬਣਾਇਆ । ਜੇ ਜਰਮਨ ਫੌਜਾਂ ਹਥਿਆਰ ਨਾ ਸੁਟਦੀਆਂ ਉਹ ਐਟਮ ਬੰਬ ਜਰਮਨ ਤੇ ਹੀ ਡਿੱਗਣਾ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਜਾਪਾਨ ਤੇ ਸੁਟ ਕੇ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿਨਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ; ਜਿਸ ਦੇ ਰਿਸਦੇ ਖਮਾਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੁਕਾਈ ਦੁਖ ਭੋਗ ਰਹੀ ਹੈ ।

21. ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੀ ਕਸਮ ਖੁਆ ਕੇ ਦੋ ੀ, ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਿਖਦੀ ਹੋਵੇ ? ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਉਪਰ ਹੱਥ ਧਰਾ ਕੇ ਅਤੇ ਕਸਮ ਖੁਆ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂ ? ਤਰਕ ੀਲ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ?

ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭਰਾ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਡੇਰੇਦਾਰ ਸੰਤਾਂ ਦੀ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੰਡਣ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਸਾਜਿ ਹੈ । ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਕੀ ਮੀਰ ਵਾਲਾ ਅਖੌਤੀ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਭਾੜੇ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ । ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਬਣੇ ਇਸ ਲਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਟਕਸਾਲ, ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜੱਥੇ ਅਤੇ ਡੇਰੇਦਾਰ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾਸ ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਭਗਤੀ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਤੇ ਡੇਰੇਦਾਰ ਸੰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ, ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਜਾਨ ਤਲੀ ਤੇ ਧਰ ਕੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੱਡ ਹਰਾਮ ਵਿਹਲੀਆਂ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਢਿੱਡਲ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕੀ ਕਦਰ ਹੈ,

ਇਤਿਆਦਿ । ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਵਿਚ ਸੁਟ ਕੇ ਾਇਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਣਗੇ ਕੁੱਤਾ ਭੌਂਕਦਾ ਹੈ ਹਾਥੀ ਮਸਤ ਚਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ।

ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ । ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਰੇ ਰਲ ਕੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ, ਜੱਥਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਟਕਸਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਕਈ ਸੈਂਕੜੇ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ 21 ਸਵਾਲ ਹੀ ਕੀਤੇ ਹਨ । ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਕਿ ਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਹਨ ਨੁਕਤੇ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਚਹੇਤਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿਰਮੌਰ ਵਿਦਵਾਨ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਰੂਰ ਉਦਮ ਧਾਰ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੇ ।

ਕੁਝ ਖਰੀਆਂ ਖਰੀਆਂ

1. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਵਲੋਂ ਲਿਖੀਆਂ ਛੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸਿਖ ਜਗਤ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਣਿਤ ਹਸਤੀਆਂ ਵਿਚ ਔਗੁਣ ਨ ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਔਗੁਣ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ?
2. ਜਿਸ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿਚ ਇਸ ਨੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੁਧ ਦੇ ਧੋਤੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਪਿਛਲੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਸੰਘਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਜ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਛਟਿਆ ਹੈ ਪਰ ਝੂਠੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਾ ਕੇ ਇਨਾਮ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਨਜਾਇ ਚੱਡੇ ਪਾੜ ਕੇ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਅਤੇ ਫੀਤੀਆਂ ਲਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਕਲਮ ਨੇ ਮੋਨ ਕਿਉਂ ਧਾਰ ਲਿਆ ? ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ।
3. ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਰਿਮ ਦਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੇ ਢਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿੱਖ ਨਸਲਕੁ ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ । ਕੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਸਭਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਹ ਮ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਕ ਲਾਈਨ ਭੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ । ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੇ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦੇ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਦਸਵਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਕਾਸੇ ਲਈ ਸੰਤ, ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਸੂਰਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਵਾਰ ਵਾਰ ਸੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਆਖਦਾ ਹੈ ।
4. ਬਲਿਊ ਸਟਾਰ ਪਿਛੋਂ ਸਿੱਖੀ ਪਿਆਰ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ, ਡਾਕਟਰ ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਪਿ ਗਲਵਾੜਾ ਆਦਿ ਨੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੇ ਪਦਮ ਸ੍ਰੀ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਾਪਿਸ ਕਰ ਕੇ ਰੋਸ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ । ਪਰ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ, ਅ ਧਵਿ ਵਾਸੀ, ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਬਿਬੇਕਹੀਣ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ

ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਤਿਰੰਗੇ ਨੂੰ ਸਲਾਮੀ ਦੇ ਕੇ ਤਨਖਾਹ ਲੈਂਦਾ ਰਿਹਾ ।

5. **ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਨ ਸੁਕਈ ਕਾਨ ।**
ਭੇਟ ਕਰੈ ਤਿਸ ਸੰਗ ਕਿਰਪਾਨ ।

ਦੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰ ਵਾਲੇ ਫੌਜੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਬਾ ੀ ਹੋ ਕੇ ਹਰਿਮ ਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲ ਵਹੀਰਾ ਘੱਤ ਲਈਆਂ ।ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਿ ਡਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਹਰਿਮ ਦਰ ਵੱਲ ਕਮਰਕਸੇ ਕਰ ਲਏ । ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਈ ਥਾਂਈ ਨਾਕਾ ਲਾ ਕੇ ਰੋਕਿਆ । ਕਈ ਥਾਂਈ ਗੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬੰਬ ਵਰਸਾਏ । ਜਦ ਕਿ ਤਰਕ ੀਲ, ਬਿਬੇਕ ੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ੀਲਤਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸਭਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਟੋਲੇ ਦੇ ਬੰਦੇ ਰੇਡੀਓ ਤੇ ਬਰਾਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਰਹੇ ।

6. ਨਵੰਬਰ 1984 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਪਿਛੋਂ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਜਥੇ ਬਣਾ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਲਾਇਆ। ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦਰ ਦਰ ਰੁੱਲੇ, ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਪੁਆਏ, ਹੱਡ ਤੁੜਵਾਏ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕੀਤੇ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਵਰਗੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਇਕ ਵਰਗ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਰਖਿਲਾਫ ਸੈਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋ ਕੀਤੀ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਵਰਗ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪਿੱਠੂ ਬਣਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਰ, ਡਾਕੂ ਅਤੇ ਦਿ ਾਹੀਣ ਮੁੰਡੀਰ ਕਹਿ ਕੇ ਭੰਡਿਆ ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਭਰਾ ਭੀ ਪੂਰੇ-ਤਾਣ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੰਡੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਕੀ ਕੀਤਾ ਸਭਰਾ ਦੇ ਟੋਲੇ ਨੇ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ? ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਕਿ (ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਅਤੇ ਅਖ ਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜੱਥੇ ਨੂੰ) ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਐਲਾਨਿਆ ।

7. ਜੋ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਸਤਕਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ੀਲ ਟੋਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ।ਰਕ ਸਿਰਫ ਬਾਹਰਲੇ ਭੇਖ ਦਾ ਹੈ । ਸਭਰਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕਲ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਪਰ ਕਿਰਦਾਰ ਆਚਾਰ ਸਭ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਭੀ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਵਾਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਇਹ ਝੂਠ ਕਿਉਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ?

8. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਨਾਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਮੀ ਜੀਉੜੇ ਬਣਾਏ ਹਨ ?

9. ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ੋਰ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਡਣ ਲਈ ਲਾਇਆ ਹੈ । ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੇ ਤੁਲੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਬਹੁ ਸੰਖਯਕ ਫਿਰਕੂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਭੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ?

10. ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਦ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤੇ ਹੀ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਨੇ ਪ੍ਰ ਨ ਚਿੰਨ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸਭਰਾ ਨੇ ਮੂ ਹ ਵਿਚ ਗੁੜ ਪਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹੋ ਹਾਲ ਸਾਰੇ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਹੈ ।

11. **ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੇ ਹਮੇ ਾਂ ਇਕੋ ਇਕ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਇਕ ਇਕ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ । (ਪ ਨਾ 78)**

ਉੱਤਰ : ਇਸੇ ਲਈ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਰਿ ਵਤਖੋਰੀ, ਹੇਰਾ ਫੇਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ 68 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾ ਕੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਿਆ ਹੈ ।

12. **ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੇ ਪ ਜ ਕਕਾਰੀ ਭੇਖ ਦਾ ਖ ਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਪ ਜ ਕਕਾਰੀ ਰਹਿਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ।**

ਉੱਤਰ : ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਿਸ ਲਈ ਹੈ ?

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਲਈ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ਵਰਤਣ ਲਈ ਉਪਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਜਿਥੇ ਦੂਰੋਂ ਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਿਸਤੌਲ, ਰਾਈਫਲ, ਰਾਕਟ ਮੀ ਾਈਲਾਂ ਹੋਣ ਉਥੇ ਤਲਵਾਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ? (ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਤੋਂ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਭਾਗ ਦਸਵਾਂ) (ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪ ਨਾ 8)

ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਸਭਰਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਮੂ ਹ ਚਿੜਾਉਂਦੀ ਹੈ ।

13. **ਇਹ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗੀ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਹੁਤ ਅਮਰੀਕੀ**

ਗੋਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖ ਡੇ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਛਕਾਈ ।

ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਗੋਰੇ ਗੰਗਾ ਮਈਆ ਦੀ ਆਰਤੀ ਕਰਦੇ ਫੜੇ ਗਏ ਸਨ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ (79)

ਉੱਤਰ : ਸਭਰਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ, ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ । ਕਿਸੇ ਅ ਬਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਪ ਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਖ਼ੂਹ ਵਿਚ ਇੱਟ ਮਾਰੀ ਹੈ ਲੱਭਦੇ ਰਹੋ । ਅਜੇਹੇ ਝੂਠ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕੌਣ ਦੇਵੇ ?

14. **ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਹੀ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। (ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 85)**

ਖਾਲਸਾ ਪ ਚਾਇਤ, ਸਿਖ ਮਿ ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਸਿੰਘ ਸਭਾ, ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਖ ਡਾ ਪਹੁਲ ਦਸਮੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਲ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਚਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ । ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਪਰਚਾਰਕ, ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਜਾਂ ਨਿਰਮਲੇ ਸਨ । ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਗਿਆਨੀ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਮਸਕੀਨ ਨਿਰਮਲ ਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਉਪਜ ਇੱਕ ਉੱਘੀ ਪ ਥਕ ੀਅਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਅ ਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ । ਸਭਰਾ ਦੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਾਲੀ ਹੈ ।

15. **ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਬਾਬਿਆਂ ਕੋਲ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆ ਹਾਂ ਇਹਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਗਿਆ । ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਉਹ ਸਮਾਂ 1973 ਤੋਂ ਕਰੀਬ 1976 ਤੱਕ ਹੈ ।**

ਉੱਤਰ : ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਗਿਆ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ? ਜਿਸ ਥਾਲੀ ਵਿਚ ਖਾਧਾ ਉਸੇ ਵਿਚ ਛੇਕ ਕੀਤਾ । ਜਿਸ ਦੀ ਰਨ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਉਸੇ ਦੀ ਹੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਨਹੀਂ ਥੱਕਦਾ । ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਹਲੜ ਹਰਾਮ ਖਾਣੇ, ਅਨਪੜ੍ਹ, ਜਾਹਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਖ ਜੁਆਨੀ ਨੂੰ ਨ ਆਂ ਵੱਲ ਧਕਣੇ ਵਾਲੇ ਆਖਦਾ ਹੈ । ਜਦ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਉਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਗੁਪਤ ਭੇਦ ਪਾ ਗਿਆ ਫਿਰ ਨ ਾ ਵੰਡਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਛਾਪਾ ਮਰਵਾ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਦਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖੀ ਸੇਵਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ? ਕਿਉਂਕਿ ਅ ਦਰੋਂ ਹੋਰ ਬਾਹਰੋਂ ਹੋਰ ਭੇਖੀ ਅਤੇ ਪਾਖ ਡੀ ਹੈ । ਜਿਹੋ ਜਿਹੇ ਲੱਛਣ ਉਥੇ ਕਰਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਸਭ

ਇਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੱਸਦੇ ਵੀ ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੱਛਣਾਂ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਲਟੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭੰਡ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

16. **ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਗੁਰੂ ਮ ਨਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਪੈਦਲ ਚੱਲ ਕੇ ਭੁੱਲੇ ਭਟਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਤੋਰਿਆ, ਕਰਮਕਾਂਡਾਂ, ਪਖ ਡਾਂ, ਕਰਾਮਾਤਾਂ, ਕਤੀਆਂ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪਾਜ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਉਧੇੜਿਆ। (ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਪ ਨਾ 37)**

ਉੱਤਰ : ਸਭਰਾ ਦੱਸੇ ਕਿ ਸਮਰਥ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਰਥ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ? ਪਰ ਸਭਰਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਨ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਨ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਕੋਈ ਬਾਬੇ ਵੱਲ ਪੱਥਰ ਰੋੜ੍ਹ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਲਈ ਪੱਥਰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਪਰਮੇ ਰ ਦੀ ਖਲਕਤ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਮਿੱਠੇ ਚ ਮੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਵਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਤਮਕ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਕੋਹੜੀ ਦਾ ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਕੱਟ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਕਾਹਦਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ? ਬਾਬੇ, ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੇ ਦੋ ਕਰੋੜ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਖਤ ਪਾ ਰਖਿਆ ਹੈ ।

17. **ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਮਾਧੀਆਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਮੁਨੀ ਦੇਵਤੇ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅ ਦਰ ਮਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ । ਰੱਬ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਤ ਤਨ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ।**

ਉੱਤਰ : ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮਨ ਖੋਜਿਆ ਹੈ ? ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਨ ਕੀ ਹੈ । ਉਹ ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਦੀਆਂ ਨਾੜਾਂ (**Brain**) ਨੂੰ ਹੀ ਮਨ ਸਮਝੀ ਬੈਠਾ ਹੈ । ਇਹ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਮਨ, ਬੁੱਧੀ, ਚਿੱਤ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਦੇ ਮਜਮੂਏ ਨੂੰ ਮਨ ਆਖੀਦਾ ਹੈ । ਡਾਕਟਰ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਸਭਰਾ ਠੀਕ ਠਾਕ ਹੈ । ਮਨ ਦਾ ਸਾਧਕ ਆਖੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਈਰਖਾ, ਦਵੈ , ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਿ ਕਾਰ ਮਨ ਦਾ ਰੋਗੀ ਹੈ ।

ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸਭਰਾ ਦੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਪੈਂਤੜੇ

ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਉਪਰ ਠੋਸਣ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਇਹ ਆਪੂ ਬਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੀ ਕੀ ਹੱਥਕੰਡੇ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਿ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ:

(1) ੍ਰਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਿ ਤ ਰਹਿਤ-ਮਰਯਾਦਾ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਲਈ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪ ਥ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਣਤ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਬਲਕਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੇ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ : ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਆਰੰਭਤਾ ਲਈ ਰਹਿਤ-ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ ਭਗੌਤੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਲਈ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

2. ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ । ਪਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਿ ਵ ਪੁਰਾਣ ਦਾ ਅ ਗ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਪਾਠ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਬਿਓ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਮੁਨਕਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

3. ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਕਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਰਥ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਐਸਾ ਪਰਚਾਰ ਇਹ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ

ਮੂਰਖ, ਜਾਹਲ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਆਕਰਣ ਰਾਸ ਨ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਹ 50 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਸੋਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

4. ਸਿਖ ਰਹਿਤ-ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਪੁਜੀ, ਜਾਪੁ, ਸਵੱਯੇ, ਕਬਿਓ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਛੱਕਣੀ ਲਾ ਮੀ ਹੈ । ਪਰ ਸ. ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ, ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਦਾ ਐਡੀਟਰ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਖ ਲਈ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਛਕਣਾ ਕੋਈ ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ । ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ ਛੱਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

5. ਆਪ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇਣਾ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੇ ਦੂਸਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੇ ਫਿਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਉੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ।

6. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿਟ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕੋ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਚੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਵਿਰੋਧੀ ਮਹਾਨ ਕੋ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੀ ਗਲਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7. ਜੇ ਕਿਤੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਆਪ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਹਨ ਪਰ ਜਦ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਸੁਆਲ ਆਵੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸਿੱਖੀ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

8. ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜਦ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨੂੰ ਘੁਮਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾਸ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਦੀ ਵਿ ਾ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲੇਖ ਦੀ ਇਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਚੀਕ ਚਿਹਾੜਾ ਪਾ ਦਿਉ । ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਈ ਬੈਠੇ ਸਭਰਾ ਦੇ ਦਸ ਬਾਰਾਂ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 180 ਤੇ ਦਿਤੇ ਮੇਰੇ ਲੇਖ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾਲਾ

ਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਮੇਰੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਪੁਆਇੰਟ ਦਾ ਭੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ । ਬਸ ! ਸਾਰਾ ੋਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਨੇ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਭੰਡਿਆ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਬੀ.ਏ.ਪਾਸ ਹੈ, ਉਹ ਬੜਾ ਵਿਦਵਾਨ ਹੈ ਆਦਿ ।

ਫਿਰ ਜਦ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੇਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ ਨਾ 117 ਤੇ ਮੇਰਾ ਅਨੋਖਾ ਸੁਪਨਾ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਫਿਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ । ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੈਤੜਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ।

9. ਜਦ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੱਟ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ (ਗੁਰਮ ਤ੍ਰ) ਨੂੰ ਨਕਾਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਭੱਟ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਚਾਰ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਗੁਰਮ ਤ੍ਰ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

10. ਆਮੋ ਸਾਹਮਣੇ ਦੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਵਿਚ ਜਦ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਾ ਚੱਲੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲਤੀ ਮ ਨ ਲਵੋ । ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਨੇ ਇਕ ਕਿਤਾਬਚਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਗਰੁੜ ਚੜੇ ਗੋਵਿੰਦ ਆਇਲਾ । ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਘੱਗੇ ਦੇ ਝੂਠ ਦੇ ਪਰਦੇ ਫਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ । ਦੋਨੋਂ ਕਿਤਾਬਚੇ ਸ. ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਤਿਲਕ (ਬਰਨਾਲੇ) ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ । ਜਦ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲੇ ਗਿਆ ਸ. ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਤਿਲਕ ਨੇ ਦੋਨੋਂ ਕਿਤਾਬਚੇ ਘੱਗੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੋ । ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਾ ਚਲਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਘੱਗਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੋ ਜਣਿਆਂ ਨੇ ਰਲ ਕੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਈ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਸੋਧ ਕੇ ਲਿਖਾਂਗੇ ।

11. ਕਿਸੇ ਵਿ ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਂਤੜੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨ ਲੱਭੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਖੀਰਲਾ ਦਾਓ ਹੈ :

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹੋ ਅਤੇ ਪਰਚਾਰੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਹੈ ।

12. ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਦੀ ਹਰ ਕਿਤਾਬ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਤੋਂ ੍ਰੂ ਹੋਵੇਗੀ । ਫਿਰ ਇਕ ਦੋ ਲੇਖ ਐਸੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਰਧਾਵਾਨ ਸਿਖ ਹੈ । ਜਦ ਪਾਠਕ ਕੀਲਿਆ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਇਹ ਆਪਣਾ ਅਸਲੀ ਤੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਛਲਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜੇਹਾ ਹੀ ਪੈਂਤੜਾ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸਿਖੀ ਦੇ ਝੰਡਾ ਬਰਦਾਰ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਬਚਨ

ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਉਚਾਰੇ ਕੁਝ ਅਨਮੋਲ ਬਚਨ

1. ਮੂਲ ਮ ਤਰ ਅਤੇ ਗੁਰ ਮ ਤਰ ਦੇ ਜਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਮੁ ਕਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ।
2. ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਦ ਦਰਗਾਹੀ ਟਿਕਟ ਹੈ, ਪਰ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ ।
3. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹਾ ਰ ਨਾ ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਣ ਕੇ ਕਰੋ ।
4. ਜੋ ਨਿਤਨੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ।
5. ਸਿਮਰਨ ਖਲੋ ਕੇ ਜਾਂ ਹੂ ਰੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ।
6. ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣਾ, ਗੁਰੁ-ਮ ਤਰ ਲੈਣਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਪਿਉਂਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ।
7. ਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੱਗੇ ਕਰੋ । ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਹਾ ਰ ਨਾ ਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਨ ।
8. ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਹਨ । ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।
9. ਜੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਛਤਰ ਛਾਇਆ ਹੇਠ ਰਹਿ ਕੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾ ਜਪੀਏ ਤਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਜ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ।
10. ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਿਆ ਕਰੋ, ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ । ਭਾਵਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ । ਅਸੀਂ ਵੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ।

11. ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਜੋੜੇ, ਉਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰੋ । ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰੋ ।
12. ਪਾਠ ਕਰਨਾ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ । ਨੇਕੀ ਕਰਨੀ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ।
13. ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ । ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹੱਥੀਂ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਛਕਾਇਆ । ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਬੈਠ ਕੇ ਗੁਰਮ ਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ । ਇਹ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ ।
14. ਜੇ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਭੁਲੇਖੇ ਕੌੜੀ ਚੀ ਮੂ ਹ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਏ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਥੁੱਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੌੜਾ ਬੋਲ ਕੰਨਾ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਥੁੱਕਣ ਜੋਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
15. ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਖੁ ੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਰੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਘ ਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਵੇ । ਨਿਤਨੇਮ ਕਰੋ । ਸਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ।
16. ਮੀਂਹ ਸਭ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਭ ਉਹ ਉਠਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤ ਵਾਹੇ ਹੋਏ ਤੇ ਵੱਟ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਹਾਲ ਹੈ ।
17. ਗੱਲ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ, ਜੇ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਸਵੀਰ ਵੀ ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਵੀ, ਸਾਡੀ ਹੈ ਯਾਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਲ ।
18. ਤਸਵੀਰ ਕੇਵਲ ਯਾਦਗਾਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਟਿਕਾਉ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜ ਬਣ ਜਾਓ ।
19. ਮੂਲ ਮ ਤਰ ਦੁੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰੋ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਹਾ ਰ ਸਮਝੋ, ਇਸ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਜੋ ਮਰ ੀ ਪਦਾਰਥ ਬਣਾ ਲਉ ।
20. ਜਦੋਂ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਦਰ ਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਸਾਹਿਬ ਤੁੱਠਾ ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕੁਸੰਗੀ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਸਾਹਿਬ ਰੁੱਠਾ ।
21. ਇੱਕ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬ ੈ ਰ ਜੋ ਜਪ ਤਪ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਹਨ ਇਹ ਸਿੰਰਾਂ ਹਨ ।

ਨਾਮ ਏਕਾ ਹੈ, ਏਕੇ ਤੋਂ ਬੈਰ ਸਿੰਰਾਂ ਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ?

(ਪੁਸਤਕ ਅਨੰਦ ਦਰ ਨ ਵਿੱਚੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ)

ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਸਤੂਆਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅਨਮੋਲ ਬਚਨ

1. ਨਿਤਨੇਮ ਹਰ ਰੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਿਤਨੇਮ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਪੂ ਜੀ ਹੈ, ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ।
2. ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਹੈ ।
3. ਰਿਧੀ-ਸਿਧੀ ਕੋਈ ਚੀ ਨਹੀਂ, ਆਤਮ-ਪਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਹੈ ।
4. ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਮਰਤਾ, ਗਰੀਬੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ।
5. ਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ (ਅ ਗ 943) । ਇਹ ਤੁੱਕ ਉਚਾਰ ਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਸਪ ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅ ਤ ਤੱਕ ਬਦ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਦੇਹ (ਸਰੀਰ), ਨਾ ਗੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗੀ । ਗੁਰਮੁਖ, ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ, ਮਹਾਂਪੁਰ ਬਦ ਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਦੇਹ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ।
6. ਰਸਨਾ ਨਾਲ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਸਨਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਵਰ-ਸਰਾਪ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ।
7. ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੋਲ ਕਬੋਲ ਸਹਾਰਨਾ, ਤਪਾਂ ਸਿਰ ਤਪ ਹੈ ।
8. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਦਾ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਵਿਚ ਬਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਿਚ ਅਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ।
9. ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਮ ਨਣਾ ਹੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਹੈ । ਜੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ । ਉਸ ਦੀ ਰ ਾ ਵਿਚ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ ।
10. ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਬਹਿਸ, ਮੁਬਾਹਸਾ/ਖਿਚੋਤਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ।
11. ਜਦੋਂ ਲੰਗਰ ਸਾਂਝਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਦੋਂ ਾਂਤੀ ਵਸ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੇ

ਸੁਖੀ ਵਸੇਗਾ ।

12. ਜਿਹੜੇ, ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾੜੀ ਚੰਗੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰ ਾਦਿ ਅ ਗੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੀ ਮੁਕਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ।(ਅ ਦਰਲਾ ਹੀਰਾ ਸੱਚਾ, ਬਾਹਰਲਾ ਹੀਰਾ ਝੂਠਾ)
13. ਸਰੀਰ ਮ ਾਨ ਘਾਟ ਅਤੇ ਮਨ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਘਾਟ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ।
14. ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਖਿਮਾ ਹੈ ।
15. ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਮ ਤ੍ਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦਿ ਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਹੈ । ਫੇਰ ਜੇ ਹੋਰ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਦ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਦ ਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚ ਖੁ ੀ ਗਮੀ ਸਰਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿਚ ਪਿਆਰਾ ਹਰ ਰੰਗ ਵਿਚ ਭਾਸਦਾ ਹੈ, ਪੱਤੇ ਪੱਤੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਰ੍ਰੇ ਰ੍ਰੇ ਵਿਚ ਉਹ ਹੀ ਨ ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਗਿਆਸੂ ਆਪ ਦੇ ਅ ਦਰ ਹੀ ਆਪਦੇ ਆਪ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
16. ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਦ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨ ਹਨ ।
17. ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਹੋ ਹੀ ਟਕਸਾਲ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿ ਟੀ ਦੇ ਅ ਤ ਤੀਕਰ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਥੇ ਬਨਾਵਟ ਨਹੀਂ, ਸੁਤੇ ਸਹਿਜ ਹੀ ਬਦ ਤੇ ਤਾਰ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਸਤਿਸੰਗ ਹੈ, ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੋਝੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜਿਥੇ ਬਨਾਵਟ ਹੈ, ਉਸ ਸੱਜਣ ਪੁਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ (ਹਉਮੈ ਰੋਗ) ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਿਆ, ਉਹ ਜਗਿਆਸੂ ਦਾ ਭਰਮ ਕੀ ਗਵਾਵੇਗਾ ।
18. **ਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰੰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ** ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬਦ ਦਾ ਅਦਬ ਦੇਹ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉਚਾ ਰੱਖਿਆ । ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿ ਾਹ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰਗੱਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਕਰਕੇ, ਪ ਜ ਪੈਸੇ, ਨਾਰੀਅਲ ਰੱਖ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਜੀ !

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਸਮਝਣਾ :

ਏਕ ਰੂਪ ਤਿਹ ਗੁਣ ਤੇ ਪਰੇ,
ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਿਹ ਨਿਗਮ ਉਚਰਹਿ ।
ਦੂਸਰ ਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮਾਨਹੁ ।
ਆਪਨ ਅ ਗ ਮੇਰੇ ਕਰ ਜਾਨਹੁ ।
ਤੀਸਰ ਰੂਪ ਸਿੱਖ ਹੈ ਮੋਰ ।
ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਤ ਜੋ ਨਿਸ ਭੋਰ ।

ਇਸ ਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨ ਚੇਲਾ ਵਾਲੀ ਭਗਤ ਭਾਉ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਪਾਤ ਾਹ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ (ਹਉਮੈ ਰੋਗ) ਨੂੰ ਉੱਕਾ ਹੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਲੈਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ।

19. **ਸਿਮਰਨ :-**

ਨਾਮ ਜਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਉਸਦਾ ਫਲ ਸਪ ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜੀਵ ਮਾਤਰ ਲਈ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ, ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੁਣਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਜਪੀਦਾ, ਅ ਤਰਜਾਮੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ । ਇਹ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਅ ਤਹਕਰਣ ਦੀ ਮੈਲ ਲਾਹੁਣ ਵਾਸਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਚੇ ਪਾਤ ਾਹ ਨੇ ਅਰ ੀ ਸਾਬਣ ਬਖ਼ ਆ ਹੈ । ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਸੁੱਘੜ ਸੁਚੱਜੀ ਮਾਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੂਤਰ ਆਦਿਕ ਨਾਲ ਗੰਦੇ ਹੋਏ, ਪੋਤੜੇ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਲ ਪਾ ਕੇ ਸਾਬਣ ਨਾਲ ਰਗੜਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਪੋਤੜੇ ਦੀ ਮੈਲ ਉਘੜ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਲ ਵਿਚ ਹੰਗਾਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਰਗੜ ਕੇ ਤੇ ਹੰਗਾਲ ਕੇ ਪੋਤੜੇ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ (ਸਫੈਦ) ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਗਿਆਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਲੀਨ ਹੋਏ ਅ ਤਹਿਕਰਣ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਬ ੇ ਹੋਏ ਨਾਮ ਦੇ ਸਾਬਣ ਨਾਲ ਰਗੜਨਾ ਹੈ ਤੇ ਉਗਲੀ ਹੋਈ ਮੈਲ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਰਨ ਫੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਲ ਵਿਚ ਹੰਗਾਲਣਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੂੰ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਲਗਾ ਰਹੇਂਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅ ਤਹਿਕਰਨ ਦੇ ਮਲੀਨ ਪੋਤੜੇ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਸਫੈਦ ਕਰ ਲਏਂਗਾ ।

20. **ਅ ਤਹਕਰਣ ਦਾ ਮੈਲਾ ਹੋਣਾ :-**

ਇਕ ਨਵੀਂ ਚਿੱਟੀ ਚੱਦਰ ਮੀਂਹ ਪੈਂਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਕੋਠੇ ਵਿਚ ਵਿਛਾ ਦਿਓ, ਜਿਹੜਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚੋਂਦਾ ਹੈ । ਚਾਦਰ ਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਟਪੇ ਪੈਂਦਿਆਂ-ਪੈਂਦਿਆਂ ਇਕ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਚੱਦਰ ਮਿਟੀ ਰੰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇਕ ਚੋਏ ਦੇ ਟਪੇ ਵਿਚ ਛੱਤ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਰਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਟਪੇ ਪੈਂਦੇ ਗਏ ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਦੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਵਿਚ ਘਰ ਕਰਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਸਾਰੀ ਚੱਦਰ ਮਿੱਟੀ ਰੰਗੀ ਹੋ ਗਈ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇਕ ਬੰਦੇ ਦਾ ਅ ਤਹਕਰਣ ਪਹਿਲਾਂ ਚਿੱਟੀ ਚੱਦਰ ਵਾਂਗਣ ਮਲ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸੈਦ ਚਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਜਿਹੜੇ ਕਰਮ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਅਹੰਕਾਰ ਦੇ ਆਸਰੇ ਜੀਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਚੋਏ ਦੇ ਟੇਪਿਆਂ ਵਾਂਙੂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅ ਤਹਕਰਣ ਮਲੀਣ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਅ ਤਹਕਰਣ ਉਕਾ ਹੀ ਇਸ ਮੈਲੀ ਰੰਗਣ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਲ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮ ਤ੍ਰ ਕਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਮ ਤ੍ਰ ਹੈ ਜਪਿ ਹਉਮੈ ਖੋਈ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸਰਬ ਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ

ਭਯੋ ਨਿਸਤਾਰ ਅਸਰੁਨ ਸੇ ਤਾਰ ਲੀਯੋ ਗੁਰ ਜਗਤ ਸਭੈ ॥
ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਫਤਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਚ ਮ ਤ੍ਰ ਆਖਯੋ ।

ਨਾਲ ਹੀ ਅਰਥ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਜਿੰਨੇ ਪਰਮੇ ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ, ਉਹ ਈ ਵਰ ਦੀਪ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਿੰਤ ਦੇ ਵਾਚਕ ਹਨ । ਰਾਮ ਸਭ ਵਿਚ ਰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਹਰੀ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਹਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਹਰਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ । ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਇਕ ਸਿੰਤ ਨੂੰ ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਿਖ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਵਾਹ ਬਦ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਅਸਚਰਜ, ਤੂੰ ਬੇਅ ਤ ਹੈ, ਏਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਆ ਵਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਖਾਸ ਵਿਸਮਾਦ ਰੰਗ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੰਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮਭਾਉ

ਰੋਮ-ਰੋਮ ਵਿਚ ਰਮ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸੋ ਅਰਥ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਵਾ-ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਮ ਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਹਿ-ਵਾਹ-ਤੂੰ ਬੇਅ ਤ ਹੈ । ਗੁ-ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਅ ਧੇਰਾ । ਰੂ-ਪ੍ਕਾ (ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਅ ਧੇਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ)

ਇਸ ਲਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਮ ਤ੍ਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇ ਟ ਹੈ, ਈ ਵਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਇਸ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਪੂਰੀ ਜੁਗਤ ਅਤੇ ਨਿ ਚੇ ਨਾਲ ਜਪਿਆ ਜਾਵੇ ਤਦ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਅ ਤ ਕਰਣ ਦੀ ਮਲ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਰੰਗਣ ਚੜ੍ਹਨੀ_ਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਨ ਾ ਇੰਨਾ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ (ਨਾਮ ਰੂਪ) ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਰੰਗ ਵਿਚ ਪਿਆਰਾ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਨ ਰ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ।

20. **ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਿਚ ਵਿਘਨ :-**

ਜਦ ਜਗਿਆਸੂ ਨਾਮ ਜਪਣਾ_ਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਦ ਤਿੰਨ ਵਿਘਨ ਏਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ੳ. ਨੀਂਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ।

ਅ. ਚੌਂਕੜੀ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ੲ. ਮਨ ਦੌੜਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ,

ਕਈ ਐਸੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਚਿੱਤ-ਚੇਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਨੀਂਦ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਇਲਾਜ ਤਾਂ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਇ ਨਾਨ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਫੇਰ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰੇਮਣ ਤੰਗ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰੇ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਦੂਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਫਿਰ ਟੁਰ ਕੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ, ਫੇਰ ਬੈਠ ਜਾਵੇ।

ਦੂਸਰੇ ਵਿਘਨ ਦਾ ਇਕ ਹੀ ਇਲਾਜ ਹੈ । ਸਰੀਰ ਸਾਡਾ ਘੋੜਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਜਦ ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਕੁਚਾਲੀ ਕਰੇ, ਤਦ ਤਕੜੇ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ, ਆਖੀਏ, ਭਲਿਆ ਲੋਕਾ, ਬਥੇਰਾ ਚਿਰ ਤੂੰ ਉਲਟਾ ਸਾਡੇ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਕੜਾ ਹੋ ਜਾ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ । ਜੇ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਤਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਇਹ

ਬੇਲਗਾਮਾ ਟੱਟੂ ਕਾਬੂ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ।

ਤੀਸਰਾ ਵਿਘਨ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।_ਰੂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਧਾਰਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੂਖ ਮ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਇਲਾਜ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ-ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾ, ਘੁਟ ਕੇ ਚਰਨ ਫੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹੇ ! ਸੱਚੇ ਪਾਤ ਾਹ, ਮਾੜੇ ਹਾਂ, ਚੰਗੇ ਹਾਂ, ਤੇਰੇ ਹਾਂ, ਮਿਹਰ ਕਰ ਸਾਡਾ ਮਨ ਆਪਣੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਲਾ ਲੈ ।

ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵੈਰਾਗਮਈ ਬਾਣੀ, ਨਿਤ ਨੇਮ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਤੇ ਰੋਣਾ ਹੈ । ਐਸੇ ਵੈਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਅੱਥਰੂ ਜਨਮਾਂ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਧੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।

21. **ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਜਾਗਣਾ**

ਜੋ ਪ੍ਰੇਮੀ ਧਰਮ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੰਡ ਛਕਦਾ ਹੈ, ਨਾਮ ਜਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨਿ ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਖਿੜਿਆ ਹਰਿਆ ਬਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅ ਦਰ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਤੀਬਰ ਖਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਸਿਮਰਨ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸਾ ਕੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਗਿਆਸੂ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਜਾਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਰੰਗ ਵਿਚ ਕਾਦਰ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਨ ਰ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ।

(ੳ) **ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ।**
ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥ ਅ ਗ 1245 ॥

(ਅ) **ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥**
ਅ ਗ 470 ॥

(ੲ) **ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖ ।**
ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥
ਅ ਗ 1378 ॥

(ਸ) **ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰ ਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥**

ਅਗ 468 ॥

22. **ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾ :-**

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਹਨ, ਚੱਕਰ, ਬਰਨ, ਜਾਤ-ਪਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਰੂਪ, ਰੰਗ, ਰੇਖ, ਭੇਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਇਕ ਰਸ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਵਿ ਾ ਹੈ ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਖੁ ੀ ਗਮੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਰੋਮ-ਰੋਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੂਪ ਦਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ । ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਿਆਸੂ ਨੂੰ ਨਿਤਨੇਮ-ਗੁਰਮ ਤਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਿਆਂ-ਕਰਦਿਆਂ, ਹਰੀ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਜਾਂ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸੁਣਦਿਆਂ, ਨਿ ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਵੀਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਅ ਦਰੋਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਰੰਗ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਕਲ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਭਾ ਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਖੋਜੀ ਪੁਰ ਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਬ ਦਿਸਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਆਵਾ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਆਵਾ ਭਾਸਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਦਾ ਆਸਰਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦਾਂ, ਬੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਆਵਾ ਾਂ ਦੀ ਆਧਾਰ ਸਤਿਚਿੱਤ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇਵ ਹੈ । ਇਸ ਦ ਾ ਵਿਚ ਅਪੜਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਦਰਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ।

(1) ਅਸਤੀ (2) ਭਾਂਤੀ (3) ਪ੍ਰੀਯ ।

ਅਸਤੀ :- ਜਦੋਂ ਇਹ ਭਾਸ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ (ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਅਕਾਰ) ਹੈ ਨਹੀਂ, ਤਦ ਅ ਦਰੋਂ ਹੀ ਸਾਖੀ ਦੁਆਰਾ ਆਵਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਨੂੰ ਮਿਥਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ (ਆਤਮ-ਦੇਵ) ਹੈ । ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਦ ਾ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਜੀ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਕਾਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਆਤਮਾ ਇਕ ਰੁਖਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਖਿਆਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਭਾਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਹ (ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਸਹਿਤ) ਮਿਥਿਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਸਾਰਾ ਵਿ੍ ਸੰਸਾਰ ਹਰੀ ਦਾ ਅਭਾ ਨ ਰੀ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਭਾਂਤੀ :- ਇਸ ਛਿਨ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਖੋਜੀ ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗ ਨਿ ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਮ ਤਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੀ ਜਾਵੇ । ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਏ ਭਾਂਤੀ ਦਰਜਾ ਆ ਜਾਵੇਗਾ । ਟੁਰਦਿਆਂ-ਫਿਰਦਿਆਂ, ਉਠਦਿਆਂ ਬੈਠਦਿਆਂ, ਪਉਣ, ਪਾਣੀ, ਬੈਸੰਤਰ ਅਥਵਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹਰ ਰੰਗ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿ ਮੇ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਭਾਸਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰੀਯ :- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਦੇ ਉਪਰੰਤ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਮਗਰੋਂ, ਖੋਜੀ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਅ ਤਰ ਮੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਫੁਰਨਾ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਲੋਂ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਵਾ ਨਾਵਾਂ ਨ ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਤਿ-ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਦੇ ਅਥਾਹ ਸਮੁ ਦਰ ਵਿਚ ਰ ਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣਦਾ ਹੈ ।

23. **ਸਿਮਰਨ ਅਭਿਆਸ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪਉੜੀਆਂ :-**

1. ਬੈਖਰੀ : ਰਸਨਾ ਦੁਆਰਾ
2. ਮਧਮ : ਜੀਭ ਦੀ ਟੀਸੀ ਹਿੱਲੇ, ਹੋਰ ਮੂ ਹ ਨਾ ਹਿੱਲੇ
3. ਪਸੰਤੀ : ਸਵਾਸ ਦੁਆਰਾ
4. ਫੇਰ ਪਰਾ ਵਿਚ : ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਿਆਂ-ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਹੀ ਸੁਰਤ, ਬਦ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਹੂ ਰੀ ਦੀ ਸਦਾ ਲੋੜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਸਿੱਖ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਹਾ ਰ-ਨਾ ਰ ਸਮਝ ਕੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਦ ਚਿੱਤ ਡੋਲੇ, ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਾੜਾ ਹਾਂ, ਚੰਗਾ ਹਾਂ, ਤੇਰਾ ਹਾਂ ।

24. **ਰੋਮਾਂ-ਬਾਰੇ :-**

ਰੋਮ ਕੱਟਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੇਦਣਾ ਹੈ । ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੁਰਹਿਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਰੌਂ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ ਮਨ ਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚ ਰਖਿਓਨ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਡ ਕਰੋੜਿ ਪਸਾਰਾ ॥

(ਭਾ. ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥

ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (ਅ ਗ 344)

25. **ਮਾਣਸ ਜਨਮ-ਹੀਰਾ ਜਨਮ** :- ਹੀਰਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਤੈਨੂੰ ਥਿਆਉਣਾ ਕਰ ਲੈ ਬੇਨਤੀਆਂ । ਸੰਤ ਜੀ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮੀਉਂ ਹੀਰਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਜੇ ਥਿਆਉਣਾ, ਕਰ ਲਉ ਬੇਨਤੀਆਂ । ਵੇਖਿਉ, ਜੇ ਕਿਤੇ ਕੜਾਹ-ਪ੍ਰ ਾਦ, ਖੀਰ ਤੇ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਨਾ ਅਟਕ ਜਾਣਾ। ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਲਉ ਤਾਂ ਅਮੋਲਕ ਜਨਮ ਸੰਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ।

26. **ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਦ ਾ**

ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ, ਸਿੱਖ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ । ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੇਅ ਤ ਕੁਕਰਮਾਂ, ਵਿ ਵਿਕਾਰਾਂ, ਮਾਣ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਦੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਚਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ।

27. **ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤੇ ੋਰ** :-

ਸੰਤ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਕ ਵਜੇ ਉਠਣ ਦਾ ਸੀ, ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੰਗਤ ਵਾਸਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕੇ ਨਾਮ-ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਨ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ **ਹਰਿ ਧਨੁ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ਭਗਤਿ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ।**

28. **ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਅਟਲ ਵਿ ਵਾਸ ਅਤੇ ਦਸਾਂ ਪਾਤ ਾਹੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਰੂਪ ਜਾਨਣਾ ॥**

ਇਕ ਵਾਰੀ ਸਾਰੇ ਪ ਜਾਬ ਵਿਚ 1905 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਸ ਤ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ । ਮਸਤੂਆਣੇ ਸਾਹਿਬ 4 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

ਜੀ ਤਾਬਿਆਂ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਭੂਚਾਲ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਈ । ਪਰ ਸੰਤ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਤਾਬਿਆ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲੇ ਤਾਂ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ । ਸੰਤ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਸਾਂ ਪਾਤ ਾਹੀਆਂ ਦਾ ਪਰਤੱਖ ਸਰੂਪ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦੇਹ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਥੇ ਜਾਈਏ ।

29. **ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਮਰਤਾ, ਗਰੀਬੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ** :-

ਸੰਤ ਜੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਗਰੀਬੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਅਭਿਆਸੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਟੁਟਦਾ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ।

30. **ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ** :-

ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਕੋਲ ਦੋ ਪ ਡਿਤ ਸਾਧੂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿਚ ਆਏ । ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਧੂ ਹੋ ਕੇ ਕੇਸ ਕਟਾਉਂਦੇ ਹੋ । ਜਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਕੇਸ ਧਾਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰ ਾਦ ਨਹੀਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ । ਤਾਂ ਇਕ ਪ ਡਿਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਜਾੜਾਂ ਦੁਖਦੀਆਂ ਹਨ । ਦੂਸਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੁਖਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸੰਤ ਜੀ ਨੇ ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਇਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਜਾੜਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰ ਕੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮੀਉ ! ਅੱਜ ਤੋਂ ਕੇਸ ਰੱਖ ਲਵੋ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਜਾੜਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੁਖਣਗੀਆਂ। ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਧੂਆਂ ਨੇ ਬਚਨ ਮ ਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਧਾਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕੀਤਾ । ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਅ ਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਿੱਖ ਸਜ ਗਏ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਜਾੜ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੁਖੀਆਂ ।

31. **ਪ ਥ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਅਮੋਲਕ ਬਚਨ** :-

ਸਾਧ-ਸੰਗਤ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਹੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਪ ਥ ਦੀ ਦਿਨ ਦੂਣੀ ਰਾਤ ਚੌਗੁਣੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਪ੍ਰੇਮੀਓ ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਉਸ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ, ਪਿ ਡ ਪਿ ਡ, ਨਗਰ-ਨਗਰ, ਕਸਬੇ-ਕਸਬੇ ਤੇ ਹਿਰ- ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਖੂਹੀਆਂ ਤੇ ਸਾਧ-ਸੰਗਤ ਦੇ ਡੋਲ ਖੜਕਣਗੇ, ਅਤੇ ੴ ਸਤਿਨਾਮ ਦੀ ਧੁਨੀ ਉਠੇਗੀ।

ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਇਕੋ ਹੀ ਖ ਾਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦਸਵੰਧ ਅਤੇ ਕਾਰ ਭੇਟਾਂ ਇਸ ਖ ਾਨੇ ਵਿਚ ਸਾਲ ਦੇ ਸਾਲ ਜਾਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਗੀਆਂ । ਫਿਰ ਆ ਰਮਾਂ ਤੇ ਪ ਥਕ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮ ਗ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ । ਮ ਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਦੇ ਨਿਰਭੈ ਅਤੇ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਕਮ ੋਰੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਪ ਥ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅ ਗ ਨਾਮ ਜਪਣ ਅਤੇ ਹਰੀ ਕੀਰਤਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਾਰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਉਣ । ਭਾਈ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਘੜੀ ਇਕ ਰਸ ਟਿਕ-ਟਿਕ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇਕ ਸਿੱਖ ਆਪਣੀ ਮਨੁ ਬਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਰੱਖੇ ।

ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

(nzP 586)

32. ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ । ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇਹ ਵਿਚ ਦਰ ਨ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਠੋਕਰ ਬਦ ਦੀ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਸਨ, ਸੋ ਗੁਰੂ, ਬਦ ਹੀ ਹੈ, ਦੇਹ ਨਹੀਂ ।

33. **ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਰ ਨ ਹਰ ਵਕਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ :**

ਇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤ ਾਹ ਦੇ ਦਰ ਨ ਹ ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਕੀਤੇ ਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਦਰ ਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰ ਨ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਦਾਹੜੇ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹਸਤ ਕਮਲ ਫੇਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ।

ਇਹ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ, ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾਸ, ਖਾਲਸੇ ਮਹਿ ਹੌ ਕਰੋਂ ਨਿਵਾਸ॥

34. **ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਆਤਮਿਕ ਾਂਤੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਸੁਖੀ ਹੋਣਾ**

ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਸੱਚੇ ਪਾਤ ਾਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਦੋਂ ਸੁਖੀ ਹੋਵੇਗਾ । ਭਾਈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ਨਗਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਇਕ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਪਾ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹ ਾਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਲੰਗਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ, ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਸੁਖੀ ਵਸੇਗਾ ਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਤਰੇ, ਗੁੱਛੀਆਂ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਲੱਦ ਕੇ ਕਰਾਚੀ ਸਮੁ ਦਰ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਆਉਣਗੇ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ਫੇਰ ਹਸ ਕੇ ਬੋਲੇ ਭਾਈ । ਆਦਿ ਬਰਮਾ ਜੁਗਾਦ ਨਾਈ, ਲੰਡੀ ਬੁੱਚੀ ਪਿਛੋਂ ਆਈ ॥ ਜੰਮਦਾ ਸਭ ਖਾਲਸਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਨਾਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੋਦੀ ਰਖ ਕੇ ਹਿੰਦੂ । ਇਹ ਫੋਕਟ ਬਨਾਵਟ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਲੜਾਈ, ਝਗੜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

35. **ਗੁਰੂ, ਸਿੱਖ ਦੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ :**

ਜੇ ਸਿਖ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਉਂਗਲ ਫੜ ਲਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ, ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਗੋਦੀ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

36. **ਗੁਰਸਿੱਖ ਦੀ ਕੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ?**

ਗੁਰਸਿੱਖ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਰਹਿਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਭਗਤ, ਵਰਤਨ ਵੈਰਾਗ, ਦ੍ਰਿੜ ਗਿਆਨ, ਮਨੋ ਨਾ , ਵਾ ਨਾ ਖੈ । ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਇਕਮਿਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖੋਂ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਕੰਵਲਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੇ ।

37. **ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਅ ਤਰ ਆਤਮੇ ਜੁੜਨਾ :-**

ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਅਸਲੀ ਮ ਤਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਤੋਂ ਬਿਰਤੀ

ਦੂਰ ਹੋ ਕੇ ਅ ਤਰ ਆਤਮੇ ਜੁੜ ਜਾਵੇ । ਸਿੱਖ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਗੋਲੀ ਸਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘ ਜਾਵੇ, ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਤੋਂ ਬਿਰਤੀ ਨਾ ਉਖੜੇ । ਇਹ ਸਰੀਰ ਅਨਿਤ ਹੈ । ਜੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰੀਰ ਛੁਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਭਾਗ । ਧ੍ਰਿਗ ਹੈ ਉਹ ਸਿੱਖ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਅ ਗ ਨੂੰ ਫੜਕਣ ਦੇਵੇ ਕੀਰਤਨ ਸਮੇਂ ।

38. **ਪ ਥ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਉਦੇ :**

ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਝ ਅਕਾਲੀ ਸੰਤ ਜੀ ਕੋਲ ਆਏ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਪ ਥ ਵਿਚ ਬੜੀ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ ਹੈ । ਇਹ ਵੈਰਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇ ਦੱਸੋ। ਸੰਤ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਧੜਿਆਂ ਦੇ ਆਗੂ ਅਕਾਲ ਤ ਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਆ ਕੇ ਮਿਲਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ । ਬਦ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਾਲਸਾ ਆਪਣੇ ਪ ਜ ਆਗੂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਾਥੀ ਚੁਣ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਚਲੇਗਾ ਜਿਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਏਗਾ, ਫਤਿਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ਚੁਣਨ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਿਹਾਜ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਸਿੱਧੀ ਸਪੱ ਟ ਗੱਲ, ਜੋ ਦਿਲ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਆਖੀ ਜਾਵੇ । ਪਰ ਜਦ ਇਕ ਵਾਰੀ ਪ ਥ ਦੇ ਮੁਖੀ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਫੇਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਮਾਧੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਪੱਕ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮ ਨੀ ਜਾਵੇ । ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅੱਜ ਟੀਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਲ ਸਿਰ ਭਾਰ ਹੇਠਾਂ ਮਾਰਿਆ। **ਐਸਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਉਪਦੇ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਰਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂਪੁਰ ਾਂ ਬਰਖਿਲਾਫ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਦੂ ਟ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਨਾਮੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਕਰਤਾ ਕੇਵਲ ਨਾਸਤਕ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲਾ ਕਾਮਰੇਡ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਕਦਾਚਿਤ ਭੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ।**

ਡਾਕਟਰ ਹਾਰ ਗਿਆ !

ਘੋਰ ਦੁਖੵ ਅਨਿਕ ਹਤੵੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖੵਾਦੰ ॥
ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ
ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮ ਕਰੋਤਿ ॥ (ਅ ਗ 1355)

ਇਹ ਪਾਵਨ ਪ ਕਤੀਆਂ ਜਾਗਤ ਜੋਤ, ਰੱਬੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਹਾ ਰਾ ਹੂ ਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ, ਇਲਾਹੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਹਨ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਘੋਰ ਦੁਖ ਹੋਣ, ਅਨੇਕਾਂ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਗਰੀਬੀ ਹੋਵੇ, ਅਨੇਕਾਂ ਪੁਆੜੇ ਪਏ ਹੋਣ, ਪ ਚਮ ਪਾਤ ਾਹ ਫੁਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹੀ ਪਾਪ, ਕ ਟ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਨਾਲ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਕੜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਚਿੰਗਾਰੀ ਹੀ ਸਾੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਸ. ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਵਿਚੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ । ਸਮੁੱਚੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੀ ਰਧਾ, ਸਿਦਕ, ਭਰੋਸਾ, ਵਿ ਵਾ , ਨਿ ਚਾ, ਉੱਚ-ਆਚਾਰੀ ਜੀਵਨ ਗਿਆਨ ਦੇ ਝਮੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਜਿਊਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਉਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਅ ਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਅਭੇਦ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਜੋਕੇ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਾਹਿਤ ਮਿਲਣਾ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰ, ਵਿ ਵਾਸ ਛਲਕਦਾ ਹੋਵੇ । ਐਸੀ ਲਿਖਤ ਕਿਸੇ ਤੂਫਾਨ ਜਾਂ ਅਗ ਨੀ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਇਹ ਅਨੰਤ ਸਹਿਜ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ । ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ । ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਲੱਗੀ, ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਰਹੱਸ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਾਂਗ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਧੁੰਧ ਵਾਂਗ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਅ ਤ ਹੈ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਮ ਡਲ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜੋ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ

ਹੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਪ੍ਰਮੇ ਰ ਭਾਵਨਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ । ਧਰਮ ਦਾ ਧੁਰਾ ਪ੍ਰਮੇ ਰ ਹੈ । ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰ ਵਾਲਿਆਂ ਪੈਂ ਬਰਾਂ ਦੇ ਚਲਾਏ ਹੋਏ ਹਨ । ਪੈਂ ਬਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਲਾ ਕੇ ਪਰਖਣ ਨਾਲ ਨਿਰਾ ਾ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਪੱਲੇ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ । ਵਿਗਿਆਨ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਅ ਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਅਥਾਹ, ਅਗੰਮ ਤੇ ਬਿਅ ਤ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ । ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਪਦਾਰਥਵਾਦ, ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਚ ਉਲਝਿਆ ਪਿਆ ਹੈ । ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ । ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਬਣਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿਚ ਸਮੋਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸੁਖ-ਦੁਖ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖ ਬੇਲੋੜੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅ ਤ ਤੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਰ ਜੀਵ ਅਧੂਰਾ ਹੈ ਉਸ ਅਧੂਰੇਪਣ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪਾਵਨ ਬਾਣੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰੇ ਜਨ, ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਹਮੇ ਾਂ ਯਤਨ ੀਲ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਸਤ, ਸੰਤੋਖ, ਦਯਾ ਦਾ ਉਪਦੇ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਠੋਰ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਆਪ ਜੀ ਨਾਲ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਹੱਡਬੀਤੀ ਘਟਨਾ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਸਿੱਖੀ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਘੋਰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਇਆ । ਸੰਨ 2008 ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਆਨੰਦ ਕਾਰਜ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਿਯਾਦਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਕ ਗੁਰਸਿਖ ਕੇਸਕੀਧਾਰੀ ਸਿੰਘਣੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ । ਬਿਨਾਂ, ਦਾਜ-ਦਹੇਜ ਸਾਦਾ ਕਾਰਜ ਬਹੁਤਿਆਂ ਰਿ ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਾ ਆਇਆ । ਪਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁ ੀਆਂ ਅੱਗੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁ ੀਆਂ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ । ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਚਾਹਤ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ

ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸੁਖ ਨਸੀਬ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਏ ਤਾਂ ਸਿੰਘਣੀ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਪੀਲੀਆ ਨਾ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਿਕਲ ਆਈ । ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਦਾਸ ਨੇ ਸਿੰਘਣੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਇਕ ਨਿੱਜੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਕਰਵਾਇਆ । ਡਾਕਟਰ ਨੇ 6 ਮਹੀਨੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਪਰ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਉਥੇ ਹੀ ਖੜੀ ਸੀ । ਆਖਰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਬੀਮਾਰੀ ਨੂੰ ਨੈਗੇਟਿਵ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਆਈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ । ਇਲਾਜ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਖਤਰਾ ਘੱਟ ਹੈ । ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਨੀਰਜ ਗੁਪਤਾ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰੈਗਨੈਂਸੀ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਿੰਘਣੀ ਦੇ ਪੇਟ ਅ ਦਰ 30 ਦਿਨ ਦਾ ਭਰੂਣ ਹੈ। ਕਾਲੇ ਪੀਲੀਏ ਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਡਾ: ਨੀਰਜ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਬੱਚਾ ਅਪਾਹਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਪ੍ਰੈਗਨੈਂਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਐਸੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਤਰਨਾਕ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਡਾ: ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਦਵਾਈਆਂ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਰੂਣ ਨੂੰ ਗਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਜੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਅਪਾਹਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਿ ਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ । ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਿ ਆਦਾ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰਜ ਅਪ੍ਰੇ ਨ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ । ਅਸੀਂ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਹੰਤੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮ ਗਿਆ । ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ । ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅ ਦਰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਹੈ ਮਿਲ ਕੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ । 3-4 ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਉਪਰੰਤ ਸ. ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦਾਸ ਇਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਅੱਜ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਅ ਦਰ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ, ਸਮੇ ਰ ਸਿੰਘ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਅ ਦਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਬੇਅ ਤ ਹੈ । ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਖ-ਸੁਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ, ਥਿਰ ਰਹੋ, ਉਹ ਭਲੀ

ਕਰੇਗਾ। ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਉਹ ਬਹੁੜੇਗਾ, ਪਾਪ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਨਾ, ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤੋਗੇ, ਫੋਨ ਬੰਦ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਉਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸਮੁ ਦਰ ਵਿਚ ਡੁੱਬਦੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਿਨਾਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪੱਕਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ। ਹੰਤੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਡਾ. ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤੇ ਡਾ. ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿਉਂ? ਅਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਹ ਅ ਧ ਵਿ ਵਾਸ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਅਪਾਹਜ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਪਛਤਾਉਗੇ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਤੁਸੀਂ ਿ ਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਸੋ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੰਤ ਅਸੀਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਦਵਾਈ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਆ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮਨ ਅ ਦਰ ਵਿਚਾਰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹੁਨਰੀ ਕਾਰਜ ਇਉਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬੰਦ ਕਲੀ ਨੇ ਖੁਲਣਾ ਹੋਵੇ। ਪੇਟ ਅ ਦਰ ਪਲ ਰਹੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨੈਣ ਨਕ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਘੜ ਸਕਦੀ ਇਸ ਲਈ ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵਿਅਰਥ ਰੱਖਦਿਆਂ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਵਿ ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿਛੋਂ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਇਆ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅ ਗ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਿਮਾਗ, ਅੱਖਾਂ, ਕੰਨ, ਨੱਕ ਦੀ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਿਚ ਪਰ ਆਖਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ:

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥
ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥1॥
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅ ਗ 817)

2 ਅਪ੍ਰੈਲ 2011 ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਖੁ ੀ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਉਸੇ ਹੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਬੱਚੀ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ 2 ਤੋਂ 3 ਕਿਲੋ ਵ ਨ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਮ ਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਬੱਚੀ ਦਾ ਵ ਨ 3½ ਕਿਲੋ ਜਨਮ ਸਮੇਂ, ਸੋਹਣੇ ਨੈਣ-ਨਕ, ਸੋਹਣੇ ਘਣੇ ਲੰਮੇ ਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਜਨਮੀ। ਸਾਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਹੱਦ ਨਾ ਰਹੀ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਕਹਿ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ, ਪਰ ਬੱਚਾ ਬਿਲਕੁਲ ਤੰਦਰੁਸਤ ਜਨਮਿਆ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੇਕਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਪੀਲਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰੋਗ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਰਤਾਰੀ ਕਰਾਮਾਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਬ ਿ ਤੇ ਰਹਿਮਤ ਹੀ ਮ ਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ਹਭਾ ਹੂੰ ਬਾਹਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥ (ਅ ਗ **397**)

ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਤੱਕ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਨੇ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਪਾੜ ਕੇ ਦੇਖ ਲਿਆ, ਦਿਲ, ਫੇਫੜੇ, ਜਿਗਰ, ਗੁਰਦੇ, ਸਕੈਨਿਕ ਕੀਤੀ ਪਰ ਰੱਬ ਕਿਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕੈਮਿਸਟਰੀ, ਬਾਇਓਲੋਜੀ, ਫਿਜਿਕਸ, ਟ੍ਰਿਗਨੋਮੈਟਰੀ, ਐਕਟ੍ਰੋਨੋਮੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿ ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤਰਕ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਰੱਬੀ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਭਉ-ਭਾਉ ਮਨ ਵਿਚ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਦਾਸ ਵੀ ਆਪਣੀ ਫੁੱਲਾਂ ਵਰਗੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਬੈਠਦਾ ਅਤੇ ਕੁੜੀ-ਮਾਰ ਬਣ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਤੋਂ ਖਾਰਿਜ ਹੋ ਬੈਠਦਾ। ਸਾਰੀ ਿ ਦਗੀ ਇਸ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੇ ਢੋਈ ਫਿਰਦਾ। ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸੰਤ ਮੌਲਾਨਾ ਰੂਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਥੇ ਸੰਸਾਰ ਬੇ-ਅਕਲਾਂ, ਬੇ- ਰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪੈਂ ਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕੀ ਸੀ? ਦਸ ਪਾਤ ਾਹੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਮਹਾਨ ਪੈਂ ਬਰ ਮਿਲੇ, ਮਹਾਨ ਫਲਸਫਾ ਮਿਲਿਆ, 10 ਪਾਤ ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਰਾ

ਦੇਣ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥1॥
ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥1॥ ਰਹਾਉ॥
(ਅ ਗ 403)

ਮ ੇਰ ਸਿੰਘ ਜੇਠੂਵਾਲ
ਪਿ ਡ ਤੇ ਡਾਕਖਾਨਾ ਜੇਠੂਵਾਲ,
ਤਹਿਸੀਲ-ਿ ਲਾ ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
ਮੋਬਾਇਲ : 99881-14061

ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ

ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ ਜੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ ਪਰ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ। ਭਾਵ ਸਿੱਖੀ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਨਾਉਂ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ) ਉਪਰ ਕਿੰਤੂ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਸਿੱਖੀ ਰਹਿਤ-ਮਰਿਯਾਦਾ ਵਿਚ ਦਰਜ ਨਿਤਨੇਮ, ਖ ਡਾ ਪਾਹੁਲ, ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਜੋ ਪਰਚਾਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਲਾਲ ਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਪਿਉ ਸਾਡਾ ਹਰਾਮੀ ਹੈ ਭਾਵ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ੱਕ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ (ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਦੇ ਲੇਖ) । ਇਹ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣੇ ਹਾਂ ਪਰ ਸਾਡੇ ਬ ੁਰਗ ਮੂਰਖ ਜਾਹਲ ਅਤੇ ਅ ਧਵਿ ਵਾਸੀ ਸਨ ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਕੋ ਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਨਿਯਮ ਲੱਭ ਕੇ ਰਚਨਾਵਾਂ ਰਚੀਆਂ, ਜੋ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਭੀ ਨਵੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਦਲ ਕੋਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, (ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਂ ਕਵੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ) ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਜੋ ਬ ੈਰ ਕਿਸੇ ਸਹੀ ਤੱਥ ਦੇ ਨਿਤ ਨਵਾਂ ੋ ਾ ਛੱਡ ਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨ ਸਾਧਾਰਨ ਨੂੰ ਭੰਭਲਭੂਸਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਹਾਂ ਜੀ ਇਹ ਉਹ ਬੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਰ ਤ ਦੇ ਜਿਸ ਟਾਹਣੇ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕੱਟ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥
ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅ ਹਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥1॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥
ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥1॥
ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂ ਡਹਿ ਅ ਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ ॥
ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥2॥

ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰ ਠਾਢੌ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥
ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਸਿਰ ਭਾਰੈ ॥3॥
ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥4॥
ਅ ਗ 1205 ॥

ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਪ ਥ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਅੱਗੇ ਵਿੱਕੀ ਮੀਰ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲਮਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦਾ ਵਿ ਲੇ ਣ ਕਰ ਕੇ ਸਹੀ ਤੱਥ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇ ਕੀਤੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮਾਇਕ ਲਾਲਸਾ, ਹੋਛੀ_ਹਰਤ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨਾ, ਅਗਿਆਨਤਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਟਕਰਾਅ ਆਦਿ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੀ ਦਾਸ ਨੇ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਸੀ । ਇਸ ਵਿਚ ਦਾਸ ਨੇ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਆਚਾਰ, ਬਿਉਹਾਰ, ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਫਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਾਉਂ ਤੇ ਛਪੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਲੇਖਕ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ, ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਇਸ ਪਿਛੋਂ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਭਰਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਨਾਮੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਸੀ । ਇਸ ਵਿਚ ਦਾਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਬਹੁਪੱਖੀ ਵੀਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਧੁਰ ਅ ਦਰੋਂ ਨਾਸਤਕ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਹਰੋਂ ਭੇਖ ਸਿੱਖੀ ਵਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮੁਲੰਮਾ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਲਿਖਣ ੈਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਠਕ ਟਪਲਾ ਖਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਸਿੱਖ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਪੇ ਕੀਤੀ ਸਿੱਖ ਤੜਪ, ਸਿੱਖੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਆਚਰਣ ਲਈ ਦਰਪੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਮਾਨੋ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਪਰਫੁੱਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਫੁਹਾਰਾਂ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਪਰ ਜਦ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿਚ ਉੱਤਰ ਕੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਂ ਤਾਂ

ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਫੁਹਾਰਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਅਸੂਲ, ਨਾਮ ਜਪਣਾ, ਖ ਡਾ ਪਹੁਲ, ਨਿਤਨੇਮ, ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਆਦਿ ਨੂੰ ਖ ਡਨ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖੀ ਦੇ ਬੂਟੇ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਗਰਮ ਤੇਲ ਚੋ ਰਹੇ ਹਨ । ਰਧਾ, ਵਿ ਵਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਚ ਮੇ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖ ਕੇ ਮਨੌਕਲਪਿਤ ਤੱਥ ਪੇ ਕਰ ਕੇ ਜਨ ਸਧਾਰਨ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸੱਚ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚ ਸੁਣਨਾ ਉਸ ਤੋਂ ਭੀ ਔਖਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੱਭਰਾ ਤਿਲਮਿਲਾ ਉਠਿਆ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਵਿਚ ਬੜੇ ਵਚਿੱਤ੍ਰ ਊਟ ਪਟਾਂਗ ੋ ਛੱਡੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਵਿ ਲੇ ਣ ਅਸੀਂ ਹੱਥਲੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਉਕਤੀਆਂ, ਯੁਕਤੀਆਂ, ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਣ ਆਦਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧ ਧਾਰਨੀ ਨਿਰਪੱਖ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ । ਪਰ ਹਠ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਪੂ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੇ, ਜੋ ਲੋਕ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਨੱਕ ਮੂ ਹ ਭਨਾ ਕੇ ਭੀ ਅੜੀ ਨ ਛੱਡਣ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਾਇਦ ਹਤਾ ਹੋ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਭੀ ਭੱਦੀ ਭਾ ਾ ਵਰਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦਾ ਗੁਬਾਰ ਕੱਢਣਗੇ ।

ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਅ ਗ 87 ॥

ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅ ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
ਬਿਸੀਅਰੁ ਮ ਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ਬਹੁ ਦੂਧ ਪੀਆਇਆ ॥
ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥
ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਅ ਗ 1244॥

ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਸਨਿਮਰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਹੀ ਤੱਥ ਜਾਨਣ ਪਿਛੋਂ ਉਤੇਜਤ ਹੋ ਕੇ ਕੋਈ ੈਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ੈਰ ਵਿਵਹਾਰਕ ਕੰਮ ਨ ਕਰਨ

ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਝੂਠੀ_ ਹਰਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਣ । ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਟੈਲੀਵੀ ਨ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਾਡਲ ਗਰਲ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ (ਅਸੱਭਿਆਚਾਰਕ) ਮੇਲਿਆਂ ਤੇ ਨੱਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਜਿੰਨੇ ਿ ਆਦਾ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਆਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਿ ਆਦਾ ਮੁੱਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਿ ਆਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਆਪਾਂ ਸਿਰਫ ਗੁਰੂ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਮੱਤ ਬਖ਼ੇ ।

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਾਰ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਪਿਛਲੇ ਤਕਰੀਬਨ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਗੁਰ ਬਦ ਵੀਚਾਰ ਅਤੇ ਚਲੰਤ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਟ੍ਰੈਕਟ ਲਿਖ ਕੇ ਧਾਰਮਕ ਜੋੜ ਮੇਲਿਆਂ ਤੇ ਭੇਟਾ ਰਹਿਤ ਵੰਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰੈਕਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੁਣ 98 ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਈ ਹੈ । ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਧਾਰਮਿਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸੰਥਿਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਗਤਕਾ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿ ਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚ ਪੱਧਰੀ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ । ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਠੱਲ ਪਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਚੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾ ਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ।

1. ਸਭ ਦੁ ਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ਗੁਰਬਖ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ।
2. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਪੱਖ ।
3. ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘੱਗਾ ਅਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸਭਰਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ)
4. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ ਨੋਤਰੀ ।
5. ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਰਾਧਾ ਸੁਆਮੀ, ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕੂਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ।
6. ਗੰਜੇ ਹੀਦਾਂ ਜੋਗੀ ਅਲ੍ਹਾ ਯਾਰ ਖਾਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਔਖੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਸਮੇਤ ।
7. ਗਿਆਨੀ ਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਧੂ ਦਯਾਨੰਦ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ।
8. ਪ ਥ ਕਰੂਗਾ ਫੈਸਲਾ
9. ਦਸਵਾਂ ਨਾਨਕ ।
10. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਜਵਾਬ ।
11. ਕਾਮਰੇਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਤਕ ਭਾਗ (2) ਛਪਾਈ ਅਧੀਨ ।

ਬਿਬੇਕ ਹੀਲ ਸਭਰਾ ਦੀ ਬਿਬੇਕ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਝਲਕ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਤੋਂ

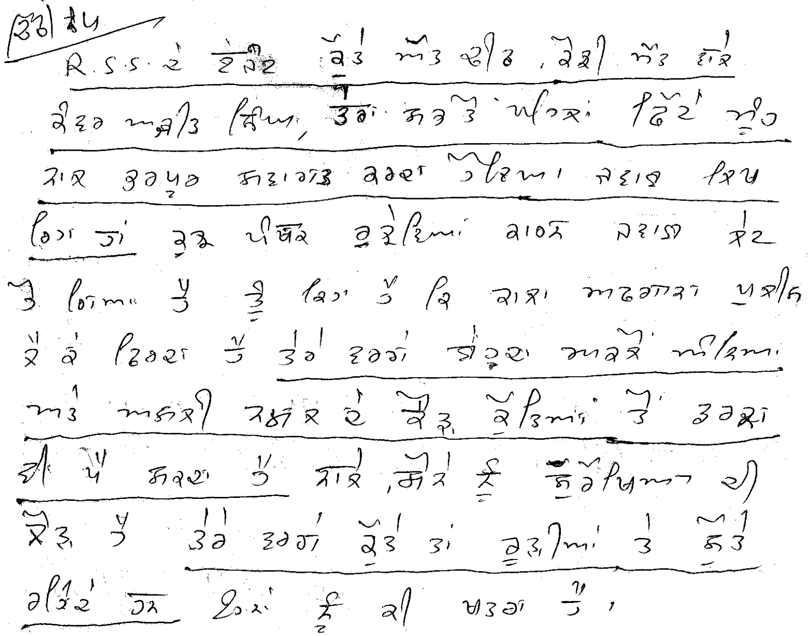

ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਸਭਰਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ

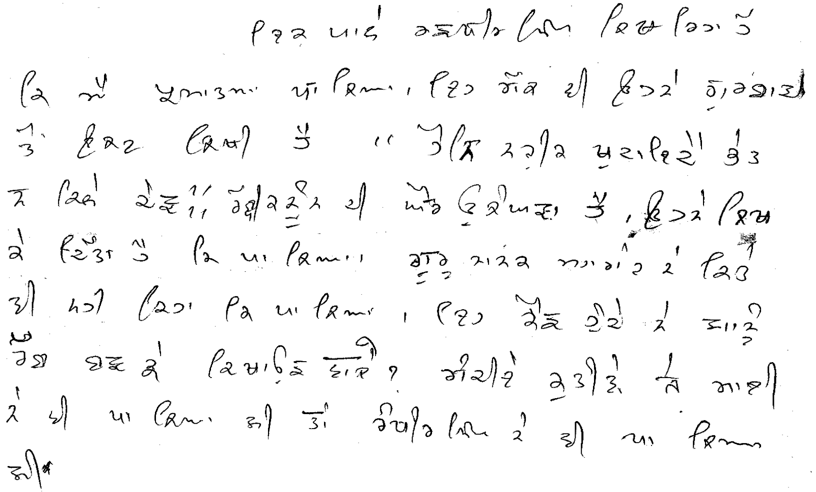

ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਕਾ ਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ

1. ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ (31 ਨੰ: ਵਾਲੇ), 154 ਘ ਟਾ ਘਰ ਮਾਰਕੀਟ, ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੋ: 98726-58302
2. ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰ - ਅ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
3. ਸ. ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਤਿਲਕ ਐਮ.ਏ.ਬੀ.ਐਡ., ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਨਾਨਕਸਰ ਰੋਡ, ਬਰਨਾਲਾ - ਮੋ: 98766-36159
4. ਡਾ. ਅਨੋਖ ਸਿੰਘ ਚੀਨੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਬੀਬੀ ਵਾਲਾ ਰੋਡ, ਗਲੀ ਨੰ: 4, ਬਠਿੰਡਾ - ਮੋ: 94172-40974
5. ਸ. ਜਗਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਸਪੁੱਤਰ ਸ੍. ਵਕੀਲ ਸਿੰਘ, ਮਕਾਨ ਨੰ: 23593, ਹਰਬੰਸ ਨਗਰ, ਬਠਿੰਡਾ - ਮੋ: 94634-37236, 79801-13124
6. ਸ. ਅਨਭੋਲ ਸਿੰਘ ਐਡੀਟਰ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪਿ ਡ ਦੀਵਾਨਾ ।
   ਮੋ: 98762-04624
7. ਬਾਬਾ ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਨਿਰਮਲ ਆ ਰਮ, ਰਿ ਕਿ , ਉਤਰਾਖ ਡ ।
   ਮੋ: 098379-99919
8. ਸ. ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, 740 ਜੀ, ਐਮ.ਆਈ.ਜੀ. ਫਲੈਟਸ, ਜੀ.ਐਚ.-14, ਪਸਚਿੰਮ ਵਿਹਾਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ।
   ਫੋਨ : 011-25285662, 098719-39422
9. ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੁਖਨਿਵਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨੰ: 13 ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਨੰ: 15 ਤੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ।